

Dansk udgave

Retsforskrifter

65. årgang

31. januar 2022

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/123 af 25. januar 2022 om styrkelse af Det Europæiske Lægemiddelagenturs rolle i forbindelse med kriseberedskab og krisestyring med hensyn til lægemidler og medicinsk udstyr ⁽¹⁾.....** 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2022/124 af 25. januar 2022 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om ændring af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater.....** 38

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/125 af 19. november 2021 om ændring af bilag I-V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 691/2011 om europæiske miljøøkonomiske regnskaber ⁽¹⁾.....** 40
- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1).....** 52

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/127 af 7. december 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen	95
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/128 af 21. december 2021 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 om betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, kontrol, sikkerhedsstillelse og åbenhed	131
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/129 af 21. december 2021 om regler for de interventionstyper vedrørende olieafgrøder, bomuld og biprodukter fra vinfremstilling, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115, og for kravene om information, offentlig omtale og synlighed i forbindelse med EU-støtte og de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik	197
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/130 af 24. januar 2022 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Bračko maslinovo ulje« (BOB))	206
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/131 af 24. januar 2022 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Carne Ramo Grande« (BOB))	207
★ Kommissionens forordning (EU) 2022/132 af 28. januar 2022 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 om energistatistik for så vidt angår ajourføringer af de årlige, månedlige og kortfristede månedlige energistatistikker ⁽¹⁾	208

AFGØRELSER

★ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/133 af 25. januar 2022 om at give Frankrig tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 218 og 232 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem	272
★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2022/134 af 19. januar 2022 om fastsættelse af fælles regler for Den Europæiske Centralbanks overførsel af tilsynsmæssige oplysninger til myndigheder og organer med henblik på at udføre de opgaver, som den er blevet overdraget ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (ECB/2022/2)	275

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1 af 20. oktober 2021 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 for så vidt angår listen over produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 3 af 6.1.2022)	282
--	-----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/123

af 25. januar 2022

om styrkelse af Det Europæiske Lægemiddelagenturs rolle i forbindelse med kriseberedskab og krisestyring med hensyn til lægemidler og medicinsk udstyr

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og artikel 168, stk. 4, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 9 og 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) og artikel 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) skal Unionen sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter.
- (2) Covid-19-pandemien har tydeligt vist den indbyrdes sammenhæng mellem menneskers, dyrs og økosystemers sundhed og risiciene ved biodiversitetstab på jorden. Som Verdenssundhedsorganisationen konstaterer, inficerer de samme mikroorganismer ofte både dyr og mennesker, så det ikke er nok med en indsats, der udelukkende fokuserer på menneskers sundhed eller på dyrs sundhed, for at forebygge eller eliminere problemet med sygdomsoverførsel. Sygdomme kan overføres fra mennesker til dyr eller omvendt og skal derfor både bekæmpes hos både mennesker og dyr ved at udnytte potentielle synergier inden for forskning og behandling. Omtrent 70 % af nye sygdomme og næsten alle kendte pandemier, nemlig influenza, hiv/aids og covid-19, er zoonoser. Disse sygdomme er blevet mere udbredt på verdensplan i løbet af de sidste 60 år. Ændringer i arealanvendelse, afskovning, byudvikling, udvidelse og intensivering af landbruget, ulovlig handel med vilde dyr og planter samt forbrugsmønstre er faktorer, der har bidraget til denne udbredelse. Zoonotiske patogener kan være bakterielle, virale eller parasitære, og de kan omfatte ukonventionelle agenser, der kan sprede sig til mennesker gennem direkte kontakt

⁽¹⁾ EUT C 286 af 16.7.2021, s. 109.

⁽²⁾ EUT C 300 af 27.7.2021, s. 87.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.1.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.1.2022.

eller gennem fødevarer, vand eller miljøet. Covid-19-pandemien er et klart eksempel på, at der er behov for at styrke anvendelsen af One Health-modellen i Unionen for at opnå bedre resultater for folkesundheden, eftersom menneskers sundhed, som det er angivet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522 ⁽⁴⁾, »er forbundet med dyresundhed og med miljøet, og (...) tiltag til håndtering af trusler mod sundheden skal tage hensyn til disse tre dimensioner«.

- (3) Covid-19-pandemien har givet helt nye erfaringer, som også har fremhævet Unionens og medlemsstaternes vanskeligheder med at håndtere en sådan folkesundhedsmæssig krisesituation. Det har i den forbindelse vist sig, at der er behov for at styrke Unionens rolle med henblik på at være mere effektiv med hensyn til at forvalte tilgængeligheden af lægemidler og tilgængeligheden af medicinsk udstyr og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik samt tilbehør hertil (under ét benævnt »medicinsk udstyr«) og udvikle medicinske modforanstaltninger til håndtering af trusler mod folkesundheden i en tidlig fase på en harmoniseret måde, der sikrer samarbejde og koordinering mellem Unionen, de nationale og regionale kompetente myndigheder, medicinal- og medikoindustrien og andre aktører i forsyningskæderne for lægemidler og medicinsk udstyr, herunder sundhedspersoner. Unionen er nødt til at prioritere sundhed højere, men dens evne til at sikre den fortsatte levering af sundhedstjenester af høj kvalitet og være forberedt til at håndtere epidemier og andre sundhedstrusler har været stærkt hæmmet af manglen på klart definerede retlige rammer for forvaltningen af dens indsats over for pandemier og af et begrænset mandat til og begrænsede ressourcer i dens sundhedsagenturer og samtidig af Unionens og medlemsstaternes begrænsede beredskab til folkesundhedsmæssige krisesituationer, der påvirker et flertal af medlemsstaterne.
- (4) Mangel på lægemidler og medicinsk udstyr kan skyldes forskellige, komplekse grundlæggende årsager, som skal kortlægges, forstås og analyseres yderligere sammen med de forskellige interesser, så de kan håndteres på en sammenhængende måde. En bedre forståelse af, hvorfor der opstår mangel, bør omfatte identificering af sårbarheder i forsyningskæden. Specifikt hvad angår covid-19-pandemien var der en lang række årsager til manglen på behandlinger af sygdommen, som rakte fra produktionsvanskeligheder i tredjelande til logistiske eller produktionsmæssige vanskeligheder i Unionen, hvor vaccinemanglen skyldtes utilstrækkelig produktionskapacitet.
- (5) Forstyrrelser i de ofte komplekse forsyningskæder for lægemidler og medicinsk udstyr, nationale eksportrestriktioner og -forbud, grænselukninger, der hindrer den frie bevægelighed for sådanne varer, usikkerhed om forsyning og efterspørgsel af sådanne varer i forbindelse med covid-19-pandemien og manglende produktion af visse lægemidler eller aktive stoffer i Unionen har skabt betydelige hindringer for et velfungerende indre marked og for håndteringen af alvorlige trusler mod folkesundheden i hele Unionen med betydelige konsekvenser for unionsborgerne.
- (6) Medlemsstaterne og Europa-Parlamentet har, som det fremgår af adskillige betænkninger fra Europa-Parlamentet såsom Europa-Parlamentets beslutning af 17. september 2020 om manglen på lægemidler — håndtering af et voksende problem ⁽⁵⁾, samt af drøftelser i Rådet for Den Europæiske Union, længe prioriteret spørgsmålet om, hvordan manglen på lægemidler håndteres. Dette problem er dog indtil videre ikke blevet håndteret.
- (7) Manglen på lægemidler udgør en voksende trussel mod folkesundheden og har en alvorlig indvirkning på sundhedssystemerne og patienternes ret til adgang til passende behandling på sundhedsområdet. Den øgede globale efterspørgsel efter lægemidler, som covid-19-pandemien har forstærket, har yderligere øget manglen på lægemidler og derved svækket sundhedssystemerne i medlemsstaterne med alvorlige risici til følge for patienternes sundhed og pleje, navnlig med hensyn til sygdommes og symptomers forværring, længere forsinkelser eller afbrydelser i pleje eller behandling, længere hospitalsindlæggelser, øget risiko for eksponering for forfalskede lægemidler, medicineringsfejl, negative virkninger som følge af erstatning af utilgængelige lægemidler med alternativer, alvorlige psykiske mén for patienter og øgede udgifter for sundhedssystemerne.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522 af 24. marts 2021 om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed (»EU4Health-programmet«) for perioden 2021-2027 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 282/2014 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 385 af 22.9.2021, s. 83.

- (8) Covid-19-pandemien har forværret problemet med mangel på visse lægemidler, der anses for at være kritiske i forbindelse med at håndtere pandemien, og har sat fokus på Unionens eksterne afhængighed for så vidt angår indenlandsk produktion af lægemidler og medicinsk udstyr, manglende koordinering og de strukturelle begrænsninger i Unionens og medlemsstaternes kapacitet til hurtigt og effektivt at reagere på sådanne udfordringer under folkesundhedsmæssige krisesituationer. Den har også sat fokus på behovet for at støtte og styrke den industrielle kapacitet til at fremstille disse lægemidler og dette medicinske udstyr gennem passende politikker samt behovet for en mere aktiv og udvidet inddragelse af EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne i beskyttelsen af unionsborgernes sundhed.
- (9) Covid-19's hurtige udvikling og spredningen af virusset førte til en kraftig stigning i efterspørgslen efter medicinsk udstyr som f.eks. respiratorer, mundbind og covid-19-testkit, mens afbrydelse af produktionen eller begrænset kapacitet til hurtigt at øge produktionen og kompleksiteten i og den globale karakter af forsyningskæden for medicinsk udstyr medførte alvorlige forsyningsvanskeligheder og på visse tidspunkter alvorlig mangel på medicinsk udstyr. Den førte også til indbyrdes konkurrence mellem medlemsstaterne med henblik på at imødekomme deres borgeres legitime behov, hvilket bidrog til ukoordinerede tiltag på nationalt plan som f.eks. national hamstring og oplagring. Disse problemer førte desuden til, at nye enheder blev involveret i en fremskyndet produktion af sådant medicinsk udstyr, hvilket efterfølgende resulterede i forsinkelser i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen og forekomst af medicinsk udstyr, der var for dyrt, ureglementeret, usikkert og i visse tilfælde forfalsket. Der bør derfor meget hurtigt etableres langsigtede strukturer hos Det Europæiske Lægemiddelagentur («agenturet»), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽⁶⁾, for at sikre en mere solid og effektiv monitorering af mangel på medicinsk udstyr, som kan opstå under en folkesundhedsmæssig krisesituation, og koordinering af forvaltningen af denne mangel samt øget og tidlig dialog med medikoindustrien og sundhedspersoner med henblik på at forebygge og afbøde denne mangel.
- (10) Covid-19-pandemien og den efterfølgende folkesundhedsmæssige krisesituation viste, at der er behov for en mere koordineret EU-tilgang til krisestyring. Selv om Kommissionens forslag til denne forordning ikke var ledsaget af en konsekvensanalyse på grund af den kriselignende situation, bør det sikres, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til personale og finansiering under hensyntagen til de specifikke forhold i de forskellige medlemsstaters sundhedssektor.
- (11) Usikkerhed med hensyn til forsyning og efterspørgsel og risikoen for mangel på lægemidler og medicinsk udstyr under en folkesundhedsmæssig krisesituation som covid-19-pandemien kan udløse eksportrestriktioner i medlemsstaterne og andre nationale beskyttelsesforanstaltninger, som kan få alvorlige følger for det indre markeds funktion og derved forværre de folkesundhedsmæssige konsekvenser samt medføre et behov for midlertidige mekanismer for eksportgennemsigtighed og eksporttilladelser. Manglen på lægemidler kan desuden resultere i alvorlige sundhedsrisici for patienter i Unionen på grund af deres manglende tilgængelighed, hvilket kan medføre medicineringsfejl, længere hospitalsindlæggelser, bivirkninger og øget risiko for dødsfald forårsaget af administration af uegnede lægemidler, der anvendes som erstatning for de lægemidler, der ikke er til rådighed. For så vidt angår medicinsk udstyr kan mangel medføre utilstrækkelige diagnostiske ressourcer med negative følger for folkesundhedsmæssige foranstaltninger eller forværring af sygdommen eller manglende behandling og kan også forhindre sundhedspersoner i at udføre deres opgaver på passende vis eller i at være beskyttet i forbindelse hermed, som det var tilfældet under covid-19-pandemien, hvilket havde alvorlige følger for deres sundhed. En sådan mangel, f.eks. utilstrækkelige leverancer af covid-19-testkit, kan også have en betydelig indvirkning på bekæmpelsen af spredningen af et givet patogen. Det er derfor vigtigt at have en hensigtsmæssig ramme på EU-plan til koordinering af Unionens indsats over for mangel på lægemidler og medicinsk udstyr og styrke og formalisere monitoreringen af kritiske lægemidler og kritisk medicinsk udstyr på den mest effektive måde for derved at undgå at skabe unødige byrder for interessenterne, hvilket kan lægge pres på ressourcerne og skabe yderligere forsinkelser.
- (12) Sikre og effektive lægemidler, der behandler, forebygger eller diagnosticerer sygdomme, der forårsager folkesundhedsmæssige krisesituationer, bør identificeres, udvikles, navnlig gennem en fælles indsats fra de offentlige myndigheder, den private sektor og den akademiske verden, og gøres tilgængelige for unionsborgerne så hurtigt som muligt i sådanne krisesituationer. Covid-19-pandemien har også sat fokus på behovet for at koordinere vurderinger og konklusioner vedrørende multinationale kliniske forsøg i overensstemmelse med det, som medlemsstaternes eksperter for kliniske forsøg har gjort på frivillig basis inden anvendelsesdatoen for Europa-

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af unionsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 ⁽⁷⁾, og behovet for rådgivning på EU-plan om anvendelse af lægemidler i nationale programmer for anvendelse af et lægemiddel med særlig udleveringstilladelse eller anvendelse af lægemidler for indikationer, der ikke er omfattet af en markedsføringstilladelse i Unionen for at undgå forsinkelser i gennemførelsen af forskningsresultater og i udviklingen og tilgængeligheden af nye lægemidler eller lægemidler til nye formål.

- (13) Under covid-19-pandemien var det nødvendigt med ad hoc-løsninger, som f.eks. betingede ordninger mellem Kommissionen, agenturet, indehavere af markedsføringstilladelser, producenter eller andre aktører i lægemiddelforsyningskæden, på den ene side, og medlemsstaterne, på den anden, for at gøre sikre og effektive lægemidler tilgængelige til behandling af covid-19 eller forhindre spredning heraf og for at lette og fremskynde udvikling og markedsføringstilladelse af behandlinger og vacciner.
- (14) For at sikre et mere velfungerende indre marked for sikre og effektive lægemidler for behandling af covid-19 eller forebyggelse af spredningen heraf og bidrage til et højt sundhedsbeskyttelsesniveau bør der ske en indbyrdes tilnærmelse og styrkelse af reglerne for monitorering af manglen på lægemidler og medicinsk udstyr, og forskning i og udvikling af lægemidler med potentiale til at behandle, forebygge eller diagnosticere sygdomme, der forårsager folkesundhedsmæssige krisesituationer, bør lettes med henblik på strategisk vis at supplere Kommissionens indsats, herunder i den forbindelse indsatsen fra Myndigheden for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (»HERA«), der er oprettet ved Kommissionens afgørelse af 16. september 2021 ⁽⁸⁾, og EU-agenturerne.
- (15) For at støtte vurderingen af rammerne for kriseberedskab og krisestyring som fastsat ved denne forordning med hensyn til manglen på lægemidler og medicinsk udstyr bør Kommissionen kunne anvende resultaterne af de målrettede stresstest, som Kommissionen, agenturet, medlemsstaterne eller andre relevante aktører har udført. I disse stresstest indgår en simulering af en folkesundhedsmæssig krisesituation eller større hændelse, hvor nogle eller samtlige segmenter af de processer og procedurer, der er fastsat i denne forordning, afprøves.
- (16) Denne forordning har til formål at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, idet der sikres et velfungerende indre marked for så vidt angår lægemidler og medicinsk udstyr. Denne forordning har desuden til formål at sikre kvalitet, sikkerhed og virkning af lægemidler, der har potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer. Disse to mål forfølges samtidigt og er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet. For så vidt angår artikel 114 i TEUF fastsættes i denne forordning en ramme for monitorering og rapportering vedrørende mangel på lægemidler og medicinsk udstyr under folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser. For så vidt angår artikel 168, stk. 4, litra c), i TEUF bør der i denne forordning fastsættes en styrket EU-ramme, der skal sikre kvaliteten og sikkerheden af lægemidler og medicinsk udstyr.
- (17) Denne forordning bør fastsætte en ramme til håndtering af problemet med mangel på lægemidler og medicinsk udstyr under folkesundhedsmæssige krisesituationer og ved større hændelser. Denne mangel er imidlertid et vedvarende problem, der gennem årtier i stigende grad har påvirket unionsborgernes liv og sundhed. Denne forordning bør derfor være et første skridt i retning af at forbedre Unionens reaktion på dette vedvarende problem. Kommissionen bør efterfølgende vurdere en udvidelse af denne ramme for at sikre, at der findes en løsning på problemet med mangel på lægemidler og medicinsk udstyr.
- (18) For at forbedre kriseberedskabet og -styringen med hensyn til lægemidler og medicinsk udstyr og øge modstandsdygtigheden og solidariteten i hele Unionen bør de forskellige involverede enheders procedurer og respektive roller og forpligtelser præciseres. Den ved denne forordning fastsatte ramme bør være baseret på de ad hoc-løsninger, der hidtil er identificeret i indsatsen over for covid-19-pandemien, og som har vist sig at være effektive, og bør være baseret på erfaring, bedste praksis og eksempler fra tredjelande, men skal samtidig forblive tilstrækkelig fleksibel til at håndtere eventuelle fremtidige folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større hændelser på den mest effektive måde til gavn for folkesundheden og patienterne.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/20/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ EUT C 393 I af 29.9.2021, s. 3.

- (19) Der bør indføres et harmoniseret system til monitorering af mangel på lægemidler og medicinsk udstyr. Dette vil lette passende adgang til kritiske lægemidler og kritisk medicinsk udstyr i forbindelse med folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser, som kan have en alvorlig indvirkning på folkesundheden. Dette system bør suppleres med forbedrede strukturer med henblik på at sikre en hensigtsmæssig håndtering af folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser og på at koordinere og rådgive om forskning og udvikling i forbindelse med lægemidler, der potentielt kan afbøde folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser. For at lette monitoreringen af og rapporteringen om faktisk eller potentiel mangel på lægemidler og medicinsk udstyr bør agenturet kunne anmode om og indhente oplysninger og data fra de berørte indehavere af markedsføringstilladelser, producenter og medlemsstater gennem udpegede centrale kontaktpunkter og samtidig undgå duplikering af de begærede og fremsendte oplysninger. Dette bør ikke gribe ind i den forpligtelse, som indehavere af markedsføringstilladelser i medfør af artikel 23a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF (*) har til at underrette en medlemsstat, når et lægemiddel ikke længere markedsføres i den pågældende medlemsstat, eller den forpligtelse, som indehavere af markedsføringstilladelser og grossister i henhold til nævnte direktivs artikel 81 har til at sikre tilstrækkelige og fortsatte forsyninger af dette lægemiddel til personer og juridiske enheder med tilladelse eller bemyndigelse til at levere lægemidler og derved imødekomme patienters behov i den pågældende medlemsstat.
- (20) For at lette forebyggelse og monitorering af samt rapportering om mangel på lægemidler bør agenturet oprette en informationsteknologiplatform (IT-plattform) under betegnelsen den europæiske platform til overvågning af mangler («ESMP»), der kan behandle oplysninger om forsyningen af og efterspørgslen efter kritiske lægemidler under folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større hændelser og i andre situationer for at gøre det muligt at rapportere om mangel på lægemidler, der kan forventes at føre til folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større hændelser. Eksisterende IT-systemer bør udnyttes og anvendes, hvis det er muligt, for at lette udviklingen af ESMP. ESMP bør give de nationale kompetente myndigheder mulighed for at fremsende og monitorere oplysninger om uopfyldt efterspørgsel, herunder oplysninger fra indehavere af markedsføringstilladelser, grossister og andre personer eller juridiske enheder med tilladelse eller bemyndigelse til at levere lægemidler til offentligheden, med henblik på at foregribe mangel på lægemidler. ESMP kan også behandle yderligere oplysninger fra indehavere af markedsføringstilladelser, grossister og andre personer eller juridiske enheder med tilladelse eller bemyndigelse til at levere lægemidler til offentligheden med henblik på at afværge en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse. ESMP bør, når den er helt gennemført, fungere som den eneste portal for indehavere af markedsføringstilladelser til at indgive de oplysninger, der kræves under folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større hændelser, med henblik på at øge effektiviteten og forudsigeligheden under folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser og fremskynde beslutningsprocessen, samtidig med at dobbeltarbejde og unødvendige byrder på interessenter undgås. For at lette agenturets koordinerende rolle er datainteroperabilitet med medlemsstaternes eksisterende IT-plattformer til monitorering af mangel og andre systemer, hvis det er relevant, afgørende for at muliggøre udveksling af relevante oplysninger med ESMP, som bør forvaltes af agenturet.
- (21) I tilfælde af at den faktiske fremtidige efterspørgsel er ukendt på grund af en folkesundhedsmæssig krisesituation eller større hændelse, er det vigtigt at udarbejde pragmatiske prognoser for efterspørgslen efter visse lægemidler på grundlag af de bedste tilgængelige oplysninger. I denne forbindelse bør oplysninger og data om tilgængelige lagre og planlagte minimumslagre indsamles af medlemsstaterne og agenturet og så vidt muligt tages i betragtning ved fastlæggelsen af efterspørgslen. Disse oplysninger og data er afgørende for, at der kan foretages korrekte justeringer i produktionen af lægemidler for at undgå eller i det mindste afbøde virkningerne af mangel på lægemidler. Hvis data om lagre imidlertid ikke er tilgængelige eller ikke kan videregives på grund af nationale sikkerhedsinteresser, bør medlemsstaterne give agenturet anslåede data om omfanget af efterspørgslen.
- (22) Med hensyn til lægemidler bør der nedsættes en højtstående styringsgruppe i agenturet for at sikre en solid indsats over for større hændelser og koordinere hastetiltag i Unionen med hensyn til håndtering af problemer vedrørende leverancer af lægemidler («Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler»). Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler bør opstille lister over kritiske lægemidler for at sikre monitorering af disse lægemidler, og den bør være i stand til at give råd og anbefalinger om de nødvendige tiltag til at sikre lægemidlernes kvalitet, sikkerhed og virkning samt at sikre leverancerne af lægemidler og at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

- (23) For at lette en passende kommunikation mellem patienter og forbrugere, på den ene side, og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, på den anden side, kan medlemsstaterne indsamle data om følgerne af mangel på lægemidler for patienter og forbrugere og dele relevante oplysninger med Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler med henblik på at underrette om tilgange til at forvalte mangel på lægemidler.
- (24) For at sikre inklusivitet og gennemsigtighed i arbejdet i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler bør der i passende omfang samarbejdes mellem Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og relevante tredjeparter, herunder repræsentanter for interessegrupper for lægemidler, indehavere af markedsføringstilladelser, grossister, alle andre relevante aktører i for lægemiddelforsyningskæden og repræsentanter for sundhedspersoner, patienter og forbrugere.
- (25) Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler bør drage fordel af agenturets omfattende videnskabelige ekspertise med hensyn til evaluering og overvågning af lægemidler og bør videreudvikle agenturets førende rolle med hensyn til at koordinere og støtte indsatsen over for mangel på lægemidler under covid-19-pandemien.
- (26) For at drage omsorg for, at lægemidler, som er af høj kvalitet, sikre og effektive og med potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer, hurtigst muligt kan udvikles og gøres tilgængelige i Unionen i folkesundhedsmæssige krisesituationer, bør der oprettes en taskforce for krisesituationer hos agenturet, som kan give råd om sådanne lægemidler («Taskforcen for Krisesituationer»). Taskforcen for Krisesituationer bør yde gratis rådgivning om videnskabelige spørgsmål vedrørende udvikling af behandlinger og vacciner og om kliniske forsøgsprotokoller til de enheder, der er involveret i udvikling heraf, f.eks. indehavere af markedsføringstilladelser, sponsorer af kliniske forsøg, offentlige sundhedsinstanser og den akademiske verden, uanset deres rolle i udviklingen af sådanne lægemidler. Afgørelser om ansøgninger om et klinisk forsøg bør i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 536/2014 fortsat høre under medlemsstaternes kompetence.
- (27) Arbejdet i Taskforcen for Krisesituationer bør være adskilt fra arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg og bør gennemføres uden at tilsidesætte de videnskabelige vurderinger fra disse udvalg. Taskforcen for Krisesituationer bør give råd og anbefalinger om brugen af lægemidler til at overvinde folkesundhedsmæssige krisesituationer. Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler («CHMP»), der er oprettet ved artikel 5 i forordning (EF) nr. 726/2004, bør kunne anvende disse anbefalinger, når der udarbejdes videnskabelige udtalelser om særlig udleveringstilladelse eller anden tidlig anvendelse af et lægemiddel forud for markedsføringstilladelsen. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler kan også trække på arbejdet i Taskforcen for Krisesituationer, når den udarbejder lister over kritiske lægemidler.
- (28) Taskforcen for Krisesituationer bør bygge på den støtte, som agenturet har ydet under covid-19-pandemien, navnlig for så vidt angår videnskabelig rådgivning om udformning af kliniske forsøg og produktudvikling samt »rullende« gennemgang af ny evidens, dvs. som foretages løbende, for at muliggøre en mere effektiv vurdering af lægemidler, herunder vacciner, i folkesundhedsmæssige krisesituationer og samtidig garantere et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.
- (29) For at sikre et mere velfungerende indre marked for lægemidler og bidrage til et højt folkesundhedsbeskyttelsesniveau er det hensigtsmæssigt, at Taskforcen for Krisesituationer koordinerer og rådgiver de udviklere, der deltager i forskning i og udvikling af lægemidler, som potentielt kan behandle, forebygge eller diagnosticere sygdomme, der forårsager den folkesundhedsmæssige krisesituation.
- (30) Taskforcen for Krisesituationer bør yde rådgivning om kliniske forsøgsprotokoller og vejlede udviklere af kliniske forsøg, som udføres i Unionen, om klinisk relevante slutresultater og mål for vacciner og behandlinger med henblik på at lette udformningen af kliniske forsøg, så de kan opfylde kriterierne for en effektiv folkesundhedsindsats.
- (31) Erfaringerne med kliniske forsøg under covid-19-pandemien har afsløret et enormt omfang af dobbeltarbejde ved undersøgelser af samme interventioner, et højt antal af små forsøg, underrepræsentation af væsentlige befolkningsgrupper baseret på køn, alder, etnicitet eller medicinsk comorbiditet og manglende samarbejde, hvilket medfører en risiko for, at forskning går til spilde. Internationale reguleringsmyndigheder har fremhævet behovet for at forbedre dagsordenen for klinisk forskning for at skaffe solid dokumentation for lægemidlers kvalitet, sikkerhed og

effektivitet. Pålidelig dokumentation kan bedst opnås gennem koordinerede, veludformede og tilstrækkeligt underbyggede store randomiserede kontrollerede forsøg. Resultaterne af kliniske forsøg og kliniske data bør efter udstedelsen af den relevante markedsføringstilladelse rettidigt gøres offentligt tilgængelige. Offentliggørelse af forsøgsprotokollen i begyndelsen af det kliniske forsøg vil give mulighed for offentlig kontrol.

- (32) I betragtning af at humanmedicinske lægemidler kan påvirke veterinærsektoren, bør tæt kontakt med de nationale kompetente myndigheder for veterinærlægemidler overvejes, hvis det er nødvendigt.
- (33) Selv om individuelle forskningsenheder sammen eller med en anden part kan aftale at fungere som sponsor for at udarbejde en fælles harmoniseret EU-dækkende klinisk forsøgsprotokol, har erfaringerne under covid-19-pandemien vist, at initiativer til oprettelse af store multinationale forsøg har svært ved at blive til noget, eftersom der ikke er én enkelt enhed, der kan påtage sig alle de ansvarsområder og aktiviteter, som en sponsor har i Unionen, samt interagere med flere medlemsstater. For at håndtere dette problem blev der iværksat et nyt EU-dækkende og EU-finansieret netværk for vaccineforsøg kaldet VACCELERATE på baggrund af Kommissionens meddelelse af 17. februar 2021 med titlen »HERA Incubator: Fælles foregribelse af truslen fra covid-19-varianter«. Agenturet bør identificere og lette sådanne initiativer ved at rådgive om mulighederne for at fungere som sponsor eller, hvor det er relevant, tildele de respektive ansvarsområder som medsponsorer, jf. artikel 72 i forordning (EU) nr. 536/2014, og koordinere udarbejdelsen af kliniske forsøgsprotokoller. En sådan tilgang vil styrke forskningsmiljøet i Unionen, fremme harmonisering og undgå efterfølgende forsinkelser for tilgængeligheden af forskningsresultaterne for markedsføringstilladelser. En EU-sponsor kan drage fordel af de EU-forskningsmidler, der er tilgængelige på tidspunktet for den folkesundhedsmæssige krisesituation, samt eksisterende netværk for kliniske forsøg med henblik på at lette udvikling af, ansøgning om, indgivelse af og gennemførelse af forsøg. Dette kan være særlig værdifuldt for forsøg, der er oprettet af EU-folkesundhedsorganisationer eller -forskningsinstitutioner eller internationale folkesundhedsorganisationer eller forskningsinstitutioner.
- (34) Agenturet offentliggør europæiske offentlige evalueringsrapporter (EPAR) for lægemidler, der er godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 726/2004, med oplysninger om vurderingen af disse lægemidler ved at beskrive de vurderede data og begrunde anbefalingen om, hvorvidt et lægemiddel bør godkendes. EPAR indeholder detaljerede oplysninger med hensyn til alle relevante aktiviteter i henhold til nævnte forordning forud for indgivelsen, herunder navnene på de involverede koordinatore og eksperter og, såfremt en udvikler af et lægemiddel anmoder om videnskabelig rådgivning i fasen forud for indgivelsen, en oversigt over de videnskabelige emner, der blev drøftet i forbindelse med denne rådgivning.
- (35) For så vidt angår medicinsk udstyr bør der nedsættes en højtstående styringsgruppe vedrørende medicinsk udstyr med henblik på at koordinere hastetiltag i Unionen i forbindelse med styring af forsyning af og efterspørgsel efter medicinsk udstyr og med henblik på at udarbejde en liste over kritisk medicinsk udstyr i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation (»Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr«). Med henblik på at sikre en sådan koordinering bør Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr også holde kontakt med Koordinationsgruppen for Medicinsk Udstyr (»MDCG«), der er oprettet ved artikel 103 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745⁽¹⁰⁾, hvor det er relevant. I denne henseende kan medlemsstaterne udpege de samme repræsentanter til både Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og MDCG.
- (36) Den operationelle fase af arbejdet i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og Taskforcen for Kritesituationer bør udløses, når det anerkendes, at der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU⁽¹¹⁾ og for så vidt angår Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler også, når det anerkendes, at der foreligger en større hændelse. Der bør også sikres løbende monitorering af risiciene for folkesundheden som følge af større hændelser, herunder produktionsproblemer, naturkatastrofer og bioterrorisme, som potentielt kan påvirke kvaliteten, sikkerheden, effektiviteten eller forsyningen af lægemidler. Desuden bør en sådan monitorering følge One Health-principperne.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

- (37) Det er underforstået, at anbefalinger, råd, retningslinjer og udtalelser i medfør af denne forordning ikke er bindende. Målet med hvert af disse instrumenter er at give Kommissionen, agenturet, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og Taskforcen for Krisesituationer mulighed for at fremsætte deres synspunkter og foreslå en række tiltag, uden at pålægge adressaterne af de pågældende instrumenter nogen form for retlig forpligtelse.
- (38) Det er bydende nødvendigt at få indført solide gennemsigtighedsforanstaltninger og -standarder vedrørende agenturets reguleringsmæssige aktiviteter i forbindelse med lægemidler og medicinsk udstyr, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Disse foranstaltninger bør omfatte rettidig offentliggørelse af al relevant information om godkendte lægemidler og godkendt medicinsk udstyr og af kliniske data, herunder kliniske forsøgsprotokoller. Agenturet bør være særdeles gennemsigtigt for så vidt angår medlemskab, anbefalinger, udtalelser og afgørelser fra Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og Taskforcen for Krisesituationer. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og Taskforcen for Krisesituationer bør ikke have finansielle eller andre interesser i medicinalindustrien eller medikoinindustrien, som kan påvirke deres upartiskhed.
- (39) Med henblik på udarbejdelse af listen over kategorier af kritisk medicinsk udstyr og for at lette monitoreringsprocessen for mangel bør producenterne af dette medicinske udstyr eller deres bemyndigede repræsentanter og om nødvendigt de relevante bemyndigede organer give de oplysninger, som agenturet anmoder om. I særlige situationer, dvs. når en medlemsstat overvejer behovet for at fastsætte midlertidige undtagelser i henhold til artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) 2017/745 eller artikel 54, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 ⁽¹²⁾ med henblik på at afbøde den faktiske eller potentielle mangel på medicinsk udstyr, bør også importøren og distributøren spille en rolle i leveringen af de ønskede oplysninger, hvis tredjelandproducenten ikke har udpeget en bemyndiget repræsentant.
- (40) Denne forordning bør give agenturet en rolle at spille med hensyn til at yde støtte til ekspertpaneler for medicinsk udstyr, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 106, stk. 1, i forordning (EU) 2017/745 («ekspertpanelerne»), med henblik på at yde uafhængig videnskabelig og teknisk bistand til medlemsstaterne, Kommissionen, MDCG, bemyndigede organer og producenter og samtidig fastholde maksimal gennemsigtighed som en betingelse for at fremme tillid og tiltro til Unionens reguleringsystem.
- (41) Ekspertpanelerne skal ud over deres rolle i vurderinger af kliniske evalueringer og evalueringer af ydeevne vedrørende visse former for medicinsk højriskoudstyr, jf. henholdsvis forordning (EU) 2017/745 og (EU) 2017/746, og i afgivelse af udtalelser efter høring af producenter og bemyndigede organer yde videnskabelig, teknisk og klinisk bistand til medlemsstaterne, Kommissionen og MDCG. Ekspertpanelerne skal navnlig bidrage til udviklingen af retningslinjer på en række punkter, herunder kliniske aspekter og ydeevneaspekter for specifikt medicinsk udstyr, kategorier eller grupper af medicinsk udstyr eller specifikke farer i forbindelse med en kategori eller gruppe af medicinsk udstyr, udvikle retningslinjer for klinisk evaluering og ydeevneevaluering i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau og bidrage til at identificere betænkeligheder og nye problemer vedrørende sikkerhed og ydeevne. I den forbindelse kan ekspertpanelerne spille en relevant rolle i beredskabet og styringen i forbindelse med folkesundhedsmæssige krisesituationer med hensyn til medicinsk udstyr, navnlig højriskoudstyr, herunder udstyr med potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer, uden at dette berører opgaver og forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2017/745 og (EU) 2017/746.
- (42) På baggrund af agenturets mangeårige og dokumenterede ekspertise med hensyn til lægemidler og i betragtning af agenturets erfaringer fra arbejde med en lang række ekspertgrupper bør der etableres passende strukturer i agenturet til at overvåge potentiel mangel på medicinsk udstyr i forbindelse med en folkesundhedsmæssig krisesituation, og agenturet bør varetage sekretariatsfunktionen for ekspertpanelerne. Dette vil sikre, at panelerne fungerer bæredygtigt på lang sigt, og skabe klare synergier med det relaterede kriseberedskabsarbejde på området for lægemidler. Sådanne strukturer vil på ingen måde ændre reguleringsystemet eller beslutningsprocedurerne på området for medicinsk udstyr, der allerede findes i Unionen, og som fortsat bør være klart adskilt fra dem, der gælder for lægemidler. For at sikre en gnidningsløs overgang til agenturet bør Kommissionen yde støtte til ekspertpanelerne indtil den 1. marts 2022.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).

- (43) For at lette arbejdet og udvekslingerne af oplysninger i henhold til denne forordning bør der fastsættes bestemmelser om etablering og forvaltning af IT-infrastrukturer og at skabe synergier med andre eksisterende IT-systemer og IT-systemer under udvikling, herunder den europæiske database for medicinsk udstyr (Eudamed), jf. artikel 33 i forordning (EU) 2017/745, sammen med øget beskyttelse af datainfrastruktur mod og afskrækkelse fra mulige cyberangreb. I Eudamed bør det europæiske nomenklatur for medicinsk udstyr, der er omhandlet i artikel 26 i forordning (EU) 2017/745 og i artikel 23 i forordning (EU) 2017/746, anvendes til at gøre det lettere at indsamle relevante oplysninger om kategorisering af medicinsk udstyr. Dette arbejde kan, hvis det er relevant, også lattes af nye digitale teknologier som f.eks. computermodeller og -simuleringer til kliniske forsøg samt data fra Unionens rumprogram, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 ⁽¹³⁾, som f.eks. Galileos geolokaliseringstjenester og jordobservationsdata fra Copernicus.
- (44) For at sikre at de oplysninger og data, som agenturet har indhentet, er komplette, og i betragtning af de særlige forhold i sektoren for medicinsk udstyr bør det, indtil Eudamed er i fuld drift, være muligt at sammensætte listen over centrale kontaktpunkter til monitorering af manglen på medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, ved at anvende oplysninger fra relevante databaser eller sammenslutninger af medicinsk udstyr på EU-plan og nationalt plan.
- (45) Hurtig adgang til og udveksling af sundhedsdata, herunder data fra den virkelige verden, dvs. sundhedsdata genereret uden for kliniske undersøgelser, er afgørende for at sikre en effektiv håndtering af folkesundhedsmæssige krisesituationer og andre større hændelser. Denne forordning bør gøre det muligt for agenturet at anvende og lette en sådan udveksling og være en del af etableringen og driften af det europæiske sundhedsdataområdes interoperable infrastruktur og drage fordel af det samlede potentiale ved supercomputing, kunstig intelligens og big data med henblik på at udvikle forudsigelige modeller og træffe mere rettidige og effektive afgørelser uden at bringe retten til privatlivets fred i fare.
- (46) For at lette en pålidelig udveksling af oplysninger om lægemidler på en solid og konsekvent måde bør identifikationen af lægemidler være baseret på de standarder, der er udviklet af Den Internationale Standardiseringsorganisation, til identifikation af humanmedicinske lægemidler.
- (47) Behandlingen af følsomme data, som er afgørende for håndteringen af potentielle folkesundhedsmæssige krisesituationer, kræver en høj grad af beskyttelse mod cyberangreb. Sundhedsorganisationer har også stået over for større trusler mod cybersikkerheden under covid-19-pandemien. Agenturet har selv været udsat for et cyberangreb med den følge, at der blev opnået ulovlig tilgang til nogle af dokumenterne vedrørende covid-19-lægemidler og -vacciner, som tilhørte tredjeparter, og nogle af disse dokumenter blev derefter lækket på internettet. Det er derfor nødvendigt, at agenturet understøttes med en høj grad af sikkerhedskontroller og -processer mod cyberangreb for at sikre, at det kan fungere normalt til enhver tid og navnlig under folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser. Med henblik herpå bør agenturet udarbejde en plan for at forebygge, opdage, afbøde og reagere på cyberangreb, så dets drift er sikret til enhver tid, samtidig med at enhver ulovlig adgang til agenturets dokumentation forhindres.
- (48) På grund af den følsomme karakter af sundhedsdata bør agenturet sikre dets behandlingsoperationer og sikre, at de overholder databeskyttelsesprincipperne om lovlighed, rimelighed, gennemsigtighed, formålsbegrænsning, dataminimering, rigtighed, opbevaringsbegrænsning, integritet og fortrolighed. Hvis det med henblik på denne forordning er nødvendigt at behandle personoplysninger, bør en sådan behandling foregå i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør finde sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁴⁾ og (EU) 2018/1725 ⁽¹⁵⁾.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 69).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (49) Agenturets troværdighed og offentlighedens tillid til dets afgørelser afhænger af en høj grad af gennemsigtighed. Derfor bør der sikres anvendelse af passende kommunikationsredskaber til proaktivt at engagere sig med offentligheden. Hurtig styrkelse af gennemsigtighedsstandarder og -foranstaltninger vedrørende agenturets arbejdsorganer og kliniske data, der er vurderet med henblik på evaluering og overvågning af lægemidler og medicinsk udstyr, er desuden afgørende for at opnå og bevare offentlighedens tillid. Denne forordning bør fastsætte en ramme for disse styrkede gennemsigtighedsstandarder og -foranstaltninger på grundlag af de gennemsigtighedsstandarder og -foranstaltninger, som agenturet har vedtaget, og de standarder og foranstaltninger, som agenturet har vedtaget under covid-19-pandemien.
- (50) Agenturet bør i forbindelse med folkesundhedsmæssige krisesituationer eller med større hændelser sikre samarbejde med Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 ⁽¹⁶⁾, og andre EU-agenturer, hvis det er relevant. Et sådant samarbejde bør omfatte udveksling af data, herunder data om epidemiologiske prognoser, regelmæssig kommunikation på ledelsesniveau og indbydelser til repræsentanter for ECDC og andre EU-agenturer til at deltage i møder i Taskforcen for Krisesituationer, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, hvis det er relevant. Dette samarbejde bør også omfatte strategiske drøftelser med relevante EU-enheder, der er i stand til at bistå forskningen i og udviklingen af passende løsninger og teknologier til at afbøde konsekvenserne af den folkesundhedsmæssige krisesituation eller større hændelse eller forebygge fremtidige lignende folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større hændelser.
- (51) I tilfælde af folkesundhedsmæssige krisesituationer eller ved større hændelser bør agenturet kunne muliggøre regelmæssige informationsudvekslinger med medlemsstaterne, indehavere af markedsføringstilladelser, relevante aktører i lægemiddelforsyningskæden og repræsentanter for sundhedspersoner, patienter og forbrugere for at sikre tidlige drøftelser om eventuel mangel på lægemidler på markedet og om forsyningsvanskeligheder og dermed muliggøre bedre koordinering og synergier, som kan afbøde og reagere på den folkesundhedsmæssige krisesituation eller større hændelse.
- (52) I betragtning af at covid-19-pandemien endnu ikke er overstået, og at varigheden og udviklingen af folkesundhedsmæssige krisesituationer, herunder pandemier, er usikker, bør der foretages en gennemgang af effektiviteten og funktionen af de strukturer og mekanismer, der oprettes i overensstemmelse med denne forordning. I lyset af denne gennemgang bør disse strukturer og mekanismer tilpasses, hvis det er relevant.
- (53) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene på grund af den grænseoverskridende dimension af folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser, men kan på grund af tiltagets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (54) For at sikre at der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed, herunder tilstrækkelig bemanning og ekspertise, til udførelsen af de opgaver, der er foreskrevet i denne forordning, bør agenturets udgifter dækkes af Unionens bidrag til agenturets indtægter. Disse udgifter bør omfatte vederlag til rapportører, der er udpeget til at levere tjenesteydelser af videnskabelig karakter i forbindelse med Taskforcen for Krisesituationer, og i overensstemmelse med sædvanlig praksis godtgørelse af rejse-, indkvarterings- og opholdsudgifter i forbindelse med møder i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, Taskforcen for Krisesituationer og disses arbejdsgrupper.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1).

- (55) EU4Health-programmet, som er oprettet ved (EU) 2021/522, eller genopretnings- og resiliensfaciliteten, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ⁽¹⁷⁾, er nogle af de værktøjer, der kan yde yderligere støtte til nationale kompetente myndigheder i forbindelse med mangel på lægemidler, herunder ved gennemførelse af tiltag, der skal afbøde mangel på lægemidler og forbedre forsyningssikkerheden. Medlemsstaterne bør specifikt kunne anmode om finansiel støtte fra Unionen til gennemførelse af deres forpligtelser som fastsat i nærværende forordning.
- (56) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav formelle bemærkninger den 4. marts 2021.
- (57) I overensstemmelse med artikel 168, stk. 7, i TEUF respekterer denne forordning fuldt ud medlemsstaternes ansvar for udformningen af deres sundhedspolitik samt for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet samt de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i chartret, herunder beskyttelse af personoplysninger.
- (58) Et af målene med denne forordning er at sikre en styrket ramme for monitorering og rapportering vedrørende mangel på lægemidler ved folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser. Som bebudet i kommissionens meddelelse af 25. november 2020 med titlen »lægemiddelstrategien for Europa« vil Kommissionen foreslå en revision af lægemiddellovgivningen for at øge forsyningssikkerheden og afhjælpe mangel på lægemidler ved hjælp af specifikke foranstaltninger. Nævnte lovgivning kunne omfatte en yderligere koordinerende rolle for agenturet med hensyn til overvågning og håndtering af mangel på lægemidler. Hvis der som følge heraf er behov for styrkede foranstaltninger vedrørende monitorering af og rapportering om forsyning af og efterspørgsel efter lægemidler på EU-plan, bør ESMP betragtes som et egnet system til at lette eventuelle nye bestemmelser vedrørende overvågning og indberetning af mangel på lægemidler. Som led i rapporteringen om denne forordning bør Kommissionen overveje behovet for at udvide denne forordnings anvendelsesområde til også at omfatte veterinærlægemidler og personlige værnemidler, at ændre definitionerne og at indføre foranstaltninger på EU-plan eller nationalt plan for at styrke overholdelsen af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Denne gennemgang bør omfatte overvejelser om ESMP's mandat og funktion. Det bør om nødvendigt overvejes at udvide ESMP's funktion og behovet for nationale systemer til monitorering af mangel. For at forberede sig på mangel på lægemidler under folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser og for at støtte monitorering af sådan mangel bør kapacitetsopbygning, der er støttet af EU's finansieringsmekanismer, overvejes for at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne. Dette kunne omfatte undersøgelse af bedste praksis og koordinering af udviklingen af IT-værktøjer til monitorering og håndtering af mangel på lægemidler i medlemsstaterne og til tilslutning til ESMP. For at sikre fuld udnyttelse af ESMP's potentiale og for at påvise og forudse problemer vedrørende forsyning af og efterspørgsel efter lægemidler bør ESMP, hvor det er relevant, lette anvendelsen af big data-teknologier og kunstig intelligens.
- (59) For at muliggøre øjeblikkelig anvendelse af denne forordnings foranstaltninger bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Inden for Det Europæiske Lægemiddelagentur (»agenturet«) fastsætter denne forordning en ramme for og midler til:

- a) forberedelse på, forebyggelse, koordinering og håndtering af virkningerne af folkesundhedsmæssige krisesituationer for lægemidler og for medicinsk udstyr og virkningerne af større hændelser for medicinske lægemidler og for medicinsk udstyr på EU-plan

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

- b) monitorering af, forebyggelse af og rapportering om mangel på lægemidler og mangel på medicinsk udstyr
- c) oprettelse af en interoperabel informationsteknologiplatform (IT-platform) på EU-plan til monitorering af og rapportering om mangel på lægemidler
- d) rådgivning om lægemidler med potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer
- e) støtte til de ekspertpaneler, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 106, stk. 1, i forordning (EU) 2017/745.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »folkesundhedsmæssig krisesituation«: en folkesundhedsmæssig krisesituation, der er anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i afgørelse nr. 1082/2013/EU
- b) »større hændelse«: en hændelse, der kan udgøre en alvorlig risiko for folkesundheden i forbindelse med lægemidler i mere end én medlemsstat, og som omfatter en dødelig trussel eller anden alvorlig trussel mod sundheden af biologisk, kemisk, miljømæssig eller anden oprindelse eller en alvorlig hændelse, der kan påvirke forsyningen af eller efterspørgslen efter lægemidler eller deres kvalitet, sikkerhed og virkning, og som kan føre til mangel på lægemidler i mere end én medlemsstat og nødvendiggør en hurtig koordinering på EU-plan for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed.
- c) »lægemiddel«: et lægemiddel som defineret i artikel 1, nr. 2), i direktiv 2001/83/EF
- d) »veterinærlægemiddel«: et veterinærlægemiddel som defineret i artikel 4, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 ⁽¹⁸⁾
- e) »medicinsk udstyr«: medicinsk udstyr som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2017/745 eller medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2017/746 og omfatter tilbehør til sådant udstyr som omhandlet i henholdsvis artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2017/745 og artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) 2017/746
- f) »forsyning«: den samlede lagerbeholdning af et givet lægemiddel eller medicinsk udstyr, som bringes i omsætning på markedet af en indehaver af en markedsføringstilladelse eller en producent
- g) »efterspørgsel«: en sundhedspersons eller patients anmodning om et lægemiddel eller medicinsk udstyr på grund af et klinisk behov; efterspørgslen er imødekommet på tilfredsstillende vis, når lægemidlet eller det medicinske udstyr erhverves i tilstrækkelig god tid og i en tilstrækkelig mængde til, at patienterne fortsat kan få den bedste pleje
- h) »mangel«: en situation, hvor efterspørgslen efter et lægemiddel, som godkendes og markedsføres i en medlemsstat, eller et CE-mærket medicinsk udstyr ikke kan imødekommes på nationalt plan, uanset årsagen hertil
- i) »udvikler«: enhver juridisk eller fysisk person, der søger at generere videnskabelige data om et lægemiddels kvalitet, sikkerhed og virkning som led i udviklingen af dette lægemiddel.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43).

KAPITEL II

MONITORERING OG AFBØDNING AF MANGEL PÅ KRITISKE LÆGEMIDLER OG HÅNDBLING AF STØRRE HÆNDELSER

Artikel 3

Højtstående Styringsgruppe vedrørende Mangel på Lægemidler og Lægemidlers Sikkerhed

1. Den Højtstående Styringsgruppe vedrørende Mangel på Lægemidler og Lægemidlers Sikkerhed (»Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler«) nedsættes inden for agenturet.

Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler er ansvarlig for at varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3 og 4, og artikel 5-8.

Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler mødes enten fysisk eller virtuelt med regelmæssige mellemrum og desuden, når situationen kræver det, som forberedelse til eller under folkesundhedsmæssige krisesituationer, eller når der er rejst en bekymring i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, eller når Kommissionen har anerkendt en større hændelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3.

Agenturet varetager sekretariatsfunktionen for Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler.

2. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler består af en repræsentant for agenturet, en repræsentant for Kommissionen og en udpeget repræsentant for hver medlemsstat.

Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler kan i møderne i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler ledsages af sagkyndige, der er eksperter på særlige videnskabelige eller tekniske områder.

Listen over medlemmer af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler offentliggøres på agenturets webportal.

En repræsentant for agenturets patient- og forbrugerarbejdsgruppe og en repræsentant for agenturets gruppe for samarbejde med fagfolk inden for sundhedssektoren kan deltage som observatører i møderne i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler.

3. Formandskabet for Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler varetages i fælleskab af agenturets repræsentant og en af repræsentanterne for medlemsstaterne, som vælges af og blandt medlemsstaternes repræsentanter i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr.

Formændene for Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler kan om nødvendigt på eget initiativ eller efter anmodning fra et eller flere medlemmer af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler indbyde repræsentanter for nationale kompetente myndigheder for veterinærlægemidler, repræsentanter for andre relevante kompetente myndigheder og tredjeparter, herunder repræsentanter for interessegrupper for lægemidler, indehavere af markedsføringstilladelser, grossister, enhver anden relevant aktør i lægemiddelforsyningskæden og repræsentanter for sundhedspersoner, patienter og forbrugere, til at deltage som observatører i møderne og til at yde ekspertrådgivning.

4. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler letter i samordning med de nationale kompetente myndigheder for lægemidler passende kommunikation med indehavere af markedsføringstilladelser eller deres repræsentanter, producenter, andre relevante aktører i lægemiddelforsyningskæden og repræsentanter for sundhedspersoner, patienter og forbrugere med henblik på at modtage relevante oplysninger om faktisk eller potentiel mangel på lægemidler, der anses for at være kritiske, under en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse, jf. artikel 6.

5. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler fastsætter selv sin forretningsorden, herunder procedurer vedrørende den arbejdsgruppe, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, og vedrørende vedtagelse af listerne over kritiske lægemidler, sæt af oplysninger og anbefalinger, jf. artikel 8, stk. 3 og 4.

Den i første afsnit omhandlede forretningsorden træder i kraft, når Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler har modtaget positiv udtalelse herom fra Kommissionen og agenturets bestyrelse.

6. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler bistås i sit arbejde af en arbejdsgruppe, som er nedsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra d).

Den i første afsnit omhandlede arbejdsgruppe består af repræsentanter for de nationale kompetente lægemiddelmyndigheder, som er de centrale kontaktpunkter vedrørende mangel på lægemidler.

7. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler kan høre Udvalget for Veterinærlægemidler, der er nedsat ved artikel 56, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 726/2004, når Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler anser det for nødvendigt, navnlig for at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større hændelser i relation til zoonoser eller sygdomme, der kun berører dyr, og som har eller kan have en væsentlig indvirkning på menneskers helbred, eller hvis brugen af aktive stoffer i veterinærlægemidler kan være nyttig med henblik på at håndtere den folkesundhedsmæssige krisesituation eller den større hændelse.

Artikel 4

Monitorering af hændelser og beredskab i forbindelse med folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser

1. I samarbejde med medlemsstaterne monitorerer agenturet løbende alle hændelser i forbindelse med lægemidler, der kan forventes at føre til en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse. Agenturet arbejder om nødvendigt tæt sammen med Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme («ECDC») og, når det er relevant, andre EU-agenturer.

2. For at lette den monitorering, der er omhandlet i stk. 1, indberetter de nationale kompetente lægemiddelmmyndigheder rettidigt via de centrale kontaktpunkter, jf. artikel 3, stk. 6, eller den platform, der er omhandlet i artikel 13 («ESMP»), når denne er fuldt funktionsdygtig, til agenturet alle hændelser, der kan føre til en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse, herunder faktisk eller potentiel mangel på et lægemiddel i en given medlemsstat. En sådan indberetning baseres på indberetningsmetoderne og -kriterierne i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b).

Når en national kompetent myndighed underretter agenturet om en mangel på et lægemiddel som omhandlet i første afsnit, sender den agenturet alle oplysninger, som den har modtaget fra indehaveren af markedsføringstilladelsen i henhold til artikel 23a i direktiv 2001/83/EF, hvis disse oplysninger ikke er tilgængelige i ESMP.

Når agenturet modtager en rapport om en hændelse fra en national kompetent lægemiddelmmyndighed, kan agenturet anmode de pågældende nationale myndigheder om oplysninger gennem arbejdsgruppen omhandlet i artikel 3, stk. 6, for at evaluere hændelsens virkning i andre medlemsstater.

3. Hvis agenturet finder, at der er behov for at håndtere en aktuel eller umiddelbart forestående større hændelse, skal det tage denne bekymring op med Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler.

Efter en positiv udtalelse fra Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler kan Kommissionen anerkende, at der foreligger en større hændelse.

Kommissionen eller mindst én medlemsstat kan på eget initiativ tage denne bekymring op med Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler.

4. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler underretter Kommissionen og agenturets eksekutivdirektør, når den finder, at den større hændelse er blevet tilstrækkeligt håndteret, og finder, at der ikke længere er behov for bistand.

Kommissionen eller eksekutivdirektøren kan på grundlag af de i første afsnit omhandlede oplysninger eller på eget initiativ bekræfte, at den større hændelse er blevet tilstrækkeligt håndteret, og at der derfor ikke længere er behov for bistand fra Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler.

5. Når det i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 er anerkendt, at der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse, finder artikel 5-12 anvendelse som følger:

- a) Hvis den folkesundhedsmæssige krisesituation eller den større hændelse kan påvirke lægemidlers kvalitet, sikkerhed eller virkning, finder artikel 5 anvendelse.
- b) Hvis den folkesundhedsmæssige krisesituation eller den større hændelse kan føre til mangel på lægemidler i mere end én medlemsstat, finder artikel 6-12 anvendelse.

Artikel 5

Evaluering af information og afgivelse af anbefalinger om tiltag vedrørende lægemidlers kvalitet, sikkerhed og virkning i forbindelse med folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser

1. Efter at det er anerkendt, at der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, vurderer Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler oplysninger vedrørende den folkesundhedsmæssige krisesituation eller den større hændelse og overvejer, om der er behov for hastende og koordinerede tiltag med hensyn til de pågældende lægemidlers kvalitet, sikkerhed og virkning.
2. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler afgiver anbefalinger til Kommissionen og medlemsstaterne om ethvert passende tiltag, som den mener skal træffes på EU-plan for så vidt angår de pågældende lægemidler i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF eller forordning (EF) nr. 726/2004.
3. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler kan høre Udvalget for Veterinærlægemidler, når den anser det for nødvendigt, navnlig for at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større hændelser i relation til zoonoser eller sygdomme, der kun berører dyr, og som har eller kan have en væsentlig indvirkning på menneskers helbred, eller hvis brugen af aktive stoffer i veterinærlægemidler kan være nyttig med henblik på at håndtere den folkesundhedsmæssige krisesituation eller den større hændelse.

Artikel 6

Liste over kritiske lægemidler og oplysninger, der skal gives

1. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler udarbejder en liste over de terapeutiske hovedgrupper af lægemidler, der er nødvendige for akutbehandling, kirurgisk behandling og intensivbehandling som bidrag til udarbejdelsen af listerne over kritiske lægemidler som omhandlet i stk. 2 og 3, med henblik på at reagere på en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse, jf. dog stk. 2. Listen udarbejdes senest den 2. august 2022 og ajourføres årligt, og når det er nødvendigt.
2. Umiddelbart efter at det er anerkendt, at der foreligger en større hændelse i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, stk. 3, hører Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler den arbejdsgruppe, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 6. Umiddelbart efter denne høring vedtager Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler en liste over lægemidler, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF eller forordning (EF) nr. 726/2004, og som den anser for at være kritiske i forbindelse med den større hændelse (»listen over kritiske lægemidler til større hændelser«).

Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler ajourfører listen, når det er nødvendigt, indtil den større hændelse er blevet tilstrækkeligt håndteret, og det er blevet bekræftet, at der ikke længere er behov for bistand fra Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler i henhold til nærværende forordnings artikel 4, stk. 4.

3. Umiddelbart efter at det er anerkendt, at der foreligger en folkesundhedsmæssige krisesituation, hører Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler den arbejdsgruppe, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 6. Umiddelbart efter denne høring vedtager Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler en liste over lægemidler, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF eller forordning (EF) nr. 726/2004, og som den anser for at være kritiske i den folkesundhedsmæssige krisesituation (»listen over kritiske lægemidler til folkesundhedsmæssige krisesituationer«). Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler ajourfører listen over kritiske lægemidler til folkesundhedsmæssige krisesituationer efter behov, indtil det anerkendes, at den folkesundhedsmæssige krisesituation er slut. Listen kan i givet fald ajourføres for at tage hensyn til resultaterne af den gennemgang, der er fastlagt i nærværende forordnings artikel 18. I så fald skal Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler holde kontakt med Taskforcen for Krisesituationer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 15.
4. Med henblik på artikel 9, stk. 2, vedtager og offentliggør Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler det sæt af oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra c) og d), og som er nødvendigt for at monitorere forsyning af og efterspørgsel efter lægemidler, der er opført på de i nærværende artikels stk. 2 og 3 omhandlede lister (»listerne over kritiske lægemidler«), og underretter den i artikel 3, stk. 6, omhandlede arbejdsgruppe om dette sæt af oplysninger.
5. Efter vedtagelsen af listerne over kritiske lægemidler i overensstemmelse med stk. 2 og 3 offentliggør agenturet straks disse lister og eventuelle opdateringer af disse lister på sin webportal, jf. artikel 26 i forordning (EF) nr. 726/2004.

6. Agenturet opretter en offentligt tilgængelig webside på sin webportal, hvor der gives oplysninger om den faktiske mangel på lægemidler, der er opført på listerne over kritiske lægemidler i tilfælde, hvor agenturet har vurderet manglen og har afgivet anbefalinger til sundhedspersoner og patienter. Websiden skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) lægemidlets navn og fællesnavn på listerne over kritiske lægemidler
- b) terapeutiske indikationer for lægemidlet på listerne over kritiske lægemidler
- c) årsag til manglen på lægemidlet på listerne over kritiske lægemidler
- d) start- og slutdatoer for manglen på lægemidlet på listerne over kritiske lægemidler
- e) de medlemsstater, der er berørt af manglen på lægemidlet på listerne over kritiske lægemidler
- f) andre relevante oplysninger til sundhedspersoner og patienter, herunder oplysninger om, hvorvidt der findes alternative lægemidler.

På den i første afsnit omhandlede webside skal der også henvises til nationale registre over mangel på lægemidler.

Artikel 7

Monitorering af mangel på lægemidler på listerne over kritiske lægemidler

Når det anerkendes, at der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, monitorerer Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler forsyningen af og efterspørgslen efter lægemidler, der er opført på listerne over kritiske lægemidler, med henblik på at identificere enhver faktisk eller potentiel mangel på de pågældende lægemidler. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler udfører sådan overvågning ved anvendelse af listerne over kritiske lægemidler og de oplysninger og data, der gives i overensstemmelse med artikel 10 og 11, og via ESMP, når denne er fuldt funktionsdygtig.

Med henblik på den monitorering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, holder Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, hvis det er relevant, kontakt med Udvalget for Sundhedssikkerhed, der er nedsat ved artikel 17 i afgørelse nr. 1082/2013/EU (»HSC«), og i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation med ethvert andet relevant rådgivende udvalg for folkesundhedsmæssige krisesituationer, der er nedsat i henhold til EU-retten, og med ECDC.

Artikel 8

Rapportering og anbefalinger om mangel på lægemidler

1. I hele den periode, som en folkesundhedsmæssige krisesituation eller anerkendelsen af en større hændelse som omhandlet i artikel 4, stk. 3, varer, og indtil det er blevet bekræftet, at den større hændelse er blevet tilstrækkeligt håndteret i henhold til artikel 4, stk. 4, rapporterer Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler regelmæssigt om resultaterne af den i artikel 7 omhandlede monitorering til Kommissionen og de i artikel 3, stk. 6, omhandlede centrale kontaktpunkter, og påpeger navnlig enhver faktisk eller potentiel mangel på lægemidler, der er opført på listen over kritiske lægemidler, eller enhver hændelse, der kan forventes at føre til en større hændelse.

De i første afsnit omhandlede rapporter kan også stilles til rådighed for andre aktører i lægemiddelforsyningskæden, hvis det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med konkurrenceretten.

2. Hvis Kommissionen eller én eller flere centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6 anmoder herom, fremlægger Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler aggregerede data og efterspørgselsprognoser for at underbygge sine konstateringer og konklusioner. I den forbindelse skal Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler:

- a) anvende data fra ESMP, når den er fuldt funktionsdygtig
- b) holde kontakt med ECDC for at indhente epidemiologiske data, modeller og udviklingsscenarier med henblik på at hjælpe med at forudsige behovet for lægemidler, og

- c) holde kontakt med Den Højtstående Styringsgruppe vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, der er omhandlet i artikel 21, hvis lægemidler, der er opført på listen over kritiske lægemidler, anvendes sammen med medicinsk udstyr.

Desuden kan de i første afsnit omhandlede aggregerede data og efterspørgselsprognoser stilles til rådighed for andre aktører i lægemiddelforsyningskæden, hvis det er relevant, i overensstemmelse med konkurrenceret med henblik på bedre at forebygge eller afbøde faktisk eller potentiel mangel på lægemidler.

3. Som led i den rapportering, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler afgive anbefalinger om foranstaltninger, som Kommissionen, medlemsstaterne, indehavere af markedsføringstilladelser og andre enheder, herunder repræsentanter for sundhedspersoner og patienter, kan træffe med henblik på at forebygge eller afbøde faktisk eller potentiel mangel på lægemidler.

Medlemsstaterne kan anmode Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler om at afgive anbefalinger om foranstaltninger, jf. første afsnit.

Med henblik på andet afsnit holder Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, hvis det er relevant, kontakt med Udvalget for Sundhedssikkerhed og i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation med ethvert andet rådgivende udvalg for folkesundhedsmæssige krisesituationer, der er nedsat i henhold til EU-retten.

4. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler kan på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat afgive anbefalinger om foranstaltninger, som Kommissionen, medlemsstaterne, indehavere af markedsføringstilladelser, repræsentanter for sundhedspersoner og andre enheder kan træffe for at sikre beredskab med henblik på at afhjælpe faktisk eller potentiel mangel på lægemidler forårsaget af folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større hændelser.

5. Efter anmodning fra Kommissionen kan Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler koordinere foranstaltninger foretaget af de nationale kompetente myndigheder, indehavere af markedsføringstilladelser og andre enheder, herunder repræsentanter for sundhedspersoner og patienter, hvis det er relevant, med henblik på at forebygge eller afbøde faktisk eller potentiel mangel på lægemidler i forbindelse med en folkesundhedsmæssig krisesituation eller større hændelse.

Artikel 9

Arbejdsmetoder og oplysninger om lægemidler

1. Som forberedelse af varetagelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 4-8, skal agenturet:
- a) præcisere procedurerne og kriterierne for udarbejdelse og revision af listerne over kritiske lægemidler
 - b) præcisere de i artikel 4, 7 og 8 omhandlede metoder til og kriterier for monitorering, dataindsamling og rapportering med et grundlæggende minimumsdatasæt
 - c) i samråd med de relevante nationale kompetente myndigheder og på grundlag af harmoniserede datafelter fra alle medlemsstater udvikle strømlinede IT-monitorerings- og rapporteringssystemer, der letter interoperabiliteten med andre eksisterende IT-systemer og IT-systemer under udvikling, indtil ESMP er fuldt funktionsdygtig
 - d) nedsætte den i artikel 3, stk. 6, omhandlede arbejdsgruppe og sikre, at hver medlemsstat er repræsenteret i denne arbejdsgruppe
 - e) etablere og vedligeholde en liste over centrale kontaktpunkter for indehavere af markedsføringstilladelser for alle lægemidler, der er godkendt i Unionen, gennem den database, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1, litra l), i forordning (EF) nr. 726/2004
 - f) præcisere metoderne til at afgive anbefalinger som omhandlet i artikel 5, stk. 2, artikel 8, stk. 3 og 4, og til koordinering af de foranstaltninger som omhandlet i artikel 8, stk. 5
 - g) offentliggøre de i litra a), b) og f), angivne oplysninger på en særlig webside på sin webportal.

Med henblik på første afsnit, litra a), kan medlemsstaterne, indehavere af markedsføringstilladelser, andre relevante aktører i lægemiddelforsyningskæden og repræsentanter for sundhedspersoner, patienter og forbrugere, høres efter behov

2. Når det anerkendes, at der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, skal agenturet:

- a) oprette en liste over centrale kontaktpunkter for indehaverne af markedsføringstilladelser for de lægemidler, der er opført på listerne over kritiske lægemidler
- b) i hele den periode, som den folkesundhedsmæssige krisesituation eller den større hændelse varer, opretholde listen over centrale kontaktpunkter som omhandlet i litra a)
- c) anmode om relevante oplysninger om lægemidler på listerne over kritiske lægemidler fra de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i litra a), og fastsætte en frist for indgivelsen af disse oplysninger, hvis de pågældende oplysninger ikke er tilgængelige på ESMP
- d) anmode om oplysninger om lægemidler på listerne over kritiske lægemidler fra de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6, på grundlag af det sæt af oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, og fastsætte en frist for indgivelsen af disse oplysninger, hvis oplysningerne ikke er tilgængelige på ESMP.

3. Oplysningerne omhandlet i stk. 2, litra c), skal som minimum indeholde:

- a) navnet på indehaveren af markedsføringstilladelsen for lægemidlet
- b) lægemidlets navn
- c) identifikation af aktive produktionssteder for færdige lægemidler og virksomme stoffer i lægemidlet
- d) den medlemsstat, hvor markedsføringstilladelsen er gyldig, og lægemidlets markedsføringsstatus i de enkelte medlemsstater
- e) nærmere oplysninger om faktisk eller potentiel mangel på lægemidlet, f.eks. faktiske eller anslåede start- og slutdatoer og formodede eller kendte årsager
- f) data om salg og markedsandel for lægemidlet
- g) tilgængelige lagre af lægemidlet
- h) forsyningsprognosen for lægemidlet, herunder oplysninger om potentielle sårbarheder i forsyningskæden, allerede leverede mængder og forventede leverancer
- i) prognosen for efterspørgsel efter lægemidlet
- j) nærmere oplysninger om tilgængelige alternative lægemidler
- k) forebyggelses- og afbødningsplaner, der som minimum indeholder oplysninger om produktions- og forsyningskapacitet og godkendte produktionssteder for det færdige lægemiddel og aktive stoffer, potentielle alternative produktionsanlæg for og minimumslagre af lægemidlet.

4. Med henblik på at supplere forebyggelses- og afbødningsplanerne for mangel på kritiske lægemidler, jf. stk. 3, litra k), kan agenturet og de nationale kompetente lægemiddelmyndigheder indhente yderligere oplysninger fra grossister og andre relevante aktører vedrørende eventuelle logistiske udfordringer, som måtte opstå i grossistforsyningskæden.

Artikel 10

Forpligtelser for indehavere af markedsføringstilladelser

1. Indehavere af markedsføringstilladelser for lægemidler, der er godkendt i Unionen, indgiver senest den 2. september 2022 oplysningerne med henblik på denne forordnings artikel 9, stk. 1, litra e), elektronisk til den database, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1, litra l), i forordning (EF) nr. 726/2004. Disse indehavere af markedsføringstilladelser foretager ajourføringer, når det er nødvendigt.

2. For at lette den monitorering, der er omhandlet i artikel 7, kan agenturet anmode om, at indehavere af markedsføringstilladelser for lægemidler, der er opført på listerne over kritiske lægemidler, fremsender de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra c).

De indehavere af markedsføringstilladelser, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, fremsender de oplysninger, der er anmodet om, inden for den frist, der er fastsat af agenturet, gennem de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra b), ved hjælp af de monitorerings- og rapporteringsmetoder og -systemer, der er fastlagt i henhold til henholdsvis litra b) og c) i artikel 9, stk. 1. Disse indehavere af markedsføringstilladelser foretager ajourføringer, når det er nødvendigt.

3. De indehavere af markedsføringstilladelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal begrunde eventuelle undladelser af at give oplysninger, der er anmodet om, og begrunde eventuelle forsinkelser i leveringen af oplysninger, der er anmodet om, inden den frist, der er fastsat af agenturet.

4. Hvis de indehavere af markedsføringstilladelser for lægemidler, der er omhandlet i stk. 2, angiver, at de oplysninger, som de har indgivet efter anmodning fra agenturet eller de nationale kompetente lægemiddelmyndigheder, indeholder kommercielt fortrolige oplysninger, skal de identificere de relevante dele af disse oplysninger, der er af en sådan karakter, og begrunde, hvorfor disse oplysninger er kommercielt fortrolige.

Agenturet vurderer berettigelsen af hver enkelt angivelse af, at oplysninger indeholder kommercielt fortrolige oplysninger, og beskytter sådanne kommercielt fortrolige oplysninger mod uretmæssig videregivelse.

5. Hvis de indehavere af markedsføringstilladelser, der er omhandlet i stk. 2, eller andre relevante aktører i lægemiddelforsyningskæden er i besiddelse af oplysninger ud over dem, der er påkrævet i henhold til stk. 2, andet afsnit, som dokumenterer en faktisk eller potentiel mangel på lægemidler, skal de straks give agenturet disse oplysninger.

6. Efter rapportering om resultaterne af den monitorering, der er omhandlet i artikel 7, og eventuelle anbefalinger vedrørende forebyggende eller afbødende foranstaltninger, jf. artikel 8, stk. 3 og 4, skal de indehavere af markedsføringstilladelser, der er omhandlet i stk. 2:

- a) fremsætte eventuelle bemærkninger, de måtte have, over for agenturet
- b) tage hensyn til eventuelle anbefalinger som omhandlet i artikel 8, stk. 3 og 4, og eventuelle retningslinjer som omhandlet i artikel 12, litra c)
- c) overholde alle foranstaltninger, der træffes på EU- eller medlemsstatsplan i henhold til artikel 11 og 12
- d) underrette Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler om enhver foranstaltning, der træffes, og rapportere om monitoreringen og resultaterne af sådanne foranstaltninger, herunder fremsendelse af oplysninger om afhjælpning af den faktiske eller potentielle mangel på lægemidler.

Artikel 11

Medlemsstaternes rolle med hensyn til monitorering og afbødning af mangel på lægemidler

1. For at lette den i artikel 7 omhandlede monitorering kan agenturet, medmindre de berørte oplysninger er tilgængelige i ESMP, anmode en medlemsstat om at:

- a) indgive det sæt af oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, herunder foreliggende og anslåede data om omfanget af efterspørgslen og efterspørgselsprognoser, gennem det centrale kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6, og ved hjælp af de rapporteringsmetoder og systemer, der er fastlagt i henhold til henholdsvis litra b) og c) i artikel 9, stk. 1
- b) angive eksistensen af eventuelle kommercielt fortrolige oplysninger og begrunde, hvorfor disse oplysninger er kommercielt fortrolige, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4
- c) angive eventuelle undladelser af at give oplysninger, der er anmodet om, og om der er eventuelle forsinkelser i leveringen af disse oplysninger inden den frist, der er fastsat af agenturet, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3.

Medlemsstaterne imødekommer agenturets anmodning inden for den af agenturet fastsatte frist.

2. Med henblik på stk. 1 skal grossister og andre personer eller juridiske enheder, der har tilladelse eller ret til at levere lægemidler, der er opført på listerne over kritiske lægemidler, til offentligheden, fremlægge relevante oplysninger og data for denne medlemsstat, herunder oplysninger og data om lagerbeholdningerne af disse lægemidler på denne medlemsstats anmodning.

3. Hvis medlemsstaterne er i besiddelse af eventuelle oplysninger ud over de oplysninger, der skal fremlægges i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 og 2, om omfanget af salget og mængden af recepter for lægemidler, som dokumenterer en faktisk eller potentiel mangel på et lægemiddel, der er opført på listerne over kritiske lægemidler, herunder data omhandlet i artikel 23a, stk. 3, i direktiv 2001/83/EF, giver de straks Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler disse oplysninger gennem deres respektive centrale kontaktpunkter, jf. denne forordnings artikel 3, stk. 6.

4. Efter rapportering om resultaterne af den monitorering, der er omhandlet i artikel 7, og eventuelle anbefalinger vedrørende forebyggende eller afbødende foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3 og 4, skal medlemsstaterne:

- a) tage hensyn til eventuelle anbefalinger og retningslinjer, jf. artikel 12, litra c), og koordinere deres tiltag i forbindelse med eventuelle tiltag på EU-plan i henhold til artikel 12, litra a)
- b) underrette Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler om enhver foranstaltning, der træffes, og rapportere om resultaterne af de i litra a) omhandlede tiltag, herunder fremsendelse af oplysninger om afhjælpning af faktisk eller potentiel mangel på lægemidler.

Medlemsstater, som vælger en alternativ fremgangsmåde på nationalt plan, deler med henblik på første afsnit, litra a) og b), rettidigt begrundelserne herfor til Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler.

De anbefalinger, retningslinjer og tiltag, der er omhandlet i første afsnit, litra a), og en sammenfattende rapport om de indhøstede erfaringer gøres offentligt tilgængelige via den webportal, der er omhandlet i artikel 14.

Artikel 12

Kommissionens rolle med hensyn til monitorering og afbødning af mangel på lægemidler

Kommissionen tager de oplysninger og anbefalinger fra Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, der er omhandlet i henholdsvis artikel 8, stk. 1 og 2, og artikel 8, stk. 3 og 4, i betragtning og:

- a) iværksætter alle nødvendige tiltag inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt Kommissionen, med henblik på at afbøde faktisk eller potentiel mangel på lægemidler, der er opført på listerne over kritiske lægemidler
- b) letter om nødvendigt koordineringen mellem indehavere af markedsføringstilladelser og andre relevante enheder for at håndtere kraftige stigninger i efterspørgslen
- c) overvejer, om der er behov for, at der rettes retningslinjer og anbefalinger til medlemsstaterne, indehavere af markedsføringstilladelser og andre enheder, herunder relevante enheder fra lægemiddelforsyningskæden, hvis det er relevant
- d) underretter Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler om foranstaltninger, som Kommissionen har truffet, og rapporterer om resultatet af disse foranstaltninger
- e) anmoder Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler om at afgive anbefalinger eller koordinere foranstaltninger, jf. artikel 8, stk. 3, 4 og 5
- f) overvejer, om der behov for medicinske modforanstaltninger, jf. afgørelse nr. 1082/2013/EU og anden gældende EU-ret
- g) holder kontakt med tredjelande og relevante internationale organisationer, så vidt det er relevant, for at afbøde faktisk eller potentiel mangel på lægemidler, der er opført på listerne over kritiske lægemidler, eller deres aktive stoffer, hvis de pågældende lægemidler eller aktive stoffer importeres til Unionen, og hvis en sådan faktisk eller potentiel mangel har internationale konsekvenser, og indberetter dermed knyttede tiltag samt resultaterne af disse tiltag til Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, hvis det er relevant.

Artikel 13

Europæisk platform til monitorering af mangel

1. Agenturet opretter, vedligeholder og forvalter en IT-platform under betegnelsen den europæiske platform til monitorering af mangel (»ESMP«), der er knyttet til den database, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1, litra l), i forordning (EF) nr. 726/2004.

ESMP skal anvendes til at lette indsamlingen af oplysninger om mangel på, forsyning af og efterspørgsel efter lægemidler, herunder oplysninger om, hvorvidt lægemidlet er markedsført, eller om markedsføringen af lægemidlet er ophørt, i en medlemsstat.

2. De oplysninger, der indsamles gennem ESMP, skal anvendes til at monitorere, forebygge og forvalte:

- a) faktisk eller potentiel mangel på lægemidler på listerne over kritiske lægemidler under folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser, og
- b) faktisk eller potentiel mangel på lægemidler, der kan forventes at føre til en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse, jf. artikel 4, stk. 2.

3. Med henblik på stk. 2 og i forbindelse med folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser:

- a) anvender indehavere af markedsføringstilladelser ESMP til at indberette oplysninger om lægemidler på listerne over kritiske lægemidler til agenturet via de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra a), i overensstemmelse med artikel 9 og 10
- b) anvender medlemsstaterne ESMP til at indberette oplysninger om lægemidler på listerne over kritiske lægemidler til agenturet via de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra d), i overensstemmelse med artikel 9 og 11.

Den i første afsnit, litra b), omhandlede indberetning skal omfatte oplysninger i tillæg til dem, der er omhandlet i nævnte litra, og som er modtaget fra indehavere af markedsføringstilladelser og grossister eller andre personer eller juridiske enheder, der har tilladelse eller ret til at levere lægemidler, der er opført på listerne over kritiske lægemidler, til offentligheden, hvis det er relevant.

4. Med henblik på stk. 2 og med hensyn til at sikre beredskab i forbindelse med folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser:

- a) anvender indehavere af markedsføringstilladelser ESMP til at indberette følgende til agenturet:
 - i) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 726/2004, for godkendelser, der er udstedt i henhold til nævnte forordning
 - ii) oplysninger baseret på de kategorier, der er fastsat i artikel 9, stk. 3, og som vedrører faktisk eller potentiel mangel på lægemidler, der kan forventes at føre til en folkesundhedsmæssig krisesituation eller større hændelse, hvis det er relevant
- b) anvender medlemsstaterne ESMP til via de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra e), at indberette til agenturet om mangel på lægemidler, der kan forventes at føre til en folkesundhedsmæssig krisesituation eller større hændelse, jf. artikel 4, stk. 2.

5. Den i stk. 4, litra b), omhandlede indberetning:

- a) skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 23a i direktiv 2001/83/EF, og som er indberettet til de nationale kompetente lægemiddelmmyndigheder vedrørende tilladelser, der er udstedt i overensstemmelse med nævnte direktiv
- b) kan omfatte yderligere oplysninger modtaget fra indehavere af markedsføringstilladelser, grossister og andre personer eller juridiske enheder, der har tilladelse eller ret til at levere lægemidler til offentligheden.

6. For at sikre optimal anvendelse af ESMP skal agenturet:

- a) i samarbejde med Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler udvikle ESMP's tekniske og funktionelle specifikationer, herunder dataudvekslingsmekanismen for udveksling med de eksisterende nationale systemer og formatet for elektroniske indsendelser
- b) kræve, at data, der indsendes til ESMP, skal være i overensstemmelse med de standarder, der er udviklet af Den Internationale Standardiseringsorganisation til identifikation af lægemidler, og være baseret på de fire domæner for masterdata inden for farmaceutiske reguleringsprocesser, nemlig stof, produkt, organisation og referencedata, hvis det er relevant

- c) i samarbejde med Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler udvikle standardiseret indberetningsterminologi, som skal anvendes af indehavere af markedsføringstilladelser og medlemsstaterne, når de indberetter til ESMP
- d) udarbejde relevante retningslinjer for indberetning gennem ESMP i samarbejde med Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler
- e) sikre, at data er interoperable mellem ESMP, medlemsstaternes IT-systemer og andre relevante IT-systemer og databaser uden overlappning af indberetning
- f) sikre, at Kommissionen, agenturet, de nationale kompetente myndigheder og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler har passende adgang til oplysningerne i ESMP
- g) sikre, at kommercielt fortrolige oplysninger, der indsendes til systemet, beskyttes mod uberettiget videregivelse
- h) sikre, at ESMP er fuldt operationel senest den 2. februar 2025, og udarbejde en plan for gennemførelsen af ESMP.

Artikel 14

Kommunikation angående Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler

1. Agenturet oplyser rettidigt offentligheden og interessegrupper om Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidlers arbejde og imødegår desinformation rettet mod arbejdet i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, hvis det er relevant, på en særlig webside på sin webportal og anden behørig måde, i samarbejde med de nationale kompetente myndigheder.
2. Drøftelserne i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler skal være gennemsigtige.

Sammenfatningen af dagsordenen og protokollen fra møderne i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og dens forretningsorden, der er omhandlet i artikel 3, stk. 5, og de anbefalinger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3 og 4, skal dokumenteres og gøres offentligt tilgængelig på en særlig webside på agenturets webportal.

Hvis forretningsordenen, jf. artikel 3, stk. 5, tillader medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler at få divergerende holdninger optaget i protokollen, stiller Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler sådanne divergerende holdninger og begrundelserne herfor til rådighed for de nationale kompetente lægemiddelmmyndigheder på disses anmodning.

KAPITEL III

LÆGEMIDLER MED POTENTIALE TIL AT HÅNDTERE FOLKESUNDHEDSMÆSSIGE KRISITUATIONER

Artikel 15

Taskforce for Krisesituationer

1. Taskforcen for Krisesituationer nedsættes inden for agenturet.

Taskforcen for Krisesituationer indkaldes som led i forberedelsen til og i folkesundhedsmæssige krisesituationer enten ved fysisk fremmøde eller virtuelt.

Agenturet varetager sekretariatsfunktionen for Taskforcen for Krisesituationer.

2. I folkesundhedsmæssige krisesituationer varetager Taskforcen for Krisesituationer følgende opgaver:
 - a) i kontakt med agenturets videnskabelige udvalg, arbejdsgrupper og videnskabelige rådgivende grupper give videnskabelig rådgivning og gennemgå tilgængelige videnskabelige data om lægemidler, der har potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer, herunder anmode om oplysninger fra udviklere og iværksætte indledende drøftelser med dem

- b) rådgive om de vigtigste aspekter af kliniske forsøgsprotokoller og rådgive udviklere om kliniske forsøg for så vidt angår lægemidler, der skal bruges til at behandle, forebygge eller diagnosticere den sygdom, der forårsager den folkesundhedsmæssige krisesituation, jf. denne forordnings artikel 16, uden at dette berører medlemsstaternes opgaver for så vidt angår vurdering af indgivne ansøgninger om et klinisk forsøg, der skal gennemføres på deres område, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 536/2014
- c) give videnskabelig støtte for at lette kliniske forsøg for så vidt angår lægemidler, der skal bruges til at behandle, forebygge eller diagnosticere den sygdom, der forårsager den folkesundhedsmæssige krisesituation
- d) bidrage til arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg, arbejdsgrupper og videnskabelige rådgivende grupper
- e) i kontakt med agenturets videnskabelige udvalg, arbejdsgrupper og videnskabelige rådgivende grupper afgive videnskabelige anbefalinger vedrørende brugen af lægemidler med potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer, jf. artikel 18
- f) samarbejde med nationale kompetente myndigheder, EU-organer og -agenturer, Verdenssundhedsorganisationen, tredjelande og internationale videnskabelige organisationer om videnskabelige og tekniske spørgsmål, der vedrører folkesundhedsmæssige krisesituationer og vedrørende lægemidler, der har potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer, hvis det er nødvendigt.

Den støtte, der er omhandlet i første afsnit, litra c), omfatter rådgivning til sponsorer af lignende eller tilknyttede planlagte kliniske forsøg om i stedet at gennemføre fælles kliniske forsøg og kan omfatte rådgivning om indgåelse af aftaler om at fungere som sponsor eller medsponsor, jf. artikel 2, stk. 2, nr. 14), og artikel 72 i forordning (EU) nr. 536/2014.

3. Medlemmerne af Taskforcen for Krisesituationer består af:

- a) formænd eller næstformænd, eller begge, for agenturets videnskabelige udvalg og andre repræsentanter for disse udvalg
- b) repræsentanter for agenturets arbejdsgrupper, herunder repræsentanter for patient- og forbrugerarbejdsgruppen og repræsentanter for gruppen for samarbejde med fagfolk inden for sundhedssektoren
- c) agenturets personale
- d) repræsentanter for den koordinationsgruppe, der er nedsat i henhold til artikel 27 i direktiv 2001/83/EF
- e) repræsentanter for Den Koordinerende og Rådgivende Gruppe for Kliniske Forsøg, der er nedsat i henhold til artikel 85 i forordning (EU) nr. 536/2014, og
- f) andre eksperter i kliniske forsøg, som repræsenterer nationale kompetente lægemiddelmyndigheder.

Medlemmerne af Taskforcen for Krisesituationer indstilles af de enheder, som de repræsenterer.

Der kan udpeges eksterne eksperter til Taskforcen for Krisesituationer på ad hoc-basis, hvis det er nødvendigt, især i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3

Repræsentanter for andre EU-organer og -agenturer indbydes på ad hoc-basis til, hvis det er nødvendigt, at deltage i arbejdet i Taskforcen for Krisesituationer, især i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3.

Formandskabet for Taskforcen for Krisesituationer varetages i fællesskab af agenturets repræsentant og formanden eller viceformanden for Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler.

4. S sammensætningen af Taskforcen for Krisesituationer skal godkendes af agenturets bestyrelse under hensyntagen til den specifikke ekspertise, der er relevant for den terapeutiske respons på den folkesundhedsmæssige krisesituation.

Agenturets eksekutivdirektør eller dennes repræsentant samt repræsentanter for Kommissionen og agenturets bestyrelse har ret til at deltage i alle møder i Taskforcen for Krisesituationer.

Sammensætningen af Taskforcen for Krisesituationer gøres offentligt tilgængelig.

5. Formændene for Taskforcen for Krisesituationer kan indbyde andre repræsentanter for medlemsstaterne, medlemmer af agenturets videnskabelige udvalg og arbejdsgrupper samt tredjeparter, herunder repræsentanter for interessegrupper for lægemidler, indehavere af markedsføringstilladelser, udviklere, sponsorer af kliniske forsøg, repræsentanter for netværk for kliniske forsøg, uafhængige eksperter og forskere inden for kliniske forsøg og repræsentanter for sundhedspersoner og patienter, til at deltage i møderne.

6. Taskforcen for Krisesituationer fastsætter selv sin forretningsorden, herunder regler for vedtagelse af anbefalinger.

Den forretningsorden, der er omhandlet i første afsnit, træder i kraft, når Taskforcen for Krisesituationer har modtaget positiv udtalelse herom fra Kommissionen og agenturets bestyrelse.

7. Taskforcen for Krisesituationer udfører sine opgaver som et rådgivende og støttende organ, der er adskilt fra, og uden at det berører de opgaver, der varetages af agenturets videnskabelige udvalg for så vidt angår godkendelse, tilsyn og overvågning af de pågældende lægemidler og relaterede reguleringstiltag for at sikre disse lægemidlers kvalitet, sikkerhed og virkning.

Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler og agenturets andre relevante videnskabelige udvalg skal tage Taskforcen for Krisesituationers anbefalinger i betragtning, når de vedtager deres udtalelser.

Taskforcen for Krisesituationer skal tage hensyn til videnskabelige udtalelser, som de udvalg, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, afgiver i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 726/2004 og direktiv 2001/83/EF.

8. Artikel 63 i forordning (EF) nr. 726/2004 finder anvendelse på Taskforcen for Krisesituationer for så vidt angår gennemsigtighed og medlemmernes uafhængighed.

9. Agenturet offentliggør oplysninger vedrørende de lægemidler, som ifølge Taskforcen for Krisesituationer potentielt kan håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer, samt eventuelle ajourføringer heraf på sin webportal. Agenturet underretter hurtigst muligt og under alle omstændigheder forud for en sådan offentliggørelse medlemsstaterne og Udvalget for Sundhedssikkerhed om en sådan offentliggørelse, hvis det er relevant.

Artikel 16

Rådgivning om kliniske forsøg

1. I en folkesundhedsmæssig krisesituation rådgiver Taskforcen for Krisesituationer om de vigtigste aspekter af de kliniske forsøg og kliniske forsøgsprotokoller, som udviklere forelægger eller har til hensigt at forelægge i forbindelse med en ansøgning vedrørende et klinisk forsøg som led i en hurtig videnskabelig rådgivningsproces, uden at dette berører den eller de pågældende medlemsstaters ansvar i henhold til forordning (EU) nr. 536/2014.

2. Hvis en udvikler iværksætter en hurtig videnskabelig rådgivningsproces, giver Taskforcen for Krisesituationer gratis den i stk. 1 omhandlede rådgivning herom, senest 20 dage efter at udvikleren har forelagt agenturet et komplet sæt af oplysninger og data, som der er anmodet om. Rådgivningen skal godkendes af Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler.

3. Taskforcen for Krisesituationer fastlægger procedurer og retningslinjer for anmodning om og forelæggelse af de krævede oplysninger og data, herunder oplysninger om den eller de medlemsstater, hvor en ansøgning om godkendelse af et klinisk forsøg indgives eller påtænkes indgivet.

4. Ved udarbejdelsen af den videnskabelige rådgivning inddrager Taskforcen for Krisesituationer repræsentanter fra medlemsstaterne med ekspertise inden for kliniske forsøg, navnlig i tilfælde, hvor en ansøgning om godkendelse af et klinisk forsøg er indgivet eller påtænkes indgivet.

5. Når medlemsstaterne godkender en ansøgning om et klinisk forsøg, som Taskforcen for Krisesituationer har givet videnskabelig rådgivning om, skal medlemsstaterne tage denne rådgivning i betragtning. Den videnskabelige rådgivning fra Taskforcen for Krisesituationer berører ikke den etiske vurdering, der er fastsat i forordning (EU) nr. 536/2014.

6. Hvis en udvikler modtager den videnskabelige rådgivning, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, skal denne udvikler efterfølgende forelægge agenturet de data, der stammer fra kliniske forsøg, hvis agenturet anmoder om disse data i henhold til artikel 18.

7. Med forbehold af denne artikels stk. 1-6, ydes den videnskabelige rådgivning, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, i øvrigt i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i henhold til artikel 57 i forordning (EF) nr. 726/2004.

Artikel 17

Offentlige oplysninger vedrørende kliniske forsøg og afgørelser om markedsføringstilladelser

1. I hele den periode, som den folkesundhedsmæssige krisesituation varer, skal sponsorer af kliniske forsøg, der udføres i Unionen, navnlig gøre følgende oplysninger offentligt tilgængelige via EU-portalene og EU-databasen, der er oprettet ved henholdsvis artikel 80 og 81 i forordning (EU) nr. 536/2014:

- a) den kliniske forsøgsprotokol ved begyndelsen af hvert forsøg for alle forsøg, der er godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 536/2014, og som undersøger lægemidler, der har potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer
- b) sammenfatningen af resultaterne inden for en af agenturet fastsat frist, der er kortere end den frist, der er fastsat i artikel 37 i forordning (EU) nr. 536/2014.

2. Hvis der for et lægemiddel, som er relevant for den folkesundhedsmæssige krisesituation, er udstedt en markedsføringstilladelse, offentliggør agenturet navnlig:

- a) produktoplysningerne med detaljer om betingelserne for brug på tidspunktet for markedsføringstilladelsen
- b) de europæiske offentlige evalueringsrapporter så hurtigt som muligt og, hvis det er muligt, senest syv dage efter markedsføringstilladelsen
- c) de kliniske data, agenturet modtog til støtte for ansøgningen, hvis det er muligt senest to måneder efter Kommissionens godkendelse af markedsføringstilladelsen
- d) den fulde risikostyringsplan, der er omhandlet i artikel 1, nr. 28c), i direktiv 2001/83/EF, og eventuelle ajourførte versioner heraf.

Med henblik på første afsnit, litra c), anonymiserer agenturet alle personoplysninger og redigerer kommercielt fortrolige oplysninger.

Artikel 18

Gennemgang af lægemidler og anbefalinger vedrørende deres anvendelse

1. Efter anerkendelsen af en folkesundhedsmæssig krisesituation gennemgår Taskforcen for Krisesituationer de tilgængelige videnskabelige data om lægemidler med potentiale til at håndtere folkesundhedsmæssige krisesituationer. Denne gennemgang ajourføres efter behov i den folkesundhedsmæssige krisesituation, herunder når Taskforcen for Krisesituationer og Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler er enige om forberedelsen af vurderingen af en ansøgning om markedsføringstilladelse.

2. Ved forberedelsen af den i stk. 1 omhandlede gennemgang kan Taskforcen for Krisesituationer anmode om oplysninger og data fra indehavere af markedsføringstilladelser og fra udviklere og iværksætte indledende drøftelser med dem. Taskforcen for Krisesituationer kan også gøre brug af eventuelle sundhedsdata, der er genereret uden for kliniske undersøgelser, under hensyntagen til pålideligheden af disse data.

Taskforcen for Krisesituationer kan holde kontakt med lægemiddelagenter i tredjelande for så vidt angår udveksling af yderligere oplysninger og data.

3. Efter anmodning fra en eller flere medlemsstater eller Kommissionen afgiver Taskforcen for Krisesituationer anbefalinger til Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler med henblik på en udtalelse i overensstemmelse med stk. 4 om:

- a) anvendelse af lægemidler med særlig udleveringstilladelse, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2001/83/EF eller forordning (EF) nr. 726/2004, eller
- b) anvendelse og distribution af et ikkegodkendt lægemiddel i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2001/83/EF.

4. Når Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler har modtaget en anbefaling, der er afgivet i henhold til stk. 3, vedtager det sin udtalelse om betingelserne, der skal gælde for det pågældende lægemiddels anvendelse og distribution og for patientmålgruppen. Denne udtalelsen opdateres, hvis det er nødvendigt.

5. Medlemsstaterne tager hensyn til de udtalelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 4. Artikel 5, stk. 3 og 4, i direktiv 2001/83/EF finder anvendelse på en sådan udtalelse.

6. I forbindelse med udarbejdelsen af sine anbefalinger i henhold til stk. 3 kan Taskforcen for Krisesituationer høre den berørte medlemsstat og anmode den om at fremlægge alle oplysninger eller data, der er tilgængelige, og som medlemsstaten har anvendt til sin beslutning om at gøre lægemidlet tilgængeligt med henblik på anvendelse med særlig udleveringstilladelse. Medlemsstaten fremlægger efter en sådan anmodning alle de ønskede oplysninger og data.

Artikel 19

Kommunikation om Taskforcen for Krisesituationer

Agenturet oplyser rettidigt offentligheden og relevante interessegrupper om Taskforcen for Krisesituationers arbejde og reagerer på desinformation rettet mod arbejdet i Taskforcen for Krisesituationer, i det omfang det er relevant, på en særlig webside på sin webportal og på anden behørig måde og i samarbejde med de nationale kompetente myndigheder.

Agenturet offentliggør på sin webportal regelmæssigt listen over medlemmerne af Taskforcen for Krisesituationer, den i artikel 15, stk. 6, omhandlede forretningsorden og listen over undersøgte lægemidler samt de udtalelser, der er vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 4.

Artikel 20

IT-værktøjer og data

For at forberede og støtte arbejdet i Taskforcen for Krisesituationer i folkesundhedsmæssige krisesituationer skal agenturet:

- a) udvikle og vedligeholde IT-værktøjer, herunder en interoperabel IT-plattform, til indgivelse af oplysninger og data, herunder elektroniske sundhedsdata, der er genereret uden for kliniske undersøgelser, som letter interoperabiliteten med andre eksisterende IT-værktøjer og IT-værktøjer under udvikling, og yde tilstrækkelig støtte til nationale kompetente myndigheder
- b) koordinere uafhængige monitoreringsundersøgelser af anvendelse, effektivitet og sikkerhed af lægemidler, der skal bruges til at behandle, forebygge eller diagnosticere sygdomme, der vedrører den folkesundhedsmæssige krisesituation, ved hjælp af relevante data, herunder i givet fald data som de offentlige myndigheder ligger inde med
- c) som led i sine reguleringsopgaver gøre brug af digitale infrastrukturer eller IT-værktøjer for at lette hurtig adgang til eller analyse af disponible elektroniske sundhedsdata, der er genereret uden for de kliniske undersøgelser, og lette udveksling af sådanne data mellem medlemsstaterne, agenturet og andre EU-organer
- d) give Taskforcen for Krisesituationer adgang til eksterne kilder til elektroniske sundhedsdata, som agenturet har adgang til, herunder sundhedsdata, der er genereret uden for kliniske undersøgelser.

Med henblik på stk. 1, litra b), udføres koordineringen for så vidt angår vacciner i fællesskab med ECDC og navnlig gennem en ny IT-plattform til monitorering af vacciner.

KAPITEL IV

MONITORERING OG AFBØDNING AF MANGEL PÅ KRITISK MEDICINSK Udstyr OG STØTTE TIL EKSPERTPANELER*Artikel 21***Højtstående Styringsgruppe vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr**

1. Den Højtstående Styringsgruppe vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr (»Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr«) nedsættes inden for agenturet.

Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr er ansvarlig for at varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 22, 23 og 24.

Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr mødes fysisk eller virtuelt med regelmæssige mellemrum og desuden, når situationen kræver det, som en forberedelse til eller under folkesundhedsmæssige krisesituationer.

Agenturet varetager sekretariatsfunktionen for Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr.

2. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr består af en repræsentant for agenturet, en repræsentant for Kommissionen og én repræsentant udpeget af hver medlemsstat.

Medlemsstaternes repræsentanter skal have ekspertise inden for medicinsk udstyr, alt efter tilfældet. Disse repræsentanter kan være de samme som dem, der udpeges til Koordinationsgruppen for Medicinsk Udstyr, der er oprettet ved artikel 103 i forordning (EU) 2017/745 (»MDCG«), hvis det er relevant.

På møderne i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr kan medlemmerne ledsages af sagkyndige, der er eksperter på særlige videnskabelige eller tekniske områder.

Listen over medlemmer af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr offentliggøres på agenturets webportal.

En repræsentant for patient- og forbrugerarbejdsgruppen og en repræsentant for gruppen for samarbejde med fagfolk inden for sundhedssektoren kan deltage som observatører i møder i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr.

3. Formandskabet for Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr varetages i fælleskab af repræsentanten for agenturet og en af medlemsstaternes repræsentanter, som vælges af og blandt medlemsstaternes repræsentanter i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr.

Formændene for Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr kan på eget initiativ eller efter anmodning fra et eller flere medlemmer af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr indbyde tredjeparter som observatører eller for at give ekspertrådgivning, herunder repræsentanter for interessegrupper vedrørende medicinsk udstyr som f.eks. repræsentanter for producenter og bemyndigede organer eller enhver anden relevant aktør i forsyningskæden for medicinsk udstyr og repræsentanter for sundhedspersoner, patienter og forbrugere, til at deltage i møderne efter behov.

4. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr fastsætter selv sin forretningsorden, herunder procedurer vedrørende den i denne artikels stk. 5 omhandlede arbejdsgruppe og procedurer for vedtagelse af de i artikel 22 omhandlede lister, sæt af oplysninger og de i artikel 24, stk. 3 og 4, omhandlede anbefalinger.

Den forretningsorden, der er omhandlet i første afsnit, træder i kraft, når Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr har modtaget positiv udtalelse herom fra Kommissionen og agenturets bestyrelse.

5. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr bistås i sit arbejde af en arbejdsgruppe, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1.

Den arbejdsgruppe, der er omhandlet i første afsnit, består af repræsentanter for de nationale kompetente myndigheder med ansvar for monitorering og forvaltning af mangel på medicinsk udstyr, som er de centrale kontaktpunkter med hensyn til mangel på medicinsk udstyr.

Artikel 22

Liste over kritisk medicinsk udstyr og oplysninger, der skal gives

1. Umiddelbart efter at det er anerkendt, at der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation, hører Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr den arbejdsgruppe, der er omhandlet i artikel 21, stk. 5. Umiddelbart efter denne høring vedtager Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr en liste over kategorier af kritisk medicinsk udstyr, som den anser for at være kritisk i den folkesundhedsmæssige krisesituation (»liste over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer«).

Der indsamles så vidt muligt relevante oplysninger om medicinsk udstyr og tilknyttede producenter fra Eudamed, når den er fuldt funktionsdygtig. Oplysningerne indsamles også fra importører og distributører, hvis det er relevant. Indtil Eudamed er fuldt funktionsdygtig, kan tilgængelige oplysninger også indsamles fra nationale databaser eller andre tilgængelige kilder.

Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr opdaterer listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, når det er nødvendigt, indtil anerkendelsen af den folkesundhedsmæssige krisesituation ophører.

2. Med henblik på artikel 25, stk. 2, vedtager og offentliggør Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr det sæt af oplysninger, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, litra b) og c), og som er nødvendige for at monitorere forsyning af og efterspørgsel efter medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, og underretter den arbejdsgruppe, der er omhandlet i artikel 21, stk. 5, om dette sæt af oplysninger.

3. Agenturet offentliggør på en særlig webside på sin webportal:

- a) listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer og eventuelle opdateringer af denne liste, og
- b) oplysninger om den faktiske mangel på kritisk medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer.

Artikel 23

Monitorering af mangel på medicinsk udstyr på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer

1. Under en folkesundhedsmæssig krisesituation, monitorerer Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr forsyningen af og efterspørgslen efter medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, med henblik på at identificere enhver faktisk eller potentiel mangel på det pågældende medicinske udstyr. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr udfører sådan monitorering ved anvendelse af listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer og de oplysninger og data, der gives i overensstemmelse med artikel 26 og 27.

Med henblik på den monitorering, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, holder Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, hvor det er relevant, kontakt med MDCG, Udvalget for Sundhedssikkerhed og ethvert andet relevant rådgivende udvalg om folkesundhedsmæssige krisesituationer, der er nedsat i henhold til EU-retten.

2. Med henblik på den monitorering, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr gøre brug af data fra registre og databaser vedrørende medicinsk udstyr, hvis sådanne data er tilgængelige for agenturet. I den forbindelse kan Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr tage hensyn til de data, der er genereret i henhold til artikel 108 i forordning (EU) 2017/745 og artikel 101 i forordning (EU) 2017/746.

Artikel 24

Rapportering og anbefalinger vedrørende mangel på medicinsk udstyr

1. I hele periode, som den folkesundhedsmæssige krisesituation varer, rapporterer Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr regelmæssigt om resultaterne af den monitorering, der er omhandlet i artikel 23, til Kommissionen og det i artikel 25, stk. 2, litra a), omhandlede centrale kontaktpunkt, og påpeger navnlig enhver faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer.

2. Hvis Kommissionen, medlemsstaterne eller én eller flere centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, litra a), anmoder herom, fremlægger Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr aggregerede data og efterspørgselsprognoser for at underbygge sine konstateringer og konklusioner.

Med henblik på første afsnit holder Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr kontakt med ECDC for at indhente epidemiologiske data med henblik på at hjælpe med at forudsige behovet for medicinsk udstyr og med Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, hvis medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, anvendes sammen med et lægemiddel.

De resultater og konklusioner fra Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, jf. første afsnit, kan gøres tilgængelige for andre aktører i sektoren for medicinsk udstyr, hvis det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med konkurrenceretten, med henblik på bedre at forebygge eller afbøde faktisk eller potentiel mangel.

3. Som led i den rapportering, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr afgive anbefalinger vedrørende foranstaltninger, som Kommissionen, medlemsstaterne, producenter af medicinsk udstyr, bemyndigede organer og andre enheder kan træffe med henblik på at forebygge eller afbøde faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr.

Med henblik på første afsnit holder Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, hvis det er relevant, kontakt med MDCG, Udvalget for Sundhedssikkerhed og ethvert andet relevant rådgivende udvalg vedrørende folkesundhedsmæssige krisesituationer, der er nedsat i henhold til EU-retten.

4. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr kan på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen afgive anbefalinger vedrørende foranstaltninger, som Kommissionen, medlemsstaterne, producenter af medicinsk udstyr, bemyndigede organer og andre enheder kan træffe for at sikre beredskab med henblik på at håndtere faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr forårsaget af folkesundhedsmæssige krisesituationer.

5. Hvis Kommissionen anmoder herom, kan Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr koordinere foranstaltninger, der træffes af de nationale kompetente myndigheder for medicinsk udstyr, producenter af medicinsk udstyr, bemyndigede organer og andre enheder, alt efter hvad der er relevant, med henblik på at forebygge eller afbøde faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr i forbindelse med en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse.

Artikel 25

Arbejdsmetoder og oplysninger om medicinsk udstyr

1. Som forberedelse af varetagelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 22, 23 og 24, skal agenturet:
 - a) præcisere procedurerne og kriterierne for udarbejdelse og revision af listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer.
 - b) udvikle strømlinede IT-monitorerings- og rapporteringssystemer i samordning med de relevante nationale kompetente myndigheder, der letter interoperabiliteten med eksisterende IT-værktøjer og Eudamed, når denne er fuldt funktionsdygtig, og yde tilstrækkelig støtte til nationale kompetente myndigheder inden for monitorering og rapportering
 - c) nedsætte den i artikel 21, stk. 5, omhandlede arbejdsgruppe og sikre, at hver medlemsstat er repræsenteret i denne arbejdsgruppe
 - d) præcisere metoderne til at afgive anbefalinger som omhandlet i artikel 24, stk. 3 og 4, og til at koordinere foranstaltninger som omhandlet i artikel 24.

Med henblik på første afsnit, litra a), kan MDCG, repræsentanter for producenter, andre relevante aktører i forsyningskæden for sektoren for medicinsk udstyr og repræsentanter for sundhedspersoner, patienter og forbrugere høres efter behov.

2. Agenturet skal efter anerkendelsen af en folkesundhedsmæssig krisesituation:
 - a) oprette en liste over centrale kontaktpunkter for producenter af medicinsk udstyr eller deres bemyndigede repræsentanter, importører og bemyndigede organer for det medicinske udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer
 - b) i hele den periode, som den folkesundhedsmæssige krisesituation varer, opretholde listen over centrale kontaktpunkter som omhandlet i litra a)

- c) anmode om relevante oplysninger om det medicinske udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, fra de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i litra a), på grundlag af det sæt af oplysninger, der er vedtaget i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, og fastsætte en frist for indgivelsen af disse oplysninger
- d) anmode om relevante oplysninger om det medicinske udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, fra de centrale kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 21, stk. 5, andet afsnit, på grundlag af det sæt af oplysninger, der er vedtaget i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, og fastsætte en frist for indgivelsen af disse oplysninger

Agenturet kan anvende andre kilder end dem, der er omhandlet i første afsnit, herunder eksisterende databaser og databaser under udvikling, til at indsamle de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 3.

Med henblik på første afsnit, litra a), og hvis det anses for relevant, kan nationale databaser eller EU-databaser, herunder Eudamed, når den er fuldt funktionsdygtig, eller sammenslutninger for medicinsk udstyr anvendes til at indhente oplysninger.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, litra c), skal som minimum indeholde:

- a) navnet på producenten af det medicinske udstyr og i givet fald dens bemyndigede repræsentants navn
- b) oplysninger til identificering af det medicinske udstyr og det tiltænkte formål samt, hvis det er nødvendigt, specifikke karakteristika for det medicinske udstyr
- c) hvis det er relevant, navn og nummer på det bemyndigede organ samt oplysninger om det eller de relevante certifikater
- d) nærmere oplysninger om faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr, f.eks. faktiske eller anslåede start- og slutdatoer og formodede eller kendte årsager
- e) data om salg og markedsandel for det medicinske udstyr
- f) tilgængelige lagre af det medicinske udstyr
- g) forsyningsprognosen for det medicinske udstyr, herunder oplysninger om potentielle sårbarheder i forsyningskæden
- h) allerede leverede mængder og forventede leverancer af det medicinske udstyr
- i) prognoser for efterspørgsel efter det medicinske udstyr
- j) forebyggelses- og afbødningsplaner, som mindst omfatter oplysninger om produktions- og forsyningskapacitet
- k) oplysninger fra relevante bemyndigede organer om deres kapacitet til inden for en rimelig frist i betragtning af krisesituationen at behandle ansøgninger og udføre og afslutte overensstemmelsesvurderinger i forbindelse med medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer
- l) oplysninger om antallet af ansøgninger, som relevante bemyndigede organer har modtaget i forbindelse med medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, og om de relevante overensstemmelsesvurderingsprocedurer
- m) hvis det drejer sig om igangværende overensstemmelsesvurderinger, status for de relevante bemyndigede organers overensstemmelsesvurdering af medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, og eventuelle kritiske problemer for det endelige resultat af vurderingen, og som skal tages i betragtning for at fuldføre overensstemmelsesvurderingen.

Med henblik på første afsnit, litra j), meddeler de relevante bemyndigede organer den dato, hvor vurderingen forventes afsluttet. I den henseende prioriterer de bemyndigede organer overensstemmelsesvurderinger af medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer.

Artikel 26

Forpligtelser for producenter af medicinsk udstyr, bemyndigede repræsentanter, importører, distributører og bemyndigede organer

1. For at lette den monitorering, der er omhandlet i artikel 23, kan agenturet anmode producenter af medicinsk udstyr eller deres bemyndigede repræsentanter, alt efter omstændighederne, og i givet fald importører og distributører, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, og om nødvendigt relevante bemyndigede organer om at fremsende de oplysninger, der er anmodet om, inden en af agenturet fastsat frist.

De producenter af medicinsk udstyr eller deres bemyndigede repræsentanter, alt efter omstændighederne, og i givet fald de importører og distributører, der er omhandlet i første afsnit, fremsender de oplysninger, der er anmodet om, gennem de i artikel 25, stk. 2, litra a), omhandlede centrale kontaktpunkter ved hjælp af de monitorerings- og rapporteringssystemer, der er fastlagt i henhold til artikel 25, stk. 1, litra b). De foretager ajourføringer, når det er nødvendigt.

2. Producenter af medicinsk udstyr eller, hvis det er relevant, deres bemyndigede repræsentanter, bemyndigede organer eller i givet fald importører og distributører skal begrunde eventuelle undladelser af at give oplysninger, der er anmodet om, og begrunde eventuelle forsinkelser i leveringen af de anmodede oplysninger inden den frist, der er fastsat af agenturet.

3. Hvis producenter af medicinsk udstyr eller deres bemyndigede repræsentanter, bemyndigede organer eller i givet fald importører eller distributører angiver, at de oplysninger, som de har indgivet, indeholder kommercielt fortrolige oplysninger, skal de identificere de relevante dele af disse oplysninger af en sådan karakter og begrunde, hvorfor oplysningerne er kommercielt fortrolige.

Agenturet vurderer berettigelsen af hver enkelt angivelse af, at oplysninger indeholder kommercielt fortrolige oplysninger, og beskytter sådanne kommercielt fortrolige oplysninger mod uretmæssig videregivelse.

4. Hvis producenter af medicinsk udstyr eller deres bemyndigede repræsentanter, bemyndigede organer eller i givet fald importører eller distributører er i besiddelse af oplysninger ud over dem, der påkrævet i henhold til stk. 1, som dokumenterer en faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr, skal de straks give agenturet disse oplysninger.

5. Efter rapportering om resultaterne af den i artikel 23 omhandlede monitorering og eventuelle anbefalinger vedrørende forebyggende eller afbødende foranstaltninger, jf. artikel 24, skal de i stk. 1 omhandlede producenter af medicinsk udstyr eller deres bemyndigede repræsentanter og i givet fald importører og distributører:

- a) fremsætte eventuelle bemærkninger, som de har, over for agenturet
- b) tage hensyn til eventuelle anbefalinger som omhandlet i artikel 24, stk. 3 og 4, og eventuelle retningslinjer som omhandlet i artikel 28, litra b)
- c) overholde alle foranstaltninger, der træffes på EU- eller medlemsstatsplan i henhold til artikel 27 og 28
- d) underrette Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr om enhver foranstaltning, der træffes, og rapportere om resultaterne heraf, herunder oplysninger om afhjælpning af den faktiske eller potentielle mangel på medicinsk udstyr.

6. Hvis producenter af medicinsk udstyr, der er omhandlet i stk. 1, har hjemsted uden for Unionen, fremlægges de anmodede oplysninger i overensstemmelse med denne artikel af de bemyndigede repræsentanter eller i givet fald importører eller distributører.

Artikel 27

Medlemsstaternes rolle med hensyn til monitorering og afbødning af mangel på medicinsk udstyr

1. For at lette den i artikel 23 omhandlede monitorering kan agenturet anmode en medlemsstat om at:

- a) indgive det sæt af oplysninger, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, herunder tilgængelige oplysninger om behovene vedrørende medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, og foreliggende og anslåede data om omfanget af efterspørgslen efter og efterspørgselsprognoser for dette medicinske udstyr, gennem det respektive centrale kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, litra a), og ved hjælp af de monitorerings- og rapporteringsmetoder og -systemer, der er fastlagt i henhold til artikel 25, stk. 1, litra b)

- b) angive eksistensen af eventuelle kommercielt fortrolige oplysninger og begrunde, hvorfor disse oplysninger er kommercielt fortrolige, i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3
- c) angive eventuelle undladelser af at give oplysninger, der er anmodet om, og om der er eventuelle forsinkelser i leveringen af disse oplysninger inden den frist, der er fastsat af agenturet, i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2.

Medlemsstaterne imødekommer agenturets anmodning inden for den af agenturet fastsatte frist.

2. Med henblik på stk. 1 indsamler medlemsstaterne oplysninger fra producenter af medicinsk udstyr og deres bemyndigede repræsentanter, sundhedstjenesteydere, importører og distributører, alt efter omstændighederne, og bemyndigede organer om medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer.

3. Hvis medlemsstaterne er i besiddelse af eventuelle oplysninger ud over de oplysninger, der skal fremlægges i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 og 2, og som dokumenterer en faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr, giver de straks disse oplysninger til Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr gennem deres respektive centrale kontaktpunkter, jf. artikel 25, stk. 2, litra a).

4. Efter rapportering om resultaterne af den i artikel 23 omhandlede monitorering og eventuelle anbefalinger vedrørende forebyggende eller afbødende foranstaltninger, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 24, skal medlemsstaterne:

- a) overveje behovet for at fastsætte midlertidige undtagelser på medlemsstatsplan i henhold til artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) 2017/745 eller artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2017/746 med henblik på at afbøde faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, idet der sørges for et højt sikkerhedsniveau for patienter og produkter
- b) tage hensyn til eventuelle anbefalinger som omhandlet i artikel 24, stk. 3, og eventuelle retningslinjer som omhandlet i artikel 28, litra b), og koordinere deres tiltag i forbindelse med eventuelle tiltag på EU-plan i henhold til artikel 12, litra a)
- c) underrette Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr om enhver foranstaltning, der træffes, og rapportere om resultaterne af de i litra b) omhandlede tiltag, herunder oplysninger om afhjælpning af den faktiske eller potentielle mangel på det pågældende medicinske udstyr.

Medlemsstater, som vælger en alternativ fremgangsmåde på nationalt plan, deler med henblik på første afsnit, litra b) og c), begrundelserne herfor til Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr.

De anbefalinger, retningslinjer og tiltag, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), og en sammenfattende rapport om de indhøstede erfaringer gøres offentligt tilgængelige via den webportal, der er omhandlet i artikel 29.

Artikel 28

Kommissionens rolle med hensyn til monitorering og afbødning af mangel på medicinsk udstyr

Kommissionen tager oplysningerne og anbefalingerne fra Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr i betragtning og:

- a) iværksætter alle nødvendige tiltag inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt Kommissionen, med henblik på at afbøde den faktiske eller potentielle mangel på medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, herunder om nødvendigt midlertidige undtagelser på EU-plan, jf. artikel 59, stk. 3, i forordning (EU) 2017/745 eller artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) 2017/746, idet de i disse artikler fastsatte betingelser overholdes, og både patient- og produktsikkerhed søges sikret
- b) overvejer, om der er behov for, at der rettes retningslinjer og anbefalinger til medlemsstaterne, producenter af medicinsk udstyr, bemyndigede organer og i givet fald andre enheder

- c) anmoder Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr om at afgive anbefalinger eller koordinere foranstaltninger, jf. artikel 24, stk. 3, 4 og 5
- d) overvejer, om der behov for medicinske modforanstaltninger, jf. afgørelse nr. 1082/2013/EU og anden gældende EU-ret
- e) holder kontakt med tredjelande og relevante internationale organisationer, hvis det er relevant, for at afbøde faktisk eller potentiel mangel på medicinsk udstyr, der er opført på listen over kritisk medicinsk udstyr til folkesundhedsmæssige krisesituationer, eller deres komponenter, hvis det pågældende udstyr eller de pågældende komponenter af sådant udstyr importeres til Unionen, og hvis en sådan faktisk eller potentiel mangel har internationale konsekvenser, og rapporterer dermed knyttede tiltag samt resultaterne af disse tiltag til Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, hvis det er relevant.

Artikel 29

Kommunikation om Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr

1. Agenturet oplyser rettidigt offentligheden og relevante interessegrupper om Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyrs arbejde og imødegår desinformation rettet mod arbejdet i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, hvis det er relevant, på en særlig webside på sin webportal og på anden behørig måde, i samarbejde med de nationale kompetente myndigheder.
2. Drøftelserne i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr skal være gennemsigtige.

Sammenfatningen af dagsordenen og protokollen fra møderne i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og dens forretningsorden, jf. artikel 21, stk. 4, og de i artikel 24, stk. 3 og 4, omhandlede anbefalinger skal dokumenteres og gøres offentligt tilgængelig på den særlige webside på agenturets webportal.

Hvis forretningsordenen, jf. artikel 21, stk. 4, tillader medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr at få divergerende holdninger optaget i protokollen, stiller Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr sådanne divergerende holdninger og begrundelserne herfor til rådighed for de nationale kompetente myndigheder på disses anmodning.

Artikel 30

Støtte til ekspertpaneler for medicinsk udstyr

Fra den 1. marts 2022 varetager agenturet på Kommissionens vegne sekretariatsfunktionen for de ekspertpaneler, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 106, stk. 1, i forordning (EU) 2017/745 («ekspertpanelerne»), og giver den nødvendige støtte for at sikre, at disse ekspertpaneler effektivt kan udføre de opgaver, som er fastsat i nævnte forordnings artikel 106, stk. 9 og 10.

Agenturet skal:

- a) give administrativ og teknisk støtte til ekspertpanelerne med henblik på afgivelse af videnskabelige udtalelser, synspunkter og rådgivning
- b) lette og forvalte virtuelle og fysiske møder i ekspertpanelerne
- c) sikre, at ekspertpanelernes arbejde udføres uafhængigt i overensstemmelse med artikel 106, stk. 3, andet afsnit, og artikel 107 i forordning (EU) 2017/745 og med systemer og procedurer etableret af Kommissionen i henhold til nævnte forordning med henblik på aktiv styring og forebyggelse af potentielle interessekonflikter i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 106, stk. 3, tredje afsnit
- d) vedligeholde og regelmæssigt opdatere en webside for ekspertpanelerne og gøre alle nødvendige oplysninger, som ikke allerede er offentligt tilgængelige i Eudamed, offentligt tilgængelige på websiden for at sikre gennemsigtigheden af ekspertpanelernes aktiviteter, herunder bemyndigede organers begrundelser, når disse organer ikke har fulgt rådgivning fra ekspertpanelerne, som de har afgivet i henhold til artikel 106, stk. 9, i forordning (EU) 2017/745
- e) offentliggøre ekspertpanelernes videnskabelige udtalelser, synspunkter og rådgivning, idet tavshedspligten sikres overholdt i overensstemmelse med artikel 106, stk. 12, andet afsnit, og artikel 109 i forordning (EU) 2017/745

- f) sikre, at eksperterne aflønnes og får godtgjort udgifter i overensstemmelse med gennemførelsesretsakter, der vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 106, stk. 1, i forordning (EU) 2017/745
- g) monitorere overholdelsen af ekspertpanelernes fælles forretningsorden og foreliggende retningslinjer og metoder, der er relevante for ekspertpanelets arbejde
- h) forelægge Kommissionen og MDCG årlige rapporter om ekspertpanelernes arbejde, herunder oplysninger om antallet af udtalelser, som ekspertpanelerne har afgivet, de synspunkter, som ekspertpanelerne har fremsat, og den rådgivning, som ekspertpanelerne har givet.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Samarbejde mellem Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, Taskforcen for Krisesituationer og ekspertpanelerne

1. Agenturet sikrer samarbejde mellem Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr i forbindelse med foranstaltninger til adressering af folkesundhedsmæssige krisesituationer og større hændelser.
2. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og medlemmerne af de arbejdsgrupper, der er omhandlet i henholdsvis artikel 3, stk. 6, og artikel 25, stk. 2, litra a), kan deltage i hinandens møder og arbejdsgrupper og, når det er relevant, samarbejde om monitoreringsøvelser, rapportering og forberedelse af udtalelser.
3. Efter aftale med de respektive formænd kan der afholdes fælles møder for Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr.
4. Hvis det er relevant, sikrer agenturet samarbejde mellem Taskforcen for Krisesituationer og ekspertpanelerne med hensyn til beredskab og styring i forbindelse med folkesundhedsmæssige krisesituationer.

Artikel 32

Gennemsigtighed og interessekonflikter

1. Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr skal udføre deres aktiviteter på en uafhængig, upartisk og gennemsigtig måde.
2. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og i givet fald observatører må ikke have nogen finansielle eller andre interesser i medicinalindustrien eller medikoindustrien, som kan påvirke deres uafhængighed eller upartiskhed.
3. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og i givet fald observatører, afgiver en erklæring om deres finansielle og andre interesser og ajourfører disse interesseerklæringer årligt, og når det er nødvendigt.

Den erklæring, der er omhandlet i første afsnit, gøres offentligt tilgængelig på agenturets webportal.

4. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og i givet fald observatører skal oplyse om alle andre forhold, som de får kendskab til, og som i god tro med rimelighed kan forventes at indebære eller give anledning til en interessekonflikt.
5. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, og i givet fald observatører, som deltager i møder i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, skal inden hvert møde afgive en erklæring om alle interesser, der vil kunne anses for at skade deres uafhængighed eller uvildighed i forhold til dagsordenspunkterne.
6. Såfremt agenturet beslutter, at en i overensstemmelse med stk. 5 erklæret interesse udgør en interessekonflikt, deltager det berørte medlem eller den berørte observatør ikke i drøftelser eller beslutningstagning og modtager heller ingen oplysninger om det berørte punkt på dagsordenen.

7. Erklæringerne samt agenturets afgørelser, jf. henholdsvis stk. 5 og 6, optages i det kortfattede referat af det pågældende møde.
8. Medlemmerne af Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler og Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr og i givet fald observatører er underlagt tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.
9. Medlemmerne af Taskforcen for Krisesituationer ajourfører den årlige erklæring om deres finansielle interesser og andre interesser, der er omhandlet i artikel 63 i forordning (EF) nr. 726/2004, når der foretages en relevant ændring af deres erklæringer.

Artikel 33

Beskyttelse mod cyberangreb

Agenturet skal udstyre sig med et højt niveau af sikkerhedskontrol og -processer mod cyberangreb, cyberspionage og andre brud på datasikkerheden for at sikre beskyttelsen af sundhedsdata og agenturets normale funktion til enhver tid, navnlig i folkesundhedsmæssige krisesituationer eller under større hændelser på EU-plan.

Med henblik på stk. 1 skal agenturet aktivt identificere og gennemføre bedste praksis for cybersikkerhed, der er i brug i EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne, for at forhindre, opdage, afbøde og reagere på cyberangreb.

Artikel 34

Fortrolighed

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning og med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽²⁰⁾ og medlemsstaternes gældende nationale bestemmelser og praksis med hensyn til tavshedspligt, skal alle parter, der er involveret i anvendelsen af nærværende forordning, behandle de oplysninger og data, som de modtager i forbindelse med udførelsen af deres opgaver, fortroligt med henblik på at beskytte en fysisk eller juridisk persons kommercielt fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943⁽²¹⁾, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder.
2. Alle parter, der er involveret i anvendelsen af denne forordning, skal sikre, at kommercielt fortrolige oplysninger ikke udveksles på en måde, der giver virksomhederne mulighed for at begrænse eller fordreje konkurrencen som omhandlet i artikel 101 i TEUF, jf. dog stk. 1.
3. Oplysninger, der udveksles på fortrolig basis mellem nationale kompetente myndigheder og mellem nationale kompetente myndigheder og Kommissionen og agenturet, må ikke videregives uden forudgående samtykke fra den myndighed, oplysningerne hidrører fra, jf. dog stk. 1.
4. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke rettighederne og forpligtelserne for Kommissionen, agenturet, medlemsstaterne eller andre aktører, der er identificeret i denne forordning, med hensyn til udveksling af oplysninger og udsendelse af advarsler, og de berører heller ikke de berørte parters forpligtelse til at afgive oplysninger inden for strafferetten.
5. Kommissionen, agenturet og medlemsstaterne kan udveksle kommercielt fortrolige oplysninger med reguleringsmyndigheder i tredjelande, med hvilke de har indgået bilaterale eller multilaterale fortrolighedsordninger.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1).

Artikel 35

Beskyttelse af personoplysninger

1. Overførsler af personoplysninger i henhold til denne forordning er omfattet af forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1725, alt efter omstændighederne.
2. Med hensyn til overførsler af personoplysninger til et tredjeland må Kommissionen, agenturet og medlemsstaterne i mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller fornødne garantier som omhandlet i henholdsvis artikel 46 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 48 i forordning (EU) 2018/1725 foretage visse overførsler af personoplysninger til reguleringsmyndigheder i tredjelande, som de har indgået fortrolighedsordninger med, hvis disse overførsler er nødvendige af hensyn til vigtige samfundsinteresser, f.eks. for at beskytte folkesundheden. Sådanne overførsler foretages i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 49 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 50 i forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 36

Rapportering og gennemgang

1. Senest den 31. december 2026 og derefter hvert fjerde år aflægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet rapport om anvendelsen af denne forordning. Denne rapport skal navnlig gennemgå:
 - a) rammerne for kriseberedskab og krisestyring med hensyn til lægemidler og medicinsk udstyr, herunder resultaterne af periodiske stresstest
 - b) tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 10 og 26 fra indehavere af markedsføringstilladelsers, producenter af medicinsk udstyrs, bemyndigede repræsentanters, importørers, distributørers og bemyndigede organers side
 - c) ESMP's mandat og funktion.
2. Uanset stk. 1 forelægger Kommissionen rettidigt efter en folkesundhedsmæssig krisesituation eller en større hændelse Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b).
3. På grundlag af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag med henblik på at ændre denne forordning. Kommissionen skal navnlig overveje behovet for:
 - a) at udvide denne forordnings anvendelsesområde til veterinærlægemidler og personlige værnemidler til medicinsk anvendelse
 - b) at ændre artikel 2
 - c) at indføre foranstaltninger til på EU-plan eller nationalt plan at styrke overholdelsen af forpligtelserne i artikel 10 og 26, og
 - d) at udvide ESMP's mandat, behovet for yderligere at lette dens interoperabilitet i forhold til nationale og Unionens IT-systemer, behovet for nationale platforme til monitorering af mangel og behovet for at imødekomme eventuelle yderligere krav om håndtering af strukturel mangel på lægemidler, der måtte indføres i forbindelse med en revision af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004.

Artikel 37

EU-finansiering

1. Unionen yder finansieringen af agenturets aktiviteter til støtte for arbejdet i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, Taskforcen for Krisesituationer, de arbejdsgrupper, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6, og artikel 25, stk. 1, litra c), og ekspertpanelerne, hvilket omfatter dets samarbejde med Kommissionen og ECDC.

Unionens finansielle bistand til aktiviteter i henhold til denne forordning gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²²⁾.

2. Agenturet aflønner i overensstemmelse med de finansielle ordninger, som fastsættes af agenturets bestyrelse, de vurderingsaktiviteter, der udføres af rapportørerne i forbindelse med Taskforcen for Krisesituationer i henhold til denne forordning, i tillæg til godtgørelsen af udgifterne afholdt af medlemsstaternes repræsentanter og eksperter i forbindelse med møder i Styringsgruppen vedrørende Mangel på Lægemidler, Styringsgruppen vedrørende Mangel på Medicinsk Udstyr, Taskforcen for Krisesituationer og de arbejdsgrupper, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6, og artikel 21, stk. 5. En sådan aflønning udbetales til de relevante nationale kompetente myndigheder.

3. Unionens bidrag som omhandlet i artikel 67 i forordning (EF) nr. 726/2004 dækker agenturets opgaver i henhold til nærværende forordning og dækker den fulde aflønning udbetalt til de nationale kompetente lægemiddelmyndigheder, hvis gebyrfritagelse finder anvendelse i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 297/95 ⁽²³⁾.

Artikel 38

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. marts 2022.

Med undtagelse af artikel 30 finder kapitel IV dog anvendelse fra den 2. februar 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. januar 2022.

På Europa-Parlamentets vegne
R. METSOLA
Formand

På Rådets vegne
C. BEAUNE
Formand

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgang nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽²³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 297/95 af 10. februar 1995 om fastsættelse af gebyrer til Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (EFT L 35 af 15.2.1995, s. 1).

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/124

af 25. januar 2022

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om ændring af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med afgørelse 2010/465/EU vedtaget af Rådet og repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet ⁽²⁾, blev protokollen om ændring af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, der er undertegnet den 25. og 30. april 2007 (»protokollen«), undertegnet den 24. juni 2010 med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.
- (2) Protokollen er blevet ratificeret af alle medlemsstater med undtagelse af Republikken Kroatien. Republikken Kroatien tiltræder protokollen i henhold til artikel 6, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2012.
- (3) Protokollen bør godkendes.
- (4) Eftersom artikel 5 i afgørelse 2010/465/EU om medlemsstaternes videregivelse af oplysninger ikke længere er nødvendig, bør nævnte artikel ophøre med at finde anvendelse fra datoen for nærværende afgørelses ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen om ændring af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, der er undertegnet den 25. og 30. april 2007 (»protokollen«), godkendes hermed på Den Europæiske Unions vegne ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Godkendelse af 14.12.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Afgørelse 2010/465/EU vedtaget af Rådet og repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, den 24. juni 2010 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af protokollen om ændring af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (EUT L 223 af 25.8.2010, s. 1).

⁽³⁾ Teksten til protokollen er offentliggjort i EUT L 223 af 25.8.2010, s. 3, sammen med afgørelsen om undertegnelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet udveksler på Unionens vegne diplomatiske noter i henhold til protokollens artikel 10.

Artikel 3

Artikel 5 i afgørelse 2010/465/EU ophører med at finde anvendelse fra datoen for nærværende afgørelses ikrafttræden.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. januar 2022.

På Rådets vegne
C. BEAUNE
Formand

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/125

af 19. november 2021

om ændring af bilag I-V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 691/2011 om europæiske miljøøkonomiske regnskaber

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 691/2011 af 6. juli 2011 om europæiske miljøøkonomiske regnskaber ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at kunne varetage sine opgaver i henhold til traktaterne, navnlig i forbindelse med miljøet, bæredygtighed og klimaforandringerne, skal Kommissionen have adgang til alle komplette, ajourførte og pålidelige oplysninger. Ved forordning (EU) nr. 691/2011 er der fastsat en fælles ramme for europæiske miljøøkonomiske regnskaber, herunder områder, for hvilke der skal indsamles og indberettes data, og regler om indberetningshyppighed og -frister for udarbejdelsen af regnskaber.
- (2) Områderne af miljømæssige regnskaber er af afgørende betydning for at sikre sammenlignelighed af statistiske oplysninger medlemsstaterne imellem. De skal nu ajourføres for at tilpasse dem til de ajourførte datakilder for regnskaberne og for fortsat at være relevante for brugerne.
- (3) For bedre at kunne overvåge fremskridtene mod en grøn, konkurrencedygtig og modstandsdygtig cirkulær økonomi ⁽²⁾ og fremskridtene mod de mål for bæredygtig udvikling, som er relevante for EU, kræves der yderligere aktuelle oplysninger om berøringspunkter mellem miljøet og økonomien.
- (4) Områderne af miljømæssige regnskaber er af afgørende betydning for at sikre sammenlignelighed af statistiske oplysninger i medlemsstaterne.
- (5) Listen over luftforurenende stoffer i bilag I til forordning (EU) nr. 691/2011 bør ajourføres for at tilpasses til listen over drivhusgasser, der er indberettet i henhold til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som blev revideret efter anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen, samt til retningslinjerne for emissionsopgørelser i henhold til konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (CLRTAP) og definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 ⁽³⁾ om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer (direktiv om nationale emissionslofter).
- (6) Medlemsstaterne bør for bedre at leve op til klimapolitikkerne tilskyndes til at fremlægge en opdeling af de skatter, som er registreret for statsindtægter fra EU's emissionshandelssystem (EU ETS) og andre CO₂-afgifter. Disse afgifter bør derfor medtages i listen over områder i bilag II til forordning (EU) nr. 691/2011.

⁽¹⁾ EUT L 192 af 22.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM(2020) 98 final).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1).

- (7) Oplysningerne i tabel C og E i bilag III til forordning (EU) nr. 691/2011 er ikke længere nødvendige for at producere Unionens aggregater, da Eurostat har udviklet en ny metode, som bygger på andre lettilgængelige oplysninger. Disse tabeller bør derfor udgå.
- (8) For bedre at leve op til tematiske miljøpolitikker for den europæiske grønne pagt skal regnskaberne for miljøbeskyttelsesudgifter for alle sektorer skelne mellem de miljømæssige formål for følgende klasser af klassifikationen af miljøbeskyttelsesaktiviteter (CEPA): Beskyttelse af luft og klima (CEPA 1), Spildevandshåndtering (CEPA 2), Affaldshåndtering (CEPA 3), Beskyttelse og rensning af jord, grundvand og vandmiljø (CEPA 4), Bekæmpelse af støj og vibrationer (CEPA 5), Biodiversitet og landskabsbeskyttelse (CEPA 6), Strålingsbeskyttelse, forskning og udvikling og andre miljøbeskyttelsesaktiviteter (CEPA 7-9). Bilag IV til forordning (EU) nr. 691/2011 bør derfor ajourføres, så det afspejler disse ændringer.
- (9) Oplysninger om den markedsførte del af sektoren for miljøvenlige varer og tjenesteydelser er ikke tilstrækkelige til at gennemføre miljøpolitikkerne. Bilag V til forordning (EU) nr. 691/2011 bør derfor ajourføres for at kræve, at medlemsstaterne fremlægger oplysninger om hele sektorens størrelse.
- (10) For at gøre det lettere for brugerne at tolke oplysningerne og give medlemsstaterne mulighed for at sikre kvaliteten under dataindsamlingen bør medlemsstaterne fremlægge oplysninger om alle dele af de nationale udgifter til miljøbeskyttelse. Dette omfatter estimater og oplysninger om forbruget i produktionen af miljøbeskyttelsestjenester. På baggrund af regnskabsrelationer mellem andre obligatoriske indberetningskategorier viser Eurostats erfaring med validering af medlemsstaternes data, at Eurostat, ikke kan udlede oplysninger om forbruget i produktionen af miljøbeskyttelsestjenester (såsom omkostninger til affaldsbortskaffelse eller virksomhedernes udgifter til spildevandsbehandling), som er af tilstrækkeligt høj kvalitet for medlemsstaterne. Bilag IV til forordning (EU) nr. 691/2011 bør derfor ajourføres, således at medlemsstaterne indsamler og indberetter oplysninger herom og træffer alle relevante kvalitetssikringsforanstaltninger.
- (11) For præcist at måle de samlede nationale udgifter til miljøbeskyttelse er det nødvendigt at identificere alle de udgifter til miljøbeskyttelsestjenester, som er afholdt i forbindelse med fremstilling af andre miljøbeskyttelsestjenester, og som derfor allerede er medregnet i værdien af relevante slutprodukter. Det er derfor helt afgørende, at medlemsstaterne indberetter forbruget i produktionen af miljøbeskyttelsestjenester i forbindelse med produktionen af miljøbeskyttelsestjenester, hvad enten de er specialiserede producenter eller ej.
- (12) Indberetningsfristerne for de europæiske miljøøkonomiske regnskaber bør forkortes for at forbedre anvendeligheden af regnskaberne til politikudformning.
- (13) For at mindske indberetningsbyrden for medlemsstaterne bør den krævede detaljeringsgrad af klassificeringen NACE lempes for regnskaberne for sektoren for miljøvenlige varer og tjenesteydelser og for regnskaberne for miljøbeskyttelsesudgifter for NACE-kategorien »Fremstilling«. Dette er en omkostningseffektiv foranstaltning, som også øger datatilgængeligheden for brugerne ved at reducere antallet af fortrolighedsflag og restriktioner for videregivelse af oplysninger. Bilag IV og V til forordning (EU) nr. 691/2011 bør derfor ajourføres.
- (14) For at kompensere for den yderligere byrde, som kortere indberetningsfrister og ajourførte lister over områder medfører, bør der indføres en byrdebegrænsning i form af en tærskel på 1 % for opdelinger efter økonomisk aktivitet i regnskaberne over miljøbeskyttelsesudgifter.
- (15) Det første referenceår for de ajourførte oplysninger skal fastlægges.
- (16) Forordning (EU) nr. 691/2011 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I-V til forordning (EU) nr. 691/2011 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Bilag I-V til forordning (EU) nr. 691/2011 ændres således:

1) Bilag I ændres således:

a) Afdeling 3 erstattes af følgende:

»Afdeling 3

OMRÅDER

Medlemsstaterne skal udarbejde statistikker over emissionerne af følgende luftforurenende stoffer:

Type	Formel	Indberetningsenhed
Kuldioxid uden emissioner fra biomasse	CO ₂	1 000 ton (Gg)
Kuldioxid fra biomasse	Biomasse CO ₂	1 000 ton (Gg)
Dinitrogenoxid	N ₂ O	ton (Mg)
Methan	CH ₄	ton (Mg)
Perfluorcarboner	PFC	ton (Mg) CO ₂ -ækvivalenter
Hydrofluorcarboner	HFC	ton (Mg) CO ₂ -ækvivalenter
Svovlhexafluorid og nitrogentrifluorid	SF ₆ NF ₃	ton (Mg) CO ₂ -ækvivalenter
Nitrogenoxider	NO _x	ton (Mg) NO ₂ -ækvivalenter
Ikkemethanholdige flygtige organiske forbindelser	NM ₂ VOC	ton (Mg)
Kulilte	CO	ton (Mg)
Partikler < 10 µm	PM ₁₀	ton (Mg)
Partikler < 2,5 µm	PM _{2,5}	ton (Mg)
Svovloxider	SO _x	ton (Mg) SO ₂ -ækvivalenter
Ammoniak	NH ₃	ton (Mg)

Alle data angives med én decimal.«

b) Afdeling 5 erstattes af følgende:

»Afdeling 5

INDBERETNINGSSKEMAER

1. For hvert af områderne i afdeling 3 udarbejdes dataene efter en hierarkisk klassificering af de økonomiske aktiviteter, NACE rev. 2 (aggregeringsniveau A*64), der er i fuld overensstemmelse med ENS 95. Herudover udarbejdes data for:

— husholdningernes luftemissioner

— udligningsposter, hvorved forstås indberetningsposter, som klart udligner forskellene mellem de luftemissionsregnskaber, som er indberettet i henhold til denne forordning, og de data, som er indberettet i forbindelse med de officielle nationale luftemissionsopgørelser.

2. Den i punkt 1 nævnte hierarkiske klassificering er som følger:

Luftemissioner efter branche — NACE rev. 2 (A*64)

Husholdningernes luftemissioner

- transport
- opvarmning/køling
- andet

Udligningsposter

Samlede luftemissionsregnskaber (produktionstransaktioner + husholdninger) for hvert af de områder, der er anført i afdeling 3

minus nationale resider i udlandet

- nationale fiskerfartøjer, som opererer i udlandet
- landtransport
- søfart
- luftfart

plus ikke-residenter på det nationale område

- + landtransport
- + skibsfart
- + luftfart

(+ eller -) andre tilpasninger samt statistiske afvigelser

= Samlede emissioner af det forurenende stof X indberettet til UNFCCC ⁽¹⁾/CLRTAP ⁽²⁾.

2) Bilag II, afdeling 3 og 4, affattes således:

»Afdeling 3

OMRÅDER

Medlemsstaterne udarbejder statistikker over miljørelaterede skatter for følgende områder:

- energiskatter
- transportskatte
- forureningskatte
- ressourceskatte.

Medlemsstaterne skal som et særligt område også indberette statens skatteindtægter, der er registreret i det europæiske national- og regionalregnskabssystem i forbindelse med deres deltagelse i EU's emissionshandelssystem.

Medlemsstaterne skal som særskilt område også indberette andre miljøafgifter, som er medtaget i de samlede energi-, transport-, forurenings- eller ressourceafgifter, og som opkræves på brændstoffers kulstofindhold (andre CO₂-afgifter).

Alle data angives i mio. national valuta.

Afdeling 4

FØRSTE REFERENCEÅR, INDBERETNINGSHYPPIGHED OG INDBERETNINGSTRISTER

1. Statistikkerne udarbejdes og indberettes hvert år.
2. Statistikkerne indberettes inden 16 måneder efter udgangen af referenceåret. Dette gælder fra referenceåret 2020.
3. Med henblik på at tilgodese brugernes behov for fuldstændige og aktuelle datasæt udarbejder Kommissionen (Eurostat), så snart der foreligger tilstrækkelige lantedata, et samlet estimat for EU-27 for dette moduls vigtigste aggregater. Kommissionen (Eurostat) udarbejder og offentliggør så vidt muligt estimater for data, som medlemsstaterne ikke har indberettet inden for den frist, der er fastsat i punkt 2.

⁽¹⁾ FN's rammekonvention om klimaændringer.

⁽²⁾ Konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande.

4. Det første referenceår er 2020.
 5. Ved hver dataindberetning til Kommissionen leverer medlemsstaterne årlige data for årene n-4, n-3, n-2, n-1 og n, hvor n er referenceåret. Medlemsstaterne kan indberette alle foreliggende data for årene før 2016.«
- 3) Bilag III, afdeling 4 og 5, affattes således:

»Afdeling 4

FØRSTE REFERENCEÅR, INDBERETNINGSHYPPIGHED OG INDBERETNINGSFRISTER

1. Statistikkerne udarbejdes og indberettes hvert år.
2. Statistikkerne indberettes inden 16 måneder efter udgangen af referenceåret. Dette gælder fra referenceåret 2021.
3. Med henblik på at opfylde brugernes behov for fuldstændige og aktuelle datasæt udarbejder Kommissionen (Eurostat), så snart der foreligger tilstrækkelige lantedata, et samlet skøn for EU-27 for dette moduls vigtigste aggregater. Kommissionen (Eurostat) udarbejder og offentliggør om muligt skøn for data, som medlemsstaterne ikke har indberettet inden for den frist, der er fastsat i punkt 2.
4. Det første referenceår er 2021.
5. Ved hver dataindberetning til Kommissionen leverer medlemsstaterne årlige data for årene n-4, n-3, n-2, n-1 og n, hvor n er referenceåret. Medlemsstaterne kan indberette alle foreliggende data for årene før 2017.

Afdeling 5

INDBERETNINGSSKEMAER

Der udarbejdes data opgjort i masseenheder for de områder, som er opført i følgende skemaer:

Skema A — Indenlandsk ressourceindvinding

- MF.1 Biomasse
 - MF.1.1 Afgrøder (undtagen foderafgrøder)
 - MF.1.1.1 Korn
 - MF.1.1.2 Rodfrugter og rodknolde
 - MF.1.1.3 Sukkerafgrøder
 - MF.1.1.4 Bælgfrugter
 - MF.1.1.5 Nødder
 - MF.1.1.6 Olieholdige afgrøder
 - MF.1.1.7 Grøntsager
 - MF.1.1.8 Frugt
 - MF.1.1.9 Fibre
 - MF.1.1.A Andre afgrøder (undtagen foderafgrøder) i.a.n.
 - MF.1.2 Afgrøderesidualer (anvendte), foderafgrøder og biomasse til græsning
 - MF.1.2.1 Afgrøderesidualer (anvendte)
 - MF.1.2.1.1 Strå
 - MF.1.2.1.2 Andre afgrøderesidualer (blade af sukkerroer og foderroer osv.)
 - MF.1.2.2 Foderafgrøder og biomasse til græsning
 - MF.1.2.2.1 Foderafgrøder inkl. høstede græsmarker

- MF.1.2.2.2 Biomasse til græsning
 - MF.1.3 Træ
 - MF.1.3.1 Tømmer (industrikævlér)
 - MF.1.3.2 Brænde og andre skovprodukter
 - MF.1.4 Fangst af vildfisk, vandplanter/vanddyr, jagt og indsamling
 - MF.1.4.1 Fangst af vildfisk
 - MF.1.4.2 Alle andre vanddyr og vandplanter
 - MF.1.4.3 Jagt og indsamling
 - MF.2 Metalmalme (råmalme)
 - MF.2.1 Jern
 - MF.2.2 Ikkejernholdige metaller
 - MF.2.2.1 Kobber
 - MF.2.2.2 Nikkel
 - MF.2.2.3 Bly
 - MF.2.2.4 Zink
 - MF.2.2.5 Tin
 - MF.2.2.6 Guld, sølv, platin og andre ædle metaller
 - MF.2.2.7 Bauxit og andre aluminiumholdige metaller
 - MF.2.2.8 Uran og thorium
 - MF.2.2.9 Andre ikkejernholdige metaller
 - MF.3 Ikkemetalliske mineraler
 - MF.3.1 Marmor, granit, sandsten, porfyr, basalt og andre dekorativ- eller bygningssten (undtagen skifer)
 - MF.3.2 Kridt og dolomit
 - MF.3.3 Skifer
 - MF.3.4 Kemiske mineraler og mineralsk gødning
 - MF.3.5 Salt
 - MF.3.6 Kalksten og gipssten
 - MF.3.7 Ler og kaolin
 - MF.3.8 Sand og grus
 - MF.3.9 Andre ikkemetaliske mineraler i.a.n.
 - MF.3.A Udgravede jordmaterialer (herunder jord), kun hvis anvendt (frivillig indberetning)
 - MF.4 Fossile energimaterialer/-bærere
 - MF.4.1 Kul og andre faste energiprodukter/-bærere
 - MF.4.1.1 Brunkul
 - MF.4.1.2 Stenkul
 - MF.4.1.3 Olieskifer og tjæreholdigt sand
 - MF.4.1.4 Tørv
 - MF.4.2 Flydende og gasformige energimaterialer/-bærere
 - MF.4.2.1 Råolie, naturgaskondensater og flydende naturgas
 - MF.4.2.2 Naturgas
- Skema B (import — handel i alt) og D (eksport — handel i alt)

- MF.1 Biomasse
 - MF.1.1 Afgrøder (undtagen foderafgrøder)
 - MF.1.1.1 Korn
 - MF.1.1.2 Rodfrugter og rodknolde
 - MF.1.1.3 Sukkerafgrøder
 - MF.1.1.4 Bælgfrugter
 - MF.1.1.5 Nødder
 - MF.1.1.6 Olieholdige afgrøder
 - MF.1.1.7 Grøntsager
 - MF.1.1.8 Frugt
 - MF.1.1.9 Fibre
 - MF.1.1.A Andre afgrøder (undtagen foderafgrøder) i.a.n.
 - MF.1.2 Afgrøderesidualer (anvendte), foderafgrøder og biomasse til græsning
 - MF.1.2.1 Afgrøderesidualer (anvendte)
 - MF.1.2.1.1 Strå
 - MF.1.2.1.2 Andre afgrøderesidualer (blade af sukkerroer og foderroer osv.)
 - MF.1.2.2 Foderafgrøder og biomasse til græsning
 - MF.1.2.2.1 Foderafgrøder inkl. høstede græsmarker
 - MF.1.3 Træ
 - MF.1.3.1 Tømmer (industrikævler)
 - MF.1.3.2 Brænde og andre skovprodukter
 - MF.1.4 Fangst af vildfisk, vandplanter/vanddyr, jagt og indsamling
 - MF.1.4.1 Fangst af vildfisk
 - MF.1.4.2 Alle andre vanddyr og vandplanter
 - MF.1.5 Levende dyr og animalske produkter (bortset fra vildtlevende fisk, vandplanter og vanddyr, nedlagte og indsamlede dyr)
 - MF.1.5.1 Levende dyr (bortset fra vildtlevende fisk, vandplanter og vanddyr, nedlagte og indsamlede dyr)
 - MF.1.5.2 Kød og tilberedt kød
 - MF.1.5.3 Mejeriprodukter, fugleæg og honning
 - MF.1.5.4 Andre produkter fra dyr (animalske fibre, skind, pelse, læder mv.)
 - MF.1.6 Produkter hovedsagelig fra biomasse
- MF.2 Metalmalme (råmalme)
 - MF.2.1 Jern
 - MF.2.2 Ikkejernholdige metaller
 - MF.2.2.1 Kobber
 - MF.2.2.2 Nikkel
 - MF.2.2.3 Bly
 - MF.2.2.4 Zink
 - MF.2.2.5 Tin
 - MF.2.2.6 Guld, sølv, platin og andre ædle metaller
 - MF.2.2.7 Bauxit og andre aluminiumholdige metaller
 - MF.2.2.8 Uran og thorium

- MF.2.2.9 Andre ikkejernholdige metaller
 - MF.2.3 Produkter hovedsagelig fra metaller
 - MF.3 Ikkemetalliske mineraler
 - MF.3.1 Marmor, granit, sandsten, porfyr, basalt og andre dekorativ- eller bygningssten (undtagen skifer)
 - MF.3.2 Kridt og dolomit
 - MF.3.3 Skifer
 - MF.3.4 Kemiske mineraler og mineralsk gødning
 - MF.3.5 Salt
 - MF.3.6 Kalksten og gipssten
 - MF.3.7 Ler og kaolin
 - MF.3.8 Sand og grus
 - MF.3.9 Andre ikkemetalholdige mineraler i.a.n.
 - MF.3.B Produkter hovedsagelig af ikkemetalholdige mineraler
 - MF.4 Fossile energimaterialer/-bærere
 - MF.4.1 Kul og andre faste energiprodukter/-bærere
 - MF.4.1.1 Brunkul
 - MF.4.1.2 Stenkul
 - MF.4.1.3 Olieskifer og tjæreholdigt sand
 - MF.4.1.4 Tørv
 - MF.4.2 Flydende og gasformige energimaterialer/-bærere
 - MF.4.2.1 Råolie, naturgaskondensater og flydende naturgas
 - MF.4.2.2 Naturgas
 - MF.4.2.3 Brændstof tanker (Import: pr. residente enheder i udlandet Eksport: pr. ikke-residente enheder i indlandet)
 - MF.4.2.3.1 Brændstof til landtransport
 - MF.4.2.3.2 Brændstof til skibsfart
 - MF.4.2.3.3 Brændstof til luftfart
 - MF.4.3 Produkter hovedsagelig af fossile energiprodukter
 - MF.5 Andre produkter
 - MF.6 Affald til endelig behandling og deponering«
- 4) Bilag IV, afdeling 3, 4 og 5, affattes således:

»Afdeling 3

OMRÅDER

Medlemsstaterne udarbejder regnskaberne for miljøbeskyttelsesudgifter for følgende områder, som er defineret i overensstemmelse med ENS:

- produktion af miljøbeskyttelsestjenesteydelser. Markedsproduktion, ikkemærkede produktion og produktion af hjælpeaktiviteter opgøres særskilt
- mellemliggende forbrug af miljøbeskyttelsestjenesteydelser
- mellemliggende forbrug af miljøbeskyttelsestjenester for produktion er miljøbeskyttelsestjenester
- import og eksport af miljøbeskyttelsestjenesteydelser
- merværdiafgift (moms) og andre skatter, minus produktsubsidier, på miljøbeskyttelsestjenesteydelser

- faste bruttoinvesteringer og anskaffelser minus afhændelser af ikkefinansielle ikkeproducerede aktiver til produktionen af miljøbeskyttelsestjenesteydelser
- endeligt forbrug af miljøbeskyttelsestjenesteydelser
- miljøbeskyttelsesoverførsler (modtaget/sendt).

Alle data angives i mio. national valuta.

Afdeling 4

FØRSTE REFERENCEÅR, INDBERETNINGSHYPPIGHED OG INDBERETNINGSTRISTER

1. Statistikkerne udarbejdes og indberettes hvert år.
2. Statistikkerne indberettes inden 24 måneder efter udgangen af referenceåret. Dette gælder fra referenceåret 2020.
3. Med henblik på at opfylde brugernes behov for fuldstændige og aktuelle datasæt udarbejder Kommissionen (Eurostat), så snart der foreligger tilstrækkelige lantedata, et samlet skøn for EU-28 for dette moduls vigtigste aggregater. Kommissionen (Eurostat) udarbejder og offentliggør om muligt skøn for data, som medlemsstaterne ikke har indberettet inden for den frist, der er fastsat i punkt 2.
4. Det første referenceår er 2020.
5. Ved hver dataindberetning til Kommissionen leverer medlemsstaterne årlige data for årene $n - 2$, $n - 1$ og n , hvor n er referenceåret. Medlemsstaterne kan indberette alle foreliggende data for årene før 2018.

Afdeling 5

INDBERETNINGSSKEMAER

1. For hvert af de i afdeling 3 nævnte områder indberettes dataene opdelt efter:
 - typer af producenter/forbrugere af miljøbeskyttelsestjenesteydelser som defineret i afdeling 2
 - kategorier i klassifikationen af miljøbeskyttelsesaktiviteter (CEPA) grupperet som følger:
 - CEPA 1
 - CEPA 2
 - CEPA 3
 - CEPA 4
 - CEPA 5
 - CEPA 6
 - Summen af CEPA 7, CEPA 8 og CEPA 9
 - Følgende NACE-opdelinger for hjælpeproduktionen af miljøbeskyttelsesydelse: NACE Rev. 2 B, C, D, Hovedgruppe 36. Data for hovedafdeling C indberettes som følger:
 - NACE C10-C12 — Fremstilling af fødevarer drikkevarer og tobaksvarer
 - NACE C17 — Fremstilling af papir og papirvarer
 - NACE C19-20 — Fremstilling af koks, kemikalier og raffinerede mineralolieprodukter og kemiske produkter
 - NACE C 21-23 — Fremstilling af lægemidler, gummi, plast og andre ikke-metalliske produkter
 - NACE C 24 — Fremstilling af metal
 - NACE C 25-30 — Fremstilling af jern- og metalvarer, herunder maskiner og udstyr
 - NACE C13-16, 18, 31-33 — andre fremstillingsaktiviteter

Medlemsstater, hvor den samlede omsætning eller antallet af ansatte i en eller flere af disse NACE-opdelinger udgør mindre end 1 % af Unionens samlede omsætning, skal ikke fremlægge data for disse NACE-opdelinger.

2. De CEPA-kategorier, der henvises til i punkt 1, er som følger:

CEPA 1 — bekæmpelse af luftforurening

CEPA 2 — regn- og spildevandshåndtering

CEPA 3 — affaldshåndtering

CEPA 4 — beskyttelse af jord, grundvand og vandmiljø

CEPA 5 — støjbekæmpelse

CEPA 6 — biodiversitet og landskabsbeskyttelse

CEPA 7 — strålingsbeskyttelse

CEPA 8 — miljømæssig forskning og udvikling

CEPA 9 — andre miljøbeskyttelsesaktiviteter.»

5) Bilag V, afdeling 3, 4 og 5, affattes således:

»Afdeling 3

OMRÅDER

Medlemsstaterne udarbejder statistikker over sektoren for miljøvenlige varer og tjenesteydelser for følgende områder:

- output fra hele miljøindustrien og markedsaktiviteter
- eksport fra hele miljøindustrien og markedsaktiviteter
- merværdi af hele miljøindustrien og markedsaktiviteter
- beskæftigelse i hele miljøindustrien og markedsaktiviteter

Alle data angives i mio. national valuta, undtagen for beskæftigelse, som angives omregnet til fuldtidsbeskæftigede.

Afdeling 4

FØRSTE REFERENCEÅR, INDBERETNINGSHYPPIGHED OG INDBERETNINGSTRISTER

1. Statistikkerne udarbejdes og indberettes hvert år.
2. Statistikkerne indberettes inden 22 måneder efter udgangen af referenceåret. Dette gælder fra referenceåret 2020.
3. Med henblik på at opfylde brugernes behov for fuldstændige og aktuelle datasæt udarbejder Kommissionen (Eurostat), så snart der foreligger tilstrækkelige lantedata, et samlet skøn for EU-28 for dette moduls vigtigste aggregater. Kommissionen (Eurostat) udarbejder og offentliggør om muligt skøn for data, som medlemsstaterne ikke har indberettet inden for den frist, der er fastsat i punkt 2.
4. Det første referenceår er 2020.
5. Ved hver dataindberetning til Kommissionen leverer medlemsstaterne årlige data for årene $n - 2$, $n - 1$ og n , hvor n er referenceåret. Medlemsstaterne kan indberette alle foreliggende data for årene før 2018.

Afdeling 5

INDBERETNINGSSKEMAER

1. For hvert af de i afdeling 3 nævnte områder indberettes dataene krydsklassificeret efter:
 - klassificering af de økonomiske aktiviteter, NACE Rev. 2 grupperet som følger:
 - NACE A

- NACE B
- NACE C
- NACE D
- NACE E
- NACE F
- NACE J
- NACE M
- NACE O
- NACE P
- Summen af NACE G+NACE H+NACE I+NACE K+NACE L+NACE N+NACE Q+NACE R+ NACE S + NACE T + NACE U
- kategorier i klassifikationen af miljøbeskyttelsesforanstaltninger (CEPA) og klassifikationen af ressourcforvaltningsforanstaltninger (CReMA) grupperet som følger:
 - CEPA 1
 - CEPA 2
 - CEPA 3
 - CEPA 4
 - CEPA 5
 - CEPA 6
 - Summen af CEPA 7, CEPA 8 og CEPA 9
 - CReMA 10
 - CReMA 11
 - CReMA 13
 - CReMA 13A
 - CReMA 13B
 - CReMA 13C
 - CReMA 14
 - summen af CReMA 12, CReMA15 og CReMA16

2. De CEPA-kategorier, der henvises til i punkt 1, er fastsat i bilag IV. De CReMA-kategorier, der henvises til i punkt 1 er, er som følger:

- CReMA 10 — vandhåndtering
 - CReMA 11 — håndtering af skovressourcer
 - CReMA 12 — håndtering af vilde dyr og planter
 - CReMA 13 — håndtering af energiresourcer
 - CReMA 13A — produktion af vedvarende energi
 - CReMA 13B — varme-/energibesparelser og varme-/energihåndtering
 - CReMA 13C — minimering af brugen af fossil energi som råstof
 - CReMA 14 — mineralhåndtering
 - CReMA 15 — forsknings- og udviklingsaktiviteter for ressourcehåndtering
 - CReMA 16 — andre ressourcehåndteringsaktiviteter.«.
-

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/126

af 7. december 2021

om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 8, artikel 13, stk. 3, artikel 37, stk. 5, artikel 38, stk. 5, artikel 39, stk. 3, artikel 45, litra a)-i), artikel 56, litra a), b) og c), og artikel 84, litra a) og b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2021/2115 fastsættes en ny lovgivningsmæssig ramme for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nævnte forordning præciserer Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik yderligere og definerer de forskellige interventionstyper samt de fælles EU-krav, der gælder for medlemsstaterne, samtidig med at den giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme de interventioner, der skal indgå i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.
- (2) For at bevare den fælles landbrugspolitik og det indre markedes fælles karakter tillægges Kommissionen ved forordning (EU) 2021/2115 beføjelser til at vedtage yderligere krav til udformningen af de interventioner, der skal fastsættes i de strategiske planer på området direkte betalinger i visse landbrugssektorer som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽²⁾ og på området udvikling af landdistrikter samt fælles regler for disse områder for så vidt angår den andel permanente græsarealer, der kræves med henblik på overholdelse af normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1). Medlemsstaterne skal ved udformningen af deres strategiske planer tage hensyn til alle disse yderligere krav, der dækker alle de berørte områder, og de bør derfor alle fastsættes i denne forordning.
- (3) Med henblik på de interventioner vedrørende direkte betalinger, som medlemsstaterne skal fastsætte nærmere bestemmelser om i deres strategiske planer, bør der fastsættes yderligere krav for interventionerne vedrørende hamp og bomuld. Ydelsen af betalinger bør gøres betinget af, at der anvendes certificerede frø af visse hampesorter.
- (4) Desuden bør der fastsættes en procedure for bestemmelse af hampesorter og verifikation af deres indhold af tetrahydrocannabinol (THC-indhold), jf. artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115. Verifikation af THC-indholdet er nødvendig for at beskytte Unionens finansielle interesser, men spiller også en strategisk rolle med hensyn til at beskytte folkesundheden og sikre sammenhængen med andre gældende retsregler, nemlig straffelovgivningen vedrørende ulovlig narkotikahandel og internationale forpligtelser såsom enkeltkonventionen angående narkotiske midler ⁽³⁾. Der bør derfor fastsættes regler for harmonisering af de metoder og procedurer, som medlemsstaterne anvender til verifikation af hampesorter, og for den kvantitative bestemmelse af THC-indholdet i hamp for at sikre sammenlignelige resultater.

⁽¹⁾ EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ <https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/single-convention.html>.

- (5) Det er nødvendigt at fastsætte en periode, i hvilken hamp bestemt til fiberproduktion ikke må høstes efter blomstringen for at muliggøre en effektiv og pålidelig bestemmelse af THC-indholdet i hampeplanterne.
- (6) Når en sort i to på hinanden følgende år overskrider grænsen for THC-indholdet som fastsat i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, bør medlemsstaterne af hensyn til klarheden og retssikkerheden træffe de nødvendige foranstaltninger til i rette tid at underrette de erhvervsdrivende om, at dyrkningen af den pågældende sort ikke giver ret til direkte betalinger.
- (7) Der bør i reglerne for verifikation af hampesorter og kvantitativ bestemmelse af THC-indholdet tages højde for, at hamp kan dyrkes som enten hovedafgrøde eller som efterafgrøde. I denne forbindelse bør der fastsættes en definition af hamp, der dyrkes som efterafgrøde.
- (8) I afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes der bestemmelser om en afgrødespecifik betaling for bomuld. Der bør fastsættes regler og betingelser for godkendelsen af landbrugsarealer og sorter med henblik på denne betaling. Der bør desuden fastsættes yderligere betingelser for at sikre en minimumsaktivitet i overensstemmelse med formålet med støtten.
- (9) De medlemsstater, der er nævnt i artikel 36 i forordning (EU) 2021/2115, bør godkende brancheorganisationer for bomuld på grundlag af objektive kriterier vedrørende deres størrelse og interne organisation. En brancheorganisations størrelse bør fastsættes under hensyntagen til, at den tilsluttede egréneringsvirksomhed skal kunne få leveret tilstrækkeligt store mængder ikke-egreneret bomuld.
- (10) Der bør fastsættes specifikke forpligtelser for landbrugere, der er medlemmer af brancheorganisationer. Disse bør have til formål at lette administrationen og kontrollen med landbrugernes medlemskab samt at øge organisationernes potentielle effektivitetsgevinster som følge af deres medlemmers antal og engagement.
- (11) Det bør fastsættes yderligere krav vedrørende investeringer, interventioner af typen miljø- og klimavenligt landbrug, vejledning, salgsfremstød, kommunikation og markedsføring, gensidige fonde, genplantning af frugtplantager, olivenlunde og vindyrkningsarealer som følge af obligatorisk rydning, grøn høst og undladt høst, høst- og produktionsforsikring, tilbagekøb fra markedet med henblik på andre formål end gratis uddeling og kollektiv oplagring med henblik på de interventioner i frugt- og grøntsagssektoren, biavlsektoren vinsektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven samt de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, som medlemsstaterne skal fastsætte nærmere bestemmelser om i deres strategiske planer. Der bør desuden fastsættes bestemmelser om støtteformer og udgiftstyper, herunder anvendelsen af faste satser, satser for enhedsomkostninger eller faste beløb, samt personale- og administrationsomkostninger. Af hensyn til forsvarlig økonomisk forvaltning og retssikkerheden bør der opstilles en liste over udgifter, der ikke kan dækkes, og en ikke-udtømmende liste over udgifter, der kan dækkes i frugt- og grøntsagssektoren, biavlsektoren, vinsektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og andre sektorer.
- (12) Der bør desuden fastsættes særlige regler for visse sektorspecifikke interventionstyper, nemlig interventioner i frugt og grøntsagssektoren, biavlsektoren, vinsektoren, humlesektoren og husdyrsektoren, for at tage hensyn til visse særlige forhold i disse sektorer.
- (13) Der bør for de sektorspecifikke interventionstyper, som producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer, tværnationale producentorganisationer, tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer eller producentsammenslutninger forvalter ved hjælp af driftsprogrammer i frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og andre sektorer, fastsættes særlige regler for produktdekning og tilbagekøb med henblik på gratis uddeling, nærmere bestemt transport- og konditioneringsomkostninger, idet der tages hensyn til den potentielle betydning af denne intervention. Der bør navnlig fastlægges lofter over støtten til tilbagekøb for at sikre, at tilbagekøb ikke bliver en permanent alternativ afsætningsmulighed for produkterne, frem for at de afsættes på markedet. Af samme årsager bør der under alle omstændigheder fastsættes en kvantitativ grænse for tilbagekøb pr. produkt pr. producentorganisation. Der bør desuden fastsættes særlige regler for, hvad de tilbagekøbte produkter kan anvendes til, hvilke betingelser der gælder for modtagere af tilbagekøbte produkter, og de relevante normer, som tilbagekøbte produkter skal overholde.

- (14) For at lette anvendelsen af sektorspecifikke interventioner, der gennemføres ved hjælp af driftsprogrammer, bør der fastlægges en metode til beregning af værdien af producentorganisationernes afsatte produktion, herunder anvendelse af en fast sats til beregning af værdien af frugt og grøntsager bestemt til forarbejdning. Det bør ved hjælp af metoden til beregning af værdien af den afsatte produktion være muligt at afbøde årlige udsving eller afhjælpe de situationer, hvor der ikke foreligger tilstrækkelige data om nyligt anerkendte organisationer eller sammenslutninger. For at forhindre, at ordningen misbruges, bør producentorganisationerne generelt ikke kunne ændre metoden til fastsættelse af referenceperioden i programmets løbetid.
- (15) For at sikre, at interventionstyperne i frugt- og grøntsagssektoren fungerer efter hensigten, bør der fastsættes specifikke målsætninger for interventioner vedrørende miljø- og klimavenligt landbrug.
- (16) Der bør fastsættes regler for den nationale finansielle støtte, som medlemsstaterne kan yde i områder af Unionen, hvor frugt- og grøntsagsproducenternes organiseringsgrad er særlig lav, herunder regler om, hvordan organiseringsgraden beregnes og en lav organiseringsgrad bekræftes.
- (17) For at sikre, at interventionstyperne i biavlsektoren fungerer efter hensigten, bør der fastsættes regler vedrørende bistader.
- (18) For at sikre, at interventionstyperne i vinsektoren fungerer efter hensigten, bør der opstilles en ikke-udtømmende liste over aktører, der kan modtage støtte til de forskellige interventionstyper. Det er også nødvendigt at fastsætte specifikke støttebetingelser for de tilfælde, hvor offentlige organer og private virksomheder modtager støtte inden for rammerne af interventionstyperne »omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer«, »grøn høst« og »høstforsikring«. Producenter med ulovlige beplantninger eller arealer, der er beplantet uden tilladelse, bør desuden udelukkes fra at modtage EU-støtte.
- (19) For at sikre en korrekt anvendelse af EU-midlerne bør der fastsættes regler om udgifterne til »genplantning af vindyrkningsarealer af sundheds- eller plantesundhedsårsager« i vinsektoren. Det bør navnlig fastsættes, at sådanne udgifter ikke må overstige en vis andel af de samlede årlige udgifter til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, som den pågældende medlemsstat har afholdt i et givet regnskabsår. Det bør også præciseres, at omkostningerne i forbindelse med rydning og dækning af indkomstab ikke bør udgøre støtteberettigede udgifter inden for rammerne af denne intervention, som kun har til formål at yde støtte til dækning af omkostningerne i forbindelse med genplantning efter obligatoriske plantesundhedsforanstaltninger.
- (20) Der bør med henblik på interventionerne »omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer« og »grøn høst« fastsættes regler for opmåling af arealer, navnlig med henblik på at definere, hvad der udgør vindyrkningsarealer, hvilket er særlig vigtigt, hvis støtten udbetales på grundlag af arealbaserede standardsatser for enhedsomkostninger.
- (21) For at sikre, at interventionstyperne i humlesektoren fungerer efter hensigten, bør der fastsættes regler om beregningen af Unionens finansielle støtte.
- (22) For at sikre, at interventionstyperne i husdyrsektoren fungerer efter hensigten, bør der fastsættes regler om genoprettelse af husdyrbestanden efter tvungen slagtning eller tab, der skyldes naturkatastrofer.
- (23) De betingelser, der gælder for forpligtelserne til på bedriften at bevare udryddelsestruede racer og plantesorter, der er truet af genetisk erosion, og for aktiviteter til bevarelse, bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer i landbruget og skovbruget, bør bidrage til at opfylde de specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger for den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), i forordning (EU) 2021/2115. De bør navnlig opfylde behovet for at sikre beskyttelse, bevarelse og fremme af den genetiske mangfoldighed.
- (24) Niveauet for dyrevelfærd bør forbedres, ved at der ydes støtte til landbrugere, der forpligter sig til at indføre strengere normer for husdyrhold, der er mere vidtgående end de relevante lovbestemte krav. Det bør fastsættes, på hvilke områder der kan indgås dyrevelfærdsforpligtelser på grundlag af strengere normer for produktionsmetoderne. Det bør i denne forbindelse undgås, at dyrevelfærdsforpligtelserne overlapper med standardlandbrugspraksis, navnlig vaccination for at forebygge sygdomme.

- (25) Anerkendte nationale kvalitetsordninger kan give forbrugerne sikkerhed om et produkts eller produktionsprocessens kvalitet og karakteristika. Der bør fastsættes kriterier for slutproduktets specificitet, adgangen til ordningen, kontrollen af bindende vare-/produktspecifikationer, ordningens gennemsigtighed og varenes sporbarhed med henblik på at optimere støtten til sådanne ordninger som led i interventioner vedrørende udvikling af landdistrikterne. I betragtning af bomulds særlige karakteristika som et landbrugsprodukt bør nationale kvalitetsordninger for bomuld også være omfattet.
- (26) Med henblik på som led i interventioner til udvikling af landdistrikterne at støtte frivillige certificeringsordninger for landbrugsprodukter, der er anerkendt af medlemsstaterne, og bringe disse i overensstemmelse med de sektorspecifikke interventioner, bør der fastsættes visse objektive kriterier.
- (27) For at sikre lige vilkår med hensyn til den andel permanente græsarealer, der kræves for at overholde normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1), jf. bilag III til forordning (EU) 2021/2115, bør der fastsættes regler for metoden til bestemmelse af både referenceandelen og den årlige andel af permanente græsarealer samt det niveau, som disse kan fastsættes på.
- (28) For at sikre, at andelen af permanente græsarealer beskyttes, bør det også fastsættes, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at sikre omlægning af arealer i tilfælde, hvor andelen af permanente græsarealer er reduceret med mere end den tærskel på 5 %, der er fastsat. Der bør dog fastsættes undtagelser for de tilfælde, hvor det absolutte areal med permanente græsarealer forbliver relativt stabilt, eller hvor andelen af permanente græsarealer reduceres med mere end tærsklen som følge af omlægning af arealer med henblik på at opfylde miljø- og klimavenlige målsætninger, navnlig skovrejsning og genopretning af vådområder.
- (29) Eftersom medlemsstaterne ved udarbejdelsen af deres strategiske planer skal tage hensyn til reglerne i denne forordning, bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning suppleres forordning (EU) 2021/2115 med:

- a) yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte nærmere bestemmelser om i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2027, nemlig:
- i) interventionstyper med direkte betalinger til dyrkning af hamp og bomuld
 - ii) interventionstyper i de landbrugssektorer, der er nævnt i artikel 42 i forordning (EU) 2021/2115
 - iii) interventionstyper vedrørende genetiske ressourcer og dyrevelfærd som led i miljø-, klima- og andre forvaltningsforpligtelser samt kvalitetsordninger inden for udvikling af landdistrikter
- b) regler om den andel permanente græsarealer, der kræves med henblik på overholdelse af normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1).

AFSNIT II

YDERLIGERE KRAV TIL VISSE INTERVENTIONSTYPER MED DIREKTE BETALINGER

KAPITEL I

Hamp

Artikel 2

Yderligere krav

Medlemsstaterne skal i forbindelse med fastsættelsen af definitioner i deres strategiske planer i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 gøre ydelsen af betalinger for dyrkning af hamp betinget af, at der anvendes frø af hampesorter, der opfylder følgende krav:

- a) de er opført i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter pr. 15. marts i det år, for hvilket betalingen ydes, og offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets direktiv 2002/53/EF ⁽⁴⁾
- b) deres indhold af $\Delta 9$ -tetrahydrocannabinol (i det følgende benævnt »THC-indhold«) i to på hinanden følgende år ikke har oversteget den grænse, der er fastsat i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115
- c) de er certificeret i henhold til Rådets direktiv 2002/57/EF ⁽⁵⁾ eller i henhold til artikel 10 i Kommissionens direktiv 2008/62/EF ⁽⁶⁾, hvis der er tale om bevarelsessorter.

Artikel 3

Verifikation af hampesorter og kvantitativ bestemmelse af THC-indholdet

1. Medlemsstaterne indfører en ordning til bestemmelse af THC-indholdet i hampesorter, der sætter dem i stand til at anvende den metode til verifikation af hampesorter og til kvantitativ bestemmelse af THC-indholdet i hampesorter, der er fastsat i bilag I.
2. Medlemsstatens kompetente myndighed fører register over resultaterne af analyserne af THC-indholdet. For hver sort registreres som minimum THC-indholdet i hver prøve udtrykt i procent med to decimaler, den anvendte procedure, antallet af udførte test, oplysninger om, hvornår prøven er udtaget, og hvilke foranstaltninger der er truffet på nationalt plan.
3. Hvis gennemsnittet af alle prøverne af en given sort overstiger det THC-indhold, der er fastsat i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, anvender medlemsstaterne procedure B, der er beskrevet i bilag I til nærværende forordning, for den pågældende sort i det følgende ansøgningsår. Nævnte procedure anvendes i de følgende ansøgningsår, medmindre alle analyseresultaterne for den pågældende sort ligger under det THC-indhold, der er fastsat i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74).

⁽⁶⁾ Kommissionens direktiv 2008/62/EF af 20. juni 2008 om visse undtagelser med henblik på godkendelse af landracer og sorter af landbrugsarter, der er naturligt tilpasset de lokale og regionale forhold og truet af genetisk erosion, og om handel med frø og læggekartofler af sådanne landracer og sorter (EUT L 162 af 21.6.2008, s. 13).

4. Hvis gennemsnittet af alle prøver af en given sort for andet år i træk overstiger THC-indholdet som fastsat i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, meddeler medlemsstaten Kommissionen navnet på den pågældende sort senest den 15. januar i det følgende ansøgningsår. Med virkning fra nævnte ansøgningsår giver dyrkningen af den pågældende sort ikke ret til direkte betalinger i den berørte medlemsstat.

5. Medlemsstaterne sikrer, at hampeproducenterne informeres rettidigt om navnene på de hampesorter, der ikke giver ret til direkte betalinger i medfør af artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, og som er meddelt i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4, ved at offentliggøre de meddelte oplysninger senest på den dato, der er fastsat som frist for indgivelse af enkeltansøgningen.

Artikel 4

Efterafgrøde

I dette kapitel forstås ved »hamp, der dyrkes som efterafgrøde« hampeplanter, der er sået efter den 30. juni i et givet år.

Artikel 5

Dyrkningskrav

Hampeplanterne skal af hensyn til gennemførelsen af den kontrol, der er nødvendig for anvendelsen af denne artikel, passes under normale vækstvilkår i overensstemmelse med den lokale praksis i mindst 10 dage efter blomstringens afslutning.

Hamp, der dyrkes som efterafgrøde, skal passes under normale vækstvilkår i overensstemmelse med den lokale praksis som minimum indtil vækstperiodens afslutning.

Medlemsstaterne kan give tilladelse til høst af hampeplanterne inden udgangen af perioden på 10 dage efter blomstringens afslutning, forudsat at høsten foretages efter blomstringens begyndelse, og at inspektørerne angiver, hvilke repræsentative dele af hver af de pågældende parceller der med henblik på kontrollen efter den i bilag I fastsatte metode fortsat skal passes i mindst 10 dage efter blomstringens afslutning.

KAPITEL II

Bomuld

Artikel 6

Godkendelse af landbrugsarealer til produktion af bomuld

De medlemsstater, der er nævnt i artikel 36 i forordning (EU) 2021/2115, skal i deres strategiske planer fastsætte objektive kriterier, som lægges til grund for godkendelsen af landbrugsarealer i henhold til nævnte forordnings artikel 37, stk. 3.

Disse kriterier baseres på et eller flere af følgende elementer:

- a) de økonomiske forhold i landbruget i de regioner, hvor der finder en betydelig bomuldsproduktion sted
- b) de pågældende arealers jordbunds- og klimaforhold
- c) forvaltningen af vand til kunstvanding
- d) vekseldrift og dyrkningsmetoder, der kan bidrage til at beskytte miljøet.

*Artikel 7***Godkendelse af sorter til udsæd**

De medlemsstater, der er nævnt i artikel 36 i forordning (EU) 2021/2115, skal i deres strategiske planer fastsætte, hvilke af de sorter der er opført i den fælles sortliste over landbrugsplantearter, jf. direktiv 2002/53/EF, der er tilpasset deres markedsbehov og godkendt til udsæd.

*Artikel 8***Yderligere betingelser for modtagelsen af den afgrødespecifikke betaling for bomuld**

Med henblik på den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i artikel 37, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115, skal de medlemsstater, der er nævnt i samme forordnings artikel 36, i deres strategiske planer fastsætte en minimumsplantetæthed for det tilsæede areal, idet denne fastsættes på grundlag af jordbunds- og vejrforholdene og, hvis det er relevant, de særlige regionale karakteristika.

*Artikel 9***Godkendelse af brancheorganisationer**

1. Godkendelsen af en brancheorganisation som omhandlet i artikel 39, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 indrømmes af den medlemsstat, hvori egneringsvirksomhederne er etableret, for en periode på et år, der indledes i god tid inden såperioden i det pågældende år, på betingelse af, at organisationen opfylder følgende kriterier:

- a) den dækker et samlet areal på mindst 4 000 ha, der opfylder de godkendelseskriterier, der henvises til i artikel 6 i nærværende forordning
- b) den har fastlagt interne regler for drift i overensstemmelse med EU-reglerne og de nationale regler, navnlig betingelser for medlemskab og medlemsbidrag.

2. Konstateres det, at en godkendt brancheorganisation ikke længere opfylder de godkendelseskriterier, der er fastsat i stk. 1, trækkes godkendelsen tilbage af den medlemsstat, der har indrømmet godkendelsen, medmindre den manglende opfyldelse af de pågældende kriterier afhjælpes inden den frist, som fastsættes af medlemsstaten i afgørelsen om tilbagetrækning. Hvis den kompetente myndighed i den ansvarlige medlemsstat har til hensigt at trække godkendelsen af en brancheorganisation tilbage, meddeler den på forhånd organisationen dette og giver en begrundelse herfor. Den giver brancheorganisationen mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om den planlagte tilbagetrækning af godkendelsen.

Landbrugere, der er medlemmer af en godkendt brancheorganisation, hvis godkendelse trækkes tilbage i henhold til dette stykkes første afsnit, er ikke berettiget til den forhøjelse af den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i artikel 40, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115.

*Artikel 10***Forpligtelser for bomuldsproducenter**

1. En landbruger må kun være medlem af én godkendt brancheorganisation som omhandlet i artikel 39, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115.
2. En landbruger, der er medlem af en godkendt brancheorganisation, må kun levere bomuld til en egneringsvirksomhed, der er medlem af samme organisation.
3. Landbrugeres medlemskab af en godkendt brancheorganisation skal være frivilligt.

AFSNIT III

YDERLIGERE KRAV TIL VISSE INTERVENTIONSTYPER I DE SEKTORER, DER ER NÆVNT I ARTIKEL 42 I FORORDNING (EU) 2021/2115

KAPITEL I

Fælles regler for interventioner i frugt- og grøntsagssektoren, biavlsektoren, vinsektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er nævnt i afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2115

Afdeling 1

Fælles regler for investeringer, interventionstyper vedrørende miljø- og klimavenligt landbrug, vejledning, salgsfremstød og kommunikation, gensidige fonde, genplantning, grøn høst og undladt høst, høstforsikring, tilbagekøb fra markedet og kollektiv oplagring

Artikel 11

Investeringer i materielle og immaterielle aktiver

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager de interventionstyper vedrørende investeringer i materielle og immaterielle aktiver, som kan gennemføres i frugt- og grøntsagssektoren, biavlsektoren, vinsektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, skal de fastsætte følgende krav:

- a) de erhvervede materielle og immaterielle aktiver skal anvendes af støttemodtageren i overensstemmelse med deres beskaffenhed, formål og tiltænkte anvendelse som beskrevet i de dertil knyttede interventioner i den strategiske plan og, hvis det er relevant, i det godkendte driftsprogram
- b) de erhvervede materielle og immaterielle aktiver skal forblive støttemodtagerens ejendom og være i dennes besiddelse indtil udløbet af den skattemæssige afskrivningsperiode eller i en periode på mindst fem år, som fastsættes af medlemsstaterne under hensyntagen til aktivernes beskaffenhed, jf. dog stk. 10. Begge disse perioder beregnes fra datoen for erhvervelsen af aktivet eller fra den dato, hvor aktivet stilles til rådighed for støttemodtageren.

Medlemsstaterne kan imidlertid fastsætte en kortere periode, i hvilken aktivet skal forblive støttemodtagerens ejendom og være i dennes besiddelse, som dog ikke må være kortere end tre år med henblik opretholdelsen af investeringer, der er foretaget, eller arbejdspladser, der er skabt af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽⁷⁾.

De investeringer i materielle aktiver, der er nævnt i første afsnit, gennemføres i støttemodtagerens lokaler eller, hvis det er relevant, i de tilsluttede producenters lokaler eller i datterselskabernes lokaler, idet kravet om 90 %, der er fastsat i artikel 31, stk. 7, i denne forordning, skal være opfyldt. Hvad angår investeringer i materielle aktiver i biavlsektoren kan medlemsstaterne dog også i deres strategiske planer fastsætte, at disse kan gennemføres uden for støttemodtagerens lokaler.

Hvis investeringen foretages på jord, der er lejet i henhold til særlige nationale ejendomsregler, kan kravet om, at investeringen skal gennemføres på støttemodtagerens ejendom, fraviges, dog på den betingelse, at aktiverne har været i støttemodtagerens besiddelse som minimum i den periode, der kræves i henhold til første afsnit, litra b).

2. Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer fastsætte, at støtte til investeringer i materielle og immaterielle aktiver, herunder investeringer inden for rammerne af leasingkontrakter, kan finansieres med ét samlet beløb eller i rater, der er godkendt i driftsprogrammet, hvis det er relevant, eller således som specificeret af medlemsstaterne i de relevante interventioner.

⁽⁷⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

Hvis den periode, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), for en given investering er længere end driftsprogrammets løbetid, sikrer medlemsstaten, at den kan overføres til det efterfølgende driftsprogram.

Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer fastsætter, at der kan ydes støtte til investeringer i materielle og immaterielle aktiver, der har til formål at forfølge de miljø- og klimarelaterede målsætninger, der er fastsat i artikel 46, litra e) og f), og artikel 57, litra b), i forordning (EU) 2021/2115, skal disse investeringer forfølge en eller flere af de målsætninger, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 12, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer fastsætte, at der kan ydes støtte til investeringer i materielle aktiver bestående af energiproducerende systemer, forudsat at den mængde energi, der produceres, ikke overstiger den mængde energi, der kan anvendes på årsbasis til støttemodtagerens normale aktiviteter.

4. Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer fastsætte, at der kan ydes støtte til investeringer i kunstvanding, forudsat at:

- a) der fastsættes procentsatser for de vandbesparelser, både den potentielle og den faktiske reduktion af vandforbruget, som støttemodtageren som minimum skal opnå, og det skal i overensstemmelse med den strategiske plan påvises, at målene for vandbesparelser er fastlagt under hensyntagen til de behov, der er fastsat i de vandområdeplaner, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁸⁾
- b) der som led i investeringen forefindes eller installeres et vandmålersystem, der gør det muligt at måle vandforbruget på bedriftsniveau eller på niveauet for den relevante produktionsenhed
- c) betingelserne i stk. 5-8 opfyldes i tilfælde af de specifikke investeringer i kunstvanding, der er omhandlet i nævnte stykker.

5. Der kan ydes støtte til investeringer i forbedring af et eksisterende kunstvandingsanlæg eller et element i kunstvandingsinfrastruktur på følgende betingelser:

- a) støttemodtageren vurderer på forhånd, om investeringerne giver potentielle vandbesparelser, der afspejler de tekniske parametre for det eksisterende anlæg eller den eksisterende infrastruktur
- b) investeringerne påvirker grund- eller overfladevandområder, hvis tilstand er blevet identificeret som mindre end god i den relevante vandområdeplan, jf. direktiv 2000/60/EF, af årsager relateret til vandmængden, og der vil blive opnået en effektiv reduktion af vandforbruget, som bidrager til at opnå en god tilstand for disse vandområder, jf. artikel 4, stk. 1, i nævnte direktiv.

Betingelserne i første afsnit, litra a) og b), finder ikke anvendelse på investeringer, der har til formål at forbedre et eksisterende kunstvandingsanlæg eller et element i kunstvandingsinfrastruktur, der vedrører etableringen af et reservoir eller brugen af genvundet vand, som ikke påvirker et grund- eller overfladevandområde.

6. Der kan ydes støtte til investeringer i kunstvanding, der resulterer i en nettoforøgelse af det kunstvandede område, og som påvirker et givet grund- eller overfladevandområde, på følgende betingelser:

- a) vandområdets status er ikke blevet identificeret som mindre end god i den relevante vandområdeplan af årsager relateret til vandmængden
- b) en miljøanalyse viser, at der ikke vil være nogen betydelig negativ miljøindvirkning som følge af investeringen, idet miljøanalysen gennemføres eller godkendes af den kompetente myndighed.

7. Der kan ydes støtte til investeringer i brugen af genvundet vand som en alternativ kilde til vandforsyning på betingelse af, at leveringen og brugen af sådant vand sker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 ⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand (EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32).

8. Der kan ydes støtte til investeringer i etablering eller udvidelse af et reservoir til kunstvanding på betingelse af, at dette ikke fører til en betydelig negativ miljøindvirkning.

9. Medlemsstaterne sikrer, at Unionens finansielle støtte tilbagesøges fra støttemodtageren, hvis en af følgende situationer opstår i den periode, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b):

- a) støttemodtagerens aktivitet ophører eller overføres til en anden enhed
- b) støttemodtageren eller dennes medlemmer flytter en produktionsaktivitet ud af det geografiske dyrkningsområde
- c) ejerskabet ændres, navnlig hvis det betyder, at en virksomhed eller et offentligt organ får en uberettiget fordel, eller
- d) eventuelle andre væsentlige ændringer, der berører den pågældende interventions art, målsætninger eller gennemførelsesvilkår, og som ville undergrave dens oprindelige målsætninger.

Hvis støttemodtageren ikke opfylder de betingelser, som medlemsstaten har fastsat i sin strategiske plan i henhold til stk. 1-8 og dette stykkes første afsnit, sørger medlemsstaten for, at Unionens finansielle støtte tilbagesøges, og at det tilbagesøgte beløb står i forhold til varigheden af den manglende overholdelse.

Medlemsstaterne kan vælge ikke at tilbagesøge Unionens finansielle støtte i de tilfælde, hvor en støttemodtager indstiller sin produktionsaktivitet som følge af en konkurs, i forbindelse med hvilken der ikke er begået svigagtige handlinger.

Hvis en tilsluttet producent forlader producentorganisationen eller producentsammenslutningen, sørger medlemsstaten for, at støttemodtageren kræver investeringen eller dens eventuelle restværdi tilbagebetalt, og at restværdien tilføres driftsfonden.

I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne fastsætte, at støttemodtageren ikke skal kræve investeringen eller dens restværdi tilbagebetalt.

10. Hvis de aktiver, for hvilke der blev ydet investeringsstøtte, erstattes, skal restværdien af de erstattede investeringer:

- a) tilføres producentorganisationens driftsfond eller
- b) fratrækkes genanskaffelsesomkostningerne.

Uanset første afsnit må medlemsstaterne ikke i deres strategiske planer fastsætte bestemmelser om, at der kan ydes støtte til investeringer i simple genanskaffelser af identiske aktiver.

11. Medlemsstaterne må ikke yde støtte til investeringer, der er fastsat som interventioner i deres strategiske planer, hvis der ydes støtte til disse interventioner i henhold til artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra h)-k), i forordning (EU) 2021/2115.

Artikel 12

Interventioner vedrørende miljø- og klimarelaterede målsætninger

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner, der forfølger miljø- og klimarelaterede målsætninger i frugt- og grøntsagssektoren, biavlsektoren, vinsektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, skal de i deres strategiske planer fastsætte, at de omfattede interventioner skal forfølge et af følgende mål:

- a) reducere den nuværende anvendelse af produktionsinput og udledning af forurenende stoffer eller affald fra produktionsprocessen
- b) erstatte anvendelsen af energi fra fossile energikilder med energi fra vedvarende energikilder

- c) reducere de miljørisici, der er forbundet med anvendelsen af visse produktionsinput eller produktionen af visse restprodukter, herunder plantebeskyttelsesmidler, gødning, husdyrgødning eller andre animalske gødningsstoffer
- d) reducere vandforbruget
- e) knytte sig til ikkeproduktive investeringer, der er nødvendige for at nå de miljø- og klimarelaterede målsætninger, navnlig hvis disse målsætninger vedrører beskyttelsen af levesteder og biodiversitet
- f) opnå en effektiv og målbar reduktion af drivhusgasemissionerne eller varig kulstofbinding
- g) øge produktionens modstandsdygtighed over for risici forbundet med klimaændringer, som f.eks. jorderosion
- h) opnå bevarelse, bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer eller
- i) føre til beskyttelse eller forbedring af miljøet.

Medlemsstaterne sikrer, at støttemodtagerne fremlægger dokumentation for det forventede positive bidrag til en eller flere miljømålsætninger på tidspunktet for forelæggelsen til godkendelse af det foreslåede driftsprogram, den foreslåede intervention eller den foreslåede ændring af programmet eller interventionen.

2. De interventioner, der er nævnt i stk. 1, gennemføres i støttemodtagerens lokaler eller, hvis det er relevant, i de tilsluttede producenters lokaler eller i datterselskabernes lokaler, idet kravet om 90 %, der er fastsat i artikel 31, stk. 7, i denne forordning, skal være opfyldt. For så vidt angår biavlsektoren kan medlemsstaterne dog i deres strategiske planer fastsætte, at sådanne interventioner også kan gennemføres uden for støttemodtagerens lokaler. Den forventede fordel og yderligere virkning af interventionen vedrørende miljø- og klimarelaterede målsætninger skal påvises på forhånd ved hjælp af projektspecifikationer eller andre tekniske dokumenter, som støttemodtageren skal fremlægge på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om godkendelse af operationen eller driftsprogrammet eller ændringen af programmet eller operationen, og som skal vise, hvilke resultater der kan opnås ved gennemførelsen af interventionen.

3. Ved fastlæggelsen af, hvilke udgifter der skal dækkes, tager medlemsstaterne hensyn til ekstraomkostninger og tabt indkomst som følge af gennemførelsen af interventioner vedrørende miljø- og klimarelaterede målsætninger og de fastsatte mål.

4. Medlemsstaterne sikrer, at støttemodtagere, der gennemfører interventioner vedrørende miljø- og klimarelaterede målsætninger, har adgang til den relevante viden og de relevante oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af sådanne interventioner, og at der stilles passende uddannelse til rådighed for dem, der har brug for det, samt adgang til specialistviden, således at de kan bistå landbrugere, som forpligter sig til at ændre deres produktionssystemer.

5. Medlemsstaterne sikrer sig, at driftsprogrammerne indeholder en revisionsklausul for operationer, der gennemføres som led i interventioner vedrørende miljø- og klimarelaterede målsætninger i frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, for at sikre, at de kan justeres, hvis der foretages ændringer i de relevante obligatoriske normer, krav eller forpligtelser.

Artikel 13

Vejledning

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager vejledningsinterventioner i frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, skal de i deres strategiske planer fastsætte, at de omfattede interventioner skal forfølge en af følgende målsætninger:

- a) udveksle bedste praksis vedrørende kriseforebyggelses- og krisestyringsinterventioner med henblik på at hjælpe støttemodtageren med at drage nytte af de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af sådanne interventioner

- b) fremme oprettelsen af nye producentorganisationer eller sammenlægning af eksisterende producentorganisationer eller gøre det muligt for individuelle producenter at tilslutte sig en eksisterende producentorganisation samt rådgive producentsammenslutninger om, hvordan de kan opnå anerkendelse som producentorganisation i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013
 - c) skabe netværksmuligheder for vejledere og modtagere af vejledning, navnlig markedsføringskanaler som et middel til kriseforebyggelse og -styring.
2. Vejlederen skal være en producentorganisation, en sammenslutning af producentorganisationer, en tværnational producentorganisation, en tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller en producentsammenslutning. Vejlederen modtager støtten til vejledningsinterventionen.
 3. Modtageren af vejledning skal være en producentorganisation, en sammenslutning af producentorganisationer, en tværnational producentorganisation, en tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller en producentsammenslutning, individuelle tilsluttede producenter eller producenter, der ikke er tilsluttet en producentorganisation, deres sammenslutninger eller en producentsammenslutning.
 4. Alle støtteberettigede omkostninger i forbindelse med vejledningsaktiviteten udbetales til den vejleder, der medtager denne intervention i sit driftsprogram.
 5. Vejledningsinterventioner må ikke udliciteres.

Artikel 14

Salgsfremstød, kommunikation og markedsføring

Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner vedrørende salgsfremstød, kommunikation og markedsføring i frugt- og grøntsagssektoren, vinsektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, skal de i deres strategiske planer fastsætte, at de omfattede interventioner skal forfølge en af følgende målsætninger:

- a) øge kendskabet til egenskaberne ved EU's landbrugsprodukter og de strenge normer, der gælder for produktionsmetoderne i Unionen
- b) for andre sektorer end vinsektoren, øge konkurrenceevnen for og forbruget af EU's landbrugsprodukter og visse forarbejdede produkter, der er produceret i Unionen, og øge kendskabet til disse produkter, både i og uden for Unionen
- c) øge kendskabet til Unionens kvalitetsordninger, både i og uden for Unionen
- d) øge markedsandelen for EU's landbrugsprodukter og visse forarbejdede produkter, der er produceret i Unionen, navnlig med fokus på markederne i de tredjelande, der har det største vækstpotentiale
- e) hvis det er relevant, bidrage til genopretningen af normale markedsvilkår på EU-markedet i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse, manglende forbrugertillid eller andre specifikke problemer
- f) øge kendskabet til bæredygtig produktion
- g) øge forbrugernes kendskab til mærker eller varemærker, der afsættes af producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer, tværnationale producentorganisationer eller tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren
- h) diversificere, åbne og konsolidere markedet for EU-vine i tredjelande og øge kendskabet på disse markeder til EU-vines ibrøgede kvaliteter. Der må kun henvises til vinmærker og vines oprindelse, hvis dette supplerer salgsfremstød, kommunikation og markedsføring af EU-vine i tredjelande

- i) oplyse forbrugerne om ansvarligt forbrug af vin. Medlemsstaterne sørger for, at reklamemateriale til generiske salgsmærker og salgsmærker for kvalitetsmærker forsynes med Unionens logo og følgende erklæring: »Finansieret af Den Europæiske Union«. Logoet og erklæringen om finansiering vises i overensstemmelse med de tekniske karakteristika, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 821/2014 ⁽¹⁰⁾.

Artikel 15

Gensidige fonde

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner vedrørende gensidige fonde i frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, skal de fastsætte gennemførelsesbetingelserne for de administrationsomkostninger, der er forbundet med oprettelsen af sådanne fonde, tilførsel af kapital og, hvis det er relevant, tilførsel af ny kapital til disse fonde.
2. De støtteberettigede administrationsomkostninger i forbindelse med oprettelsen af gensidige fonde i frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, skal omfatte både Unionens finansielle støtte og støttemodtagerens bidrag. De støtteberettigede omkostninger må ikke overstige 20 %, 16 % eller 8 % af støttemodtagerens bidrag til den gensidige fonds kapital i dennes henholdsvis første, andet og tredje driftsår.
3. Støttemodtageren kan kun modtage støtte til administrationsomkostningerne i forbindelse med oprettelsen af gensidige fonde i frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, én gang og kun i den gensidige fonds første tre driftsår.

Hvis en støttemodtager kun ansøger om nævnte støtte i den gensidige fonds andet eller tredje driftsår, udgør støtten 16 % eller 8 % af støttemodtagerens bidrag til den gensidige fonds kapital i fondens henholdsvis andet og tredje driftsår.

4. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner vedrørende gensidige fonde i vinsektoren, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra l), i forordning (EU) 2021/2115, skal de begrænse EU-støtten til administrationsomkostninger i forbindelse med oprettelsen af gensidige fonde i vinsektoren til:
 - a) 20 % af producenterens bidrag til den gensidige fond i det første år
 - b) 16 % af producenterens bidrag til den gensidige fond i det andet år
 - c) 8 % af producenterens bidrag til den gensidige fond i det tredje år.

Støtteperioden må højst vare tre år.

Artikel 16

Genplantning af frugtplantager, olivenlunde eller vindyrkningsarealer efter obligatorisk rydning

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner i frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven, vinsektoren eller de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, i form af genplantning af frugtplantager, olivenlunde eller vindyrkningsarealer efter obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsmæssige årsager eller, hvis der er tale om frugtplantager og olivenlunde, med henblik på tilpasning til klimaændringerne, skal de sikre, at støttemodtagerne overholder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 ⁽¹¹⁾ i forbindelse med gennemførelsen af interventionerne.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 821/2014 af 28. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår de detaljerede ordninger for overførsel og forvaltning af programbidrag, rapportering vedrørende finansielle instrumenter, tekniske karakteristika ved informations- og kommunikationsforanstaltninger vedrørende operationer og systemet til registrering og lagring af data (EUT L 223 af 29.7.2014, s. 7).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

2. Udgifterne til genplantning af frugtplantager eller olivenlunde må ikke overstige 20 % af de samlede udgifter, der afholdes inden for rammerne af hvert driftsprogram eller hver relevant intervention.

Artikel 17

Grøn høst og undladt høst

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner i frugt- og grøntsagssektoren, vinsektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven eller de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, i form af »grøn høst« for de nævnte sektorer og »undladt høst« for de nævnte sektorer, bortset fra vinsektoren, sørger medlemsstaterne for, at disse interventioner supplerer og adskiller sig fra normal dyrkningspraksis, og at de vedrører hele den forventede produktion af det pågældende produkt på en given parcel.

»Grøn høst« består i høst på et givet areal af samtlige umodne uafsættelige produkter, der ikke er beskadiget inden den grønne høst. »Undladt høst« består i afslutning af den igangværende produktionscyklus på det pågældende areal, hvor produktet er veludviklet og af sund og sædvanlig handelskvalitet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at interventioner vedrørende grøn høst gennemføres i vækstsæsonen, inden produktet når et stadium, hvor det kan afsættes, og at produkter, for hvilke den normale høst er indledt, ikke omfattes af grøn høst.

3. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske planer frister for, hvornår i produktionssæsonen der kan gennemføres interventioner vedrørende grøn høst for hvert produkt, der er omfattet af sådanne interventioner, samt andre støtteberettigelsesbetingelser for grøn høst og undladt høst, herunder de sorter og produktkategorier der kan omfattes, hvis det er relevant.

4. Medlemsstaterne fastsætter, at der ikke ydes finansiel godtgørelse for interventioner vedrørende undladt høst, der gennemføres på arealer, hvor der er hentet en kommerciel produktion i løbet af den normale produktionscyklus.

5. Støtten til grøn høst må kun dække de produkter, der fysisk befinder sig på markerne, og som faktisk gøres til genstand for grøn høst. For andre sektorer end vinsektoren fastsætter medlemsstaten godtgørelsen for grøn høst og undladt høst pr. ha, der omfatter både den finansielle støtte fra Unionen og bidraget fra producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen, idet godtgørelsen ikke må dække mere end 90 % af det maksimale niveau for den støtte til tilbagekøb fra markedet til andre formål end gratis uddeling, der gælder for samme produkt.

6. Medlemsstaterne fastsætter krav om, at støttemodtagere på forhånd skal sende medlemsstaternes kompetente myndigheder en skriftlig eller elektronisk meddelelse, hvis de har til hensigt at foretage grøn høst eller undladt høst.

7. Medlemsstaterne skal i deres strategiske planer fastsætte:

- a) nærmere bestemmelser om interventionernes gennemførelse, om deres indhold og frister, om den godtgørelse, der skal ydes, om anvendelsen af interventionerne og om listen over de produkter, der er omfattet af interventionerne
- b) bestemmelser, der sikrer, at gennemførelsen af interventionerne ikke har negative følger for miljøet eller plantesundheden
- c) forbud mod at yde støtte til grøn høst i frugt- og grøntsagssektoren, hvis der allerede er udført en betydelig del af den normale høst, og til undladt høst, hvis der allerede er hentet en betydelig del af den erhvervsmæssige produktion.

8. Medlemsstaterne sikrer, at:
- a) det pågældende areal er vedligeholdt, at der ikke allerede har fundet nogen høst sted, at produktet er veludviklet og ikke er skadet og generelt ville være af sund og sædvanlig handelskvalitet
 - b) de høstede produkter ikke denatureres
 - c) gennemførelsen af de interventioner, som producentorganisationen er ansvarlig for, ikke har negative følger for miljøet eller plantesundheden
 - d) arealet for en parcel, hvorpå der er foretaget grøn høst, ikke tages i betragtning ved beregningen af de udbyttegrænser, der er fastsat i de tekniske specifikationer for vine med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse
 - e) hvis frugt- og grøntsagsplanter har en høstperiode på over en måned, kan der, uanset stk. 2 og 4, foretages grøn høst, efter at den normale høst er påbegyndt, og de pågældende planter kan omfattes af undladt høst, selv om der er taget en kommerciel produktion fra det pågældende areal i den normale produktionscyklus. I sådanne tilfælde må den finansielle godtgørelse kun dække den produktion, som ville være blevet høstet i en periode på seks uger efter gennemførelsen af operationen vedrørende grøn høst og undladt høst, og som ikke er afsat som følge af gennemførelsen af disse operationer. De pågældende frugt- og grøntsagsplanter må ikke anvendes til yderligere produktionsformål i samme vækstsæson
 - f) bortset fra det tilfælde, der er omhandlet i litra e), må interventioner vedrørende grøn høst og undladt i frugt- og grøntsagssektoren ikke gennemføres samtidig for samme produkt og på samme areal i et givet år.

Artikel 18

Høst- og produktionsforsikring

Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager høst- og produktionsforsikring som en intervention i frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven eller de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, kan de yde supplerende national støtte for høst- og produktionsforsikringsaktioner, som der ydes støtte til fra driftsfonde. Den samlede offentlige støtte må ikke overstige 80 % af producenternes udgifter til forsikringspræmier for forsikring mod tab.

Interventionerne vedrørende høst- og produktionsforsikring omfatter ikke forsikringsudbetalinger, der dækker mere end 100 % af producenternes indkomstab, idet der tages hensyn til eventuelle udbetalinger til producenterne fra andre støtte- eller forsikringsordninger i forbindelse med den forsikrede risiko.

Artikel 19

Tilbagekøb fra markedet med henblik på andre formål end gratis uddeling

Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner i form af tilbagekøb fra markedet med henblik på andre formål end gratis uddeling, skal de sikre, at produkterne trækkes endeligt tilbage fra markedet på en sådan måde, at de ikke kan vende tilbage til markedet til fødevarerformål.

Medlemsstaterne må i deres strategiske planer kun medtage interventioner i form af tilbagekøb fra markedet med henblik på andre formål end gratis uddeling til gennemførelse i frugt- og grøntsagssektoren og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, og kun for letfordærlige produkter, der ikke kan oplagres på deres normale salgsklare stadium uden køling.

Medlemsstaterne må i deres strategiske planer ikke medtage interventioner i form af tilbagekøb fra markedet med henblik på andre formål end gratis uddeling for animalske produkter og produkter fra sukkersektoren som nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013.

*Artikel 20***Kollektiv oplagring**

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner vedrørende kollektiv oplagring som omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2021/2115, skal de fastsætte bestemmelser om midlertidig tilbagetrækning af et produkt fra markedet i en periode med et vist markedspris og vedtagne regler, der sikrer, at produktet oplagres på støttemodtagerens ansvar under sådanne forhold, at dets normale handelsværdi bevares, og de gældende sundhedsbestemmelser overholdes. For produkter med kort holdbarhed i frisk tilstand fastsætter medlemsstaterne krav om, at produktet oplagres i frossen tilstand eller i forarbejdet form. Produkter, der kræver en vis modningsperiode i deres normale produktionsproces, eller produkter, hvis værdi øges af en sådan modningsperiode, kan først komme i betragtning til kollektiv oplagring, når denne modningsperiode er helt afsluttet.

2. Medlemsstaterne fastsætter for hvert produkt, som denne intervention kan finde anvendelse på i henhold til deres strategiske planer, minimumsoplagringsperioden og det maksimale kompensationsbeløb pr. produktenhed og pr. oplagringsdag samt de relevante oplagringsbetingelser. Det maksimale beløb, der kan finansieres af driftsfonden, må ikke overstige summen af omkostningerne i forbindelse med fysisk oplagring, herunder i frossen tilstand eller forarbejdet form, hvis det er relevant, og de finansielle omkostninger som følge af fastfrysning af produktets værdi i løbende markedspriser. Det maksimale beløb må ikke omfatte eventuelle nedfrysnings- eller forarbejdningsomkostninger eller en eventuel devaluering af produktet. Medlemsstaterne fastsætter også kontrolprocedurerne, herunder bestemmelser om kontrol på stedet, for at sikre, at produkterne ikke ombyttes, og at oplagringsbetingelserne og-perioden overholdes.

*Afdeling 2***Støtteformer og udgiftstyper***Artikel 21***Støtteformer**

1. For så vidt angår de sektorer, der er nævnt i artikel 42 i forordning (EU) 2021/2115, skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at udbetalingen af støtten foretages på grundlag af de faktiske omkostninger, som støttemodtageren har afholdt til gennemførelsen af en intervention, der er fastsat i den strategiske plan, og som denne kan dokumentere ved hjælp af bl.a. fakturaer.

Medlemsstaterne kan dog vælge at fastsætte, at støtten ydes på grundlag af faste standardsatser, satser for enhedsomkostninger eller faste beløb. Medlemsstaterne tager ved fastsættelsen af disse standardsatser, satser for enhedsomkostninger og faste beløb hensyn til regionale eller lokale forhold og baserer deres beregning på dokumentation, der viser, at beregningen afspejler markedsprisen for de operationer eller aktioner, der er omfattet af den pågældende intervention.

2. I frugt- og grøntsagssektoren skal medlemsstaterne overholde de maksimale udgiftsbeløb og konditioneringsomkostninger, der i henhold til bilag V og VII kan udbetales i forbindelse med de relevante interventioner, der er specificeret i deres strategiske planer.

3. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer fastsætter bestemmelser om støtte i form af faste standardsatser, satser for enhedsomkostninger eller faste beløb, skal disse regelmæssigt tages op til revision, for at der kan tages hensyn til en eventuel indeksering eller eventuelle ændringer i økonomien.

4. Hvis medlemsstaterne anvender en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode som omhandlet i artikel 44, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2021/2115, skal de opbevare al dokumentation vedrørende fastsættelsen af de faste standardsatser, satserne for enhedsomkostninger eller de faste beløb såvel som for den revision, de foretager i henhold til denne artikels stk. 3.

5. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner i vinsektoren vedrørende omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer og investeringer i materielle og immaterielle aktiver, finder følgende regler anvendelse:

- a) Beslutter medlemsstaterne at beregne støttebeløbet på grundlag af standardsatser for enhedsomkostninger, der er baseret på en arealopmålingsenhed, skal beløbet svare til det faktiske areal, der opmåles i overensstemmelse med artikel 42 i denne forordning.
 - b) Beslutter medlemsstaterne at beregne støttebeløbet på grundlag af standardsatser for enhedsomkostninger, der er baseret på andre måleenheder, eller på de faktiske omkostninger, der fremgår af den dokumentation, som støttemodtagerne skal fremlægge, skal de fastsætte regler om passende kontrolmetoder til at fastslå, hvor langt man er kommet med gennemførelsen af operationen.
6. Denne artikel finder ikke anvendelse på Unionens finansielle støtte til destillation af biprodukter fra vinframstilling, der gennemføres i overensstemmelse med restriktionerne i del II, afdeling D, i bilag VIII til forordning (EU) nr. 1308/2013.

Artikel 22

Udgifternes art

1. De typer udgifter, der er omfattet af interventionstyperne i afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2115, må ikke anvendes til at godtgøre moms af de støtteberettigede udgifter, som modtageren har afholdt, medmindre momsen i henhold til den nationale momslovgivning ikke kan refunderes.
2. De typer udgifter, der er henvist til i stk. 1, omfatter ikke de typer udgifter, der er anført i bilag II.
3. De typer udgifter, der er anført i bilag III, anses for at være støtteberettigede af medlemsstaterne, når disse fastlægger de relevante interventioner, og kan dækkes af driftsprogrammerne eller i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, som medlemsstaterne fastsætter i de relevante interventioner. Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer fastsætte, at andre typer udgifter anses for at være støtteberettigede, så længe de ikke er opført i bilag II.
4. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske planer betingelserne for, at udgifter, der er knyttet til de interventioner, der er omhandlet i artikel 11 og 12, kan medregnes som bidrag til at nå op på de 15 % og 2 % af de udgifter, der afholdes inden for rammerne af driftsprogrammerne som fastsat i artikel 50, stk. 7, litra a) henholdsvis c), i forordning (EU) 2021/2115, og på 5 % af de udgifter, der afholdes inden for rammerne af interventioner som fastsat i artikel 60, stk. 4, i nævnte forordning. Betingelserne skal sikre, at interventionerne rent faktisk forfølger de målsætninger for frugt og grøntsagssektoren, der er fastsat i artikel 46 henholdsvis 57 i nævnte forordning.

Artikel 23

Administrations- og personaleomkostninger

1. Personaleomkostninger, der er afholdt af støttemodtageren, dennes datterselskaber som omhandlet i artikel 31, stk. 7, eller, med forbehold af medlemsstatens godkendelse, et kooperativ, der er medlem af en producentorganisation, anses for at være støtteberettigede, hvis de er afholdt i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af eller opfølgningen på en bestemt støttet intervention.

Sådanne personaleomkostninger omfatter bl.a. omkostninger i forbindelse med personale, som støttemodtageren har ansat specifikt til en intervention, samt de omkostninger, der svarer til den andel af arbejdstiden, som støttemodtagerens fastansatte personale bruger på gennemførelsen af en intervention.

Medlemsstaterne sikrer, at støttemodtageren forelægger dokumentation med nærmere oplysninger om det arbejde, der rent faktisk er udført i forbindelse med den pågældende intervention, og at værdien af de dertil knyttede personaleomkostninger kan vurderes og verificeres uafhængigt. Værdien af de personaleomkostninger, der vedrører en bestemt intervention, må ikke overstige de omkostninger, der generelt accepteres på det pågældende marked for samme type tjeneste.

Med henblik på at fastsætte de personaleomkostninger, der er forbundet med en intervention, der gennemføres af fastansat personale hos støttemodtageren, kan den gældende timetakst beregnes ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleomkostninger for de specifikke medarbejdere, der har arbejdet med gennemførelsen af operationen, med 1 720 timer, eller den kan beregnes pro rata, hvis der er tale om deltidsansatte.

Hvad angår interventionerne »salgsfremstød, kommunikation og markedsføring« og »kommunikationsaktioner«, jf. artikel 47, stk. 1, litra f), og artikel 47, stk. 2, litra l), i forordning (EU) 2021/2115, de aktioner, som brancheorganisationer gennemfører, og de salgsfremstøds- og kommunikationsaktioner, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra i), j) og k), i nævnte forordning, der gennemføres i tredjelande, må de administrations- og personaleomkostninger, som støttemodtagerne har afholdt direkte, ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger forbundet med interventionen.

2. Administrationsomkostninger, der er afholdt af støttemodtageren, dennes datterselskaber som omhandlet i artikel 31, stk. 7, eller, med forbehold af medlemsstatens godkendelse, et kooperativ, der er medlem af en producentorganisation, anses for at være støtteberettigede, hvis de er afholdt i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af eller opfølgningen på en bestemt støttet intervention.

Administrationsomkostningerne anses for at være støtteberettigede, hvis de ikke overstiger 4 % af de samlede støtteberettigede omkostninger i forbindelse med gennemførelse af interventionen.

Udgifterne til eksterne revisioner anses for at være støtteberettigede, hvis revisionerne udføres af en uafhængig og kvalificeret ekstern instans.

3. Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer med henblik på frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, fastsætte bestemmelser om en fast standardsats for de personale- og administrationsomkostninger, der er forbundet med forvaltningen af driftsfonden eller med forberedelsen og gennemførelsen af og opfølgningen på driftsprogrammet, på op til 2 % af den godkendte driftsfond, som omfatter både Unionens finansielle støtte og bidraget fra producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen.

KAPITEL II

Særlige regler for frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115

Afdeling 1

Omfattede produkter og transportomkostninger

Artikel 24

Omfattede produkter

Kun produkter, for hvilke producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen er anerkendt, er omfattet af interventionstypen på den betingelse, at værdien af de produkter, der er omfattet af driftsprogrammet, udgør mere end 50 % af værdien af alle de produkter, som organisationen afsætter i den sektor, som driftsprogrammet dækker. Desuden skal de pågældende produkter komme fra producentorganisationens medlemmer eller fra producenter, der er tilsluttet en anden producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer.

Artikel 25

Transportomkostninger og konditioneringskrav i forbindelse med gratis uddeling

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner i form af tilbagekøb fra markedet med henblik på gratis uddeling eller andre formål som omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, skal de fastsætte transportomkostningerne ved gratis uddeling for alle produkter, der købes tilbage fra markedet inden for rammerne af driftsprogrammer, på grundlag af satser for enhedsomkostninger, der fastsættes i forhold til afstanden mellem det sted, hvor produkterne købes tilbage, og det sted, hvor de leveres til gratis uddeling. Der kan kun godtgøres transportomkostninger op til 750 km.

2. Transportomkostningerne udbetales til den part, der reelt har afholdt omkostningerne ved den pågældende transport. Godtgørelsen udbetales mod, at der fremlægges bilag til dokumentation af først og fremmest:

- a) navnet på producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen
- b) den omhandlede produktmængde
- c) bekræftelsen fra de modtagere, der er nævnt i artikel 52, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2021/2115, og det transportmiddel, der benyttes
- d) afstanden mellem afhentningsstedet og leveringsstedet.

3. Konditionering af produkter, der er tilbagekøbt fra markedet med henblik på gratis uddeling som led i driftsprogrammer, skal ske på følgende betingelser:

- a) pakninger med produkter til gratis uddeling skal være forsynet med Unionens logo, jf. artikel 15, stk. 2, sammen med en eller flere af de erklæringer, der er anført i bilag IV, idet udbetalingen foretages mod, at der fremlægges bilag til dokumentation af først og fremmest:
 - i) navnet på producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer
 - ii) den omhandlede produktmængde
- b) bekræftelse fra den modtager, der er nævnt i artikel 52, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2021/2115, med angivelse af produktets præsentation.

Afdeling 2

Det maksimale niveau for Unionens finansielle støtte til tilbagekøb fra markedet

Artikel 26

Støtte

1. For interventionstypen »tilbagekøb fra markedet med henblik på gratis uddeling eller andre formål«, jf. artikel 47, stk. 2, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, som gennemføres for produkter opført i bilag V, må summen af transportomkostninger og omkostninger i forbindelse med konditionering af produkter bestemt til gratis uddeling, jf. nærværende forordnings artikel 33, som lægges til støtten til tilbagekøb fra markedet, ikke overstige den gennemsnitlige markedspris »ab producentorganisation« for det pågældende produkt i de foregående tre år, herunder efter forarbejdning, hvis det er relevant.

2. For interventionstypen »tilbagekøb fra markedet med henblik på gratis uddeling eller andre formål«, jf. artikel 47, stk. 2, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, for andre produkter end dem, der er opført i bilag V til nærværende forordning, skal medlemsstaterne fastsætte de maksimale støttebeløb, der omfatter både Unionens finansielle støtte, det nationale bidrag, hvis det er relevant, og bidraget fra producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen, på et niveau, der ikke overstiger 40 % af de gennemsnitlige markedspriser »ab producentorganisation« i de foregående fem år i tilfælde af gratis uddeling, og på et niveau, der ikke overstiger 30 % af de gennemsnitlige markedspriser »ab producentorganisation« i de foregående fem år i tilfælde af andre formål end gratis uddeling.

3. Hvis producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen har modtaget godtgørelse fra tredjemand for tilbagekøbte produkter, nedsættes den støtte, der er omhandlet i første afsnit, med et beløb svarende til den modtagne godtgørelse. Af hensyn til støtteberettigelsen må de pågældende produkter ikke bringes på markedet igen.

4. Andelen af tilbagekøb fra markedet, som ikke er bestemt til gratis uddeling, af et givet produkt fra en given producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnational producentorganisation, tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning i et givet år fastsættes således:

- a) Den må ikke overstige 10 % af den gennemsnitlige afsatte produktionsmængde for den pågældende producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnationale producentorganisation, tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning i de foregående tre år
- b) og, for frugt og grøntsager må procentsatserne for tre på hinanden følgende år sammenlagt ikke overstige 15, når dertil lægges den i overensstemmelse med litra a) beregnede andel for det pågældende år og andelen af de to foregående års tilbagekøb, beregnet på grundlag af den pågældende producentorganisationes respektive afsatte produktionsmængde i løbet af disse to foregående år.

Hvis der ikke foreligger oplysninger om den afsatte produktionsmængde for et eller for alle de tre foregående år, anvendes den afsatte produktionsmængde, som producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen blev anerkendt for.

Mængder, der er købt tilbage med henblik på gratis uddeling, og som er afhændet på en af de måder, der er nævnt i artikel 52, stk. 6, i forordning (EU) 2021/2115, eller er afhændet til andre tilsvarende formål, som medlemsstaterne har godkendt, jf. artikel 27, stk. 2, i nærværende forordning, medregnes dog ikke i andelen af tilbagekøb fra markedet.

5. Hvad angår de produkter, der er opført i bilag V, må støtten til tilbagekøb fra markedet, der omfatter både Unionens finansielle støtte og bidrag fra producentorganisationen, ikke overstige de beløb, der er fastsat i nævnte bilag.

Unionens finansielle støtte til tilbagekøb af frugt og grøntsager, som afhændes ved gratis uddeling til velgørende organisationer, stiftelser og institutioner som omhandlet i artikel 52, stk. 6, i forordning (EU) 2021/2115, må kun dække betalingerne for de afhændede produkter i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 i denne artikel, og omkostningerne i forbindelse med konditionering er dem, der er nævnt i artikel 33 i nærværende forordning.

Artikel 27

Tilbagekøbte produkters anvendelse

1. Hvis medlemsstaterne i deres strategiske planer medtager interventioner i form af tilbagekøb fra markedet med henblik på gratis uddeling eller andre formål i frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, skal de fastsætte, hvad de produkter der købes tilbage fra markedet, må anvendes til, og sikre, at de tilbagekøbte produkter eller anvendelsen af dem ikke får negative følger for miljøet eller plantesundheden.

2. Medlemsstaterne kan efter anmodning fra velgørende organisationer, stiftelser og institutioner som omhandlet i artikel 52, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2021/2115 give disse organisationer, stiftelser og institutioner lov til at anmode om et bidrag fra de endelige modtagere af produkter, der er købt tilbage fra markedet.

Når de pågældende velgørende organisationer, stiftelser og institutioner som omhandlet i artikel 52, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2021/2115 har fået en sådan tilladelse, skal de føre regnskab over den pågældende operation.

Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at modtagerne af de gratis uddelte produkter kan betale forarbejdningsvirksomhederne i naturalier, hvis betalingen kun kompenserer for forarbejdningsomkostningerne, og hvis den medlemsstat, hvor betalingen finder sted, har fastsat regler, der sikrer, at de forarbejdede produkter virkelig er beregnet til forbrug for de endelige modtagere, der er nævnt i andet afsnit.

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at fremme kontakten og samarbejdet mellem producentorganisationerne og de velgørende organisationer og stiftelser og institutioner, der er nævnt i artikel 52, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2021/2115.

3. Det skal være muligt af afhænde tilbagekøbte produkter til industrien med henblik på forarbejdning til nonfoodprodukter. Medlemsstaterne fastsætter nærmere bestemmelser for sikre, at konkurrencevilkårene for den pågældende industri i Unionen eller for importerede produkter ikke fordrøjes, og at tilbagekøbte produkter ikke bringes på markedet igen. Alkohol, der fremstilles ved destillation, må udelukkende anvendes til industri- eller energiformål.

Artikel 28

Betingelser for modtagere af tilbagekøbte produkter

1. Modtagere af produkter, der købes tilbage med henblik på gratis uddeling i de sektorer, der er nævnt i artikel 42, litra a), e) og f), i forordning (EU) 2021/2115, forpligter sig til:
 - a) at overholde de regler om handelsnormer, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013
 - b) at føre et særskilt lagerregnskab over de pågældende operationer
 - c) at lade sig omfatte af den kontrol, der er fastsat i EU-retten og den nationale ret
 - d) at fremlægge bilagene vedrørende hvert af de pågældende produkters endelige anvendelse i form af en overtagelsesattest eller et tilsvarende dokument, der bekræfter, at de tilbagekøbte produkter er afhentet af tredjemand med henblik på gratis uddeling.

Medlemsstaterne kan beslutte, at modtagerne ikke behøver at føre regnskab som anført i første afsnit, litra b), hvis de mængder, de modtager, er mindre end de maksimale mængder, som medlemsstaterne selv fastlægger på grundlag af en dokumenteret risikoanalyse.

2. Modtagerne af produkter, der er købt tilbage fra markedet med henblik andre formål end gratis uddeling, forpligter sig til:
 - a) at overholde de regler om handelsnormer, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013
 - b) at føre et detaljeret lagerregnskab og finansregnskab, hvis medlemsstaten finder det nødvendigt, selv om produktet er blevet denatureret inden leveringen
 - c) at lade sig omfatte af den kontrol, der er fastsat i EU-retten og den nationale ret
 - d) ikke at anmode om supplerende støtte til den alkohol, der fremstilles af de pågældende produkter, når der er tale om tilbagekøbte produkter til destillation.

Artikel 29

Handelsnormer for tilbagekøbte produkter

1. Et produkt, der købes tilbage fra markedet med henblik på andre formål end gratis uddeling i de sektorer, der er nævnt i artikel 42, litra a), e) og f), i forordning (EU) 2021/2115, skal overholde de relevante normer og regler for markedsføring af det pågældende produkt som fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, med undtagelse af bestemmelserne om præsentation og mærkning af produkter.

Hvis frugt og grøntsager købes tilbage i løs afladning, skal de opfylde mindstekravene til klasse II som fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 ⁽¹²⁾.

Miniatureprodukter fra frugt- og grøntsagssektoren som defineret i den relevante norm skal dog være i overensstemmelse med den gældende handelsnorm, herunder bestemmelserne om præsentation og mærkning af produkter.

⁽¹²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1).

2. Hvis der ikke er fastsat nogen handelsnorm for en given frugt eller grøntsag, skal mindstekravene i bilag VI opfyldes. Medlemsstaterne kan ud over disse mindstekrav fastsætte supplerende regler.

Afdeling 3

Grundlag for beregning af Unionens finansielle støtte

Artikel 30

Værdien af den afsatte produktion for nyligt anerkendte organisationer eller sammenslutninger

Hvis der i de tre år, der følger anerkendelsen af en nyligt anerkendt producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnational producentorganisation, tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning i de sektorer, der er nævnt i artikel 42, litra a), e) og f), i forordning (EU) 2021/2115, ikke foreligger historiske data om den afsatte produktion i de foregående tre år, accepterer medlemsstaterne værdien af den afsatte eller afsættelige produktion i en periode på 12 på hinanden følgende måneder, som producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen har meddelt, og som den pågældende organisation eller sammenslutning har den faktiske kapacitet til at afsætte på de tilsluttede producenters vegne, hvilket den kan dokumentere over for medlemsstaten.

Hvis producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen har meddelt værdien af den afsatte produktion med henblik på anerkendelse, accepterer medlemsstaten dog kun denne værdi.

Artikel 31

Grundlag for beregning af værdien af den afsatte produktion

1. Værdien af den afsatte produktion for en producentorganisation, en tværnational producentorganisation eller en producentsammenslutning i de sektorer, der er nævnt i artikel 42, litra a), e) og f), i forordning (EU) 2021/2115, beregnes på grundlag af den produktion, som producentorganisationen, den tværnationale producentorganisation eller producentsammenslutningen selv og dens tilsluttede producenter har afsat, og omfatter kun de produkter, som producentorganisationen, den tværnationale producentorganisation eller producentsammenslutningen er anerkendt for. Værdien af den afsatte produktion kan omfatte produkter, der ikke skal overholde handelsnormerne, hvis disse normer ikke finder anvendelse.

Værdien af den afsatte produktion for en sammenslutning af producentorganisationer eller en tværnational sammenslutning af producentorganisationer beregnes på grundlag af den produktion, som sammenslutningen af producentorganisationer eller den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer selv og de tilsluttede producentorganisationer har afsat, og omfatter kun de produkter, som sammenslutningen af producentorganisationer eller den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer er anerkendt for. Hvis der er godkendt driftsprogrammer for en sammenslutning af producentorganisationer eller en tværnational sammenslutning af producentorganisationer og særskilt for de tilsluttede producentorganisationer, skal værdien af den afsatte produktion, der medregnes i de tilsluttede producentorganisationers driftsprogrammer, dog ikke tages i betragtning ved beregningen af værdien af sammenslutningens afsatte produktion.

I de sektorer, der er nævnt i artikel 42, litra e) og f), i forordning (EU) 2021/2115, kan værdien af den afsatte produktion desuden omfatte værdien af den produktion, der er omfattet af kontrakter, som producentorganisationen, den tværnationale producentorganisation, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen har forhandlet på vegne af medlemmerne.

2. Værdien af den afsatte produktion beregnes, når produkterne er i frisk tilstand, eller på det første forarbejdningsstrin, på hvilket produktet normalt afsættes, i løs afladning, hvis produkterne må sælges i løs afladning, og omfatter ikke omkostningerne ved yderligere forarbejdning eller yderligere konditionering eller værdien af de færdigforarbejdede produkter. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske planer, hvordan værdien af den afsatte produktion beregnes for hver sektor.

Værdien af den afsatte produktion af frugt og grøntsager bestemt til forarbejdning, som en producentorganisation, en sammenslutning af producentorganisationer eller deres tilsluttede producenter eller deres datterselskaber, der overholder denne artikels stk. 7, enten selv eller ved udliciteringer har omdannet til et af de forarbejdede frugt- og grøntsagsprodukter, der er opført i del X i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013, eller til ethvert andet forarbejdet produkt, der er nævnt i dette stykke, beregnes som en fast procentsats, der anvendes på disse forarbejdede produkters fakturerede værdi. Den faste sats er:

- a) 53 % for frugtsaft
- b) 73 % for koncentreret saft
- c) 77 % for tomatkoncentrat
- d) 62 % for frosne frugter og grøntsager
- e) 48 % for frugt- og grøntsagskonserves
- f) 70 % for svampekonserves af *Agaricus bisporus* og andre dyrkede svampe konserveret i saltlage
- g) 81 % for frugt, foreløbigt konserveret i saltlage
- h) 81 % for tørret frugt
- i) 27 % for forarbejdede frugter og grøntsager, undtagen dem, der er omhandlet i litra a)-h)
- j) 12 % for forarbejdede aromatiske krydderurter
- k) 41 % for paprikapulver.

3. Medlemsstaterne kan give producentorganisationerne tilladelse til at medregne biprodukternes værdi i værdien af den afsatte produktion.

4. Værdien af den afsatte produktion omfatter værdien af produkter, der er købt tilbage fra markedet med henblik på gratis uddeling. Værdien af produkter, der er købt tilbage med henblik på gratis uddeling, beregnes på grundlag af gennemsnitsprisen for de nævnte produkter, som producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen har afsat i den pågældende periode.

5. Kun produktionen i producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen eller dens tilsluttede producenter, som afsættes af den pågældende producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnationale producentorganisation, tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning, tages i betragtning ved beregningen af værdien af den afsatte produktion.

Har de tilsluttede producenter i en producentorganisation, en sammenslutning af producentorganisationer, en tværnational producentorganisation, en tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller en producentsammenslutning en produktion, der afsættes af en anden producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnational producentorganisation, tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning, der er udpeget af deres egen organisation, medregnes denne produktion i værdien af produktionen for den producentorganisation eller sammenslutning, der har afsat den pågældende produktion. Dobbelttælling er forbudt.

6. Medmindre stk. 7 finder anvendelse, faktureres den produktion, der afsættes af producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen i leddet »af producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnational producentorganisation, tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning« som klar til afsætning, eksklusivt:

- a) moms
- b) omkostninger ved intern transport for producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen.

7. Værdien af den afsatte produktion kan dog også beregnes »ab datterselskab« på samme grundlag som i stk. 6, hvis mindst 90 % af datterselskabets aktier eller kapital ejes:

- a) af én producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer, tværnational producentorganisation, tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning eller
- b) med forbehold af medlemsstatens godkendelse, af tilsluttede producenter i producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen, hvis dette bidrager til at opfylde målene i artikel 152, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1308/2013.

8. I tilfælde af udlicitering beregnes værdien af den afsatte produktion »ab producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnational producentorganisation, tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning«, og den omfatter den økonomiske merværdi af den aktivitet, som producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen udliciterer til sine medlemmer, tredjemand eller til et andet datterselskab end det, der er nævnt i stk. 7.

9. Hvis produktionen falder som følge af en naturkatastrofe, vejrforhold, dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb, kan en eventuel forsikringserstatning, der er modtaget i forbindelse med høst- eller produktionsforsikring som omhandlet i artikel 18, eller tilsvarende aktioner, der forvaltes af producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen eller dens tilsluttede producenter som følge af disse årsager, medregnes i værdien af den afsatte produktion i den 12-måneders referenceperiode, hvori erstatningen faktisk er udbetalt.

Artikel 32

Referenceperiode og loft for den finansielle støtte fra Unionen

1. Medlemsstaterne fastlægger for hver producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnational producentorganisation, tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning en 12-måneders referenceperiode, der tidligst begynder den 1. januar tre år før det år, for hvilket der anmodes om støtte, og slutter senest den 31. december året før det år, for hvilket der anmodes om støtte.

Referenceperioden på 12 måneder skal svare til regnskabsåret for den pågældende producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnationale producentorganisation, tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning.

Metoden til fastsættelse af referenceperioden må ikke ændres i løbet af et programs løbetid, medmindre særlige forhold berettiger dertil.

2. Medlemsstaterne beslutter, om beregningen af det årlige loft for Unionens finansielle støtte til driftsfondene skal baseres på, enten:

- a) værdien af den afsatte produktion i referenceperioden for de producenter, der er tilsluttet en producentorganisation, en sammenslutning af producentorganisationer, en tværnational producentorganisation, en tværnational sammenslutning af producentorganisationer eller en producentsammenslutning den 1. januar i det år, for hvilket der ansøges om støtte eller
- b) den faktiske værdi af den afsatte produktion i den pågældende referenceperiode for den pågældende producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, tværnationale producentorganisation, tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutning. I så fald gælder reglen for alle ikketværnationale støttemodtagere i den pågældende medlemsstat.

3. Hvis værdien af den afsatte produktion for et bestemt produkt er faldet med mindst 35 % i et givet år i forhold til gennemsnittet af de tre foregående 12-måneders referenceperioder, finder følgende anvendelse:
- a) Hvis faldet skyldes årsager, der ligger uden for producentorganisationens, sammenslutningens af producentorganisationers, den tværnationale producentorganisationens, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationers eller producentsammenslutningens ansvar og kontrol, anses værdien af den afsatte produktion af det pågældende produkt for at udgøre 65 % af gennemsnitsværdien i de tre foregående 12-måneders referenceperioder
 - b) Hvis faldet skyldes naturkatastrofer, vejrforhold, plantesygdomme eller skadedyrsangreb, der ligger uden for producentorganisationens, sammenslutningens af producentorganisationers, den tværnationale producentorganisationens, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationers eller producentsammenslutningens ansvar og kontrol, anses værdien af den afsatte produktion af det pågældende produkt for at udgøre 85 % af gennemsnitsværdien i de tre foregående 12-måneders referenceperioder.

I begge tilfælde skal producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen over for myndighederne i den pågældende medlemsstat godtgøre, at disse årsager ligger uden for dens ansvar og kontrol.

Hvis producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer, den tværnationale producentorganisation, den tværnationale sammenslutning af producentorganisationer eller producentsammenslutningen over for den pågældende medlemsstat godtgør, at disse årsager ligger uden for dens ansvar og kontrol, og at den har truffet de nødvendige forebyggende foranstaltninger, anses værdien af den afsatte produktion af det pågældende produkt for at udgøre 100 % af dets gennemsnitsværdi i de tre foregående 12-måneders referenceperioder.

KAPITEL III

Frukt- og grøntsagssektoren

Artikel 33

Omkostninger i forbindelse med konditionering af produkter til gratis uddeling

I bilag VII er fastsat de beløb, der kan betales til producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer, tværnationale producentorganisationer, tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer og producentsammenslutninger til dækning af omkostninger i forbindelse med konditionering af frugt og grøntsager, der er købt tilbage fra markedet inden for rammerne af driftsprogrammer med henblik på gratis uddeling.

Artikel 34

Beregning af producenternes organiseringsgrad med henblik på den nationale finansielle støtte

1. Ved fastsættelsen af niveauet for national finansiell støtte til frugt- og grøntsagssektoren i henhold til artikel 53 i forordning (EU) 2021/2115 beregnes organiseringsgraden i et område af en medlemsstat på grundlag af værdien af frugt og grøntsager, der er produceret i det pågældende område, og som er afsat af organisationerne, og den omfatter kun de produkter, som disse organisationer er anerkendt for. Nærværende forordnings artikel 31 finder tilsvarende anvendelse.
2. Kun frugt og grøntsager, der er produceret i det område, der er nævnt i stk. 3, kan komme i betragtning ved anvendelsen af denne artikel.
3. Medlemsstaterne fastlægger områderne som en bestemt del af deres nationale territorium efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som f.eks. deres agronomiske og økonomiske karakteristika samt deres regionale landbrugs-/frugt- og grøntsagspotentialer, eller deres institutionelle eller administrative struktur, og for hvilke der findes data til at beregne organiseringsgraden som omhandlet i stk. 1.

Den liste over områder, som en medlemsstat opstiller, må ikke ændres i mindst fem år, medmindre en sådan ændring er objektivt begrundet, navnlig af årsager, der ikke står i forbindelse med beregningen af organiseringsgraden for producenter i det eller de pågældende områder.

4. Medlemsstaterne meddeler senest den 31. januar hvert år Kommissionen listerne over områder, der opfylder kriterierne i artikel 53, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2021/2115, ligesom de meddeler beløbet for den nationale finansielle støtte, der ydes producentorganisationerne i de pågældende områder.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle ændringer af listerne over områder.

5. En producentorganisation, der ønsker at ansøge om national finansiell støtte, ændrer sit driftsprogram, hvis det er nødvendigt.

Artikel 35

Treårigt gennemsnit for tilbagekøb af produkter til gratis uddeling

1. Den grænse på 5 % af den afsatte produktionsmængde, der er fastsat i artikel 52, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2021/2115, beregnes på grundlag af gennemsnittet af de samlede mængder produkter, som producentorganisationens anerkendelse omfatter, og som producentorganisationen har markedsført i de tre foregående år.

2. For nyligt anerkendte producentorganisationer lægges følgende oplysninger til grund for de produktionsår, der går forud for anerkendelsen:

- a) hvis organisationen var en producentsammenslutning, de tilsvarende oplysninger for denne producentsammenslutning eller
- b) den mængde, der dannede grundlaget for ansøgningen om anerkendelse.

KAPITEL IV

BIAVLSSEKTOREN

Artikel 36

Definition af et bistade

I dette kapitel forstås ved »bistade« den enhed, der rummer en honningbifamilie, og som bruges til produktion af honning eller andre biavlsprodukter eller honningbiavlsmateriale, og alle de dele, der er nødvendige for bifamiliens overlevelse.

Artikel 37

Metode til beregning af antallet af bistader

Medlemsstaterne fastlægger hvert år mellem den 1. september og den 31. december antallet af bistader, der er klar til overvintring på deres område, efter en pålidelig, etableret metode, der er beskrevet i deres strategiske plan.

Artikel 38

Meddelelse om antallet af bistader

Den årlige meddelelse om antallet af bistader, der er omhandlet i artikel 55, stk. 7, i forordning (EU) 2021/2115, foretages senest den 15. juni hvert år fra og med 2023, idet beregningen foretages i overensstemmelse med artikel 37 i nærværende forordning.

*Artikel 39***Mindstebidrag fra Unionen**

Unionens mindstebidrag til udgifterne til gennemførelsen af de interventionstyper i biavlsektoren, der er nævnt i artikel 55 i forordning (EU) 2021/2115 og specificeret af medlemsstaterne i deres strategiske planer, er på 30 %.

*KAPITEL V***Vinsektoren***Artikel 40***Støttemodtagere**

1. Medlemsstaterne skal fastsætte, hvilke aktører der kan modtage støtte inden for rammerne af de interventioner i vinsektoren, som de har fastsat nærmere bestemmelser om i deres strategiske planer. Disse aktører skal omfatte støttemodtagere som omhandlet i stk. 2, 3 og 4 samt erhvervsorganisationer, vinproducentorganisationer, sammenslutninger af vinproducentorganisationer, midlertidige eller permanente sammenslutninger af to eller flere producentorganisationer og brancheorganisationer.
2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at vinavlere er de eneste, der kan få støtte inden for rammerne af interventionstyperne »omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer«, »grøn høst« og »høstforsikring« som omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a), henholdsvis c) og d), i forordning (EU) 2021/2115.
3. Et offentligt organ kan ikke modtage støtte inden for rammerne af interventionstyperne i vinsektoren. Medlemsstaterne kan dog tillade, at et offentligt organ modtager støtte til:
 - a) aktioner, der gennemføres af brancheorganisationer, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra i) og j), i forordning (EU) 2021/2115
 - b) oplysningsaktioner, salgsfremstød og kommunikation, der gennemføres i tredjelande, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra h) og k), i forordning (EU) 2021/2115, forudsat nævnte organ ikke er den eneste modtager af den støtte, der ydes i forbindelse med disse interventioner.
4. Private virksomheder kan også modtage støtte til salgsfremstød og kommunikation, der gennemføres i tredjelande, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra k), i forordning (EU) 2021/2115.
5. Der ydes ikke støtte til producenter med ulovlige beplantninger og arealer, der uden tilladelse er blevet beplantet med vinstokke uden tilladelse som omhandlet i artikel 71 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

*Artikel 41***Genplantning af vindyrkningsarealer af sundheds- eller plantesundhedsårsager**

De årlige udgifter, som medlemsstaterne afholder til de interventioner vedrørende genplantning af vindyrkningsarealer efter obligatorisk rydning, som de har fastsat nærmere bestemmelser om i deres strategiske planer, må ikke overstige 15 % af de samlede årlige udgifter, som medlemsstaterne har afholdt i et givet regnskabsår til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i henhold til artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2021/2115.

Omkostningerne i forbindelse med rydning og kompensation for indkomstab udgør ikke støtteberettigede udgifter inden for rammerne af denne interventionstype.

*Artikel 42***Beplantet areal**

1. Med henblik på artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a) og c), i forordning (EU) 2021/2115, defineres et vindyrkningsareal ved omkredsen af arealet med vinstokke plus et omgivende areal, hvis bredde svarer til halvdelen af afstanden mellem rækkerne.
2. Beslutter en medlemsstat at kontrollere de støtteberettigede omkostninger, der er afholdt i forbindelse med operationer, der tager sigte på omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer og grøn høst, udelukkende på grundlag af standardsatser for enhedsomkostninger baseret på måleenheder, der er forskellige fra arealet, eller på grundlag af støttedokumenter, som støttemodtagerne skal fremlægge, kan de kompetente myndigheder beslutte ikke at måle det beplantede areal som fastsat i stk. 1.

KAPITEL VI

Humlesektoren*Artikel 43***Unionens finansielle støtte**

Den maksimale finansielle støtte fra Unionen, der kan tildeles hver producentorganisation eller sammenslutning, jf. artikel 62, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115, beregnes pro rata på grundlag af de støtteberettigede humlearealer hos de tilsluttede producenter. For at være støtteberettigede skal humlearealerne være tilplantet med en ensartet tæthed på mindst 1 500 planter pr. ha ved dobbelt opbinding eller mindst 2 000 planter pr. ha ved enkelt opbinding.

Arealerne omfatter kun de arealer, som afgrænses af en linje, der løber langs stængernes ydre forankringstråde. Hvis der er humleplanter på denne linje, kan der lægges en ekstra strimmel af en bredde svarende til gennemsnitsbredden af en passage inden for arealet til på hver side af arealet. Offentlig vej kan ikke indgå i den ekstra strimmel. De to bræmmer for enden af humlerækkerne, der er nødvendige for kørsel med landbrugsmaskiner, kan indgå i arealet, forudsat at ingen af bræmmerne er over otte meter lange og kun medregnes én gang og ikke omfatter offentlig vej.

Arealerne omfatter ikke arealer tilplantet med unge humleplanter, der hovedsagelig dyrkes som planteskoleprodukter.

KAPITEL VII

Husdyrsektoren*Artikel 44***Genoprettelse af husdyrbestanden efter tvungen slagtning af sundhedsmæssige årsager eller på grund af tab som følge af naturkatastrofer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at interventionstypen »genoprettelse af husdyrbestanden efter tvungen slagtning af sundhedsmæssige årsager eller på grund af tab som følge af naturkatastrofer« som nævnt i artikel 47, stk. 2, litra e), i forordning (EU) 2021/2115, først gennemføres, når der er truffet sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 ⁽¹³⁾.
2. Udgifter til genoprettelse af husdyrbestanden må ikke overstige 20 % af de samlede udgifter, der afholdes inden for rammerne af driftsprogrammer.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed («dyresundhedsloven») (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

AFSNIT IV

YDERLIGERE KRAV TIL VISSE INTERVENTIONSTYPER VEDRØRENDE UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

Artikel 45

Bevarelse, bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer i landbruget og skovbruget

1. Medlemsstater, der i deres strategiske planer medtager interventioner vedrørende bevarelse, bæredygtig udnyttelse og udvikling af genressourcer i landbruget og skovbruget som omhandlet i artikel 70 i forordning (EU) 2021/2115, må kun yde støtte til:

- a) miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser til på bedriften at bevare udryddelsestruede racer og plantesorter, der er truet af genetisk erosion eller
- b) aktiviteter vedrørende bevarelse, bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer i landbruget og skovbruget.

Aktiviteter, der er omfattet af den type miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, litra a), er ikke støtteberettigede i henhold til nævnte afsnits litra b).

2. Medlemsstaterne sikrer, at miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser til på bedriften at bevare udryddelsestruede racer og plantesorter, der er truet af genetisk erosion, jf. stk. 1, første afsnit, litra a), omfatter krav om:

- a) opdræt af lokale racer af husdyr, der er anerkendt af en medlemsstat som udryddelsestruet, og som er genetisk tilpasset et eller flere traditionelle produktionssystemer eller -miljøer i denne medlemsstat, og hvis status som udryddelsestruet er fastslået videnskabeligt af et organ, der besidder de nødvendige kompetencer og den nødvendige viden med hensyn til udryddelsestruede racer som defineret i artikel 2, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 ⁽¹⁴⁾ eller
- b) bevarelse af plantegenetiske ressourcer, der er naturligt tilpasset de lokale og regionale forhold og truet af genetisk erosion.

3. Følgende arter af lokale racer af husdyr som omhandlet i stk. 2, litra a), giver ret til støtte:

- a) kvæg
- b) får
- c) geder
- d) heste (*Equus caballus* og *Equus asinus*)
- e) svin
- f) fugle
- g) kaniner
- h) bier.

4. Medlemsstaterne må kun betragte lokale racer som omhandlet i stk. 2, litra a), som støtteberettigede, hvis følgende krav er opfyldt:

- a) antallet af avlshundyr på nationalt plan er angivet

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl («dyreavlsforordning») (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 66).

b) en behørigt anerkendt, relevant raceforening varetager registrering og ajourfører racestambogen for den pågældende race.

5. Medlemsstaterne betragter plantegenetiske ressourcer som omhandlet i stk. 2, litra b), som værende truet af genetisk erosion på betingelse af, at der fremlægges tilstrækkelige beviser for genetisk erosion på grundlag af videnskabelige resultater eller indikatorer for reduktionen af endemiske eller oprindelige (lokale) sorter og deres populationsdiversitet samt eventuelt for ændringer i den fremherskende landbrugspraksis på lokalt plan.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operationer til bevarelse, bæredygtig udnyttelse og udvikling af genetiske ressourcer i landbruget og skovbruget, jf. stk. 1, første afsnit, litra b), omfatter følgende:

- a) målrettede aktioner til fremme af bevarelse på levestedet og bevarelse uden for levestedet, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genetiske ressourcer i landbruget og skovbruget, herunder webbaserede fortegnelser over de genetiske ressourcer, der for tiden bevares på levestedet, herunder bevarelse på bedriftsniveau, samt over samlinger uden for levestedet og databaser
- b) samordnede aktioner til fremme af informationsudveksling mellem kompetente organisationer i medlemsstaterne om bevarelse, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af de genetiske ressourcer i Unionens landbrug og skovbrug
- c) ledsageaktiviteter: information, formidling, rådgivning, uddannelse og tekniske rapporter — med inddragelse af ikke-statslige organisationer og andre interessenter.

7. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra b), forstås ved:

- a) »bevarelse på levestedet« inden for landbruget: bevarelse af genetisk materiale i økosystemer og naturlige habitater og bevarelse og genindvinding af levedygtige populationer af arter eller vildtlevende racer i deres naturlige omgivelser og, for så vidt angår tamdyrracer eller dyrkede plantearter, i det driftsmiljø, hvor de har udviklet deres distinkte egenskaber
- b) »bevarelse på levestedet« inden for skovbruget: bevarelse af genetisk materiale i økosystemer og naturlige habitater og bevarelse og genindvinding af levedygtige populationer af arter i deres naturlige omgivelser
- c) »bevarelse på bedriftsniveau«: bevarelse på levestedet og udvikling på bedriftsniveau
- d) »bevarelse uden for levestedet«: bevarelse af genetisk materiale i landbruget eller skovbruget uden for det naturlige habitat
- e) »samling uden for levestedet«: en samling af genetisk materiale til landbruget eller skovbruget uden for det naturlige habitat.

Artikel 46

Dyrevelfærd

Medlemsstater, der i deres strategiske planer medtager interventioner vedrørende dyrevelfærdsforpligtelser som omhandlet i artikel 70 i forordning (EU) 2021/2115, skal sikre, at dyrevelfærdsforpligtelserne medfører strengere standarder for produktionsmetoder på mindst et af følgende områder:

- a) vand, foder og pleje afpasset efter husdyrenes naturlige behov
- b) staldforhold, der forbedrer dyrenes komfort og bevægelsesfrihed, herunder bedre pladsforhold, større gulvarealer, naturligt lys, mikroklimakontrol, og som giver mulighed for bl.a. løsdrift i farestier eller gruppevis opstaldning, afhængigt af dyrenes naturlige behov
- c) forhold, der giver dyrene mulighed for at give udtryk for deres naturlige adfærd, som f.eks. berigelse af det omgivende miljø eller sen fravæning
- d) adgang til udendørs arealer og græsning
- e) praksis, der øger dyrenes robusthed og levetid, herunder langsomtvoksende racer

- f) praksis, der hindrer lemlæstelse eller kastration af dyr. I særlige tilfælde, hvor det anses for nødvendigt at lemlæste eller kastrere dyr, anvendes der bedøvelse, analgetika og antiinflammatorisk medicin eller immunokastration
- g) sundhedsforanstaltninger til forebyggelse af ikke-overførbare sygdomme, som ikke kræver anvendelse af medicinske stoffer såsom vacciner, insekticider eller antiparasitære lægemidler.

Artikel 47

Kvalitetsordninger

Medlemsstater, der i deres strategiske planer medtager interventioner vedrørende kvalitetsordninger som omhandlet i artikel 77, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2021/2115, skal sikre, at de nationale anerkendte kvalitetsordninger omfatter:

- a) kvalitetsordninger, herunder certificeringsordninger for landbrugsbedrifter, for landbrugsprodukter, bomuld eller fødevarer, der er anerkendt af medlemsstaterne som værende i overensstemmelse med følgende kriterier:
 - i) specificiteten af det endelige produkt, der er omfattet af disse ordninger, er afledt af klare forpligtelser til at sikre et af følgende:
 - særlige produktkarakteristika
 - specifikke opdræts- eller produktionsmetoder eller
 - en kvalitet af det endelige produkt, der går betydeligt længere end handelsvarenormerne for så vidt angår folke-, dyre- eller plantesundhed, dyrevelfærd eller miljøbeskyttelse
 - ii) ordningen er åben for alle producenter
 - iii) ordningen omfatter bindende varespecifikationer, og overholdelsen af disse specifikationer kontrolleres af offentlige myndigheder eller af et uafhængigt inspektionsorgan
 - iv) ordningen er gennemsigtig og sikrer fuld sporbarhed for produkterne
- b) frivillige certificeringsordninger for landbrugsprodukter, der er anerkendt af medlemsstaten og efterlever EU's retningslinjer for bedste praksis for drift af frivillige certificeringsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer som beskrevet i Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 med titlen »EU-retningslinjer for bedste praksis i forbindelse med frivillige certificeringsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer«⁽¹⁵⁾.

AFSNIT V

REGLER OM ANDELEN AF PERMANENTE GRÆSAREALER MED HENBLIK PÅ GLM-NORM 1

Artikel 48

Regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på GLM-norm 1

1. Med henblik på opretholdelsen af permanente græsarealer i forbindelse med GLM-norm 1, jf. bilag III til forordning (EU) 2021/2115, sikrer medlemsstaterne, at andelen af permanente græsarealer i forhold til hele landbrugsarealet ikke reduceres med mere end 5 % sammenlignet med en referenceandel, som hver medlemsstat fastsætter i sin strategiske plan ved at dividere arealet med permanente græsarealer med det samlede landbrugsareal.

Med henblik på fastsættelsen af den referenceandel, der er omhandlet i første stykke, forstås ved:

⁽¹⁵⁾ EUT C 341 af 16.12.2010, s. 5.

- a) »permanente græsarealer«: permanente græsarealer, der er anmeldt i 2018 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁶⁾, af landbrugere, der modtager direkte betalinger, idet arealerne er fastslået som defineret i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, nr. 23), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 ⁽¹⁷⁾, om nødvendigt justeret af medlemsstaterne for at tage højde for virkningen af eventuelle ændringer, navnlig af den definition af permanente græsarealer, som skal fastlægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2021/2115
- b) »det samlede landbrugsareal«: det landbrugsareal, der er anmeldt i 2018 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 af landbrugere, der modtager direkte betalinger, idet arealet er fastslået som omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, nr. 23), i delegeret forordning (EU) nr. 640/2014, om nødvendigt justeret af medlemsstaterne for navnlig at tage højde for virkningen af eventuelle ændringer af den definition af landbrugsarealer, som skal fastlægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115.

2. Andelen af permanente græsarealer fastsættes hvert år på grundlag af de arealer, der er anmeldt for det pågældende år af støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til afsnit III, kapitel II, i forordning (EU) 2021/2115 eller årlige betalinger i henhold til artikel 70, 71 og 72, i samme forordning, jf. artikel 67, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 ⁽¹⁸⁾.

Medlemsstaterne kan fastsætte andelen af permanente græsarealer og referenceandelen på nationalt, regionalt eller subregionalt plan, for en sammenslutning af bedrifter eller på bedriftsniveau.

3. Konstateres det, at den andel, der er omhandlet i stk. 2, er reduceret med mere end 5 % på det niveau, som GLM-norm 1 er gennemført for, indfører den pågældende medlemsstat forpligtelser til på bedriftsniveau at genomlægge arealer til permanente græsarealer eller etablere permanente græsarealer, idet disse forpligtelser gælder for nogle eller alle landbrugere, der råder over arealer, som er blevet omlagt fra permanente græsarealer til andre anvendelsesformål i en tidligere periode.

Hvis arealet med permanente græsarealer i et givet år i absolutte tal opretholdes og kun afviger med højst 0,5 % i forhold til de permanente græsarealer, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 1, andet afsnit, litra a), anses forpligtelsen i stk. 1, første afsnit, for at være opfyldt.

4. Stk. 3, første afsnit, finder ikke anvendelse, hvis en given reduktion af arealet med mere end tærsklen på 5 % skyldes, at der er indgået forpligtelser som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EU) 2021/2115, som betyder, at der ikke længere udøves en landbrugsaktivitet på de pågældende arealer, og som ikke omfatter juletræsplantager eller dyrkning af afgrøder eller træer til energiproduktion.

5. Med henblik på beregningen af den andel, der er omhandlet i stk. 2, betragtes arealer, der er genomlagt til eller etableret som permanente græsarealer i henhold til stk. 3, eller er etableret som permanente græsarealer som led i medlemsstaternes opfyldelse af GLM-norm 1, som permanente græsarealer fra den første dag i genomlægningen eller etableringen. Nævnte arealer skal anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder i overensstemmelse med definitionen i artikel 4, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2021/2115, i mindst 5 på hinanden følgende år efter omlægningen eller etableringen, eller hvis der er tale om arealer, der allerede anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, i det resterende antal år op til 5 på hinanden følgende år.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

⁽¹⁷⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagebetaling af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT L 181 af 20.6.2014, s. 48).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187).

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 49***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

EU-metode til verifikation af hampesorter og kvantitativ bestemmelse af indholdet af $\Delta 9$ -tetrahydrocannabinol i hampesorter som omhandlet i artikel 3**1. Anvendelsesområde**

Den metode, der er fastsat i dette bilag, har til formål at bestemme indholdet af $\Delta 9$ -tetrahydrocannabinol (i det følgende benævnt »THC-indhold«) i hampesorter (*Cannabis sativa* L.). Metoden omfatter en metode A og en metode B, der anvendes som beskrevet i dette bilag.

Metoden er baseret på kvantitativ bestemmelse af THC-indholdet ved gaschromatografi (GLC) efter ekstraktion med et passende opløsningsmiddel.

1.1. Metode A

Metode A anvendes til kontrol af produktionen af hamp i de tilfælde, hvor den stikprøve, der er udtaget med henblik på kontrollen på stedet, som skal foretages hvert år, omfatter mindst 30 % af de arealer, der er anmeldt til produktion af hamp i henhold til artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115.

1.2. Metode B

Metode B anvendes i de tilfælde, hvor en medlemsstat indfører en ordning med forudgående tilladelse til dyrkning af hamp, og kontrollen på stedet omfatter mindst 20 % af de arealer, der er anmeldt til produktion af hamp i henhold til artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115.

2. Prøveudtagning**2.1. Prøveudtagningsbetingelser**

Prøverne udtages i dagens løb efter en systematisk fremgangsmåde, der giver en repræsentativ indsamling på marken, bortset fra kanterne.

2.1.1. Metode A:

Af en population af en given hampesort udtages en del på 30 cm, der indeholder mindst én hunblomsterstand for hver udvalgt plante. Prøveudtagningen udføres i perioden fra 20 dage efter blomstringens begyndelse til 10 dage efter dens afslutning.

Medlemsstaten kan tillade, at prøven udtages i perioden fra blomstringens begyndelse til 20 dage efter dens begyndelse, hvis det for hver dyrket sort påses, at der udtages andre repræsentative prøver i henhold til første afsnit i perioden fra 20 dage efter blomstringens begyndelse til 10 dage efter dens afslutning.

For hamp, der dyrkes som efterafgrøde, tages de øverste 30 cm af plantestænglen, hvis der mangler en hunblomsterstand. I det tilfælde foretages prøveudtagningen lige inden afslutningen af vækstperioden, når bladene begynder at gulne, dog senest i starten af en varslet periode med frost.

2.1.2. Metode B:

Af en population af en given hampesort udtages den øverste tredjedel af hver plante, der er udvalgt. Prøveudtagningen udføres i løbet af en periode på 10 dage efter blomstringens afslutning eller, for så vidt angår hamp, der dyrkes som efterafgrøde, hvis der mangler hunblomsterstande, lige før afslutningen af vækstperioden, når bladene begynder at gulne, men senest i starten af en varslet periode med frost. Hvis det drejer sig om en tvebohampesort, udtages der kun prøver af hunplanterne.

2.2. Undersøgelingsgrundlag

Metode A: For hver mark består prøven af dele fra 50 planter.

Metode B: For hver mark består prøven af dele fra 200 planter.

Hver prøve anbringes, uden at den sammenpresses, i en lærreds- eller papirpose, som derefter sendes til analyselaboratoriet.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at der med henblik på en eventuel kontrolanalyse udtages en til prøve, som opbevares enten hos producenten eller hos analyseorganet.

2.3. *Tørring og oplagring af prøven*

Tørring af prøverne begynder så hurtigt som muligt og i hvert fald inden for 48 timer med benyttelse af en hvilken som helst metode under 70 °C.

Prøverne tørres til konstant vægt og et vandindhold på mellem 8 % og 13 %.

De tørrede prøver opbevares, uden at de sammenpresses, mørkt og ved en temperatur på under 25 °C.

3. **Bestemmelse af THC-indholdet**

3.1. *Forberedelse af prøven*

Strå og frø på over 2 mm fjernes fra de tørrede prøver.

De tørrede prøver knuses til halvfint pulver (sigte med en maskestørrelse på 1 mm).

Pulveret opbevares tørt, mørkt og ved en temperatur på under 25 °C i højst 10 uger.

3.2. *Reagenser og ekstraktionsopløsning*

Reagenser

- Δ^9 -tetrahydrocannabinol, chromatografisk rent
- Squalan, chromatografisk rent som intern standard.

Ekstraktionsopløsning

- 35 mg squalan pr. 100 ml hexan.

3.3. *Ekstraktion af THC*

Der afvejes 100 mg af den pulveriserede prøve, der anbringes i et centrifugeglas, og 5 ml ekstraktionsopløsning, der indeholder intern standard, tilsættes.

Prøven nedsænkes 20 minutter i et ultralydbad. Den centrifugeres i 5 minutter ved 3 000 omdrejninger pr. minut, og den ovenpå flydende THC-opløsning udtages. Opløsningen indsprøjtes i chromatografen, og den kvantitative bestemmelse gennemføres.

3.4. *Gaskromatografi*

a) Apparatur

- Gaschromatograf med flammeionisationsdetektor og injektor med/uden split
- Kolonne, der sikrer en god udskillelse af cannabinoiderne, f.eks. en glaskolonne med en længde på 25 m og en diameter på 0,22 mm, imprægneret med en apolær fase af 5 % phenylmethylsiloxantype.

b) Kalibreringsopløsninger

Mindst 3 værdier ved metode A og 5 værdier ved metode B, inklusive værdierne 0,04 og 0,50 mg THC pr. ml ekstraktionsopløsning.

c) Apparatindstilling

Følgende indstillinger gives som eksempel for den kolonne, der er nævnt i litra a):

- ovntemperatur 260 °C
- injektortemperatur 300 °C
- detektortemperatur 300 °C

d) Injiceret volumen: 1 µl.

4. Resultater

Resultaterne angives med to decimaler i THC pr. 100 g analyseprøve, tørret til konstant vægt. Tolerancen er 0,03 g/100 g.

— Metode A: Resultatet svarer til én bestemmelse pr. analyseprøve.

Hvis det opnåede resultat ligger over den grænse, der er fastsat i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, foretages der en ny bestemmelse pr. analyseprøve, og gennemsnittet af de to bestemmelser benyttes som resultat.

— Metode B: Resultatet svarer til gennemsnittet af to bestemmelser pr. analyseprøve.

BILAG II

Liste over ikkestøtteberettigede udgiftstyper som omhandlet i artikel 22, stk. 2

DEL I

Frugt- og grøntsagssektoren, biavlssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og de andre sektorer, der er henvist til i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115

1. Generelle produktionsomkostninger og navnlig omkostninger i forbindelse med mycelier, frø og etårige planter (også selv om de er godkendt); plantebeskyttelsesmidler (herunder integrerede kontrolmaterialer); gødning og andet input; afhentnings- eller transportomkostninger (interne eller eksterne); lageromkostninger; emballageomkostninger (herunder brug og håndtering af emballage), også hvis disse indgår i nye processer; driftsomkostninger (navnlig el, brændstof og vedligeholdelse).
2. Tilbagebetaling af lån, der er optaget med henblik på en intervention.
3. Erhvervelse af ubebygget jord, der koster mere end 10 % af alle støtteberettigede udgifter til den pågældende operation.
4. Investeringer i transportmidler, som skal bruges af støttemodtageren i biavlssektoren eller af producentorganisationen til afsætning eller distribution.
5. Driftsomkostninger i forbindelse med det lejede kapitalgode.
6. Udgifter til leasingkontrakter (gebyrer, renter, forsikringsomkostninger mv.) og driftsomkostninger.
7. Underleverandør- eller udliciteringskontrakter i forbindelse med operationerne og udgifter, der ikke er støtteberettigede ifølge denne liste.
8. Nationale eller regionale skatter og afgifter.
9. Renter af gæld, medmindre bidraget gives i en anden form end direkte støtte, der ikke skal tilbagebetales.
10. Investeringer i aktier eller kapitalandele i selskaber, hvis investeringen udgør en finansiel investering.
11. Omkostninger afholdt af andre parter end støttemodtageren, producentorganisationen eller dens tilsluttede producenter, en sammenslutning af producentorganisationer eller dens tilsluttede producentorganisationer eller et datterselskab eller en enhed i en kæde af datterselskaber som omhandlet i artikel 31, stk. 7, eller, med forbehold af medlemsstatens godkendelse, et kooperativ, der er medlem af en producentorganisation.
12. Interventioner, der ikke gennemføres på bedrifter og/eller i lokaler, der benyttes af producentorganisationen, sammenslutningen af producentorganisationer eller deres tilsluttede producenter eller et datterselskab eller en enhed i en kæde af datterselskaber som omhandlet i artikel 31, stk. 7, eller, med forbehold af medlemsstatens godkendelse, et kooperativ, der er medlem af en producentorganisation.
13. Interventioner, der udliciteres eller gennemføres af støttemodtageren eller producentorganisationen uden for Unionen, bortset fra interventionstyperne salgsfremstød, kommunikation og markedsføring som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2021/2115.

DEL II

Vinsektoren

1. Den daglige forvaltning af vindyrkningsarealet.
2. Beskyttelse mod skader forårsaget af vilde dyr, fugle eller haglbyger.

3. Opførelsen af læbælter og læhegn.
 4. Indkørsler og elevatorer.
 5. Erhvervelse af traktorer eller andre transportmidler.
 6. Rydning af inficerede vindyrkningsarealer og indtægtstab som følge af obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager.
-

BILAG III

Liste over støtteberettigede udgiftstyper som omhandlet i artikel 22, stk. 3

1. Specifikke omkostninger i forbindelse med:
 - kvalitetsforbedrende foranstaltninger
 - biologiske plantebeskyttelsesmidler (såsom feromoner og rovinsekter), uanset om de anvendes inden for økologisk, integreret eller konventionel produktion
 - interventioner af typen miljø- og klimavenligt landbrug, jf. artikel 12
 - økologisk produktion, integreret produktion eller forsøgsproduktion, herunder specifikke omkostninger i forbindelse med økologisk udsæd og plantemateriale
 - kontrol med overholdelsen af normerne i afsnit II i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011, bestemmelserne om plantesundhed og de maksimale grænseværdier for restkoncentrationer.

Ved specifikke omkostninger forstås ekstraomkostninger beregnet som forskellen mellem traditionelle produktionsomkostninger og faktiske omkostninger og som indkomsttab som følge af en aktion, men undtaget yderligere indtægter og omkostningsbesparelser.
2. Veterinærmedicinske præparater til behandling af skadegørere og bisygdomme.
3. Omkostninger i forbindelse med genoprettelse af bistader og biavl.
4. Erhvervelse af maskiner og udstyr til forbedring af produktionen og indsamlingen af honning.
5. Administrations- og personaleomkostninger i forbindelse med gennemførelsen af driftsprogrammer eller de relevante interventioner, herunder rapporter, undersøgelser, omkostninger ved bogføring og forvaltning af regnskaber, obligatoriske bidrag i tilknytning til lønninger, hvis disse afholdes direkte af støttemodtageren, et datterselskab eller en enhed i en kæde af datterselskaber som omhandlet i artikel 31, stk. 7, eller, med forbehold af medlemsstatens godkendelse, et kooperativ, der er medlem af en producentorganisation.
6. Køb af ubebygget jord, hvis erhvervelsen er nødvendig for en investering, der figurerer i driftsprogrammet, forudsat at den koster mindre end 10 % af alle støtteberettigede udgifter til den pågældende operation. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan der fastsættes en større procentdel for operationer, der vedrører bevarelse af miljøet.
7. Køb eller leasing af materielle aktiver, herunder brugte materielle aktiver, forudsat at de ikke er blevet købt med EU-støtte eller national støtte i en periode på 5 år forud for købet eller leasingen, inden for grænserne af aktivets nettomarkedsværdi.
8. Leje af fysiske aktiver, hvis medlemsstaten finder det godtgjort, at det er et økonomisk berettiget alternativ til køb.
9. For de sektorer, der er nævnt i artikel 42, litra a), d), e) og f), i forordning (EU) 2021/2115, investeringer i transportkøretøjer, hvis producentorganisationen over for den pågældende medlemsstat på behørig vis kan godtgøre, at transportkøretøjet bruges til transport internt i producentorganisationen, og investeringer til supplerende udstyr til kølevogne eller vogne med kontrolleret atmosfære.
10. Investeringer i selskabsaktier, hvis investeringerne bidrager direkte til at opfylde driftsprogramkets mål.

BILAG IV

Angivelse, der skal anbringes på produkternes emballage som omhandlet i artikel 25, stk. 3, litra a)

- Продукт, предназначен за безвъзмездно разпределяне (Делегиран регламент (ЕС) 2022/126)
- Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
- Produkt určený k bezplatné distribuci (nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/126)
- Produkt til gratis uddeling (delegeret forordning (EU) 2022/126)
- Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (delegierte Verordnung (EU) 2022/126)
- Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [delegeeritud määrus (EL) 2022/126]
- Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/126]
- Product for free distribution (Delegated Regulation (EU) 2022/126)
- Produit destiné à la distribution gratuite [règlement délégué (UE) 2022/126]
- Proizvod za besplatnu distribuciju (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
- Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento delegato (UE) 2022/126]
- Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Deleģētā regula (ES) 2022/126]
- Nemokamai platinamas produktas (Deleguotasis reglamentas (ES) 2022/126)
- Ingyenes szétosztásra szánt termék ((EU) 2022/126 felhatalmazáson alapuló rendelet)
- Prodott għad-distribuzzjoni bla ħlas (Ir-Regolament Delegat (UE) 2022/126)
- Voor gratis uitreiking bestemd product (Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126)
- Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [Rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126]
- Produto destinado a distribuição gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
- Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul delegat (UE) 2022/126]
- Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [delegované nariadenie (EÚ) 2022/126]
- Proizvod, namenjen za prosto razdelitev (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
- Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (delegoitu asetus (EU) 2022/126)
- Produkt för gratisutdelning (delegerad förordning (EU) 2022/126)
- Táirge lena dháileadh saor in aisce (Rialachán Tarmhligthe (AE) 2022/126)

BILAG V

Maksimal støtte til tilbagekøb fra markedet som omhandlet i artikel 26, stk. 1, og artikel 26, stk. 4, første afsnit

Produkt	Maksimal støtte (EUR/100 kg)	
	Gratis uddeling	Andre formål
Blomkål	21,05	15,79
Tomater (tilbagekøbt fra den 1. juni til den 31. oktober)	7,25	7,25
Tomater (tilbagekøbt fra den 1. november til den 31. maj)	33,96	25,48
Æbler	24,16	18,11
Druer	53,52	40,14
Abrikoser	64,18	48,14
Nektariner	37,82	28,37
Ferskner	37,32	27,99
Pærer	33,96	25,47
Auberginer	31,2	23,41
Meloner	48,1	36,07
Vandmeloner	9,76	7,31
Appelsiner	21,00	21,00
Mandariner	25,82	19,50
Klementiner	32,38	24,28
Satsumaer	25,56	19,50
Citroner	29,98	22,48

BILAG VI

Mindstekrav til tilbagekøbte produkter som omhandlet i artikel 29, stk. 2

1. Produkterne skal være:
 - hele, når der er tale om friske, uforarbejdede produkter
 - sunde; produkter, der er angrebet af råd eller er forringet i en sådan grad, at de er uegnede til konsum, udelukkes
 - rene, praktisk taget fri for synlige fremmedlegemer
 - praktisk taget fri for skadegørere og skader forårsaget af skadegørere, hvis det er relevant
 - fri for unormal ydre fugt
 - fri for fremmed smag og/eller lugt.
 2. Produkterne skal være egnede til afsætning og konsum, tilstrækkeligt udviklede og modne, hvis det er relevant, idet der tages hensyn til deres normale kendetegn.
 3. Produkterne skal have sortens eller handelstypens kendetegn, hvis det er relevant.
-

BILAG VII

Konditioneringsomkostninger som omhandlet i artikel 33

Produkt	Sorterings- og emballeringsomkostninger (EUR/t)
Æbler	187,70
Pærer	159,60
Appelsiner	240,80
Klementiner	296,60
Ferskner	175,10
Nektariner	205,80
Vandmeloner	167,00
Blomkål	169,10
Andre produkter	201,10

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/127**af 7. december 2021****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 1, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 54, stk. 4, artikel 55, stk. 6, artikel 64, stk. 3, artikel 76, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2021/2116 er de grundlæggende bestemmelser vedrørende bl.a. godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer, betalingsorganernes forpligtelser i forbindelse med offentlig invention, finansiel forvaltning og proceduren for afslutning af regnskaber, sikkerhedsstillelse og brug af euroen fastsat. For at sikre at de nye retlige rammer fungerer gnidningsløst, bør der vedtages visse regler til supplerende af bestemmelserne i forordningen på de pågældende områder. De nye regler bør erstatte de relevante bestemmelser i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ⁽²⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 kan medlemsstaterne kun godkende betalingsorganer, hvis de opfylder visse minimumskriterier, der er fastsat på EU-plan. Disse kriterier skal omfatte fire basisområder: interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation og overvågning. Medlemsstaterne bør være frit stillet med hensyn til at fastlægge yderligere godkendelseskriterier for at tage hensyn til et betalingsorgans eventuelle særegenskaber.
- (3) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2021/2116 bør en kompetent myndighed på ministerielt plan have ansvaret for udstedelse, undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelsen af koordineringsorganet som omhandlet i artikel 10 i samme forordning. Medlemsstaterne bør kun godkende koordineringsorganer, hvis de opfylder visse minimumskriterier, der er fastsat på EU-plan og af den kompetente myndighed. Disse kriterier bør omfatte koordineringsorganets særlige opgaver med henblik på behandling af de oplysninger af finansiel karakter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116.
- (4) Offentlige interventionsforanstaltninger kan kun finansieres, hvis de pågældende udgifter er afholdt af de betalingsorganer, som medlemsstaterne har udpeget som ansvarlige for visse forpligtelser i forbindelse med offentlig intervention. Udførelsen af opgaverne vedrørende bl.a. forvaltning eller kontrol af interventionsforanstaltninger med undtagelse af betalingen af støtten kan imidlertid uddelegeres i henhold til artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2116. Disse opgaver bør desuden kunne udføres via flere betalingsorganer. Derudover bør det fastsættes, at forvaltningen af visse offentlige oplagringsforanstaltninger kan overdrages til offentlige eller private tredjepart-

⁽¹⁾ EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18).

sorganer under betalingsorganets ansvar. Omfanget af betalingsorganernes ansvar såvel som deres forpligtelser på dette område bør derfor præciseres, og det bør fastsættes, på hvilke betingelser og efter hvilke regler det kan overdrages til offentlige eller private tredjepartsorganer at forvalte visse offentlige oplagringsforanstaltninger. I sidstnævnte tilfælde bør det ligeledes fastsættes, at de pågældende tredjepartsorganer obligatorisk handler i henhold til kontrakter på grundlag af generelle forpligtelser og principper, der bør fastsættes nærmere.

- (5) I sektorlovgivningen for landbrug er der for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og interventioner, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og forvaltes under det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), fastsat frister for udbetaling af støtte til modtagerne, som medlemsstaterne skal overholde. Betalinger, der finder sted efter udløbet af disse frister, kan ikke godtages til EU-finansiering. Medlemsstaternes analyser af forsinkede støttebetalinger har imidlertid vist, at årsagen i adskillige tilfælde skyldes medlemsstaternes supplerende kontroller i forbindelse med omtvistede krav, appelsager og andre nationale retstvister. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør der derfor og i forbindelse med udgifter fastsættes en fast margin, inden for hvilken der ikke foretages nedsættelse af betalinger i sådanne tilfælde. For at moderere de finansielle følger i forhold til betalingsforsinkelsen bør det desuden fastsættes, at Kommissionen nedsætter Unionens betalinger i forhold til forsinkelsens varighed, når denne margin overskrides.
- (6) Betaling af støtte, der er sket før den tidligst mulige betalingsfrist som fastsat i EU-lovgivningen kan ikke retfærdiggøres med de samme begrundelser som for betalinger, der har fundet sted efter den senest mulige betalingsfrist. Der bør derfor ikke fastsættes bestemmelser om forholdsmæssig nedsættelse af disse tidlige betalinger. Der bør dog gøres en undtagelse i tilfælde, hvor sektorlovgivningen for landbrug tillader forskudsbetaling op til et vist maksimumbeløb.
- (7) Kommissionen foretager betalinger til medlemsstaterne på grundlag af de udgiftsanmeldelser, medlemsstaterne har fremsendt, jf. artikel 21 og 32 i forordning (EU) 2021/2116. Kommissionen bør dog tage hensyn til de indtægter, som betalingsorganerne oppebærer på vegne af Unionens budget. Derfor bør der fastsættes regler for modregning af udgifter og indtægter, der er afholdt eller oppebåret inden for rammerne af EGFL og ELFUL.
- (8) Hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til artikel 16, stk. 2, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽⁷⁾ for hvert kapitel foretages månedlige betalinger på indtil en tolvtedel af det foregående regnskabsårs godkendte bevillinger for det pågældende kapitel. For at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne bør det i så fald fastsættes, at de månedlige betalinger inden for rammerne af EGFL og de mellemliggende betalinger inden for rammerne af ELFUL i så fald erlægges som en procentdel af de udgiftsanmeldelser, som den enkelte medlemsstat har fremsendt, og at det restbeløb, der ikke blev udnyttet i en måned, genfordeles ved månedlige eller mellemliggende betalinger.
- (9) Det bør fastsættes, at Kommissionen, efter at have informeret de berørte medlemsstater, kan udsætte godtgørelsen af udgiften og den formålsbestemte indtægt for de næste månedlige betalinger, i tilfælde af at de krævede oplysninger indsendes for sent, eller der er uoverensstemmelser, som skal afklares yderligere med medlemsstaten.
- (10) For at undgå, at de medlemsstater, der ikke har indført euroen, anvender forskellige vekselkurser på den ene side ved bogføring af modtagne indtægter eller støtte udbetalt til støttemodtagere, som er registreret i betalingsorganernes regnskab i en anden valuta end euroen, og på den anden side ved udarbejdelse af udgiftsanmeldelser foretaget af betalingsorganet, eller det godkendte koordineringsorgan, er det nødvendigt at fastsætte yderligere krav.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (11) I tilfælde, hvor vekselkursen for den udløsende begivenhed ikke er fastsat i EU-lovgivningen, er det nødvendigt at fastsætte krav vedrørende den vekselkurs, som medlemsstater, der ikke har indført euroen, skal benytte i deres udgiftsanmeldelser og med henblik på den finansielle regnskabsafslutning og præstationsafstemningen for de formålsbestemte indtægter som følge af de finansielle konsekvenser af manglende inddrivelse.
- (12) I forbindelse med præstationsafstemningen bør der fastsættes regler om, at kriterierne for begrundelserne skal fremlægges af den berørte medlemsstat samt metoden til og kriterierne for at anvende nedsættelser.
- (13) For at Kommissionen kan kontrollere, at medlemsstaterne opfylder forpligtelsen til at beskytte Unionens finansielle interesser og sikre en effektiv anvendelse af den efterprøvende regnskabsafslutning som omhandlet i artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116 bør der fastsættes bestemmelser vedrørende kriterierne og metoden for anvendelse af korrektioner. De forskellige slags korrektioner, jf. artikel 55 i forordningen, bør defineres, og der bør fastsættes principper for, hvorledes der tages højde for omstændighederne ved de enkelte tilfælde, når korrektionerne fastsættes. Desuden bør der fastsættes regler for, hvordan beløb, som medlemsstaterne inddriver fra støttemodtagerne, krediteres EGFL og ELFUL.
- (14) For så vidt angår de specifikke støtteberettigelsesregler for den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽⁴⁾, og støtte til førtidspensionering som omhandlet i artikel 155, stk. 2, i samme forordning skal tilfælde af manglende opfyldelse vurderes i henhold til en efterprøvende regnskabsafslutning, der vurderer overensstemmelsen med lovligheden og den formelle rigtighed hos støttemodtagerne.
- (15) Medlemsstaternes systemers overholdelse af EU-reglerne vil blive vurderet efter den nye gennemførelsesmodel, og i tilfælde af alvorlige mangler i forvaltningssystemerne vil Kommissionen foreslå at udelukke visse udgifter fra EU-finansiering ved en efterprøvende regnskabsafslutning. Vurderingen bør ikke omfatte tilfælde af manglende opfyldelse af de støtteberettigelsesbetingelser, der gælder for individuelle støttemodtagere, og som er fastsat i de nationale strategiske planer og nationale regler. Da vurderingen foregår på systemniveau, bør forslaget om udelukkelse fra EU-finansiering være baseret på standardsatskorrektioner. Hvor de særlige omstændigheder gør det muligt, kan medlemsstaterne dog foretage en detaljeret beregning eller ekstrapoleret beregning af risikoen for EGFL eller ELFUL, som skal vurderes af Kommissionen i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning.
- (16) Talrige bestemmelser i Unionens landbrugsforordninger kræver, at der stilles sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke opfyldes. For at undgå ulige konkurrencevilkår bør betingelserne for dette krav derfor fastsættes.
- (17) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør den delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ophæves. Artikel 5a, artikel 7, stk. 3 og 4, artikel 11, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, og artikel 13 i samme forordning bør dog fortsat finde anvendelse på gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽⁵⁾ og for de operationelle programmer, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽⁶⁾, selv om artikel 13 i samme forordning fortsat bør finde anvendelse på igangværende inddrivelsler i henhold til artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 06.12.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

- (18) Af hensyn til korrekt gennemførelse af forordning (EU) 2021/2116 bør det præciseres, at hvis et betalingsorgan, der er godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013, påtager sig et ansvar for udgifter, som det ikke påtog sig ansvaret for tidligere, bør det godkendes til det nye ansvar senest den 1. januar 2023.
- (19) Endelig mener Kommissionen, i betragtning af punkt 31 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, at der er en væsentlig forbindelse mellem beføjelserne i forordning (EU) 2021/2116 med hensyn til reglerne om godkendelse af betalingsorganer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning og sikkerhedsstillelse, og at der er en sammenhæng mellem disse i den daglige forvaltning af udgifterne under den fælles landbrugspolitik. Derfor bør disse regler fastsættes i samme delegerede retsakt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Betalingsorganer og andre organer

Artikel 1

Betingelser for godkendelse af betalingsorganer

1. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer kontorer og organer, der opfylder de i dette stykke omhandlede betingelser og de i stk. 2 og 3 nævnte kriterier. Betalingsorganer med ansvar for forvaltning og kontrol af udgifter som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 giver med hensyn til de betalinger, de foretager, og hvad angår meddelelse og opbevaring af oplysninger, tilstrækkelig garanti for, at:
- udgifterne, for så vidt angår interventionstyper, jf. forordning (EU) 2021/2115, udligner det tilsvarende rapporterede output, og at de er afholdt i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om forvaltningssystemer
 - betalingerne er lovlige og formelt rigtige for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013⁽⁸⁾, forordning (EU) nr. 229/2013⁽⁹⁾, forordning (EU) nr. 1308/2013 og forordning (EU) nr. 1144/2014⁽¹⁰⁾
 - betalingerne bogføres korrekt og fuldstændigt
 - den kontrol, der er foreskrevet i EU-lovgivningen, gennemføres
 - de nødvendige dokumenter indgives i rette tid og i den form, der foreskrives i EU-lovgivningen
 - dokumenterne er tilgængelige og opbevaret på en måde, der sikrer, at de er fuldstændige, gyldige og læsbare på lang sigt, herunder elektroniske dokumenter i den i EU-lovgivningen omhandlede forstand.
2. For at blive godkendt skal et betalingsorgan have en administrativ organisation og et internt kontrolsystem, som opfylder de kriterier, der er fastsat i bilag I vedrørende:
- interne forhold
 - kontrolaktiviteter
 - information og kommunikation
 - overvågning.
3. Medlemsstaterne kan fastlægge yderligere godkendelseskriterier af hensyn til betalingsorganets størrelse, ansvarsområder og andre særegenskaber.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 af 22. oktober 2014 om oplysningskampagner og salgsmæssigt for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 56).

*Artikel 2***Betingelser for godkendelse af koordineringsorganer**

1. Når mere end et betalingsorgan godkendes i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 godkender medlemsstaten som koordineringsorganer kontorer og organer, der opfylder de i stk. 2 omhandlede betingelser og de i stk. 3 og 4 nævnte kriterier. Den pågældende medlemsstat træffer på ministerplan en formel beslutning om at godkende koordineringsorganet, efter at den har forvissat sig om, at organets administrative ordninger garanterer, at organet kan udføre de opgaver, der er omhandlet i nævnte artikel.
2. For at blive godkendt skal koordineringsorganet sikre, at:
 - a) anmeldelser til Kommissionen baseres på oplysninger fra behørigt bemyndigede kilder
 - b) den årlige præstationsrapport, jf. artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, er omfattet af den udtalelse, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, og fremsendes sammen med en forvaltningserklæring, som vedrører udarbejdelsen af hele rapporten
 - c) anmeldelser til Kommissionen er behørigt godkendt før fremsendelsen
 - d) der findes et egentligt revisionsspor til støtte for de oplysninger, der fremsendes til Kommissionen
 - e) de oplysninger, der modtages og fremsendes, opbevares på sikker vis i elektronisk form.
3. For at blive godkendt skal koordineringsorganet have en administrativ organisation og et internt kontrolsystem for så vidt angår udarbejdelse af den årlige præstationsrapport, som opfylder de krav, der er fastsat af den kompetente myndighed for så vidt angår procedurerne, og navnlig kriterierne vedrørende information og kommunikation som fastsat i bilag II.
4. Medlemsstaterne kan fastlægge yderligere godkendelseskriterier af hensyn til koordineringsorganets størrelse, ansvarsområder og andre særegenskaber.

*Artikel 3***Betalingsorganernes forpligtelser for så vidt angår offentlig intervention**

1. Betalingsorganerne omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 forvalter og sikrer kontrol af operationerne vedrørende interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring under deres ansvar på de betingelser, der er fastsat i bilag III til denne forordning og i påkommende tilfælde i sektorlovgivningen for landbrug, navnlig på grundlag af de minimumsprocentsatser for kontrol, der er fastsat i nævnte bilag.

Betalingsorganerne kan uddelegere deres beføjelser i forhold til offentlige interventionsforanstaltninger til interventionsorganer, som opfylder de betingelser for godkendelse, der er fastsat i punkt 1.D i bilag I til denne forordning eller intervenere via andre betalingsorganer.

2. Betalings- og interventionsorganerne kan, uden at det berører deres generelle ansvar for offentlig oplagring:
 - a) overdrage forvaltningen af visse offentlige oplagringsforanstaltninger til fysiske eller juridiske personer, som oplagrer landbrugsinterventionsprodukter («oplagringsvirksomheder»)
 - b) bemyndige fysiske eller juridiske personer til at udføre visse særlige opgaver, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug.

Hvis betalingsorganerne overdrager forvaltningen til oplagringsvirksomheder, jf. første afsnit, litra a), foregår denne forvaltning i henhold til oplagringskontrakter på grundlag af de forpligtelser og generelle principper, der er fastsat i bilag IV.

3. Betalingsorganerne har navnlig følgende forpligtelser i forbindelse med offentlig oplagring:
- De skal føre lagerregnskab og finansielle regnskaber for hvert produkt, der er omfattet af en interventionsforanstaltning i form af offentlig oplagring, på grundlag af de operationer, de gennemfører fra den 1. oktober et givet år til den 30. september det følgende år; denne periode benævnes »bogføringsåret«.
 - De skal føre en liste over de oplagringsvirksomheder, som de har indgået en kontrakt med om offentlig oplagring. Denne liste skal indeholde henvisninger, som gør det muligt præcist at identificere alle oplagringsstederne, deres kapacitet, numre på lagerhaller, kølerum og siloer samt planer og skemaer.
 - De skal stille de standardkontrakter, der anvendes ved offentlig oplagring, reglerne for oplagringsvirksomhedernes overtagelse, oplagring og udlagring af produkter samt bestemmelserne om oplagringsvirksomhedernes ansvar til rådighed for Kommissionen.
 - De skal elektronisk føre et centralt lagerregnskab med henvisning til alle oplagringssteder, alle produkter og alle mængder og kvaliteter af de forskellige produkter, for hvert produkts vedkommende med angivelse af vægt (eventuelt netto- og bruttovægt) eller mængde.
 - De skal gennemføre alle operationer vedrørende oplagring, opbevaring, transport eller overførsel af interventionsprodukter i henhold til EU-retsfor skrifterne og den nationale lovgivning, uden at det ansvar, der påhviler køberne, de øvrige betalingsorganer, som intervenerer i forbindelse med en operation, eller de personer, der er bemyndiget dertil, herved indskrænkes.
 - De skal året igennem, på vilkårlige tidspunkter og uanmeldt foretage kontrol på de steder, hvor interventionsprodukterne er oplagret. Under forudsætning af at formålet med kontrollen ikke derved bringes i fare, kan der imidlertid gives et varsel, som skal begrænses til det absolutte minimum. Et sådant varsel må, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, ikke overstige 24 timer.
 - De skal hvert år foretage en beholdningsopgørelse på de betingelser, der er fastsat i artikel 4.

Når regnskaberne for offentlig oplagring af et eller flere produkter i en medlemsstat forvaltes af flere betalingsorganer, konsolideres det lagerregnskab og de finansielle regnskaber, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og d), på nationalt plan, inden de tilsvarende oplysninger meddeles Kommissionen.

4. Betalingsorganerne sikrer:

- hensigtsmæssig opbevaring af produkter, der er omfattet af EU-interventionsforanstaltninger, ved mindst én gang årligt at kontrollere de oplagrede produkters kvalitet
- interventionslagrenes fuldstændighed.

5. Betalingsorganerne giver omgående Kommissionen meddelelse om:

- tilfælde, hvor en forlængelse af et produkts oplagingsperiode kan føre til, at det forringes
- mængdemæssige tab eller forringelse af produktet efter naturkatastrofer.

Når Kommissionen får kendskab til en situation som omhandlet i første afsnit, træffes der passende afgørelser:

- hvad angår de situationer, der er omhandlet i første afsnit, litra a), efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013
- hvad angår de situationer, der er omhandlet i første afsnit, litra b), efter undersøgelsesproceduren i artikel 102, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116

6. Betalingsorganerne bærer de finansielle følger af en u hensigtsmæssig opbevaring af det produkt, der er genstand for EU-intervention, især som følge af uegnede oplagringsmetoder. Betalingsorganerne er finansielt ansvarlige, hvis de ikke opfylder deres forpligtelser, uden at dette indskrænker deres mulighed for at rejse søgsmål over for oplagringsvirksomheden.

7. Betalingsorganet giver Kommissionens ansatte og personer, som den har bemyndiget dertil, permanent adgang til regnskaberne for offentlig oplagring og alle dokumenter, kontrakter og filer, der er udarbejdet eller modtaget som led i interventionen, enten elektronisk eller på betalingsorganets hovedsæde.

Artikel 4

Beholdningsopgørelse

1. Betalingsorganerne udarbejder i løbet af hvert bogføringsår en beholdningsopgørelse for hvert produkt, som har været genstand for EU-intervention.

De sammenholder beholdningsopgørelsens resultater med de regnskabsmæssige data. De mængdemæssige forskelle, der konstateres, og de beløb, som følger af de kvalitative forskelle, der påvises under kontrollen, bogføres i henhold til de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2021/2116.

2. Ved anvendelse af stk. 1 svarer mankoer som følge af normale oplagringsoperationer til forskellen mellem de teoretiske lagre, der følger af den regnskabsmæssige beholdningsopgørelse, på den ene side og det faktiske lager opgjort på grundlag af den beholdningsopgørelse, der er fastsat i stk. 1, eller det regnskabsmæssige lager, der står tilbage, når det faktiske lager i en lagerbygning er opbrugt, på den anden side, og de er desuden omfattet af de tolerancer, der er fastsat i bilag V.

KAPITEL II

Finansiel forvaltning

Artikel 5

Manglende overholdelse af den sidste betalingsfrist

1. Betalinger til en modtager foretaget efter den senest mulige betalingsdato kan betragtes som støtteberettiget i henhold til de omstændigheder og betingelser, der er fastsat i stk. 2-6.

2. Hvis udgifter under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), jf. artikel 5, stk. 2, eller udgifter under Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), jf. artikel 6, for interventioner som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, som afholdes efter den frist, der er fastsat i EU-lovgivningen, svarer til tærsklen på 5 % eller derunder for de udgifter, der blev afholdt inden for fristerne for henholdsvis EGFL og ELFUL, foretages der ingen nedsættelse af de månedlige eller mellemliggende betalinger.

Tegner EGFL- eller ELFUL-udgifter, der betales efter fristernes udløb, sig for mere end margenen på 5 % for henholdsvis EGFL og ELFUL, nedsættes yderligere udgifter, der betales for sent, efter følgende regler:

a) for EGFL-udgifter:

- i) udgifter, der betales i den første måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 10 %
- ii) udgifter, der betales i den anden måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 25 %
- iii) udgifter, der betales i den tredje måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 45 %
- iv) udgifter, der betales i den fjerde måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 70 %
- v) udgifter, der betales senere end den fjerde måned efter den måned, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 100 %

- b) for ELFUL-udgifter:
- i) udgifter, der betales i perioden 1. juli-15. oktober i det år, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 25 %
 - ii) udgifter, der betales i perioden 16. oktober-31. december i det år, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 60 %
 - iii) udgifter, der betales efter den 31. december i det år, hvor betalingsfristen udløber, nedsættes med 100 %.
3. Uanset stk. 2 gælder følgende:
- a) Når margenen i første afsnit i stk. 2 for interventionsudgifter i form af direkte betalinger eller ELFUL-udgifter ikke er udnyttet helt for betalinger, der er foretaget for år N senest den 15. oktober i år N+1 for EGFL og senest den 31. december i år N+1 for ELFUL, og den resterende del af denne margen overskrider 2 %, nedsættes den resterende del til 2 %.
 - b) I løbet af et regnskabsår N+1 kan betalinger til interventioner i form af direkte betalinger, bortset fra betalinger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 for kalenderår N-1 eller tidligere, der er foretaget efter betalingsfristen, kun finansieres af EGFL, hvis det samlede interventionsbeløb i form af direkte betalinger, der er foretaget i regnskabsåret N +1, i givet fald korrigeret til beløbene før tilpasningen som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) 2021/2116, ikke overstiger det loft, der er fastsat i bilag V til forordning (EU) 2021/2115 for kalenderåret N, i overensstemmelse med artikel 87, stk.1, i samme forordning.
 - c) Udgifter, der overstiger margenerne i litra a) eller b), nedsættes med 100 %.

De godtgørelsesbeløb, der er nævnt i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, i forordning(EU) 2021/2116, lades ude af betragtning ved kontrol af, om betingelsen i dette stykkes første afsnit, litra b), er opfyldt.

4. Hvis der opstår særlige forvaltningsforhold for visse interventioner og foranstaltninger, eller hvis medlemsstaterne forelægger dokumenterede begrundelser, anvender Kommissionen enten andre tidsrammer end dem, der er fastsat i stk. 2 og 3, og/eller den anvender lavere eller slet ingen nedsættelsessatser.

Første afsnit gælder dog ikke for udgifter, der overstiger loftet, jf. stk. 3, første afsnit, litra b).

5. Kontrollen med betalingsfristen foretages én gang hvert regnskabsår for udgifter, der er afholdt indtil den 15. oktober.

Der tages senest hensyn til eventuelle overskridelser af fristen i den afgørelse om regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116.

6. Nedsættelserne i denne artikel anvendes uden at foregribe den senere afgørelse om den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, og den efterprøvende regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 55 i samme forordning.

Artikel 6

Manglende overholdelse af den første betalingsfrist

Hvis det er tilladt for medlemsstaterne, for så vidt angår EGFL-udgifter, at udbetale forskud op til et bestemt maksimumsbeløb inden den første betalingsdato, der er fastsat i EU-lovgivningen, betragtes denne udgift som udgifter berettiget til EU-finansiering. Alle udgifter over dette maksimumsbeløb kan ikke godtages til EU-finansiering, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, hvor der er opstået særlige forvaltningsforhold for visse interventioner og foranstaltninger, eller hvis medlemsstaterne fremlægger dokumenterede begrundelser. I sådanne tilfælde kan udgifter over dette maksimumsbeløb godtages til EU-finansiering efter en nedsættelse på 10 %.

Der tages senest hensyn til den tilsvarende nedsættelse i den afgørelse om regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 7

Udligning foretaget af betalingsorganer

1. Kommissionen udbetaler i overensstemmelse med sin afgørelse om månedlige udbetalinger, der træffes i henhold til artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116 den resterende del af de udgifter, som hver medlemsstat har anmeldt i sin månedlige anmeldelse, med fradrag af de formålsbestemte indtægter, som den pågældende medlemsstat har anført i denne udgiftsanmeldelse. Denne modregning betragtes som oppebørsel af de tilsvarende indtægter.

De forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, som de formålsbestemte indtægter medfører, stilles til rådighed, så snart indtægterne opføres på budgetposterne.

2. Hvis de beløb, der er nævnt i artikel 45, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2021/2116 er blevet tilbageholdt før udbetalingen af den støtte, som uregelmæssighederne eller forsømmeligheden vedrører, fratrækkes de den tilsvarende udgift.

3. De bidrag fra ELFUL, som inddrives hos modtagerne i forbindelse med et bestemt program for medlemsstatens strategiske plan i en referenceperiode, fratrækkes det beløb, som ELFUL skal betale, i udgiftsanmeldelsen for den pågældende periode.

4. De større eller mindre beløb, der i givet fald følger af den årlige finansielle regnskabsafslutning, kan genanvendes for så vidt angår ELFUL og lægges til eller trækkes fra beløbet for ELFUL's deltagelse, når den første erklæring efter afgørelsen om regnskabsafslutning er udarbejdet.

5. EGFL's finansiering er lig med de udgifter, der er beregnet på grundlag af de elementer, som er meddelt af betalingsorganet, med fradrag af eventuelle indtægter fra interventionsforanstaltninger, valideret via Kommissionens IT-system og anført i betalingsorganets udgiftsanmeldelse.

Artikel 8

Sen vedtagelse af Unionens budget

1. Hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, erlægges de månedlige betalinger, jf. artikel 21 i forordning (EU) 2021/2116, og de mellemliggende betalinger omhandlet i artikel 32 i nævnte forordning, pro rata på grundlag af de godkendte bevillinger som en procentdel af de udgiftsanmeldelser, der er modtaget fra medlemsstaterne, pr. udgiftskapitel, for henholdsvis EGFL og ELFUL, under overholdelse af lofterne i artikel 16 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.

Kommissionen genfordeler det restbeløb, som medlemsstaterne ikke har fået godtgjort, ved senere godtgørelser.

2. For så vidt angår ELFUL gælder det, at hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse for så vidt angår de budgetforpligtelser, der er omhandlet i artikel 29 i forordning (EU) 2021/2116, skal de første årlige rater efter vedtagelsen af medlemsstaternes strategiske plan overholde rækkefølgen for vedtagelse af disse planer. Budgetforpligtelserne for de efterfølgende årlige rater foretages, efterhånden som de pågældende forpligtelser i medlemsstaternes strategiske planer opbruges. Kommissionen kan indgå delvise årlige forpligtelser vedrørende medlemsstaternes strategiske planer, hvis de disponible forpligtelsesbevillinger er begrænsede. Der skal først indgås forpligtelser for disse planers resterende saldo, når yderligere forpligtelsesbevillinger bliver disponible.

Artikel 9

Udsættelse af månedlige betalinger

De månedlige betalinger til medlemsstaterne kan, jf. artikel 21 i forordning (EU) 2021/2116, udsættes, hvis meddelelserne i artikel 90, stk. 1, litra c), nr. i) og ii), i samme forordning, modtages for sent, eller de indeholder uoverensstemmelser, som kræver yderligere kontrol. Kommissionen underretter de berørte medlemsstater i god tid om, at den har til hensigt at udsætte betalinger.

*Artikel 10***Suspension af betalinger i forbindelse med den årlige regnskabsafslutning**

1. Hvis Kommissionen suspenderer de månedlige betalinger, jf. artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116 i henhold til artikel 40, stk. 1, første afsnit, i nævnte forordning, gælder følgende satser for suspension af betalinger:
 - a) 1 % af det samlede beløb for de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, i samme forordning, hvis medlemsstaten ikke forelægger de dokumenter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, inden den 1. marts
 - b) 1,5 % af det samlede beløb for de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, i nævnte forordning, hvis medlemsstaten ikke forelægger de dokumenter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, inden den 1. april
2. Suspensionen ophæves, når alle de relevante dokumenter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, er forelagt.

*Artikel 11***Suspension af betalinger i forbindelse med præstationsafstemning**

1. Hvis Kommissionen suspenderer de månedlige betalinger, jf. artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116, eller de mellemliggende betalinger, jf. artikel 32 i samme forordning i henhold til artikel 40, stk. 2, i samme forordning, efter præstationsafstemningen, jf. artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, svarer suspensionssatsen til differencen mellem den anvendte reduktionssats i henhold til artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, og 50 procentpoint, ganget med 2. Den anvendte suspensionssats må ikke være mindre end 10 %.
2. Suspensionerne i stk. 1 foregriber ikke artikel 53 og artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

*Artikel 12***Vekselkurs, der anvendes ved udarbejdelse af udgiftsanmeldelser**

1. For EGFL's vedkommende anvender medlemsstater, der ikke har indført euroen, i henhold til artikel 94, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2116 den samme vekselkurs som den, de anvendte til at foretage betalinger til støttemodtagere eller til at modtage indtægter, jf. kapitel V i nærværende forordning og sektorlovgivningen for landbrug.
2. For ELFUL's vedkommende anvender medlemsstater, der ikke har indført euroen, ved udarbejdelsen af udgiftsanmeldelser i euro, til hver betaling eller inddrivelse den næstseneste vekselkurs, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank før den måned, i løbet af hvilken posteringerne er bogført i betalingsorganets regnskab.
3. For så vidt angår de afgørelser om regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 53 og 54 i forordning (EU) 2021/2116, og den efterprøvende regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 55 i samme forordning, anvendes den første vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat efter datoen for vedtagelsen af gennemførelsesretsakterne om regnskabsafslutning.
4. I andre tilfælde end dem, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3, samt ved posteringer, for hvilke den udløsende begivenhed ikke er fastsat i EU-lovgivningen, anvendes den næstseneste vekselkurs for medlemsstater, der ikke har indført euroen, som er fastsat af Den Europæiske Centralbank før den måned, for hvilken udgiften eller den formålsbestemte indtægt anmeldes.

KAPITEL III

Regnskabsafslutning og anden kontrol

Artikel 13

Kriterier og metoder for anvendelsen af nedsættelser inden for rammerne af præstationsafstemningen

1. Med henblik på at træffe en afgørelse i henhold til artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 vedrørende størrelsen på det beløb, EU-finansieringen skal nedsættes med, anslår Kommissionen de årlige udgifter, der er anmeldt af medlemsstaten for interventionen i forhold til dens tilsvarende output som rapporteret i den årlige præstationsrapport, jf. artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, der forelægges i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), og artikel 10, stk. 1, litra b), i samme forordning, samt artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115.
2. Har de anmeldte udgifter ikke et tilsvarende output for det pågældende regnskabsår, og er sådanne afvigelser med hensyn til output og de realiserede enhedsbeløb ikke tidligere blevet forklaret af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 134, stk. 5-9, i forordning (EU) 2021/2115 i den årlige præstationsrapport, eller er begrundelserne for afvigelserne utilstrækkelige, skal medlemsstaten give yderligere begrundelser inden for de af Kommissionen fastsatte tidsfrister. Begrundelserne skal omfatte de anmeldte udgifter, som ikke har et tilsvarende output i det pågældende regnskabsår.
3. De begrundelser, der skal fremlægges af medlemsstaten, skal indeholde relevante oplysninger, som forklarer afvigelsen på enhedsbeløvsniveau og den berørte periode. De skal indeholde kvantitative oplysninger, samt kvalitative forklaringer, hvor det er nødvendigt.

Medlemsstaten skal også give en forklaring på omfanget og virkningen af de korrigerende foranstaltninger, der allerede er truffet med henblik på afhjælpning af afvigelsen og på at forhindre en gentagelse deraf.

Hvis medlemsstaten ikke kan fremlægge begrundelser for afvigelserne, jf. stk. 2, kan den fremlægge begrundelser for en del af afvigelserne.

4. Hvis medlemsstaten ikke forelægger behørigt begrundede årsager til afvigelserne, eller hvis disse af Kommissionen anses for at være utilstrækkelige, jf. stk. 2 og 3, eller kun omfatter en del af afvigelserne, nedsætter Kommissionen de pågældende beløb fra EU-finansieringen. Kommissionen underretter medlemsstaten om sin udtalelse i en separat meddelelse.
5. Nedsættelserne i denne artikel anvendes uden at foregribe den senere afgørelse om efterprøvende regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 14

Kriterier og metoder til anvendelse af korrektioner i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning for udgifter, der falder uden for anvendelsesområdet for forordning (EU) 2021/2115 eller for den afgrødespecifikke betaling for bomuld og støtte til førtidspensionering

1. Med henblik på at træffe en afgørelse om, hvilke beløb der skal udelukkes fra EU-finansiering, jf. artikel 55, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, skelner Kommissionen mellem de beløb eller dele af beløb, der betragtes som uretmæssigt anvendt, og de beløb, der fastsættes ved hjælp af ekstrapolering eller standardsatskorrektioner.

For at fastslå, hvilke beløb der kan udelukkes fra EU-finansiering, når Kommissionen konstaterer, at udgifter, der falder uden for anvendelsesområdet for forordning (EU) 2021/2115, for den afgrødespecifikke betaling for bomuld eller støtte til førtidspensionering, jf. henholdsvis afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, og artikel 155, stk. 2, i samme forordning, ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-lovgivningen, anvender Kommissionen sine egne resultater og tager hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne har forelagt i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning i overensstemmelse med artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

2. Kommissionen baserer udelukkelsen på de uretmæssigt anvendte beløb, hvis disse beløb kan identificeres med en i forhold til målet rimelig indsats. Når Kommissionen ikke med en i forhold til målet rimelig indsats kan identificere de uretmæssigt anvendte beløb, kan medlemsstaterne inden for de af Kommissionen fastsatte tidsfrister i den efterprøvende regnskabsafslutning indsende oplysninger om kontrollen af disse beløb på baggrund af en undersøgelse af hver enkelt sag, der potentielt er berørt af manglen. Kontrollen skal omfatte alle de afholdte udgifter, der overtræder gældende lovgivning, og som er bogført i EU-budgettet. De indsendte oplysninger skal omfatte alle de enkelte beløb, der ikke er støtteberettigede på grund af den pågældende manglende overholdelse.

3. Når det ikke er muligt at identificere de uretmæssigt anvendte beløb i overensstemmelse med artikel 2, kan Kommissionen fastsætte de beløb, der skal udelukkes, ved hjælp af ekstrapolerede korrektioner. Medlemsstaterne kan for at sætte Kommissionen i stand til at fastslå de pågældende beløb inden for de af Kommissionen fastsatte frister i den efterprøvende regnskabsafslutning fremsende en beregning af de beløb, der skal udelukkes fra EU-finansiering, med udgangspunkt i en statistisk ekstrapolation af resultaterne af den kontrol, der er foretaget af en repræsentativ stikprøve af disse sager. Disse stikprøver udtages fra den population, hvor det med rimelighed kan forventes, at den pågældende manglende overholdelse forekommer.

4. For at kunne tage resultaterne af de af medlemsstaterne indsendte beregninger i betragtning, jf. stk. 2 og 3, skal Kommissionen være i stand til at:

- a) vurdere de anvendte identificerings- eller ekstrapolationsmetoder, som medlemsstaterne udførligt skal beskrive
- b) kontrollere den i stk. 3 omtalte stikprøves repræsentativitet
- c) kontrollere indholdet og resultatet af identificeringen eller ekstrapolationen
- d) indhente tilstrækkeligt og relevant revisionsbevis for de tilgrundliggende data.

5. Ved anvendelse af ekstrapolerede korrektioner i henhold til stk. 3 kan medlemsstaterne anvende betalingsorganernes kontrolstatistikker, der bekræftes af certificeringsorganet, eller sidstnævntes vurdering af fejlniveauet i forbindelse med revision, jf. artikel 12 i forordning (EU) 2021/2116 forudsat at:

- a) Kommissionen er tilfreds med certificeringsorganets arbejde, både for så vidt angår revisionsstrategien og indholdet samt omfanget og kvaliteten af det egentlige revisionsarbejde
- b) anvendelsesområdet for certificeringsorganets arbejde stemmer overens med anvendelsesområdet for den pågældende undersøgelse af efterprøvningen af regnskabsafslutningen, navnlig for så vidt angår foranstaltninger og ordninger
- c) der i vurderingen er taget højde for størrelsen på eventuelle sanktioner, der burde være blevet pålagt.

6. Hvis betingelserne for at fastsætte de beløb, der skal udelukkes fra EU-finansiering, jf. stk. 2 og 3, ikke opfyldes, eller hvis sagen udspiller sig, således at de beløb, der skal udelukkes, ikke kan fastlægges på baggrund af nævnte stykker, anvender Kommissionen den relevante standardsatskorrektion under hensyntagen til overtrædelsens art og alvor samt sin egen vurdering af den økonomiske skade, der er påført EU-budgettet.

Standardsatskorrektionen fastlægges under hensyntagen til navnlig typen af manglende overholdelse. Der skelnes mellem kontrolmangler i hovedkontroller og støttekontroller:

- a) Hovedkontrol er administrativ kontrol og kontrol på stedet, der er nødvendig for at bestemme støtteberettigelsen og den relevante anvendelse af nedsættelser og sanktioner.
- b) Støttekontrol er alle andre administrative operationer, der er nødvendige for den korrekte behandling af ansøgninger.

Hvis der inden for rammerne af den samme efterprøvende regnskabsafslutning påvises forskellige tilfælde af overtrædelser, der hver især kan udløse forskellige standardsatskorrektioner, finder kun den højeste standardsatskorrektion anvendelse.

7. Ved fastsættelse af standardsatskorrektionen tager Kommissionen særligt hensyn til et eller flere af følgende forhold, der på grund af manglernes grovhed udgør en større risiko for at skade Unionens budget:

- a) En eller flere hovedkontroller er ikke foretaget eller foretaget så dårligt eller så sjældent, at de er ineffektive til at fastslå en ansøgnings retmæssighed eller forebygge uregelmæssigheder.
- b) Der er konstateret tre eller flere mangler inden for det samme kontrolsystem.
- c) Medlemsstaten anvender ikke et kontrolsystem eller anvender det meget mangelfuldt, og der kan påvises mange uregelmæssigheder og forsømmelser med hensyn til at forhindre ulovlig eller svigagtig praksis.
- d) Lignende mangler inden for den samme sektor konstateres i en medlemsstat i forbindelse med en undersøgelse, der foretages efter en efterforskning, i forbindelse med hvilken de først er blevet opdaget og meddelt medlemsstaten, dog under hensyntagen til korrigerende eller kompenserende foranstaltninger, som medlemsstaten allerede måtte have truffet.

8. Hvis medlemsstaten fremlægger objektive elementer, der ikke opfylder kravene i denne artikels stk. 2 og 3, men som påviser, at EGFL's og ELFUL's maksimale tab derved ville være mindre, end hvis der anvendtes en lavere standardsats end den foreslåede, anvender Kommissionen den lavere standardsats for at afgøre hvilket beløb, der skal udelukkes fra EU-finansiering i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

9. De beløb, der faktisk inddrives fra støttemodtagere og krediteres EGFL og ELFUL før den pågældende frist, der fastsættes af Kommissionen under den efterprøvende regnskabsafslutning, fratrækkes det beløb, som Kommissionen træffer afgørelse om at udelukke fra EU-finansiering i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 15

Kriterier og metoder til anvendelse af korrektioner i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning for udgifter, der falder inden for forordning (EU) 2021/2115

1. Med henblik på at træffe en afgørelse om, hvilke beløb, der skal udelukkes fra EU-finansiering, jf. artikel 55, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, anvender Kommissionen sine egne resultater og tager hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne har forelagt i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning i overensstemmelse med artikel 55, stk. 3, i samme forordning. Det beløb, der skal udelukkes fra EU-finansiering, skal så vidt muligt svare til det faktiske økonomiske tab eller den faktiske risiko for Unionens budget.

2. Konstaterer Kommissionen, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-retten, kan Kommissionen fastsætte de beløb, der skal udelukkes, ved hjælp af standardsatskorrektioner, under hensyntagen til overtrædelsens art og alvor samt sin egen vurdering af den økonomiske skade, der er påført Unionen.

Standardsatskorrektionen fastlægges under hensyntagen til navnlig typen af alvorlig mangel. Der tages i den forbindelse hensyn til de dele af forvaltningssystemerne, der berøres af de alvorlige mangler.

Hvis der inden for rammerne af den samme procedure for efterprøvende regnskabsafslutning påvises forskellige alvorlige mangler, der hver især kan udløse forskellige standardsatskorrektioner, finder kun den højeste standardsatskorrektion anvendelse.

3. Ved fastsættelse af standardsatskorrektionen tager Kommissionen særligt hensyn til et eller flere af følgende forhold, der på grund af manglernes grovhed udgør en større risiko for at skade Unionens budget:

- a) alvorlige mangler i en eller flere dele af forvaltningssystemerne
- b) medlemsstaten anvender ikke en del af forvaltningssystemet, og der kan påvises mange uregelmæssigheder og forsømmelser med hensyn til at forhindre ulovlig eller svigagtig praksis

c) lignende mangler inden for den samme sektor konstateres i en medlemsstat i forbindelse med en undersøgelse, der foretages efter en efterforskning, i forbindelse med hvilken de først er blevet opdaget og meddelt medlemsstaten, dog under hensyntagen til korrigerende eller kompenserende foranstaltninger, som medlemsstaten allerede måtte have truffet.

4. Hvis en medlemsstat påviser, at EGFL's og ELFUL's maksimale tab ville være mindre, end hvis der anvendtes en lavere standardsats end den foreslåede, kan Kommissionen anvende den lavere standardsats eller certificeringsorganets vurdering af forvaltningssystemerne i forbindelse med revision, jf. artikel 12 i forordning (EU) 2021/2116, for at afgøre, hvilke beløb der skal udelukkes fra EU-finansiering i den efterprøvende regnskabsafslutning, som omhandlet i artikel 55 i samme forordning.

5. Medlemsstaterne kan i påkommende tilfælde inden for de af Kommissionen fastsatte tidsfrister i den efterprøvende regnskabsafslutning indsende oplysninger om kontrollen af disse beløb på baggrund af en undersøgelse af hver enkelt sag, der potentielt er berørt af manglen. Kontrollen skal omfatte alle de afholdte udgifter, der overtræder EU-lovgivningen, og som er bogført i EU-budgettet. De indsendte oplysninger skal omfatte alle beløb, der ikke er støtteberettigede på grund af den pågældende manglende overholdelse af EU-lovgivningen. Alternativt kan medlemsstaterne fortage en vurdering af risikoen baseret på et statistisk validt og repræsentativt udsnit af den population, som er berørt af manglen, for så vidt medlemsstaterne ikke med en i forhold til målet rimelig indsats kan beregne de uretmæssigt anvendte beløb. Certificeringsorganet bekræfter medlemsstatens vurdering af manglen.

6. For at kunne tage resultaterne af de af medlemsstaterne indsendte beregninger i betragtning, jf. stk. 5, skal Kommissionen vurdere den anvendte metode, indholdet og resultaterne af den indsendte kontrol eller ekstrapolation. Hvis Kommissionen godtager metoden, indholdet og resultaterne af den indsendte kontrol eller ekstrapolation, benytter den de af medlemsstaterne indsendte resultater, jf. stk. 5, for at afgøre, hvilke beløb der skal udelukkes fra EU-finansiering i henhold til artikel 55 i (EU) 2021/2116.

7. De beløb, der faktisk inddrives fra støttemodtagere og krediteres EGFL og ELFUL før den pågældende frist, der fastsættes af Kommissionen under den efterprøvende regnskabsafslutning, fratrækkes det beløb, som Kommissionen træffer afgørelse om at udelukke fra EU-finansiering i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

KAPITEL IV

Sikkerhedsstillelse

Afdeling 1

Anvendelsesområde og terminologi

Artikel 16

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor sektorlovgivningen for landbrug indeholder bestemmelser om en sikkerhedsstillelse, uanset om udtrykket »sikkerhed« anvendes.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på sikkerhedsstillelse, som gives med det formål at garantere import- og eksportafgifter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

*Artikel 17***Udtryk, der benyttes i dette kapitel**

I dette kapitel forstås ved:

- a) »ansvarlig myndighed«: enten den myndighed, som har beføjelse til at godkende sikkerheden, eller den myndighed, som er beføjet til at træffe afgørelse om, hvorvidt sikkerheden i henhold til den pågældende forordning frigives eller fortages
- b) »maksimumsgaranti«: en sikkerhed, der stilles over for den ansvarlige myndighed som garanti for opfyldelse af flere forpligtelser
- c) »den relevante del af det sikrede beløb«: den del af det sikrede beløb, som svarer til den mængde, for hvilken et krav er uopfyldt.

*Afdeling 2***Krav om sikkerhedsstillelse***Artikel 18***Den ansvarlige part**

Sikkerhed skal stilles af den eller på vegne af den, der er ansvarlig for betaling af et beløb, som er skyldigt, hvis en forpligtelse ikke opfyldes.

*Artikel 19***Fravigelse af kravet om sikkerhedsstillelse**

1. Den ansvarlige myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse, hvis den, som er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, er:
 - a) et offentligt organ, der er ansvarlig for udførelsen af en offentlig myndigheds opgaver, eller
 - b) et privat organ, der udfører opgaver som omhandlet i litra a) under statsligt tilsyn.
2. Den ansvarlige myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse, når det sikrede beløb er på under 500 EUR. I så fald forpligter den pågældende sig skriftligt til at betale et beløb på størrelse med den afståede sikkerhedsstillelse, hvis den tilsvarende forpligtelse ikke opfyldes.

Ved anvendelse af første afsnit beregnes værdien af sikkerheden på grundlag af alle de forpligtelser, der er forbundet med operationen.

*Artikel 20***Betingelser vedrørende sikkerhedsstillelse**

1. Den ansvarlige myndighed afslår sikkerheden eller kræver, at den udskiftes, hvis den mener, at denne er uhensigtsmæssig eller ikke i tilstrækkelig grad eller i et tilstrækkelig tidsrum frembyder den krævede sikkerhed.
2. Foretages der kontant indbetaling ved overførsel, betragtes sikkerheden først som stillet, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.
3. En check, hvis indløsning garanteres af et pengeinstitut, der er godkendt af den ansvarlige myndighed i medlemsstaten, betragtes som kontant indbetaling. Den ansvarlige myndighed behøver ikke at indløse en sådan check, førend garantiperioden er ved at udløbe.

Checks ud over de i første afsnit omhandlede betragtes kun som sikkerhed, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.

4. Gebyrer og andet, der beregnes af pengeinstitutter, betales af den, der stiller sikkerheden.
5. Sikkerhed i form af kontant indbetaling er ikke rentebærende for den, der har stillet den.

Artikel 21

Brug af euroen

1. Sikkerhed stilles i euro.
2. Hvis sikkerheden accepteres i en medlemsstat, der ikke har indført euroen, omregnes sikkerhedsbeløbet i euro til den pågældende nationale valuta i overensstemmelse med kapitel V. Den forpligtelse, som sikkerheden vedrører, og beløb, der måtte blive tilbageholdt i tilfælde af uregelmæssigheder eller overtrædelser, fastsættes dog i euro.

Artikel 22

Kautionisten

1. Kautionisten skal have sin officielt registrerede bopæl eller være etableret inden for Unionen og være godkendt af den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles, jf. dog traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser. Kautionisten skal forpligtes ved en skriftlig kautionserklæring.
2. En skriftlig kautionserklæring skal mindst indeholde:
 - a) angivelse af den forpligtelse eller, såfremt der er tale om en maksimumsgaranti, den type eller de typer forpligtelser, hvis opfyldelse den skal sikre
 - b) angivelse af det maksimale beløb, som kautionisten er villig til at indestå for
 - c) erklæring om, at kautionisten hæfter solidarisk med den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, og forpligter sig til inden 30 dage efter påkrav fra den ansvarlige myndighed at betale ethvert beløb inden for garantiens grænser, som forfalder til betaling ved sikkerhedens fortabelse.
3. Er der allerede stillet en skriftlig maksimumsgaranti, træffer den ansvarlige myndighed afgørelse om, efter hvilken procedure hele eller en del af maksimumsgarantien skal afsættes til en bestemt forpligtelse.

Artikel 23

Force majeure

Enhver, der bærer ansvaret for en forpligtelse, for hvilken der stilles en sikkerhed, og som hævder, at forpligtelsen ikke er opfyldt som følge af force majeure, skal på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde dokumentere, at der er tale om force majeure. Hvis den kompetente myndighed anerkender, at der er tale om force majeure, annulleres forpligtelsen udelukkende med henblik på frigivelse af sikkerheden.

Afdeling 3

Frigivelse og fortabelse af anden sikkerhedsstillelse end den i afdeling 4 omhandlede

Artikel 24

Fortabelse af sikkerhedsstillelse

1. Den i artikel 64, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede forpligtelse gælder kravet om at udføre eller undlade at udføre en vis handling af grundlæggende betydning for formålet med den forordning, hvori kravet er fastlagt.
2. Hvis en forpligtelse ikke opfyldes, og der ikke er anført en frist for indfrielsen, fortages sikkerheden, hvis den kompetente myndighed fastslår, at den ikke er blevet opfyldt.

3. Hvis opfyldelsen af en forpligtelse er underlagt en bestemt frist, og opfyldelsen først har fundet sted efter denne frist, fortabes sikkerheden.

I sådanne tilfælde fortabes sikkerheden med 10 % på én gang, forhøjet med en på det resterende beløb anvendt procentsats på:

- a) 2 % for hver kalenderdag, hvormed fristen overskrides, hvis forpligtelsen vedrører import af varer til et tredjeland
- b) 5 % for hver kalenderdag, hvormed fristen overskrides, hvis forpligtelsen vedrører varer, der føres ud af Unionens toldområde.

4. Hvis en forpligtelse er opfyldt rettidigt, og fremlæggelsen af dokumentation for opfyldelsen er underlagt en fast tidsfrist, fortabes den sikkerhed, der dækker denne forpligtelse, for hver kalenderdag, hvormed nævnte tidsfrist overskrides i henhold til formlen $0,2/\text{fastsat tidsfrist}$ og under henvisning til artikel 27.

Hvis dokumentationen i første afsnit vedrører indgivelse af en opbrugt eller udløbet import- eller eksportlicens, fortabes 15 % af sikkerheden, hvis dokumentationen indgives efter den i første afsnit fastsatte frist, men senest den 730. kalenderdag efter licensens udløb. Efter de 730 kalenderdage fortabes den resterende sikkerhed helt.

5. Sikkerhedsbeløbet, som fortabes, afrundes til det første lavere beløb i hele euro eller gældende national valuta.

Artikel 25

Frigivelse af sikkerhedsstillelse

1. Når det af den dokumentation, som fremlægges i henhold til de specifikke EU-regler, fremgår, at en forpligtelse er opfyldt, eller at sikkerheden er delvis fortabt i henhold til artikel 64, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 24 i nærværende forordning, frigives den resterende del af sikkerheden straks.

2. Efter anmodning sker der delvis frigivelse af det sikrede beløb, hvis der fremlægges dokumentation for en delmængde af en vare, forudsat at denne delmængde ikke er mindre end en eventuel minimumsmængde, der er angivet i den forordning, som foreskriver sikkerhedsstillelsen, eller i mangel heraf, som bestemt af medlemsstaterne.

3. Er der ikke fastsat nogen frist for forelæggelse af den dokumentation, der er nødvendig for, at det sikrede beløb kan frigives, er denne frist 365 kalenderdage fra fristen for opfyldelse af den forpligtelse, for hvilken sikkerheden blev stillet. Er der ikke fastsat nogen frist for opfyldelse af den forpligtelse, for hvilken sikkerheden blev stillet, er fristen for forelæggelse af den dokumentation, der er nødvendig for, at det sikrede beløb kan frigives, 365 kalenderdage fra den dato, hvor alle forpligtelser er opfyldt.

Den i første afsnit fastsatte frist må ikke overstige 1 095 kalenderdage fra det tidspunkt sikkerheden blev fastsat for en bestemt forpligtelse.

Artikel 26

Tærskler

1. Det samlede beløb må ikke overstige 100 % af den sikkerhedsstillelse, der dækker den pågældende del af det sikrede beløb.

2. Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at inddrage et beløb på under 100 EUR, hvis der i de nationale love eller administrative bestemmelser er fastsat tilsvarende regler for lignende tilfælde.

Afdeling 4

Sikkerhedsstillelse for forskud og forudbetaling

Artikel 27

Anvendelsesområde

Denne afdeling finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor specifikke EU-regler fastsætter, at et beløb kan forudbetales, inden den forpligtelse, som er fastlagt med henblik på opnåelse af støtte eller en fordel, er opfyldt.

Artikel 28

Frigivelse af sikkerhedsstillelse

1. Sikkerhedsstillelsen frigives:
 - a) enten når den endelige ret til det udbetalte beløb er godtgjort
 - b) eller når det udbetalte beløb plus eventuelle tillæg som fastsat i den specifikke EU-lovgivning er blevet tilbagebetalt.
2. Såfremt der ikke inden for den fastsatte frist fremlægges dokumentation for, at der er opnået endelig ret til det udbetalte beløb, iværksætter den ansvarlige myndighed straks proceduren for fortabelse af sikkerhedsstillelsen.

Dog kan dokumentation i de tilfælde, hvor det er fastsat i specifik EU-lovgivning, fortsat fremlægges efter nævnte frists udløb mod delvis tilbagebetaling af sikkerhedsstillelsen.

KAPITEL V

Brug af euroen

Artikel 29

Samhandelen med tredjelande

1. For beløb vedrørende indførsler og eksportafgifter, som er fastsat i euro ved EU-lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik, og som af medlemsstaterne skal anvendes i national valuta, er omregningskursen udtrykkeligt lig med den kurs, der skal anvendes i henhold til artikel 53, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.
2. For priser og beløb udtrykt i euro i EU-lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik for så vidt angår samhandel med tredjelande, er antagelsen af toldangivelsen den udløsende begivenhed for vekselkursen.
3. Med henblik på beregningen af den faste importværdi for frugt og grøntsager for at bestemme indgangsprisen er den udløsende begivenhed for vekselkursen for de repræsentative noteringer, der ligger til grund for beregningen af den faste importværdi og reduktionen, den dato, som de repræsentative noteringer vedrører.

Artikel 30

Specifikke former for støtte

1. For støtte, der ydes pr. afsat produktmængde eller pr. produktmængde for produkter til specifik anvendelse, jf. dog artikel 32 og 33, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den første handling, som, efter at den pågældende erhvervsdrivende overtager produkterne, sikrer korrekt anvendelse af de pågældende produkter og er en forudsætning for støtteydelsen.

2. For støtte til privat oplagring er den udløsende begivenhed for vekselkursen den første dag i den periode, for hvilken den støtte, der er fastsat ved en og samme kontrakt, ydes.
3. For anden støtte end den, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, og i artikel 32 og 33, er den udløsende begivenhed for vekselkursen fristen for indgivelse af ansøgninger.

Artikel 31

Vinsektoren

1. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er den første dag i regnskabsåret, i hvilket støtten ydes til:
 - a) omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2021/2115
 - b) degressiv overgangsstøtte til dækning af administrative omkostninger til oprettelse af gensidige fonde, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra l), i forordning (EU) 2021/2115
 - c) høstforsikring mod indkomsttab som følge af ugunstige vejrforhold, der sidestilles med naturkatastrofer, skader forårsaget af dyre- og plantesygdomme eller skadedyrsangreb, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra d), i forordning (EU) 2021/2115.
2. For grøn høst, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra c), i forordning (EU) 2021/2115, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dag, hvorpå den grønne høst finder sted.
3. For destillation af biprodukter fra vinfremstilling i overensstemmelse med begrænsningerne, der er fastsat i del II, afdeling D, i bilag VIII til forordning (EU) nr. 1308/2013, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra g), i forordning (EU) 2021/2115, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den første dag i det regnskabsår, i hvilket biproduktet leveres.
4. For investeringer, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra b), e) og m), i forordning (EU) 2021/2115, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. januar i det år, hvor afgørelsen om at yde støtten træffes.
5. For de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra f), h), i), j) og k), i forordning (EU) 2021/2115, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den næstsensete vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat før den måned, for hvilken udgiften eller den formålsbestemte indtægt anmeldes.

Artikel 32

Beløb og betalinger i forbindelse med gennemførelsen af skoleordningen

For støtte ydet til gennemførelsen af skoleordningen, jf. del II, afsnit I, kapitel II, afdeling 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. januar, som går forud for det pågældende skoleår.

Artikel 33

Beløb, der ydes i struktur- eller miljøsammenhæng

For de beløb, der ydes til landdistriktsudvikling i henhold til afsnit III, kapitel IV, i forordning (EU) 2021/2115, og for de beløb, der vedrører foranstaltninger godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. januar i det år, i hvilket afgørelsen om støtten træffes.

Hvis udbetalingen af de beløb, der er nævnt i første afsnit, i henhold til EU-bestemmelserne er fordelt over flere år, er den udløsende begivenhed for vekselkursen dog for hver af de årlige rater den 1. januar i det år, som raten udbetales for.

Artikel 34

Andre beløb og priser

For andre priser eller beløb end dem, der er omhandlet i artikel 30-33, eller beløb i tilknytning til disse priser, der er udtrykt i euro i EU-lovgivningen eller udtrykt i euro i forbindelse med en udbudsprocedure, er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dag, på hvilken en af følgende retlige handlinger finder sted:

- a) ved køb, når det gyldige tilbud er blevet modtaget
- b) ved salg, når det gyldige tilbud er blevet modtaget
- c) ved tilbagetagelse af produkter den dag, hvor tilbagetagelsen finder sted
- d) ved unkladet høst og grøn høst den dag, hvor unkladet høst eller grøn høst finder sted
- e) ved udgifter til transport, forarbejdning eller offentlig oplagring og ved beløb, der ydes til undersøgelser som led i en udbudsprocedure, den sidste dag for afgivelse af bud
- f) ved registrering af priser, beløb eller bud på markedet den dag, hvor prisen, beløbet eller budet er registreret
- g) ved sanktioner som følge af manglende overholdelse af landbrugslovgivningen datoen for den retsakt, ved hvilken den manglende overholdelse konstateres af den kompetente myndighed.

Artikel 35

Betaling af forskud og forudbetaling

For forskud og forudbetaling er den udløsende begivenhed for vekselkursen den udløsende begivenhed, der anvendes for den pris eller det beløb, som forskuddet eller forudbetalingen vedrører, hvis begivenheden er indtruffet på tidspunktet for betalingen af forskuddet eller forudbetalingen, eller i andre tilfælde datoen for fastsættelsen af forskuddet eller forudbetalingen i euro eller, hvis en sådan fastsættelse ikke finder sted, datoen for betalingen af forskuddet eller forudbetalingen. Den udløsende begivenhed for vekselkursen anvendes på forskud, uden at dette i øvrigt hindrer, at den udløsende begivenhed, der fastlægges for den pågældende pris eller det pågældende beløb, anvendes for hele prisen eller hele beløbet.

Artikel 36

Sikkerhedsstillelse

For sikkerhedsstillelse er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dato, på hvilken sikkerheden stilles.

Dog gælder følgende undtagelser:

- a) For sikkerhedsstillelse vedrørende forskud og forudbetalinger er den udløsende begivenhed for vekselkursen den udløsende begivenhed, der er fastlagt for forskuds- eller forudbetalingsbeløbet, hvis denne begivenhed er indtruffet på tidspunktet for betalingen af sikkerheden.
- b) For sikkerhedsstillelse vedrørende afgivelse af bud er den udløsende begivenhed for vekselkursen den dag, på hvilken budet afgives.
- c) For sikkerhedsstillelse vedrørende gennemførelse af bud er den udløsende begivenhed for vekselkursen datoen for sidste frist i opfordringen til at afgive bud.

*Artikel 37***Fastsættelse af vekselkursen**

Når en udløsende begivenhed er fastlagt i EU-lovgivningen, er den vekselkurs, der skal anvendes, den seneste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat forud for den første dag i den måned, i hvilken den udløsende begivenhed indtræffer.

I følgende tilfælde anvendes dog:

- a) for de tilfælde, der er omhandlet i denne forordnings artikel 29, stk. 2, hvor den udløsende begivenhed for vekselkursen er antagelsen af toldangivelsen, den vekselkurs, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013
- b) for interventionsudgifter inden for rammerne af offentlige oplagringsoperationer den vekselkurs, der følger af anvendelsen af artikel 3, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 ⁽¹²⁾.

*Artikel 38***Kontrol af transaktionerne**

Beløbene i euro i afsnit IV, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2116 omregnes, hvor det er relevant, til national valuta efter de omregningskurser, der er gældende den første arbejdsdag i det år, hvor kontrolperioden begynder, og som er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

KAPITEL VI

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser*Artikel 39***Overgangsbestemmelser**

Hvis et betalingsorgan, der er godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013, påtager sig et ansvar for udgifter, som det ikke påtog sig ansvaret for tidligere, godkendes det for det nye ansvar senest den 1. januar 2023.

*Artikel 40***Ophævelse**

Delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Dog gælder følgende:

- a) Artikel 5a, artikel 7, stk. 3 og 4, artikel 11, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, samt artikel 13 i samme forordning finder fortsat anvendelse for så vidt angår ELFUL i forbindelse med udgifter, der er afholdt af støttemodtagerne, og betalinger, der er foretaget af betalingsorganerne inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, og for så vidt angår EGFL i forbindelse med de operationelle programmer, der er godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.
- b) Artikel 13 i samme forordning finder fortsat anvendelse på igangværende inddrivelser, der er indledt i henhold til artikel 54 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

⁽¹²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår offentlige interventionsudgifter (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 1).

*Artikel 41***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Artikel 39 anvendes dog fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

Godkendelseskriterier for betalingsorganer, jf. artikel 1, stk. 2**1. INTERNE FORHOLD****A) Organisationsstruktur**

Betalingsorganet skal med sin organisationsstruktur kunne varetage følgende hovedfunktioner i forbindelse med EGFL's og ELFUL's udgifter:

- i) anvisning af og kontrol med betalinger med henblik på at fastslå, at det beløb, der skal udbetales til en støttemodtager, er i overensstemmelse med EU-reglerne, herunder administrativ kontrol og kontrol på stedet
- ii) gennemførelse af betalinger med henblik på udbetaling af det anviste beløb til støttemodtagerne (eller disses befuldmægtigede) eller, hvis der er tale om udvikling af landdistrikter, Unionens del af samfinansieringerne
- iii) regnskabsaflæggelse med henblik på at registrere alle betalinger i betalingsorganets særskilte regnskaber for EGFL's og ELFUL's udgifter i form af et informationssystem og udarbejdelse af periodiske oversigter over udgifter, herunder måneds- (for EGFL), kvartals- (for ELFUL) og årsregnskaber til Kommissionen. I betalingsorganets regnskaber registreres også de af EGFL og ELFUL finansierede aktiver, især med hensyn til interventionslagre, forskud, der ikke er afviklet, sikkerhedsstillelser og debitorer
- iv) for så vidt angår interventionstyper, jf. forordning (EU) 2021/2115, skal betalingsorganet også med sin organisationsstruktur sikre gennemførelsen af præstationsrapporteringen om outputindikatorerne med henblik på den årlige præstationsafstemning, jf. artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 og om præstationsrapporteringen om resultatindikatorerne med henblik på den flerårige præstationsovervågning, jf. artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, og vise, at artikel 37 i forordning (EU) 2021/2116 efterleves.

Betalingsorganets organisationsstruktur skal sikre en tydelig fastlæggelse af beføjelser og ansvar på alle driftsniveauer og en adskillelse af funktionerne omhandlet i første afsnit, punkt i), ii) og iii), og hvis ansvarsområder er fastlagt i en organisationsplan, som indeholder rapporteringsvejene. Den omfatter de tekniske tjenester og den interne revisionstjeneste, der er omhandlet i nr. 4.

B) Personalestandard

Betalingsorganet skal udvise vilje til at styrke integritet og etiske værdier. Alle ledelsesniveauer skal respektere integritet og etiske værdier i deres instrukser, handlinger og adfærd. Integritet og etiske værdier fastlægges i adfærdstandarder og forstås på alle niveauer i organisationen samt af outsourcete tjenesteudbydere og støttemodtagere. Der skal indføres processer for at vurdere, om adfærdstandarderne er tilpasset fysiske og juridiske personer, og for at imødegå afvigelser rettidigt. Betalingsorganet skal desuden udvise vilje til at tiltrække, udvikle og fastholde kompetente personer i overensstemmelse med sine målsætninger.

Betalingsorganet sikrer navnlig, at:

- i) der afsættes passende personale til udførelse af opgaverne og til sikring af, at den tekniske kunnen, der er nødvendig på forskellige driftsniveauer, er til stede
- ii) opgaverne fordeles således, at en funktionær kun er ansvarlig for enten anvisning, udbetaling af eller regnskabsaflæggelse for beløb, der debiteres EGFL og ELFUL, og at ingen funktionær udfører nogen af disse opgaver uden tilsyn dermed
- iii) hver enkelt funktionærs ansvarsområder fastlægges i en skriftlig jobbeskrivelse med angivelse af finansielle grænser for hans/hendes beføjelser. Sidstnævnte kan defineres i systemet

- iv) der gives passende personaleuddannelse på alle driftsniveauer (herunder opmærksomhed omkring svig), og der føres en politik for personalerotation i kritiske stillinger eller alternativt forstærket tilsyn
- v) der træffes passende foranstaltninger til at undgå og opdage eventuel risiko for interessekonflikter som defineret i artikel 61 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 for så vidt angår gennemførelse af betalingsorganets funktioner over for personer med indflydelse og i kritiske stillinger inden for og uden for betalingsorganet. Hvis der er risiko for interessekonflikter, skal der være truffet foranstaltninger til at sikre, at artiklen anvendes.

C) **Risikovurdering**

Betalingsorganet sikrer, at:

- i) betalingsorganets målsætninger fastslås for at gøre det muligt at identificere og vurdere risici vedrørende disse målsætninger
- ii) risiciene identificeres, herunder potentielle uregelmæssigheder eller svig, for opfyldelse af dets målsætninger, og at disse risici analyseres som grundlag for fastsættelse af, hvordan de skal håndteres
- iii) der for så vidt angår risikoen for eventuel svig vedtages en strategi til bekæmpelse af svig, som omfatter foranstaltninger til bekæmpelse af svig og ulovlige aktiviteter til skade for Unionens finansielle interesser. Disse foranstaltninger omfatter forebyggelse og opdagelse af, og betingelser for undersøgelse af, svig, samt afhjælpende foranstaltninger og afskrækkelsesforanstaltninger, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning
- iv) der gennemføres foranstaltninger for at forebygge og afbøde risiciene
- v) ændringer, der kan have en betydelig indvirkning på det interne kontrolsystem, identificeres og vurderes
- vi) der foretages en regelmæssig gennemgang af risikovurderingen og de foranstaltninger, der er truffet, for at forebygge og afbøde de identificerede risici.

D) **Delegation**

D.1) Hvis betalingsorganet uddelegerer nogen af sine opgaver til et andet organ i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 skal følgende betingelser være opfyldt:

- i) Det skal i en skriftlig aftale mellem betalingsorganet og det pågældende organ nærmere angives, hvilke oplysninger og bilag, bortset fra de delegerede opgaver, der skal forelægges betalingsorganet, og hvilken frist der gælder for deres forelæggelse. Aftalen skal gøre det muligt for betalingsorganet at opfylde godkendelseskriterierne.
- ii) Betalingsorganet er under alle omstændigheder fortsat ansvarligt for den effektive forvaltning af de pågældende fonde. Det er fortsat fuldt ud ansvarligt for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, herunder beskyttelsen af Unionens finansielle interesser samt for den dertilhørende udgiftsanmeldelse til Kommissionen og udarbejdelsen af regnskabet herfor.
- iii) Det andet organs ansvar og forpligtelser, især med hensyn til kontrollen og efterprøvnningen af, at EU-reglerne er overholdt, skal være klart definerede.
- iv) Betalingsorganet påser, at det andet organ råder over effektive systemer til sikring af, at det udfører sine opgaver på tilfredsstillende vis.
- v) Det andet organ skal udtrykkeligt over for betalingsorganet bekræfte, at det rent faktisk udfører sine opgaver, og skal beskrive, hvordan det gør det.
- vi) Betalingsorganet overvåger regelmæssigt de delegerede arbejdsopgaver for at bekræfte, at det udførte arbejde er af tilfredsstillende standard og i overensstemmelse med EU-reglerne.

D.2) De i D.1), punkt i), ii), iii) og v), anførte betingelser finder tilsvarende anvendelse, hvis betalingsorganets opgaver udføres af et andet organ som en del af dette organs almindelige opgaver i henhold til national lovgivning.

2. KONTROLAKTIVITETER

A) Anvisningsprocedurer i forbindelse med ansøgninger

Betalingsorganet fastlægger procedurer til sikring af overholdelse af følgende regler:

- i) Betalingsorganet fastlægger detaljerede procedurer for modtagelse, registrering og behandling af ansøgninger inkl. en beskrivelse af alle dokumenter og informationssystemet, der skal benyttes.
- ii) Hver enkelt funktionær, der er ansvarlig for anvisning, skal have en detaljeret checkliste over den kontrol, der skal foretages, og skal blandt bilagene til ansøgningen attestere, at denne kontrol er foretaget. Attesteringen foretages elektronisk. Arbejdet skal beviseligt og systematisk kontrolleres, f.eks. i form af stikprøver eller gennemgang af systemer eller planer, af en overordnet.
- iii) En ansøgning kun anvises til betaling, efter at der er foretaget tilstrækkelig kontrol af, at den opfylder EU-reglerne.
- iv) Kontrollen skal omfatte den kontrol, der kræves i den relevante forordning vedrørende den specifikke foranstaltning, som støtteansøgningen vedrører, og kontrollen efter artikel 59 i forordning (EU) 2021/2116 er til forhindring og afsløring af svig og uregelmæssigheder, navnlig i henseende til de foreliggende risici. For ELFUL skal der desuden være procedurer for kontrol af, at kriterierne for ydelse af støtte, herunder indgåelse af kontrakter, er opfyldt og at alle gældende EU-regler er overholdt, navnlig reglerne i den strategiske plan.
- v) Betalingsorganets ledelse skal på et passende niveau regelmæssigt og rettidigt underrettes om resultatet af de udførte administrative kontroller og kontroller på stedet, således at der altid kan tages hensyn til, om den pågældende kontrol har været tilstrækkelig, inden der træffes afgørelse om en ansøgning.
- vi) Det udførte arbejde skal udførligt beskrives i en rapport, der ledsager hver enkelt ansøgning eller række af ansøgninger eller, når det er relevant, i en rapport for et enkelt produktionsår. Rapporten skal være ledsaget af et papir, der attesterer de godkendte ansøgningers berettigelse og det udførte arbejdes art, omfang og begrænsninger. Dette kan foretages elektronisk. For ELFUL skal det desuden sikres, at kriterierne for ydelse af støtte, herunder indgåelse af kontrakter, er opfyldt, og at alle gældende EU-regler er overholdt, navnlig reglerne i den strategiske plan. Hvis en fysisk eller administrativ kontrol ikke er udtømmende, men er udført på en stikprøve af ansøgninger, skal de udvalgte ansøgninger identificeres, stikprøvemethoden beskrives og resultaterne af alle inspektioner og de trufne foranstaltninger i forbindelse med uoverensstemmelser og uregelmæssigheder indberettes. Bilagene (på papir eller i elektronisk form) skal være tilstrækkelige til at skabe sikkerhed for, at al den fornødne kontrol af de anviste ansøgningers berettigelse er blevet foretaget.
- vii) Når dokumenter (på papir eller i elektronisk form), der vedrører anviste ansøgninger og udførte kontroller, opbevares af andre organer, skal såvel disse organer som betalingsorganet fastlægge procedurer, der sikrer, at disse dokumenter eller elektroniske dataregistreringer opbevares og står til rådighed for betalingsorganet.

B) Betalingsprocedurer

Betalingsorganet fastlægger de nødvendige procedurer til sikring af, at der kun foretages betalinger til bankkonti, som tilhører støttemodtagerne eller disses befuldmægtigede. Betalingen foretages af betalingsorganets bank eller i givet fald et offentligt betalingskontor inden for fem arbejdsdage efter, at beløbet er blevet debiteret EGFL eller ELFUL. Der skal fastlægges procedurer til sikring af, at alle betalinger, som ikke overføres, ikke anmeldes til EGFL eller ELFUL med henblik på refusion. Hvis sådanne betalinger allerede er anmeldt til EGFL eller ELFUL, skal de atter krediteres fondene i det næste måneds-/kvarvalsregnskab eller senest i årsregnskabet. Betaling må ikke ske kontant. Den anvisningsberettigede og/eller dennes overordnede kan give sin godkendelse elektronisk, hvis der er garanti for et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau, og hvis underskriverens identitet registreres elektronisk.

C) Regnskabsprocedurer

Betalingsorganet fastlægger følgende procedurer:

- i) Regnskabsprocedurerne skal sikre, at måneds- (for EFGL), kvartals- (for ELFUL) og årsregnskaber er komplette og nøjagtige og foreligger til rette tid, og at eventuelle fejl eller udeladelser påvises og korrigeres, især gennem kontrol og afstemning, der foretages med jævne mellemrum.
- ii) Regnskabsaflæggelsen for interventionslagre skal sikre, at mængder og dermed forbundne omkostninger behandles korrekt og omgående samt registreres pr. identificerbart parti på den korrekte konto på alle stadier, fra tilbuddet antages, til produktet udlagres i overensstemmelse med de gældende forordninger, og sikre, at beholdningernes mængde og art på hvert sted kan fastslås til enhver tid.

D) Præstationsrapporteringsprocedurer

For så vidt angår de interventionstyper, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115, sikrer betalingsorganet, at der findes et informationssystem til at indsamle, registrere og lagre data om hver ansøgning og operation i elektronisk format. Desuden skal systemet indeholde en opdeling af data om alle relevante outputindikatorer pr. intervention for at sikre, at den årlige præstationsrapport viser, at udgifterne er afholdt i henhold til artikel 37 i forordning (EU) 2021/2116, samt af dataene for resultatindikatorerne, herunder mål og delmål.

E) Procedurer for forskud og sikkerhedsstillelser

Der fastlægges procedurer til sikring af:

- i) at forskudsbetalinger identificeres særskilt i regnskaberne eller i underordnede registreringer
- ii) at sikkerhedsstillelser kun opnås fra finansielle institutter, som opfylder betingelserne i denne forordnings kapitel IV, som er godkendt af myndighederne, og hvis sikkerhedsstillelser forbliver gyldige, indtil de frigives eller kræves indfriet, efter anmodning fra betalingsorganet
- iii) at forskuddene afvikles inden for de fastsatte frister, at forskud, der endnu ikke er afviklet, omgående identificeres, og at sikkerhedsstillelserne omgående kræves indfriet.

F) Procedurer for udestående fordringer

Alle kriterierne i afsnit A)-E) finder tilsvarende anvendelse på afgifter, fortabte sikkerhedsstillelser, tilbagebetalte beløb, formålsbestemte indtægter osv., som betalingsorganet skal opkræve på EGFL's og ELFUL's vegne.

Betalingsorganet skal indføre et system for fastlæggelse af alle skyldige beløb og for registrering i et debitorbogholderi af alle sådanne udestående fordringer, inden de betales. Debitorbogholderiet skal gennemgås med regelmæssige mellemrum, og der skal tages skridt til at inddrive forfaldne beløb.

G) Revisionsspor

Enhver dokumentation for anvisning og bogføring af ansøgninger, betalinger i forbindelse dermed, præstationsrapportering og behandling af forskud, sikkerhedsstillelser og udestående fordringer skal stå til rådighed i betalingsorganet, således at der til enhver tid kan sikres et tilstrækkeligt detaljeret revisionsspor.

3. INFORMATION OG KOMMUNIKATION

A) Kommunikation

Betalingsorganet fastlægger de nødvendige procedurer til sikring af, at alle ændringer i Unionens forordninger, navnlig de gældende støttesatser, registreres, og at instrukser, databaser og checklister ajourføres i god tid.

B) Informationssystemernes sikkerhed

Informationssystemernes sikkerhed certificeres i overensstemmelse med International Standards Organisation 27001: Information Security management systems — Requirements (ISO).

Medlemsstaterne kan certificere, forudsat Kommissionen har givet bemyndigelse dertil, informationssystemernes sikkerhed i overensstemmelse med andre anerkendte standarder, hvis disse garanterer et sikkerhedsniveau, der mindst svarer til ISO 27001.

Det første og andet afsnit finder ikke anvendelse på betalingsorganer, der årligt forvalter og kontrollerer udgifter på højst 400 mio. EUR, hvis den berørte medlemsstat har underrettet Kommissionen om sin beslutning om at anvende en af følgende standarder i stedet:

- International Standards Organisation 27002: Code of practice for Information Security controls (ISO)
- Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual (BSI)
- Information Systems Audit and Control Association: Control objectives for Information and related Technology (COBIT).

4. OVERVÅGNING

A) Løbende overvågning via interne kontrolaktiviteter

De interne kontrolaktiviteter omfatter mindst følgende områder:

- i) overvågning af de tekniske tjenester og de organer med delegerede opgaver, der er ansvarlige for kontrol og andre arbejdsopgaver, med henblik på at sikre en passende gennemførelse af forordninger, retningslinjer og procedurer
- ii) iværksættelse af systemændringer for at forbedre kontrolsystemerne i almindelighed
- iii) gennemgang af ansøgninger og forespørgsler, der rettes til betalingsorganet, og anden information, der giver anledning til mistanke om uregelmæssigheder
- iv) overvågningsprocedurer til forhindring og afsløring af svig og uregelmæssigheder, navnlig for så vidt angår de områder af udgifter til den fælles landbrugspolitik, der falder under betalingsorganets kompetence, og hvor der er en væsentlig risiko for svig.

Den løbende overvågning skal betragtes som en del af betalingsorganets normale driftsmæssige virksomhed. På alle niveauer overvåges betalingsorganets daglige drift og kontrolaktiviteter løbende med henblik på at sikre et tilstrækkeligt detaljeret revisionsspor.

B) Særskilte vurderinger via en intern revisionstjeneste

Betalingsorganet fastlægger procedurer til sikring af overholdelse af følgende regler:

- i) Den interne revisionstjeneste skal være uafhængig af betalingsorganets andre afdelinger og rapportere direkte til betalingsorganets direktør.
- ii) Den interne revisionstjeneste skal kontrollere, at de procedurer, som betalingsorganet har indført, er tilstrækkelige til at sikre, at det kan kontrolleres, om EU-reglerne overholdes, og at regnskaberne er nøjagtige og komplette og foreligger til rette tid. Kontrollen kan begrænses til udvalgte foranstaltninger og til stikprøver af transaktioner under forudsætning af, at et revisionsprogram sikrer, at alle væsentlige områder, herunder de afdelinger, der er ansvarlige for anvisning af betalinger, dækkes i løbet af en periode på højst fem år.
- iii) Den interne revisionstjenestes arbejde skal udføres efter internationalt anerkendte standarder, registreres i arbejdsdokumenter og munde ud i rapporter og henstillinger til betalingsorganets øverste ledelse.

—

BILAG II

Godkendelseskriterier for koordineringsorganer, jf. artikel 2, stk. 3, for så vidt angår udarbejdelse af den årlige præstationsrapport**1. INFORMATION OG KOMMUNIKATION****A) Kommunikation**

Koordineringsorganet fastlægger de nødvendige procedurer til sikring af, at alle ændringer i Unionens forordninger registreres, og at instrukser og databaser ajourføres i god tid.

B) Informationssystemernes sikkerhed

Informationssystemernes sikkerhed certificeres i overensstemmelse med International Standards Organisation 27001: Information Security management systems — Requirements (ISO).

Medlemsstaterne kan certificere, forudsat Kommissionen har givet bemyndigelse dertil, informationssystemernes sikkerhed i overensstemmelse med andre anerkendte standarder, hvis disse garanterer et sikkerhedsniveau, der mindst svarer til ISO 27001. Når et betalingsorgan fungerer som koordineringsorgan, opfylder dets certificering denne betingelse.

BILAG III

Betalingsorganernes forpligtelser, jf. artikel 3, stk. 1**I. BETALINGSORGANERNES FORPLIGTELSE****A. Kontrol**1. *Hyppighed og repræsentativitet*

Hvert oplagringssted kontrolleres efter bestemmelserne i del II mindst én gang pr. år, især med hensyn til:

- a) Proceduren for indsamling af oplysninger om offentlig oplagring.
- b) Afstemning af de regnskabsoplysninger, som oplagringsvirksomheden har på stedet, med de oplysninger, der er fremsendt til betalingsorganet.
- c) Den fysiske tilstedeværelse fastslås ved en tilstrækkeligt repræsentativ fysisk inspektion, der mindst vedrører procentdelene i del II, og som gør det muligt at konkludere, at samtlige mængder, der er opført i lagerregnskabet, rent faktisk er til stede på lageret.
- d) Kvalitetskontrollen foretages visuelt, olfaktivt og/eller organoleptisk og i tvivlstilfælde ved hjælp af tilbundsående analyser.

2. *Supplerende kontrol*

Konstateres der en afvigelse under den fysiske inspektion, skal en yderligere procentdel af de interventionsoplagrede mængder inspiceres efter samme metode. Inspektionen omfatter om nødvendigt vejning af samtlige produkter, der er oplagret under det vareparti eller i den lagerbygning, der kontrolleres.

B. Inspektionsrapporter

1. Betalingsorganets interne kontrolorgan eller det af dette bemyndigede organ udfærdiger en protokol vedrørende hver af de fysiske foretagne kontroller eller inspektioner.
2. Protokollen indeholder mindst følgende elementer:
 - a) angivelse af oplagringsvirksomheden, den besøgte lagerbygnings adresse og de kontrollerede varepartier
 - b) dato og klokkeslæt for påbegyndelse og afslutning af kontrollen
 - c) det sted, hvor kontrollen foretages, og en beskrivelse af oplagrings-, emballage- og adgangsbetingelserne
 - d) fuldstændig angivelse af identiteten af de personer, der foretager kontrollen, og af deres stilling og bemyndigelse
 - e) foretagne kontrolforanstaltninger og anvendte volumenmålebestemmelser såsom målemetoder, foretagne beregninger og opnåede mellemresultater og endelige resultater samt konklusionerne heraf
 - f) for hvert parti eller hver kvalitet, der er oplagret i lagerbygningen, den i betalingsorganets regnskaber anførte mængde, den i lagerbygningens regnskaber anførte mængde og eventuelle forskelle mellem disse to regnskaber
 - g) for hvert parti eller hver kvalitet, der er fysisk kontrolleret, de oplysninger, der er omhandlet i litra f), samt den på stedet konstaterede mængde og eventuelle uoverensstemmelser, partiets eller kvalitetsnummer, paller, kasser, siloer eller andre beholdere, vægt (eventuelt netto- og bruttovægt) eller volumen
 - h) oplagringsvirksomhedens erklæringer i tilfælde af forskelle eller uoverensstemmelser
 - i) sted, dato og underskrift for den person, der har udfærdiget protokollen, samt for oplagringsvirksomheden eller dennes repræsentant
 - j) eventuel udvidet kontrol i tilfælde af afvigelse med angivelse af procentdelen af de oplagrede mængder, der har været omfattet af den udvidede kontrol, de konstaterede forskelle og de afgivne forklaringer.

3. Protokollerne sendes straks til chefen for den tjeneste, der er ansvarlig for betalingsorganets regnskabsføring.

Straks efter modtagelsen af protokollen korrigeres betalingsorganets regnskab for de konstaterede forskelle og uoverensstemmelser.

4. Kommissionens ansatte og de personer, der er bemyndiget af den, skal have adgang til protokollerne.
5. Betalingsorganet udarbejder et sammenfattende dokument, som skal indeholde oplysning om:
 - a) de foretagne kontroller med særskilt angivelse af fysiske inspektioner (kontrol af beholdningsopgørelser)
 - b) de kontrollerede mængder
 - c) de konstaterede afvigelser fra måneds- og årsopgørelserne og årsagerne til disse afvigelser.

De kontrollerede mængder og de konstaterede afvigelser anføres for hvert af de pågældende produkter i masse eller i volumen samt i procent af de samlede oplagrede mængder.

I dette sammenfattende dokument anføres særskilt den kontrol, der foretages for at efterprøve de oplagrede produkters kvalitet. Det fremsendes til Kommissionen samtidig med de årsregnskaber, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2021/2116.

II. PROCEDURE FOR FYSISK INSPEKTION I DEN FÆLLES LANDBRUGPOLITIKS ENKELTSEKTORER SOM LED I DEN KONTROL, DER ER FASTSAT I DEL I

A. Smør

1. Med henblik på kontrol udvælges der partier svarende til mindst 5 % af den samlede mængde, der er oplagret som led i offentlig intervention. Udvælgelsen forberedes inden besøget på lageret på grundlag af betalingsorganets regnskabsoplysninger, men meddeles ikke oplagringsvirksomheden.
2. Kontrollen på stedet af tilstedeværelsen af de udvalgte partier og partiernes sammensætning finder sted ved:
 - a) identifikation af kontrolnumre for partier og kasser ved hjælp af opkøbs- eller indlagringsbeviser
 - b) vejning af paller (1 ud af 10) og kasser (1 pr. palle)
 - c) besigtigelse af indholdet af en kasse (1 ud af 5 paller)
 - d) besigtigelse af emballagens tilstand.
3. Beskrivelsen af de fysisk inspicerede partier og de konstaterede mangler optages i kontrolprotokollen.

B. Skummetmælkspulver

1. Der udvælges med henblik på kontrol partier svarende til mindst 5 % af den mængde, der er oplagret som led i offentlig intervention. Udvælgelsen forberedes inden besøget på lageret på grundlag af betalingsorganets regnskabsoplysninger, men meddeles ikke oplagringsvirksomheden.
2. Kontrollen på stedet af tilstedeværelsen af de udvalgte partier og partiernes sammensætning finder sted ved:
 - a) identifikation af kontrolnumre for partier og sække ved hjælp af opkøbs- eller indlagringsbeviser
 - b) vejning af paller (1 ud af 10) og sække (1 ud af 10)
 - c) besigtigelse af indholdet af en sæk (1 ud af 5 paller)
 - d) besigtigelse af emballagens tilstand.
3. Beskrivelsen af de fysisk inspicerede partier og de konstaterede mangler optages i kontrolprotokollen.

C. Korn og ris

1. Procedure for fysisk inspektion

Inspektionen skal gennemføres som følger:

- a) udvælgelse af de siloer eller rum, der skal kontrolleres, svarende til mindst 5 % af den samlede mængde korn eller ris, der er oplagret som led i offentlig intervention.

Udvælgelsen forberedes på grundlag af de disponible oplysninger i betalingsorganets lagerregnskab, men meddeles ikke oplagringsvirksomheden

b) fysisk inspektion:

- i) kontrol af tilstedeværelsen af korn eller ris i de udvalgte siloer eller rum
- ii) identifikation af kornet eller risen
- iii) kontrol af oplagringsvilkårene og af de oplagrede produkters kvalitet på de betingelser, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1238 ⁽¹⁾
- iv) sammenligning af kornets eller risens oplagringssted og identitet med oplysningerne i lagerregnskabet for lagerbygningen
- v) evaluering af de oplagrede mængder efter en metode, der på forhånd er godkendt af betalingsorganet, og hvoraf en beskrivelse skal overlades til organets hovedsæde.

2. Behandling af konstaterede forskelle

Der tolereres en forskel ved volumenkontrol af produktmængden.

De regler, der er fastsat i bilag IV, punkt II, finder således anvendelse, når vægten af det oplagrede produkt, som konstateres i forbindelse med en fysisk inspektion, afviger fra den bogførte vægt med mindst 5 % for korn og ris ved oplagring i højsilo eller oplagring i planlager.

I tilfælde af oplagring af korn eller ris i en lagerbygning kan der tages hensyn til de mængder, der blev anslået ved vejningen ved indlagringen, i stedet for de mængder, som en volumenevaluering medfører, når volumenevalueringen ikke giver den ønskede præcisionsgrad, og afvigelsen mellem de to værdier ikke er for stor.

Betalingsorganet gør på eget ansvar brug af denne mulighed, hvis omstændighederne i de enkelte tilfælde berettiger hertil. Det anfører det i kontrolprotokollen på grundlag af følgende vejledende model:

KORN — LAGERKONTROL

Produkt:	Oplagringsvirksomhed: Lager, silo: Cellenummer:	Dato:
Parti	Mængde ifølge lagerregnskab	

a) Lagre i silo

Rum nr.	Volumen ifølge plan m ³ (A)	Ikke udnyttet volumen m ³ (B)	Oplagret kornmængde m ³ (A-B)	Konstateret massefylde kg/hl = 100	Kornets eller risens vægt

I alt (a): ...

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1238 af 18. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår offentlig intervention og støtte til privat, oplagring (EUT L 206 af 30.7.2016, s. 15).

b) Lagre på planlager

	Rum nr.		Rum nr.		Rum nr.	
Udnyttet areal
Højde ...	m ²	...	m ²	...	m ²	...
	...	m ³	...	m ³	...	m ³

	... m		... m		... m	
Korrektioner m ³		... m ³		... m ³	
Volumen m ³		... m ³		... m ³	
Massefylde kg/hl		... kg/hl		... kg/hl	
Vægt i alt	... ton		... ton		... ton	

I alt (b): ...

Vægt i alt på lager: ...

Forskel i forhold til regnskabsvægt: ...

i %: ...

..., [dato]

... (Stempel og underskrift)

Betalingsorganets inspektør:

D. Oksekød

1. Med henblik på kontrol udvælges der partier svarende til mindst 5 % af den samlede mængde, der er oplagret som led i offentlig intervention. Udvalget forberedes inden besøget på lageret på grundlag af betalingsorganets regnskabsoplysninger, men meddeles ikke oplagringsvirksomheden.
2. Kontrol på stedet af tilstedeværelsen af de udvalgte partier og sammensætning af partierne. Kontrollen omfatter:
 - a) for ikke-udbenet kød:
 - i) identifikation af partierne og kontrol af antallet af stykker
 - ii) kontrol af vægten af 20 % af stykkerne efter udskæringstype og/eller kvalitet
 - iii) visuel kontrol af emballagens tilstand.
 - b) for udbenet kød:
 - i) identifikation af partierne og pallerne og kontrol af antallet af kasser
 - ii) kontrol af vægten af 10 % af pallerne eller containerne
 - iii) kontrol af vægten af 10 % af kasserne på hver vejet palle
 - iv) besigtigelse af disse kassers indhold og den tilstand, som emballagen i kassen befinder sig i.

Ved udvælgelsen af pallerne skal der tages hensyn til de forskellige oplagrede udskæringstyper.
3. Beskrivelsen af de fysisk inspicerede partier og de konstaterede mangler optages i kontrolprotokollen.

BILAG IV

Forpligtelser og generelle principper for oplagringsvirksomheders ansvar, som skal medtages i oplagringskontrakten mellem et betalingsorgan og en oplagringsvirksomhed, jf. artikel 3, stk. 2**I. OPLAGRINGSVIRKSOMHEDERS GENERELLE FORPLIGTELSE**

Oplagringsvirksomheden er ansvarlig for den hensigtsmæssige opbevaring af de produkter, der er omfattet af EU-interventionsforanstaltninger. Den bærer de finansielle følger af en uhensigtsmæssig opbevaring af produkterne.

De skal stille en lagerbygningsplan og et rummålsdokument for hver silo eller hvert lagerrum til rådighed på hvert oplagringssted.

Kornet eller risen skal i hver lagerbygning være oplagret på en sådan måde, at der kan foretages volumenkontrol.

II. PRODUKTKVALITET

Hvis de oplagrede interventionsprodukters kvalitet forringes som følge af utilfredsstillende eller uhensigtsmæssige oplagringsbetingelser, debiteres tabene oplagringsvirksomheden og bogføres i regnskabet over offentlig oplagring som et tab, der skyldes, at produktet er forringet på grund af oplagringsforholdene.

III. MANKOER

1. Oplagringsvirksomheden er ansvarlig for samtlige forskelle, der konstateres mellem de oplagrede mængder og angivelserne i de lageropgørelser, der sendes til betalingsorganet.
2. Når mankoerne overstiger de mængder, der er fastsat ved den eller de gældende tolerancer i henhold til artikel 4, del II, afsnit C, punkt 2, i bilag III og bilag V eller sektorlovgivningen for landbrug, tilskrives de med deres fulde beløb oplagringsvirksomheden som et ikke-identificerbart tab. Bestrider oplagringsvirksomheden mankoerne, kan den kræve vejning eller måling af produktet, idet de hermed forbundne omkostninger påhviler den, medmindre det viser sig, at de meddelte mængder faktisk er til stede, eller at afvigelsen ikke overstiger den eller de gældende tolerancer, i hvilket fald vejnings- eller målingsomkostningerne påhviler betalingsorganet.

De tolerancer, der er fastsat i del II, afsnit C, punkt 2, i bilag III, anvendes, uden at det berører de øvrige tolerancer, der er nævnt i første afsnit i dette punkt.

IV. BILAG OG MÅNEDS- OG ÅRSOPGØRELSE**1. Bilag og månedsopgørelse**

- a) De dokumenter om indlagring, oplagring og udlagring af produkter, der danner grundlag for opstillingen af årsregnskabet, skal være i oplagringsvirksomhedens besiddelse og mindst indeholde følgende oplysninger:
 - i) oplagringssted (eventuelt med identifikation af silo eller beholder)
 - ii) overført mængde fra den foregående måned
 - iii) ind- og udlagring pr. parti
 - iv) lagre ved periodens afslutning.

Disse dokumenter skal gøre det muligt med sikkerhed at identificere de oplagrede mængder på ethvert tidspunkt, især under hensyntagen til opkøb og salg, der er aftalt, men hvor de tilsvarende ind- eller udlagring endnu ikke har fundet sted.

- b) Oplagringsvirksomheden sender mindst én gang om måneden betalingsorganet dokumenterne om indlagring, oplagring og udlagring af produkter til støtte for en sammenfattende månedlig lageropgørelse. De skal være betalingsorganet i hænde inden den 10. i måneden efter den måned, som de vedrører.
- c) En model til den sammenfattende månedlige lageropgørelse (vejledende model) er angivet nedenfor. Betalingsorganerne stiller denne til oplagringsvirksomhedernes rådighed ad elektronisk vej.

Månedlig regnskabsopgørelse

Produkter:		Oplagringsvirksomhed: Lager: Nr.: Adresse:		Måned:	
Parti	Beskrivelse	Mængde (kg, ton, kasser, stk. osv.)		Dato	Bemærkninger
		Indlag- ring	Udlagr- ing		
	Overført mængde				
	Mængde, der skal overføres				

(Stempel og underskrift)

Sted og dato:

Navn:

2. Årsopgørelse

- Oplagringsvirksomheden udarbejder en årlig lageropgørelse på grundlag af de månedsopgørelser, der er beskrevet i nr. 1. Den sendes til betalingsorganet senest den 15. oktober efter bogføringsårets udgang.
- Den årlige lageropgørelse indeholder en oversigt over de oplagrede mængder, opdelt på produkt og oplagringssted og med angivelse for hvert produkt af de oplagrede mængder, varepartinummer (undtagen for korn), året for deres indlagring og forklaring på eventuelle afvigelser.
- En model til den sammenfattende årlige lageropgørelse (vejledende model) er angivet nedenfor.

Betalingsorganerne stiller denne til oplagringsvirksomhedernes rådighed ad elektronisk vej.

Årlig lageropgørelse

Produkter:		Oplagringsvirk- somhed: Lager: Nr.: Adresse:	År:
Parti	Beskrivelse	Bogført mængde og/eller vægt	Bemærkninger

(Stempel og underskrift)

Sted og dato:

Navn:

V. ELEKTRONISK LAGERREGNSKAB OG TILRÅDIGHEDSSTILLELSE AF OPLYSNINGER

Den kontrakt om offentlig oplagring, der er indgået mellem betalingsorganet og oplagringsvirksomheden, indeholder bestemmelser, som gør det muligt at sikre overholdelsen af EU-lovgivningen.

Følgende elementer er påkrævet:

- føring af et elektronisk lagerregnskab over interventionslagrene
- direkte og øjeblikkelig tilrådighedsstillelse af en permanent beholdningsopgørelse

- c) tilrådighedsstillelse på ethvert tidspunkt af samtlige dokumenter om indlagring, oplagring og udlagring af produkter og af regnskabsdokumenter og protokoller, der er udarbejdet i henhold til denne forordning, og som oplagingsvirksomheden er i besiddelse af
- d) permanent adgang til disse dokumenter for betalingsorganets og Kommissionens ansatte og for enhver person, der er behørigt bemyndiget af disse.

VI. FORM OG INDHOLD AF DE DOKUMENTER, DER SENDES TIL BETALINGSORGANET

Form og indhold af de dokumenter, der er omhandlet i punkt IV, fastlægges efter artikel 92 i forordning (EU) 2021/2116.

VII. OPBEVARING AF DOKUMENTER

Bilagene vedrørende alle dokumenter om offentlige oplagingsoperationer opbevares af oplagingsvirksomheden i hele den periode, der fastsættes i henhold til de regler, som er vedtaget i henhold til artikel 92 i forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår proceduren for afslutning af regnskaber, jf. dog relevante nationale bestemmelser.

BILAG V

Tolerancer, jf. Artikel 4, stk. 2

1. Med hensyn til svind i forbindelse med normale oplagringsoperationer under overholdelse af gældende regler gælder følgende tolerancer for hvert produkt, der er omfattet af en offentlig oplagring:
 - a) korn 0,2 %
 - b) uafskallet ris, majs 0,4 %
 - c) skummetmælkspulver 0,0 %
 - d) smør 0,0 %
 - e) oksekød 0,6 %.
 2. Det tilladte procentvise svind i forbindelse med udbening af oksekød fastsættes til 32. Det gælder for samtlige mængder, der anvendes i løbet af bogføringsåret.
 3. De i nr. 1 omhandlede tolerancer fastsættes i procent af den faktiske vægt, uemballeret, af de mængder, der indlægges og overtages i løbet af det pågældende bogføringsår, forhøjet med de mængder, der er oplagret ved nævnte bogføringsårs begyndelse.

Disse tolerancer anvendes ved den fysiske lagerkontrol. Betalingsorganet beregner dem for alle mængder af hvert produkt, der er oplagret.

Betalingsorganet beregner den faktiske vægt ved indlagring og udlagring ved fra den konstaterede vægt at trække den faste emballgevægt, der er fastsat i købsbetingelserne, eller, hvis der ikke foreligger nogen købsbetingelser, gennemsnitsvægten af den emballage, der er benyttet af betalingsorganet.
 4. Et svind i antallet af emballager eller i det registrerede stykantal er ikke omfattet af tolerancen.
 5. Mankoer som følge af tyveri eller af andre identificerbare årsager medtages ikke ved beregningen af de i nr. 1 og 2 omhandlede tolerancer.
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/128**af 21. december 2021****om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 om betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, kontrol, sikkerhedsstillelse og åbenhed**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 2, artikel 12, stk. 4, artikel 32, stk. 9, og artikel 39, stk. 4, artikel 41, stk. 1, fjerde afsnit, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 43, stk. 2, artikel 47, stk. 2, artikel 51, stk. 3, artikel 53, stk. 2, artikel 54, stk. 5, og artikel 55, stk. 7, artikel 58, artikel 59, stk. 9, og artikel 64, stk. 4, artikel 82 og artikel 92, artikel 95, stk. 1, og artikel 100,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽²⁾, særlig artikel 223, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EU) 2021/2116 fastlægges de grundlæggende regler om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, herunder godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer, finansiel forvaltning og procedurer for regnskabsafslutning, herunder kontrol af transaktionerne, sikkerhedsstillelse og åbenhed. For at sikre, at den nye retlige ramme, der hermed etableres, fungerer smidigt og finder ensartet anvendelse, har Kommissionen fået beføjelse til at vedtage visse regler inden for disse områder ved hjælp af gennemførelsesretsakter. De nye regler bør erstatte de relevante bestemmelser i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 ⁽³⁾.
- (2) Medlemsstaterne bør kun godkende betalingsorganer, hvis de opfylder visse minimumsgodkendelseskriterier, der fastsættes på EU-plan som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/127 ⁽⁴⁾, og som fastsat i bilag I til nævnte forordning. Der bør fastsættes regler for procedurer for udstedelse, fornyet undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer.
- (3) Medlemsstaterne bør føre konstant tilsyn med deres betalingsorganer. De bør oprette et system til informationsudveksling med henblik på at holde de kompetente myndigheder underrettet om mistanke om tilfælde af manglende overholdelse af kravene. Der bør fastlægges en procedure for, hvordan medlemsstaterne skal behandle sådanne tilfælde, herunder en forpligtelse til at udarbejde en plan for afhjælpning af eventuelle påpegede mangler inden for en fastlagt frist. Med hensyn til udgifter, der er afholdt af betalingsorganer, hvis godkendelse fastholdes af medlemsstaten, selv om betalingsorganerne ikke har indført en sådan plan inden for den fastsatte frist, bør Kommissionen have mulighed for at søge at afhjælpe manglerne ved hjælp af proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning, jf. artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

⁽¹⁾ EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 af 6. august 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 59).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/127 af 7. december 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (Se side 20 i denne EUT).

- (4) I henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra d), i forordning (EU) 2021/2116 skal de ansvarlige for de godkendte betalingsorganer udarbejde forvaltningserklæringer om fuldstændigheden og nøjagtigheden af de indgivne oplysninger, forvaltningssystemernes korrekte funktion, samt om udgifterne er afholdt i overensstemmelse med samme forordnings artikel 37. Der bør fastsættes regler for disse forvaltningserklæringers form og indhold.
- (5) Der bør fastlægges regler for, hvordan koordineringsorganerne, jf. artikel 10 i forordning (EU) 2021/2116, skal fungere, samt for, hvilke opgaver certificeringsorganerne, jf. artikel 12 i samme forordning, skal varetage. Derudover bør indholdet af de attester og rapporter, der skal udarbejdes af certificeringsorganerne, specificeres for at sikre, at det er til støtte for Kommissionen ved regnskabsafslutningen.
- (6) For at sikre god forvaltning af de bevillinger, der er opført på Unionens budget til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (i det følgende benævnt »fondene«), bør betalingsorganerne føre separate regnskaber for udbetalinger fra og indtægter til hver af fondene. Med henblik herpå bør betalingsorganerne i deres regnskab for hver fond særskilt anføre de udgifter og indtægter, der er afholdt eller oppebåret i henhold til artikel 5, stk. 2, artikel 6 og artikel 45 i forordning (EU) 2021/2116, således at udgifterne og indtægterne kan sættes i relation til de midler, betalingsorganerne har fået stillet til rådighed via Unionens budget.
- (7) Den fælles landbrugspolitik finansieres i euro, men medlemsstater, som ikke har indført euroen, kan foretage betalinger til støttemodtagere i deres nationale valuta. For at alle udgifter og indtægter kan blive konsolideret, bør det derfor bestemmes, at de pågældende betalingsorganer kan anmelde udgifter og indtægter både i euro og i den valuta, som de er afholdt eller oppebåret i.
- (8) De udgifter, der som led i ELFUL medfinansieres over Unionens budget og medlemsstaternes budgetter for at støtte udviklingen af landdistrikterne, er baseret på strategiske planer, der fastsætter forskellige typer interventioner og specifikke bidragssatser. I overensstemmelse med princippet om sund økonomisk forvaltning bør disse udgifter overvåges og bogføres på dette grundlag, så alle posteringer kan identificeres ud fra den strategiske plan, typerne af interventioner og de specifikke bidragssatser. Dermed sikres, at det kan kontrolleres, om der er overensstemmelse mellem afholdte udgifter og de bevilgede finansielle midler. Det bør i den forbindelse præciseres, hvilke elementer betalingsorganerne skal tage hensyn til. Navnlige bør betalingsorganerne tydeligt og særskilt angive de offentlige midlers og EU-midlernes oprindelse i bogføringen i forbindelse med de udførte finansieringer. Desuden bør de beløb, der skal inddrives hos modtagerne, og de beløb, der er inddrevet, anføres med henvisning til de oprindelige posteringer.
- (9) Medlemsstaterne mobiliserer de nødvendige midler til EGFL-udgifterne, jf. artikel 5, i forordning (EU) 2021/2116, før Kommissionen finansierer disse udgifter i form af månedlige godtgørelser af de afholdte udgifter. Alternativt modtager medlemsstaterne et forskud til dækning af ELFUL-udgifterne, som senere bliver reguleret ved den årlige finansielle regnskabsafslutning, jf. artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116. For at sikre sund forvaltning af pengestrømmene bør medlemsstaterne i forbindelse med disse månedlige og mellemliggende godtgørelser indsamle de oplysninger, som er nødvendige for at påvise fuldstændigheden, nøjagtigheden og pålideligheden af de afholdte udgifter, og sørge for, at de løbende stilles til rådighed for Kommissionen, efterhånden som udgifterne afholdes og indtægterne anvendes, eller sende dem til Kommissionen med regelmæssige mellemrum. Medlemsstaterne bør sende oplysningerne til Kommissionen med mellemrum, der er afpasset efter den måde, hver af fondene forvaltes på. En sådan regelmæssig fremsendelse af oplysninger bør ikke tilsidesætte medlemsstaternes pligt til at bevare samtlige indsamlede oplysninger og stille dem til rådighed for Kommissionen for at muliggøre en passende overvågning af udgiftsudviklingen.
- (10) Betalingsorganernes almindelige forpligtelser til at føre regnskaber vedrører de data, som kræves til forvaltning og kontrol af Unionens midler. Forpligtelserne omfatter dog ikke krav i forbindelse med godtgørelse af udgifter og de oplysninger, som skal sendes til Kommissionen for at opnå denne godtgørelse. Det bør derfor præciseres, hvilke oplysninger og data om de udgifter, som skal finansieres af fondene, der skal sendes til Kommissionen med regelmæssige mellemrum. Kommissionen skal direkte og så effektivt som muligt kunne anvende de oplysninger, som medlemsstaterne sender den, til forvaltning af fondenes regnskaber og de dertil knyttede betalinger. I dette øjemed bør al udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen foregå elektronisk.

- (11) Ifølge artikel 90, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2021/2116 skal udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, og som vedrører foranstaltninger i forbindelse med operationer, der finansieres af fondene, sendes til Kommissionen ledsaget af de krævede oplysninger. For at medlemsstaterne, de godkendte koordineringsorganer og betalingsorganerne skal kunne udfærdige disse udgiftsanmeldelser efter harmoniserede regler, og for at Kommissionen skal kunne tage betalingsanmodningerne i betragtning, bør det fastsættes, på hvilke betingelser udgifterne kan finansieres over henholdsvis EGFL's og ELFUL's budget. Disse betingelser bør indeholde de nærmere regler for bogføring af indtægter og udgifter, navnlig formålsbestemte indtægter og eventuelle korrektioner, og for den faktiske anmeldelse af dem.
- (12) Når de samlede forudgående forpligtelser, der kan tillades ifølge artikel 11, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁹⁾, på grundlag af udgiftsanmeldelserne fra medlemsstaterne inden for rammerne af EGFL overskrider 75 % af bevillingerne i det igangværende regnskabsår, har Kommissionen pligt til at nedsætte disse beløb. I overensstemmelse med princippet om sund økonomisk forvaltning skal denne nedsættelse fordeles proportionalt mellem alle medlemsstater på grundlag af de udgiftsanmeldelser, de har sendt. For at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne bør det i så fald fastsættes, at de månedlige betalinger inden for rammerne af EGFL nedsættes med en procentdel af de udgiftsanmeldelser, som hver medlemsstat har fremsendt, og at det restbeløb, der ikke blev udnyttet i en måned, genfordeles ved Kommissionens senere afgørelser om månedlige betalinger.
- (13) Efter at have truffet beslutning om de månedlige betalinger bør Kommissionen stille de finansielle midler til rådighed for medlemsstaterne, der skal til for at dække de udgifter, som skal finansieres af fondene, i overensstemmelse med praktiske bestemmelser og på betingelser, som skal fastsættes på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne sender Kommissionen, og de informationssystemer, som Kommissionen indfører.
- (14) Det er en betingelse for godtgørelse af de udgifter til interventionsforanstaltninger, som betalingsorganerne har afholdt, at disse i deres udgiftsanmeldelser angiver de værdier og beløb, de har bogført i måneden efter den måned, som udgifterne til den offentlige oplagring vedrører. For at sikre, at godtgørelsesproceduren forløber smidigt, er det nødvendigt at specificere, hvordan disse oplysninger, der er nødvendige af hensyn til beregning af omkostninger og udgifter, skal anmeldes til Kommissionen.
- (15) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2022/127 skal regnskabet for offentlige interventionslagre gøre det muligt at verificere såvel de udbetalte EU-midler som status for interventionslagrene. Det bør med henblik herpå fastsættes, at betalingsorganerne skal føre særskilte lagerregnskaber og finansregnskaber, som indeholder de elementer, der er nødvendige til overvågning af lagrene og forvaltning af finansieringen af de udgifter og indtægter, som offentlige interventionsforanstaltninger medfører.
- (16) Med hensyn til offentlige interventionslagre skal betalingsorganerne bogføre elementer vedrørende mængder, værdier og visse gennemsnit. Men under visse omstændigheder bør bestemte operationer og udgifter ikke bogføres, eller de bør bogføres efter særlige regler. For at sikre ligebehandling og beskytte Unionens finansielle interesser bør sådanne omstændigheder specificeres, herunder de eventuelle ordninger, der måtte være for bogføring af operationer og udgifter.
- (17) Den dato, hvor de forskellige udgifts- og indtægts-elementer, der knytter sig til interventionsforanstaltningerne i form af offentlig oplagring, bogføres, afhænger af den type operation, de vedrører, og kan fastlægges inden for rammerne af retsforakrifterne for den relevante landbrugssektor. Det er i den sammenhæng nødvendigt at fastsætte en generel regel for de forskellige elementer, der skal bogføres på den dato, hvor den materielle operation, som følger af interventionsforanstaltningen, finder sted, og for de særtilfælde, der skal tages i betragtning.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (18) Medlemsstaterne bør af hensyn til en sund økonomisk forvaltning forelægge Kommissionen et overslag over de beløb, som ELFUL mangler at finansiere i løbet af et regnskabsår for landbruget, og skøn over finansieringsanmodningerne for det følgende kalenderår. For at Kommissionen skal kunne opfylde sine forpligtelser, bør den have tilsendt de nødvendige oplysninger i tilstrækkelig god tid og i hvert fald to gange om året senest den 31. januar og 31. august.
- (19) I overensstemmelse med artikel 32, stk. 9, i forordning (EU) 2021/2116, skal der fastsættes frister for udarbejdelse af udgifts anmeldelser under ELFUL. På grund af de særlige regnskabsregler, der gælder for ELFUL, udbetalingen af forfinansiering og finansieringen af inventionerne, foranstaltningerne og den tekniske bistand pr. kalenderår bør udgifterne anmeldes med en hyppighed, der er afpasset efter disse særlige omstændigheder.
- (20) Medlemsstaterne skal til Kommissionen anmelde alle ELFUL-udgifter til støttemodtagerne, som de har afholdt på eget ansvar forud for godkendelsen af en strategisk plan, i den første udgifts anmeldelse efter godkendelsen. Samme regel finder tilsvarende anvendelse, hvis der er foretaget en ændring af en strategisk plan. Med henblik på regnskabsføring er det nødvendigt at præcisere, at anmeldelsen vedrørende de udgifter, som betalingsorganerne har betalt forud for godkendelsen af en strategisk plan eller forud for ændringen af en strategisk plan, bør svare til de relevante anmeldelsesperioder. Desuden bør alle udgifter, som betalingsorganerne har betalt i den periode, hvor godkendelsen af en strategisk plan eller dens ændring finder sted, anmeldes inden for den fastsatte frist for den tilsvarende periode. Det er også nødvendigt at præcisere, at i tilfælde af ændringer af den strategiske plan bør denne regel ikke gælde for justeringer af finansieringsplaner.
- (21) I overensstemmelse med artikel 80 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115⁽⁶⁾ kan der ydes støtte i form af finansielle instrumenter, jf. artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060⁽⁷⁾, i forbindelse med de typer interventioner, der er omhandlet i artikel 73-78 i forordning (EU) 2021/2115. Det bør derfor fastsættes, at udgifterne skal anmeldes i det regnskabsår, hvor de i artikel 32, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede betingelser er opfyldt, og de var blevet afholdt af betalingsorganet før regnskabsårets udgang.
- (22) Denne forordning bør fastlægge, hvordan Unionens bidrag beregnes for udgifter, der er anmeldt på grundlag af bidragssatsen eller en standardsats. Det bør præciseres, at den relevante bestemmelse finder anvendelse på betalinger vedrørende ELFUL i henhold til den strategiske plan som nævnt i finansieringsplanen, navnlig de ELFUL-udgifter, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2021/2116, og på visse typer udgifter, jf. artikel 155 og artikel 157 i forordning (EU) 2021/2115, baseret på ELFUL's bidragssats og teknisk bistand, som en standardsats.
- (23) Udvekslingen af oplysninger og dokumenter mellem medlemsstaterne og Kommissionen foregår normalt elektronisk eller i digital form, og det samme gælder, når medlemsstaterne sender Kommissionen oplysninger eller stiller oplysninger til rådighed for den. For at forbedre informationsudvekslingen i forbindelse med fondene og udvide brugen heraf er der oprettet informationssystemer. Sådanne systemer bør fortsat bruges og indføres i videre omfang, når medlemsstaterne er blevet underrettet via Komitéen for Landbrugsfondene.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

- (24) Det er nødvendigt at foretage hyppige tilpasninger af disse informationssystemers databehandling og af den form og indhold, som de dokumenter, der skal indsendes i henhold til forordning (EU) 2021/2116, skal have, for at følge med udviklingen i de gældende retsfor skrifter eller forvaltningskravene. For at nå disse mål og forenkle procedurerne, og for at informationssystemerne hurtigt kan blive operationelle, bør dokumenternes form og indhold fastsættes på grundlag af standardiserede forlæg og protokoller, og det bør fastsættes, at Kommissionen tilpasser og ajourfører dem efter at have underrettet Komitéen for Landbrugsfondene.
- (25) I henhold til artikel 59 i forordning (EU) 2021/2116 er medlemsstaterne via deres betalingsorganer ansvarlige for forvaltningen og kontrollen af, at udgifter, der afholdes i henhold til fondene, er lovlige. Dataene om finansielle transaktioner bør derfor meddeles eller indlæses i informationssystemerne og ajourføres under betalingsorganernes ansvar af betalingsorganerne selv eller de organer, som har fået overdraget denne opgave, eventuelt via det godkendte koordineringsorgan. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen navn eller nummer på kontoen/kontiene i det format, som Kommissionen har stillet til deres rådighed.
- (26) Elektroniske signaturer eller godkendelser, der anvendes i proceduren for anmeldelse af udgifter og forvaltningsberklæringen, skal være i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁽⁸⁾. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om gennemførelsen af disse krav.
- (27) Der bør fastsættes nærmere regler for strukturen i de handlingsplaner, der er omhandlet i artikel 42 i forordning (EU) 2021/2116, da det er nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne klart angiver de afhjælpende foranstaltninger og tidsplanen for deres gennemførelse. Kommissionen bør udarbejde en skabelon for at vejlede medlemsstaterne om den forventede struktur i handlingsplanerne. Denne skabelon bør anvendes til udvekslinger i elektronisk form for at lette kommunikationen mellem Kommissionen og de berørte medlemsstater. I det særlige tilfælde, hvor handlingsplaner udarbejdes på grund af mangler, som er konstateret i forbindelse med de i artikel 68, 69 og 70 i nævnte forordning omhandlede afhjælpende foranstaltninger, bør der tages hensyn til den indsats, der allerede er gjort for at afhjælpe manglerne.
- (28) I henhold artikel 59, stk. 1, litra e), i forordning (EU) 2021/2116 er medlemsstaterne via deres betalingsorganer ansvarlige for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb inklusive renter. For at sikre en effektiv og korrekt anvendelse af bestemmelserne bør der fastlægges regler for modregning. Uden at det berører nationale bagatelbeløb for manglende inddrivelse, kan medlemsstaterne opfylde deres forpligtelse til at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb på forskellige måder. Uden at dette berører eventuelle andre håndhævelsesforanstaltninger i den nationale lovgivning, vil en omkostningseffektiv metode til inddrivelse af gæld være at modregne eventuelle udestående beløb i fremtidige betalinger til debitor, så snart gælden er blevet fastslået i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Det bør derfor være obligatorisk for medlemsstaterne at anvende denne gældsinddrivelsesmetode. Der bør fastlægges fælles betingelser for anvendelsen af den.
- (29) Der bør fastsættes detaljerede bestemmelser om proceduren for regnskabsafslutning, jf. artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116, præstationsafstemningen, jf. artikel 54 i samme forordning, og proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning, jf. artikel 55 i samme forordning, herunder en ordning, hvorved de deraf følgende beløb alt efter omstændighederne fratrækkes eller tillægges en af de efterfølgende betalinger til medlemsstaterne fra Kommissionen.
- (30) Med hensyn til proceduren for regnskabsafslutning, jf. artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116, er det nødvendigt at fastlægge, hvad betalingsorganernes årsregnskaber skal indeholde, og en dato for de pågældende regnskabs og andre relevante dokumenters fremsendelse til Kommissionen. Den periode, hvor betalingsorganerne skal sørge for, at bilagene vedrørende samtlige udgifter og formålsbestemte indtægter er til rådighed for Kommissionen, bør også præciseres.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

- (31) For at sikre, at afgørelsen om regnskabsafslutning vedtages inden for den frist, der er fastsat i artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, bør der fastsættes specifikke tidsfrister for udvekslingen af oplysninger, som skal overholdes af Kommissionen og medlemsstaterne. Desuden bør proceduren for præstationsafstemning give medlemsstaterne ret til at fremsætte begrundelser for eventuelle forskelle, og der bør foretages en korrekt vurdering af de oplysninger, der er nødvendige for en nedsættelse af udgifterne.
- (32) For at sikre, at proceduren for regnskabsafslutning i normale sager afsluttes inden for en rimelig frist, bør der fastlægges bestemte tidsperioder for de forskellige stadier af proceduren, som skal overholdes af Kommissionen og medlemsstaterne. Samtidig bør det dog være muligt for Kommissionen at forlænge disse tidsperioder, når det er nødvendigt set i lyset af, hvor kompleks den behandlede sag er. Proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning skal give medlemsstaterne ret til kontradiktion og en korrekt vurdering af de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af de relevante risici for fondene.
- (33) Med henblik på at supplere og styrke kontrollen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik, herunder ved identifikation af koncerner, bør der fastsættes, at medlemsstaterne kan anvende et enkelt datamineringsværktøj, som Kommissionen stiller til rådighed.
- (34) Der bør endvidere fastsættes detaljerede regler for medlemsstaternes udførelse af kontrollen af transaktioner i henhold til artikel 77 i forordning (EU) 2021/2116, navnlig udvælgelsen af virksomheder, hyppighed og tidsplan for kontrollen, gensidig bistand samt indholdet af kontrolplaner og rapporter.
- (35) I delegeret forordning (EU) 2022/127 er der fastlagt regler som supplement til de retlige rammer for sikkerhedsstillinger, navnlig for så vidt angår kravet om at stille en sikkerhed, betingelserne, der gælder for sikkerhedsstillinger, samt regler for, hvordan man stiller, frigiver og fortaber en sikkerhed. For at sikre ensartet anvendelse af disse regler bør der vedtages bestemmelser om form og procedurer for, hvordan man stiller og frigiver en sikkerhed, samt for informationsudveksling og de meddelelser, der er påkrævet i den forbindelse.
- (36) I henhold til bestemmelserne om åbenhed i afsnit V, kapitel IV, i forordning (EU) 2021/2116 har medlemsstaterne pligt til årligt at offentliggøre modtagerne af støtte fra fondene og bl.a. de støttebeløb, som hver modtager har fået udbetalt i henhold til hver af disse fonde. Til det formål og i overensstemmelse med artikel 98 i samme forordning bør denne offentliggørelses form fastlægges. Offentliggørelsen bør ikke være mere vidtgående, end det er nødvendigt, for at de pågældende målsætninger om åbenhed kan opfyldes.
- (37) I henhold til artikel 98, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, skal de betalingsbeløb, som hver støttemodtager har fået for hver foranstaltning, som er finansieret af fondene, offentliggøres. For at opnå større åbenhed og for at kunne identificere større modtagere af EU-midler bør medlemsstaterne desuden offentliggøre det samlede beløb for de betalinger, som en støttemodtager har modtaget.
- (38) For at bidrage til større åbenhed i forbindelse med fordelingen af fondene bør medlemsstaterne indsamle og offentliggøre oplysninger, der gør det muligt at identificere virksomhedskoncerner som omhandlet i artikel 59, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2116.
- (39) I henhold til artikel 49, stk. 4, i forordning (EU) 2021/1060, skal oplysningerne offentliggøres på et websted i et åbent, maskinlæsbart format. Det kan f.eks. være i CVS- og XLXS-format. For at opnå fælles standarder og lette adgangen til de offentliggjorte oplysninger bør medlemsstaterne anvende et ensartet tabelformat, der indeholder data om alle støttemodtagere. Et søgeværktøj bør sikre, at offentligheden er i stand til at se oplysningerne om modtagerne i et let tilgængeligt format.

- (40) I henhold til artikel 98, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 finder de i artikel 49, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2021/1060 omhandlede krav til offentliggørelse anvendelse, hvor det er relevant. Startdato og slutdatoer for interventionstyper i form af direkte betalinger, interventioner til udvikling af landdistrikter i form af betalinger for naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger og områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav samt foranstaltninger fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽⁹⁾ og forordning (EU) nr. 229/2013 ⁽¹⁰⁾ anses ikke for relevante, da disse operationer er årlige. Det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at offentliggøre disse oplysninger.
- (41) Med henblik på at beskytte fysiske personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger fastsætter artikel 98, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2116, at medlemsstaterne ikke skal offentliggøre navnene på modtagere, der modtager et beløb på 1 250 EUR eller mindre. Til at give oplysninger om den pågældende operation bør medlemsstaten i stedet anvende en kode. Af samme grund, hvor det vil være muligt at identificere en mindre støttemodtager, der er bosiddende eller registreret i en kommune, hvor antallet af støttemodtagere er begrænset, bør medlemsstaten i stedet offentliggøre den næste større administrative enhed, som denne kommune tilhører.
- (42) For at de gældende databeskyttelseskrav kan opfyldes, bør modtagerne af midler fra fondene underrettes om offentliggørelsen af deres data, inden offentliggørelsen finder sted. Underretningen af støttemodtagerne bør ske via støtteansøgningsformularerne, eller når der indhentes data.
- (43) For at lette offentlighedens adgang til de offentliggjorte data skal hver medlemsstat oprette et enkelt websted i overensstemmelse med artikel 98, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2116. På grund af de forskellige organisatoriske strukturer i medlemsstaterne bør det besluttes på nationalt plan, hvilket organ der skal have ansvaret for at etablere og vedligeholde webstedet og offentliggøre dataene. Kommissionen bør etablere et websted, der indeholder links til medlemsstaternes websteder.
- (44) Unionen er forpligtet til at foretage visse indberetninger til Verdenshandelsorganisationen (WTO) i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i WTO-aftalen om landbrug ⁽¹¹⁾ som nærmere beskrevet i afsnit 4 i WTO-dokument G/AG/2 af 30. juni 1995. For at opfylde disse krav kræver Unionen visse oplysninger fra medlemsstaterne, navnlig oplysninger vedrørende indenlandsk støtte.
- (45) For at forenkle og mindske kravene til indberetningen for medlemsstaterne med hensyn til fremsendelse af data vedrørende Unionens indberetningsforpligtelser om indenlandsk støtte bør medlemsstaterne indsende beløbene vedrørende de udgifter, der er betalt fra nationale kilder, samtidig med at årsregnskabet fremsendes.
- (46) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 ophæves. Artikel 21-24 og artikel 27-34 i nævnte forordning bør dog fortsat finde anvendelse på gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹²⁾ og de driftsprogrammer, der er godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, mens artikel 59 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 fortsat bør finde anvendelse på betalinger, der er foretaget for regnskabsårene 2021, 2022 og 2023. Desuden bør bilag II og III til gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 fortsat finde anvendelse på visse data, der skal medtages i årsregnskabet.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

⁽¹¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

- (47) Nærværende forordning bør anvendes fra samme dato som forordning (EU) 2021/2116. For at sikre kontinuitet i rapporteringen inden for samme regnskabsår bør de relevante bestemmelser i denne forordning dog finde anvendelse på udgifter, om medlemsstaterne har afholdt, og formålsbestemte indtægter, som de har modtaget, fra den 16. oktober 2022.
- (48) For også at sikre en sammenhængende behandling af de igangværende procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning bør de i denne forordning fastsatte frister ikke gælde for de procedurer, hvor de oplysninger, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014, er sendt før den 1. januar 2024.
- (49) Endelig, eftersom afsnit VII, kapitel IV, i forordning (EU) 2021/2116 om åbenhed finder anvendelse på betalinger foretaget i regnskabsåret 2024 og frem, bør de relevante bestemmelser i nærværende forordning gælde for disse betalinger.
- (50) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Landbrugsfondene —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Betalingsorganer og andre organer

Artikel 1

Procedure for godkendelse af betalingsorganer

1. Medlemsstaterne udpeger en myndighed på ministerielt plan til at være ansvarlig for:
 - a) udstedelse, fornyet undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer
 - b) udførelsen af de opgaver, der pålægges den kompetente myndighed i henhold til dette kapitel.
2. Den kompetente myndighed træffer en formel afgørelse om udstedelse eller, efter fornyet undersøgelse, om tilbagetrækning af godkendelsen af betalingsorganet på grundlag af en undersøgelse af godkendelseskriterierne, jf. artikel 1, stk. 2 og 3, i delegeret forordning (EU) 2022/127. Den kompetente myndighed informerer straks Kommissionen om godkendelser og tilbagetrækninger af godkendelser.
3. Den kompetente myndighed udpeger et revisionsorgan til at foretage en undersøgelse før en godkendelse udstedes (forundersøgelse før godkendelse). Revisionsorganet skal være en revisionsmyndighed eller et andet offentligt eller privat organ eller en organisatorisk enhed hos en myndighed med de fornødne kompetencer og kvalifikationer og tilstrækkelig kapacitet til at foretage revisionsopgaver. Revisionsorganet skal være uafhængigt af det betalingsorgan, der skal godkendes.
4. Undersøgelsen (forundersøgelse inden godkendelse), som revisionsorganet udfører, omfatter navnlig:
 - a) procedurer og systemer til anvisning og gennemførelse af betalinger
 - b) opgavefordeling og den interne og eksterne controls tilstrækkelighed i forbindelse med transaktioner, som finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (i det følgende benævnt »fondene«)
 - c) hvorvidt disse procedurer og systemer kan sikre Unionens budget, herunder risikobaserede foranstaltninger, mod svig
 - d) informationssystemernes sikkerhed
 - e) regnskabsførelse.

Revisionsorganet udarbejder en rapport over det udførte revisionsarbejde, resultaterne af dette arbejde og sin vurdering af, om betalingsorganet opfylder godkendelseskriterierne. Rapporten forelægges den kompetente myndighed, som herefter vurderer resultaterne og udsteder godkendelsen, hvoraf det fremgår, at betalingsorganet opfylder godkendelseskriterierne.

5. Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at betalingsorganet opfylder godkendelseskriterierne, meddeler den betalingsorganet, hvilke betingelser det skal opfylde for at opnå godkendelse.

Indtil de eventuelle nødvendige ændringer er foretaget for at opfylde sådanne specifikke kriterier, kan godkendelsen gives foreløbigt for en periode, der fastsættes under hensyn til, hvor alvorlige de konstaterede problemer er, dog højst 12 måneder. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen efter anmodning fra den pågældende medlemsstat forlænge denne periode.

6. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 90, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2021/2116 meddeles straks efter, at betalingsorganet er godkendt for første gang, og under alle omstændigheder før nogen udgifter, som afholdes af det, debiteres fondene. Oplysningerne ledsages af erklæringer og dokumenter vedrørende:

- a) de opgaver, betalingsorganet har fået tildelt
- b) ansvarsfordelingen mellem betalingsorganets afdelinger
- c) betalingsorganets forbindelser med andre offentlige eller private organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af alle foranstaltninger, i forbindelse med hvilke de udgifter, som er afholdt af betalingsorganet, debiteres fondene
- d) procedurerne for modtagelse, kontrol og fastsættelse af ansøgninger fra støttemodtagere og for anvisning og betaling af samt regnskabsaflæggelse for udgifter
- e) bestemmelserne om informationssystemers sikkerhed
- f) rapporten om den forundersøgelse før godkendelse, som er foretaget af det i stk. 3 omhandlede revisionsorgan.

7. Kommissionen underretter Komitéen for Landbrugsfondene om, hvilke betalingsorganer der er godkendt i hver medlemsstat.

Artikel 2

Fornyet undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer

1. Den kompetente myndighed overvåger bestandig de betalingsorganer, som den har ansvaret for, bl.a. på grundlag af de attester og rapporter, som det i artikel 12 i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede certificeringsorgan udarbejder, og følger op på alle konstaterede mangler.

Hvert tredje år sender den kompetente myndighed en skriftlig rapport til Kommissionen om tilsynet med betalingsorganerne og overvågningen af deres aktiviteter. Rapporten skal indeholde en gennemgang af betalingsorganernes løbende overholdelse af godkendelseskriterierne sammen med et sammendrag af de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe manglerne. Den kompetente myndighed bekræfter, om det betalingsorgan, som den er ansvarlig for, fortsat opfylder godkendelseskriterierne.

2. Medlemsstaterne indfører et system, som sikrer, at alle oplysninger, som tyder på, at et betalingsorgan ikke opfylder godkendelseskriterierne, straks meddeles den kompetente myndighed.

3. Når den kompetente myndighed har fastslået, at et godkendt betalingsorgan ikke længere opfylder et eller flere af godkendelseskriterierne, og at dette vil kunne hindre varetagelsen af de opgaver, der er fastlagt i artikel 1, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2022/127, tager den kompetente myndighed uden ophør betalingsorganets godkendelse op til fornyet undersøgelse. Den udarbejder en plan over foranstaltninger og frister med henblik på at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en periode, der skal fastlægges på grundlag af problemets omfang, og som ikke må overstige 12 måneder fra den dato, hvor godkendelsen tages op til fornyet undersøgelse. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen efter anmodning fra den pågældende medlemsstat forlænge denne periode.

4. Den kompetente myndighed informerer Kommissionen om sin beslutning om at tage et betalingsorgans godkendelse op til fornyet undersøgelse, om den plan, der er udarbejdet i henhold til stk. 3, og sidenhen om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af denne plan.
5. Hvis godkendelsen trækkes tilbage, godkender den kompetente myndighed straks et andet betalingsorgan, som opfylder de kriterier, der er angivet i artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, for at sikre, at betalingerne til modtagerne ikke afbrydes.
6. Finder Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke har opfyldt sin forpligtelse til at udarbejde en afhjælpningsplan i henhold til stk. 3, eller at betalingsorganet fortsat er godkendt uden at have gennemført en sådan plan fuldt ud i løbet af den fastsatte periode, anmoder Kommissionen den kompetente myndighed om at trække godkendelsen af betalingsorganet tilbage, medmindre de nødvendige ændringer foretages inden en frist, som Kommissionen fastsætter på grundlag af problemets omfang. I en sådan situation kan Kommissionen beslutte at søge at afhjælpe de resterende mangler ved anvendelse af proceduren for regnskabsafslutning, jf. artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 3

Procedure for udstedelse, fornyet undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelsen af koordineringsorganet

1. Medlemsstaterne skal udpege en myndighed på ministerielt plan, der har ansvaret for udstedelse, fornyet undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelsen af koordineringsorganet som omhandlet i artikel 10 i forordning (EU) 2021/2116.
2. Den kompetente myndighed træffer en formel afgørelse om udstedelse eller, efter fornyet undersøgelse, om tilbagetrækning af godkendelsen af koordineringsorganet på grundlag af en undersøgelse af godkendelseskriterierne, jf. artikel 2 i delegeret forordning (EU) 2022/127. Denne undersøgelse af, om godkendelseskriterierne er opfyldt, foretages af den kompetente myndighed, og den kan basere sig på en undersøgelse foretaget af et revisionsorgan. Den kompetente myndighed informerer straks Kommissionen om udstedelse og tilbagetrækning af godkendelsen af koordineringsorganet.
3. Det i artikel 10 i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede koordineringsorgan fungerer som Kommissionens eneste kontaktorgan i den pågældende medlemsstat i alle spørgsmål af relevans for fondene, for så vidt angår koordineringsorganets opgaver.
4. Et betalingsorgan kan fungere som koordineringsorgan, hvis de to arbejdsopgaver holdes adskilt.
5. I udøvelsen af sine opgaver kan koordineringsorganet efter nationale procedurer lade sig bistå af andre administrative organer eller tjenester, især organer eller tjenester med regnskabsmæssig eller teknisk ekspertise.
6. Fortroligheden, integriteten og disponibiliteten af alle elektroniske data, som koordineringsorganet er i besiddelse af, sikres ved foranstaltninger, der for det enkelte koordineringsorgan er tilpasset den administrative struktur og de personalemæssige og teknologiske forhold. Den finansielle og teknologiske indsats skal stå i et rimeligt forhold til de faktiske risici.
7. Meddelelsen af de oplysninger, der er fastsat i artikel 90, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2021/2116 skal ske straks efter, at koordineringsorganet er godkendt for første gang, og under alle omstændigheder, før nogen udgifter, som afholdes af det, debiteres fondene. Oplysningerne ledsages af erklæringer og dokumenter vedrørende:
 - a) de opgaver, koordineringsorganet har fået tildelt
 - b) ansvarsfordelingen inden for koordineringsorganet
 - c) koordineringsorganets forhold til andre offentlige eller private organer, som er ansvarlige for at samarbejde med organet om udførelsen af dets opgaver
 - d) de procedurer og systemer, der er indført for at sikre udførelsen af dets opgaver

- e) bestemmelserne om informationssystemers sikkerhed
- f) resultatet af undersøgelsen af, om de i stk. 2 omhandlede godkendelseskriterier er opfyldt.

8. Hvis den kompetente myndighed ikke mener, koordineringsorganet opfylder godkendelseskriterierne, meddeler den koordineringsorganet, hvilke krav der skal overholdes.

Indtil der er gennemført nødvendige ændringer for at opfylde godkendelseskriterierne, kan godkendelsen:

- a) for så vidt angår et nyt koordineringsorgan, gives foreløbigt
- b) for så vidt angår et nyt koordineringsorgan, tages op til fornyet undersøgelse, forudsat at der gennemføres en handlingsplan for at rette op på situationen.

Godkendelsen trækkes tilbage, hvis godkendelseskriterierne ikke er opfyldt, og den kompetente myndighed ikke mener, at koordineringsorganet kan udføre sine opgaver.

Artikel 4

Forvaltningserklæringer

1. Forvaltningserklæringerne, jf. artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra d), og artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116, udarbejdes så betids, at certificeringsorganet kan afgive den i artikel 12, stk. 1, i samme forordning omhandlede udtalelse.

Forvaltningserklæringerne udformes som fastsat i henholdsvis bilag I og II til nærværende forordning og kan behæftes med forbehold, som fastlægger omfanget af den potentielle finansielle virkning. Hvis der er taget forbehold, skal erklæringen indeholde en afhjælpende handlingsplan og en nøjagtig tidsplan for gennemførelsen deraf.

2. Forvaltningserklæringerne baseres på et effektivt tilsyn med det indførte forvaltnings- og kontrolsystem gennem hele året.

Artikel 5

Godkendelse

1. Den kompetente myndighed udpeger det certificeringsorgan, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) 2021/2116.

Hvis der er mere end ét certificeringsorgan i en medlemsstat, kan medlemsstaten udpege et offentligt certificeringsorgan på nationalt plan til at være ansvarlig for koordineringen.

2. Certificeringsorganet tilrettelægger sit arbejde på en resultatorienteret og effektiv måde og udfører sine kontroller inden for en passende tidsramme, idet det tager hensyn til arten af transaktionerne og tidsforbruget herved i det pågældende regnskabsår.

3. Den udtalelse, som certificeringsorganet skal udarbejde i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, skal udarbejdes årligt.

Udtalelsen baseres på det revisionsarbejde, der skal udføres i henhold til artikel 6 og 7 i nærværende forordning.

4. Certificeringsorganet udarbejder en rapport om sine resultater. Rapporten omfatter også betalingsorganets delegerede funktioner i overensstemmelse med afdeling 1, punkt D), i bilag I til delegeret forordning (EU) 2022/127. Rapporten skal for den periode, som den omfatter, oplyse

- a) om betalingsorganet opfyldte godkendelseskriterierne
- b) om betalingsorganets procedurer var af en sådan karakter, at der er rimelig vished for, at de udgifter, der debiteres fondene, blev afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, hvorved det sikres, at

- i) udgifterne, for så vidt angår de i forordning (EU) 2021/2115 omhandlede interventionstyper, har et tilsvarende rapporteret output, og at de er afholdt i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om forvaltningssystemer, og at eventuelle henstillinger med henblik på forbedringer blev fulgt op
- ii) de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 ⁽¹³⁾, samt for den afgrødespecifikke betaling for bomuld og støtte til førtidspensionering, jf. henholdsvis afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, og artikel 155, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115, og at eventuelle henstillinger med henblik på forbedringer blev fulgt op
- c) om præstationsrapporteringen om outputindikatorerne med henblik på den årlige præstationsafstemning, jf. artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, og om præstationsrapporteringen om resultatindikatorerne med henblik på den flerårige præstationsovervågning, jf. artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, som viser, at artikel 37 i forordning (EU) 2021/2116 er overholdt, var korrekt
- d) om de i artikel 33 i nærværende forordning omhandlede årsregnskaber var i overensstemmelse med betalingsorganets bøger og fortegnelser
- e) om oversigterne over udgifter og offentlige interventionsoperationer var en retvisende, fuldstændig og nøjagtig fortegnelse over de operationer, der debiteres fondene
- f) om Unionens finansielle interesser var forsvarligt beskyttet, hvad angår udbetalte forskud, modtagne sikkerhedsstillelser, interventionslagre og beløb, der skal opkræves.

Rapporten skal indeholde oplysninger om revisionspersonalets antal og kvalifikationer, det udførte arbejde, de undersøgte systemer, det pålideligheds- og korrekthedsniveau, der er opnået, hvor det er relevant, eventuelle konstaterede svagheder, de fremsatte henstillinger om forbedring og det arbejde, der er udført såvel i certificeringsorganet som i andre revisionsorganer i og uden for betalingsorganet, og som helt eller delvis har dannet grundlag for den vished om de rapporterede transaktioner, som certificeringsorganet har opnået.

Artikel 6

Revisionsprincipper

1. Godkendelsesrevisionen udføres i overensstemmelse med internationalt godkendte revisionsstandarder.
2. Certificeringsorganet udarbejder en revisionsstrategi indeholdende anvendelsesområde, tidsplan og styring af godkendelsesrevisionen, revisionsmetoderne og metodologien for stikprøvekontrol, idet der skelnes mellem interventionstyper som omhandlet i forordning (EU) 2021/2115 og foranstaltninger som fastlagt i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014. Der udarbejdes en revisionsplan for hvert revideret regnskabsår baseret på den anslåede revisionsrisiko. Certificeringsorganet fremsender revisionsstrategien og revisionsplanen til Kommissionen på dennes anmodning.
3. Der skal som resultat af revisionsarbejdet opnås et rimeligt niveau af revisionsikkerhed med hensyn til forvaltningssystemernes korrekte funktionsmåde, rigtigheden af præstationsrapporteringen, det retvisende billede af årsrapporterne samt de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014, samt for den afgrødespecifikke betaling for bomuld og støtte til førtidspensionering, jf. henholdsvis afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, og artikel 155, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115, for hvilke Kommissionen har anmodet om godtgørelse.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 af 22. oktober 2014 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 56).

Dette skal ske ved hjælp af systemrevision og efterprøvning af overholdelse for så vidt angår forvaltningssystemets funktionsmåde, efterprøvning af nøjagtigheden og fuldstændigheden samt analytiske procedurer for præstationsrapporteringssystemet.

Med hensyn til revisionen af årsregnskabet foretages detaljeret efterprøvning af udgifterne, herunder kontrol af oplysninger. For så vidt angår revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. første afsnit, omfatter efterprøvningen kontrol på stedet.

4. Kommissionen fastlægger retningslinjer, som bl.a. omfatter:
 - a) yderligere præcisering og vejledning vedrørende den godkendelsesrevision, som skal foretages
 - b) fastsættelse af det rimelige niveau af revisionsikkerhed, der skal opnås som resultat af revisionsarbejdet.

Artikel 7

Revisionsmetoder

1. De revisionsmetoder, der er relevante for godkendelsesrevisionen, defineres i den revisionsstrategi, som er fastsat i artikel 6, stk. 2.
2. For at nå målene for revisionen og afgive en udtalelse som fastsat i artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 skal der i revisionsarbejdet indgå systemrevision, detaljeret efterprøvning, når det er nødvendigt, og kontrol af afstemninger af finansielle erklæringer og forvaltningserklæringer.
3. For så vidt angår revision af forvaltningssystemer foretager certificeringsorganet systemrevisioner, der kan omfatte efterprøvning af overholdelse samt efterprøvning af generelle IT-kontroller og kontroller af IT-applikationer med henblik på kontrol af udformningen og implementeringen af systemet.
4. Detaljeret efterprøvning af udgifterne omfatter kontrol af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed hos slutmodtagerne af støtten for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014 samt for den afgrødespecifikke betaling for bomuld og støtte til førtidspensionering, jf. henholdsvis afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, og artikel 155, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115. Certificeringsorganet kan i den forbindelse ledsage betalingsorganet, når dette udfører sekundære kontroller på stedet. Certificeringsorganet må ikke ledsage betalingsorganet på dets første kontroller på stedet med undtagelse af situationer, hvor det ville være fysisk umuligt at foretage en fornyet kontrol af den oprindelige kontrol udført af betalingsorganet.
5. For så vidt angår revision af præstationsrapporteringssystemet, skal certificeringsorganet foretage efterprøvning af registre og databaser for at kontrollere, om de indberettede output- og resultatindikatorer er korrekt indberettet og svarer henholdsvis til de udgifter, der finansieres af Unionen, og målene for interventionen. Begrundelserne for forskellene mellem de årlige udgifter, der er anmeldt for en intervention, og det beløb, som svarer til den relevante rapporterede outputindikator i henhold til artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, skal kontrolleres og bekræftes af certificeringsorganet. Certificeringsorganets arbejde omfatter også kontrol af beregningen af indikatorerne.
6. Certificeringsorganet kan basere sig på revisionsresultaterne fra de eksterne revisorer for de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, med henblik på den overordnede sikkerhed, og på dette grundlag kan certificeringsorganet beslutte at begrænse sit eget revisionsarbejde.

I forbindelse med garantifonde kan certificeringsorganet kun foretage revisioner af de organer, der yder nye underliggende lån, når en eller begge af følgende situationer opstår:

- a) Bilag, der dokumenterer støtten fra det finansielle instrument til de endelige modtagere, findes ikke hos forvaltningsmyndigheden eller de organer, der gennemfører det finansielle instrument.
- b) Der er tegn på, at de dokumenter, der findes hos forvaltningsmyndigheden eller de organer, der gennemfører det finansielle instrument, ikke giver et retvisende og nøjagtigt billede af den ydede støtte.

Medlemsstaten fastlægger de ordninger, der skal sikre revisionsspor i overensstemmelse med modellen i bilag III, og som dokumenterer opfyldelsen af betingelser eller opnåelsen af resultater.

7. Den Europæiske Investeringsbank (EIB) eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær med henblik på gennemførelse af finansielle instrumenter, forsyner ved udgangen af hvert kalenderår medlemsstaterne med den årlige revisionsberetning, jf. artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EU) 2021/2116, der udarbejdes af deres eksterne revisorer, og som omfatter de elementer, der er anført i bilag IV til denne forordning.

8. Kommissionen opstiller yderligere betingelser for og vejledning i udformning af revisionsprocedurer, integration af stikprøvekontrol, planlægning og udførelse af fornyet kontrol på stedet af transaktioner, hvis det er nødvendigt, ved hjælp af de i artikel 6, stk. 4, omhandlede retningslinjer.

KAPITEL II

Finansiell forvaltning af fondene

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 8

Betalingsorganernes regnskab

1. Hvert betalingsorgan fører et regnskab, der udelukkende omfatter udgifter og indtægter, jf. artikel 5, stk. 1, artikel 6 og artikel 45 i forordning (EU) 2021/2116, og anvendelsen af de finansielle midler, det har fået stillet til rådighed til betaling af de tilsvarende udgifter. I dette regnskab skal der kunne skelnes mellem finansielle oplysninger for fondene, og der skal kunne fremlægges separate finansielle oplysninger for hver af dem.

Medlemsstaterne stiller oplysninger om de afholdte udgifter og formålsbestemte indtægter til rådighed for Kommissionen på dennes anmodning.

2. Betalingsorganerne i de medlemsstater, der ikke har indført euroen, fører et regnskab, hvor beløbene er udtrykt i den valuta, som udgifter er afholdt i og indtægter oppebåret i. For at alle deres udgifter og indtægter kan blive konsolideret, skal de dog kunne udlevere de tilsvarende beløb i national valuta og i euro.

3. For så vidt angår ELFUL, fører hvert betalingsorgan et regnskab, så alle posteringer kan identificeres for hver plan og hver invention. Regnskabet skal især indeholde følgende:

- a) de offentlige udgifter og Unionens bidrag til hver foranstaltning
- b) de beløb, der skal inddrives hos modtagerne på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelighed
- c) de beløb, der er inddrevet med angivelse af den oprindelige postering.

Afdeling 2

EGFL-regnskaber

Artikel 9

Udarbejdelse af udgiftsanmeldelser

1. Størelsen på betalingen, der skal ydes til en støttemodtager under EGFL, fastsættes af medlemsstaterne inden for rammerne af de i afsnit IV i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede kontrolsystemer.
2. Ved beregningen af, hvilke udgifter der er afholdt og skal anmeldes til EGFL, skal der tages hensyn til de sanktioner, der anvendes inden for rammerne af medlemsstaternes kontrolsystemer i tilfælde af manglende overholdelse.
3. Beløbet, som følger af anvendelsen af stk. 2, tjener, for så vidt angår interventionstyper i form af direkte betalinger som omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2021/2115 og for programmerne for Unionens fjernområder og de mindre øer i Det Ægæiske Hav som fastsat i henholdsvis forordning (EU) nr. 228/2013 og (EU) nr. 229/2013, som grundlag for nedsættelsen af betalingerne, jf. artikel 17 i forordning (EU) 2021/2115, og for anvendelsen af finansiell disciplin, jf. artikel 17 i forordning (EU) 2021/2116.
4. Det beløb, der fremkommer som følge af anvendelsen af stk. 2, og, i tilfælde af direkte betalinger og programmerne, som omhandlet i stk. 3, det beløb, der fremkommer som følge af anvendelsen af stk. 2 og 3, udgør det beløb, der skal anmeldes til Kommissionen.
5. De udgifter, der er anmeldt til EGFL, tjener som grundlag for kontrollen af de finansielle lofter, der er fastsat i EU-retten.
6. Det beløb, der fremkommer som følge af anvendelsen af stk. 2 og 3, tjener som grundlag for beregningen af administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet, jf. afsnit IV, kapitel IV og V, i forordning (EU) 2021/2116.
7. Uanset stk. 3, kan medlemsstaterne udbetale forskud på de direkte betalinger til støttemodtagere for støtteansøgningerne i et givet år uden at anvende den i artikel 17 i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede tilpasningssats for finansiell disciplin. Ved betalingen af restbeløbet til støttemodtagere fra den 1. december skal der tages hensyn til den tilpasningssats for finansiell disciplin, der var gældende på tidspunktet for de samlede direkte betalinger for det tilsvarende kalenderår.

Artikel 10

Oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende

1. I overensstemmelse med artikel 90, stk. 1, litra c), nr. i) og ii), i forordning (EU) 2021/2116 sender medlemsstaterne elektronisk og senest den syvende dag i hver måned Kommissionen de oplysninger og dokumenter vedrørende de i denne forordnings artikel 11 og 12 omhandlede udgifter og formålsbestemte indtægter, og navnlig udgiftsanmeldelsen, jf. stk. 2.

Meddelelsen om udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret fra den 1. til den 15. oktober, indsendes dog senest den 25. oktober.

Alle relevante oplysninger gives på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne.

2. Den i stk. 1 nævnte udgiftsanmeldelse består som minimum af:
 - a) en opgørelse, som hvert betalingsorgan har udarbejdet, over data opdelt efter kontoplanen for Unionens budget efter udgifter og formålsbestemte indtægter og en mere detaljeret kontoplan, der stilles til rådighed for medlemsstaterne, og som omfatter:
 - i) de udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret i løbet af den foregående måned

- ii) de samlede udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret fra regnskabsårets begyndelse til udgangen af den foregående måned
- iii) overslag over udgifter og formålsbestemte indtægter, der dækker de næste tre måneder og, alt efter hvad der er relevant, de samlede overslag over udgifter og formålsbestemte indtægter ved regnskabsårets udgang.

Hvis overslagene for de næste tre måneder, jf. første afsnit, nr. iii), falder i det følgende regnskabsår, er det kun det samlede beløb pr. måned, som skal angives

- b) regnskaber over udgifterne til og indtægterne fra offentlig intervention.
3. Alle finansielle oplysninger, der kræves i henhold til denne artikel, meddeles i euro.

Artikel 11

Almindelige bestemmelser for anmeldelse af udgifter og formålsbestemte indtægter

1. De udgifter og formålsbestemte indtægter, som betalingsorganerne anmelder for en måned, skal svare til de betalinger og indkasseringer, der reelt har fundet sted i den måned, jf. dog de særlige bestemmelser for anmeldelser af udgifter og indtægter i forbindelse med offentlig oplagring i artikel 12.

Disse udgifter og formålsbestemte indtægter bogføres på EGFL-budgettet for det tilsvarende regnskabsår.

Dog gælder følgende:

- a) Udgifter, der kan betales, før bestemmelsen om, at de skal afholdes helt eller delvis af EGFL, tages i anvendelse, kan kun anmeldes:
 - i) for den måned, hvor nævnte bestemmelse blev taget i anvendelse, eller
 - ii) for måneden, efter at nævnte bestemmelse blev taget i anvendelse.
- b) De formålsbestemte indtægter til EGFL angives for den måned, i hvilken betalingsfristen for de tilsvarende beløb, der er fastsat i EU-lovgivningen, udløber. Hvis korrektionerne af de formålsbestemte indtægter hos et betalingsorgan fører til, at der anmeldes negative formålsbestemte indtægter for en budgetpost, overføres de overskydende korrektioner til den følgende måned.

2. Udgifterne og de formålsbestemte indtægter tages i betragtning den dato, hvor betalingsorganets konto er blevet debiteret eller krediteret. For betalinger kan den dato, hvor det pågældende organ har udstedt og sendt betalingsanvisningen til et pengeinstitut eller modtageren, dog tages i betragtning. Hvert enkelt betalingsorgan skal anvende den samme metode i hele regnskabsåret.

3. Betalingsordrer, der ikke er blevet udført, og betalinger, der er debiteret kontoen og derefter atter krediteret, fratrækkes udgifterne for den måned, hvor betalingsorganet får meddelelse om, at betalingen ikke er blevet foretaget eller er blevet annulleret.

4. Er betalinger, som skal erlægges af EGFL, belastet af fordringer, anses de med henblik på anvendelsen af stk. 1 for at være fuldt ud foretaget:

- a) på datoen for udbetalingen af det beløb, der endnu skyldes til støttemodtageren, hvis fordringen er mindre end den fastsatte udgift
- b) på modregningsdatoen, hvis udgiften er mindre end eller lig med fordringen.

Artikel 12

Særlige bestemmelser for anmeldelse af udgifter til offentlig oplagring

1. Til udarbejdelse af anmeldelsen af udgifter til offentlig oplagring tages de foranstaltninger i betragtning, som er bogført ved udgangen af en given måned i betalingsorganets regnskab, og som har fundet sted fra begyndelsen af regnskabsåret som defineret i artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) 2022/127, til udgangen af den nævnte måned.
2. Denne udgiftsanmeldelse omfatter de værdier og beløb, som er fastsat i henhold til artikel 17 og 18 i samme forordning og artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 ⁽⁴⁾, og som betalingsorganerne har bogført i løbet af den måned, der følger efter den måned, som foranstaltningerne vedrører.

Dog gælder følgende:

- a) Værdier og beløb vedrørende foranstaltninger, der er gennemført i september, bogfører betalingsorganerne senest den 15. oktober.
- b) De samlede nedskrivninger, jf. artikel 3, stk. 1, litra e), i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, bogføres på den dato, som er fastsat i beslutningen herom.

Artikel 13

Kommissionens betalingsbeslutning

1. På grundlag af de data, der indsendes i henhold til artikel 10, stk. 1, i nærværende forordning, træffer Kommissionen afgørelse om og foretager de månedlige betalinger i henhold til artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116, idet der dog kan foretages korrektioner ved senere afgørelser, jf. artikel 53, 54 og 55 i nævnte forordning, og under hensyntagen til nedsættelser og suspensioner i henhold til artikel 39-42 i samme forordning.
2. Hvis de samlede udgifter, som medlemsstaterne har anmeldt for det følgende regnskabsår, overstiger tre fjerdedele af EGFL's samlede bevillinger for det løbende regnskabsår, indgås de i artikel 11, stk. 2, litra b), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 omhandlede forudgående forpligtelser, og de tilsvarende månedlige betalinger erlægges, proportionalt med udgiftsanmeldelserne indtil 75 % af det løbende regnskabsårs bevillinger. Kommissionen genfordeler det restbeløb, medlemsstaterne ikke har fået godtgjort, ved beslutningerne om senere godtgørelser.

Artikel 14

Tilrådighedsstillelse af midler for medlemsstaterne

Når Kommissionen har truffet beslutning om de månedlige betalinger, stiller den inden for rammerne af budgetbevillingerne de finansielle midler til rådighed for medlemsstaterne, der skal til for at dække de udgifter, som skal finansieres af EGFL, med fradrag af det beløb, som svarer til de formålsbestemte indtægter, på den konto, som hver medlemsstat har åbnet.

Hvis det beløb, som Kommissionen har fastsat ved anvendelsen af artikel 13, stk. 1, er negativt for en medlemsstat i alt eller for en given budgetpost, kan modregningen udskydes til de følgende måneder.

Artikel 15

Fremsendelse af oplysninger i forbindelse med offentlig intervention

1. Betalingsorganerne fremsender til Kommissionen:

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår offentlige interventionsudgifter (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 1).

- a) efter anmodning fra Kommissionen de dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 7, i delegeret forordning (EU) 2022/127, og de supplerende nationale administrative bestemmelser, der er vedtaget med henblik på anvendelse og forvaltning af interventionsforanstaltningerne
 - b) senest den dag, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i nærværende forordning, oplysningerne om offentlig oplagring på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne.
2. De i artikel 25 omhandlede informationssystemer anvendes til at foretage anmeldelser og informationsudveksling og udarbejde dokumenter vedrørende udgifter til offentlig intervention.

Artikel 16

Indholdet i de regnskaber over offentlig oplagring, som betalingsorganerne skal føre

1. Lagerregnskaberne, der omhandles i artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) 2022/127, indeholder følgende kategorier af elementer vist særskilt:
 - a) konstaterede produktmængder ved indlagring og udlagring med eller uden fysisk flytning
 - b) mængder, der er anvendt til gratis uddeling i henhold til Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede og bogført i henhold til artikel 4, stk. 3, i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, med særskilt angivelse af mængder, der overføres til en anden medlemsstat
 - c) mængder, der er gjort til genstand for prøveudtagning, med særskilt angivelse af prøveudtagninger foretaget af køberne
 - d) mængder, der efter besigtigelse som led i den årlige beholdningsopgørelse eller i forbindelse med kontrol efter interventionsovertagelsen ikke længere kan ompakkes, og som gøres til genstand for underhåndssalg
 - e) mængder, der mangler af identificerbare eller ikke-identificerbare årsager, herunder mankoer svarende til lovlige tolerancer
 - f) forringede mængder
 - g) overskudsmængder
 - h) mankoer, der overskrider tolerancerne
 - i) indlagrede mængder, som viser sig ikke at opfylde betingelserne, og hvis overtagelse derfor afvises
 - j) oplagrede nettomængder ved udgangen af hver måned eller ved regnskabsårets udgang, som overføres til den følgende måned eller det følgende regnskabsår.
2. De finansielle regnskaber, der er fastsat i artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) 2022/127, indeholder:
 - a) værdien af de mængder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), i denne artikel, med særskilt angivelse af værdien af de købte mængder og de solgte mængder
 - b) den regnskabsmæssige værdi af de mængder, der er anvendt eller overtaget i henhold til den ordning for gratis uddeling, der er omhandlet i stk. 1, litra b), i denne artikel
 - c) de finansieringsomkostninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014
 - d) de udgifter til fysiske foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014
 - e) de beløb som følge af nedskrivninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014
 - f) de beløb, der er opkrævet eller inddrevet hos sælgere, købere og oplagringsvirksomheder, med undtagelse af de beløb, der er omhandlet i artikel 21 i nærværende forordning

- g) beløb hidrørende fra underhåndssalg foretaget efter den årlige beholdningsopgørelse eller efter kontrollen, når produkterne er overtaget på interventionslagrene
- h) tab og gevinster i forbindelse med udlagring af produkter under hensyn til de nedskrivninger, der er omhandlet i litra e) i dette stykke
- i) andre debet- og kreditelementer, bl.a. svarende til de mængder, der er omhandlet i stk. 1, litra c)-g), i denne artikel
- j) den gennemsnitlige bogføringsværdi, udtrykt i ton.

Artikel 17

Bogføring af offentlig intervention

1. De i artikel 16 omhandlede elementer bogføres med de mængder, værdier, beløb og gennemsnit, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, eller med værdier og beløb beregnet på grundlag af de faste beløb, som Kommissionen har fastsat.
2. De i stk. 1 omhandlede konstateringer og beregninger foretages med forbehold af, at følgende regler efterleves:
 - a) Udlagringsomkostninger for mængder, hvor der er konstateret mangler eller forringelser i henhold til reglerne i bilag VI og VII til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, medregnes kun med de mængder, der rent faktisk er solgt og udlagret.
 - b) Mængder, der er registreret som mankoer ved en overførsel mellem medlemsstater, betragtes ikke som indlagrede i bestemmelsesmedlemsstaten, og der indrømmes ingen faste indlagringsomkostninger.
 - c) Ved transport eller overførsel medregnes de ind- og udlagringsomkostninger, der fastsættes som et fast beløb med henblik herpå, medmindre de pågældende omkostninger ifølge EU-reglerne anses for at udgøre en integrerende del af transportomkostningerne.
 - d) Medmindre EU-reglerne indeholder særlige bestemmelser, medregnes beløb hidrørende fra salg af forringede produkter og eventuelle andre beløb, som er modtaget i den sammenhæng, ikke i EGFL's regnskab.
 - e) Eventuelt fastlagte overskudsmængder bogføres med et negativt beløb under mankoerne i lageropgørelsen og -bevægelserne. Disse mængder medregnes ved fastlæggelsen af de mængder, der overstiger tolerancen.
 - f) Andre stikprøver end dem, der tages af køberne, bogføres i overensstemmelse med punkt 2, litra a), i bilag VII til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014.
3. Korrektioner, som Kommissionen foretager vedrørende de i artikel 16 omhandlede elementer for det indeværende regnskabsår, meddeles Komitéen for Landbrugsfondene. De kan meddeles medlemsstaterne i forbindelse med en afgørelse om månedlig betaling eller, dersom en sådan ikke træffes, afgørelsen om regnskabsafslutning. Betalingsorganerne bogfører dem på de betingelser, der er fastsat i nævnte afgørelse.

Artikel 18

Datoer for bogføring af indtægter og udgifter og varebevægelser vedrørende offentlig intervention

1. De forskellige udgifts- og indtægtsposter bogføres den dato, hvorpå den fysiske foranstaltning i henhold til den offentlige intervention finder sted, og ved anvendelse af den valutakurs, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014.

Dog anvendes følgende datoer i nedenstående tilfælde:

- a) datoen for modtagelsen af modtagne eller inddrevne beløb, jf. artikel 16, stk. 2, litra f) og g), i denne forordning
- b) datoen for den faktiske betaling af omkostningerne ved materielle operationer, når disse omkostninger ikke er dækket af faste beløb.

2. De forskellige elementer, der vedrører fysisk flytning af produkterne og forvaltning af lagrene, bogføres på den dato, hvor den materielle operation som følge af interventionsforanstaltningen finder sted.

Dog anvendes følgende datoer i nedenstående tilfælde:

- a) datoen for betalingsorganets overtagelse af varer i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1240⁽¹⁵⁾ vedrørende mængder, der overtages til offentlig oplagring uden ændring af oplagringssted
- b) datoen for konstateringen af de faktiske omstændigheder, for så vidt angår mankoer eller forringede mængder og overskudsmængder
- c) datoen for den faktiske udlagring af produkterne, for så vidt angår underhåndssalg af produkter, som det ikke længere er muligt at ompakke efter besigtigelse som led i den årlige beholdningsopgørelse eller i forbindelse med kontrol efter interventionsovertagelsen, og som forbliver på lageret
- d) den sidste dag i regnskabsåret for eventuelle tab, der overstiger den tolerance, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2022/127.

Artikel 19

Beløb finansieret i henhold til offentlig intervention

1. Det beløb, der skal finansieres efter interventionsforanstaltningerne som omhandlet i artikel 2 i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, bestemmes på grundlag af de regnskaber, der er udarbejdet og ført af betalingsorganerne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) 2022/127, og hvor de i artikel 16 i nærværende forordning omhandlede forskellige indtægts- og udgiftsposter, er henholdsvis krediteret og debiteret, idet der tages hensyn i nødvendigt omfang til de udgiftsbeløb, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug.

2. På grundlag af de forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne, sender betalingsorganerne, og hvis nødvendigt koordineringsorganerne, hver måned og hvert år elektronisk de oplysninger til Kommissionen, der er nødvendige i forbindelse med finansieringen af offentlige oplagringsudgifter, og de regnskaber, der viser udgifter og indtægter vedrørende offentlig oplagring i form af tabeller, senest den dag, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, og senest den dato, der er fastsat i artikel 33, stk. 2.

Artikel 20

Anmeldelser af udgifter og indtægter vedrørende offentlig intervention

1. EGFL-finansieringen efter de interventionsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 2 i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, skal være lig med udgiften, som er beregnet på grundlag af oplysninger fra betalingsorganet, efter fradrag af eventuelle indtægter, der er genereret af interventionsforanstaltningerne, valideret af det informationssystem, som Kommissionen har oprettet, og medtaget af betalingsorganet i dets udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning.

2. Beløb, der er inddrevet i henhold til artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116, og beløb modtaget eller inddrevet fra sælgere, købere og oplagringsvirksomheder, som opfylder de kriterier, der er fastlagt i artikel 45 i samme forordning, skal anmeldes til EGFL-budgettet i henhold til artikel 10, stk. 2, litra a), i nærværende forordning.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1240 af 18. maj 2016 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår offentlig intervention og støtte til privat oplagring (EUT L 206 af 30.7.2016, s. 71).

Afdeling 3

ELFUL-regnskaber

Artikel 21

Prognose for finansieringsbehov

For hver strategisk plan, jf. artikel 118 i forordning (EU) 2021/2115 og i overensstemmelse med artikel 90, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), i forordning (EU) 2021/2116, sender medlemsstaterne to gange årligt, dvs. senest den 31. januar og den 31. august, Kommissionen deres overslag over de beløb, der skal finansieres af ELFUL for regnskabsåret. Desuden sender medlemsstaterne et ajourført overslag over deres finansieringsbehov for det følgende regnskabsår.

Disse overslag og det ajourførte overslag sendes på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne.

Artikel 22

Udgiftsanmeldelser

1. Betalingsorganerne anmelder udgifter og inddrevne beløb for hver type intervention og teknisk bistand til udvikling af landdistrikterne i henhold til den strategiske plan, jf. artikel 118 i forordning (EU) 2021/2115 for hver af de referenceperioder, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne.

For hver af de strategiske planer specificerer betalingsorganerne i en udgiftsanmeldelse følgende:

- a) de støtteberettigede offentlige udgifter, undtagen supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 115, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115, for hvilke betalingsorganet reelt har betalt det tilsvarende ELFUL-bidrag i hver af de referenceperioder som omhandlet i denne artikels stk. 2
- b) de oplysninger om finansielle instrumenter, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2021/2116
- c) de yderligere oplysninger om forskud udbetalt til støttemodtagere, der er omhandlet i artikel 44, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116
- d) det inddrevne beløb i indeværende periode, jf. stk. 2 i denne artikel, for så vidt angår den strategiske plan
- e) det inddrevne beløb i indeværende periode, jf. stk. 2 i denne artikel, for så vidt angår ELFUL's programmer for udvikling af landdistrikterne fra og med 2007, og for hvilke medlemsstaterne ikke længere er forpligtet til at indsende en mellemliggende udgiftsanmeldelse
- f) beløbene vedrørende teknisk bistand.

Ved beregningen af, hvilke udgifter der er afholdt og skal anmeldes til ELFUL, skal der tages hensyn til de sanktioner, der anvendes inden for rammerne af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystem i tilfælde af manglende overholdelse.

2. Når Kommissionen har godkendt en strategisk plan, sender medlemsstaterne, i overensstemmelse med artikel 90, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. i), i forordning (EU) 2021/2116, Kommissionen deres udgiftsanmeldelser inden følgende frister:

- a) senest den 30. april for udgifter for perioden fra den 1. januar til den 31. marts
- b) senest den 31. juli for udgifter for perioden fra den 1. april til den 30. juni
- c) senest den 10. november for udgifter for perioden fra den 1. juli til den 15. oktober
- d) senest den 31. januar for udgifter for perioden fra den 16. oktober til den 31. december.

Hvis den strategiske plan gennemføres af mere end et betalingsorgan i en medlemsstat, sikrer koordineringsorganet, at udgiftsanmeldelserne fremsendes samme dag.

Alle udgifter betalt af betalingsorganerne til støttemodtagerne i overensstemmelse med artikel 86 i forordning (EU) 2021/2115 indtil udgangen af den sidste periode, som er angivet i dette stykkes første afsnit, forud for godkendelsen af en strategisk plan, jf. artikel 118 i nævnte forordning, afholdes dog på medlemsstaternes ansvar og anmeldes til Kommissionen i den første udgiftsanmeldelse efter vedtagelsen af denne plan. Inddrevne beløb for den tilsvarende periode, jf. stk. 1, andet afsnit, litra d) og e), i denne artikel, anmeldes også i denne anmeldelse. Samme regel finder tilsvarende anvendelse, hvis der er foretaget en ændring af en strategisk plan, jf. artikel 119 i forordning (EU) 2021/2115, undtagen for så vidt angår tilpasning af finansieringsplaner som omhandlet i artikel 23 i nærværende forordning.

Med hensyn til finansielle instrumenter, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 58 i forordning (EU) 2021/1060 og artikel 80 i forordning (EU) 2021/2115, anmeldes udgifterne i det regnskabsår, hvor betingelserne, jf. artikel 32, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2021/2116, er opfyldt, og de var blevet afholdt af betalingsorganet før regnskabsårets udgang.

Alle finansielle oplysninger, der kræves i henhold til denne artikel, meddeles i euro.

Artikel 23

Beregning af det beløb, der skal betales

1. Unionens bidrag, der skal betales til dækning af de støtteberettigede offentlige udgifter, undtagen supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 115, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115, skal anføres i den finansieringsplan, som var i kraft den første dag i den pågældende referenceperiode, og beregnes, for så vidt angår de strategiske planer, jf. artikel 118 i samme forordning, som følger:

- a) for hver referenceperiode, jf. artikel 22, stk. 2, i denne forordning, på basis af ELFUL's bidragssats, der er fastsat i artikel 91 i forordning (EU) 2021/2115 og godkendt af Kommissionen i henhold til artikel 118 i samme forordning
- b) for visse typer støtteberettigede udgifter, jf. artikel 155 i forordning (EU) 2021/2115 i perioden 2023-2027, på grundlag af interventionens bidragssats, der er fastsat i den strategiske plan på de betingelser, der er fastlagt i nævnte artikel
- c) teknisk bistand på grundlag en standardsats, jf. artikel 94, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115.

Beregningen omfatter de korrektioner af Unionens bidrag, som er anmeldt i udgiftsanmeldelsen for den pågældende periode.

2. Hvis det samlede EU-bidrag til den strategiske plan overstiger bidraget til en type intervention, for så vidt angår ELFUL, nedsættes det beløb, der skal udbetales, til det beløb, der er programmeret til den pågældende type intervention, jf. dog loftet i artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116. Ethvert EU-bidrag, der udelukkes som følge heraf, kan udbetales senere på betingelse af, at medlemsstaten har forelagt en tilpasset finansieringsplan, som Kommissionen har godkendt.

Artikel 24

Automatisk frigørelse

Hvis en medlemsstat ikke indgiver en revideret finansieringsplan, jf. artikel 34, stk. 6, i forordning (EU) 2021/2116, og den tilhørende ændring af den strategiske plan inden den 30. juni, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt interventionstype, ved at ændre afgørelsen om godkendelse af medlemsstatens strategiske plan senest den 30. september.

Afdeling 4

Fælles bestemmelser for fondene

Artikel 25

Elektronisk udveksling af oplysninger og dokumenter

1. Kommissionen definerer informationssystemer, så der elektronisk kan udveksles dokumenter og oplysninger mellem den og medlemsstaterne som led i den fremsendelse og indhentning af oplysninger, som skal finde sted i henhold til artikel 90 i forordning (EU) 2021/2116 og de fornødne gennemførelsesbestemmelser hertil. Den underretter medlemsstaterne om de almindelige betingelser for indførelsen af disse systemer i Komitéen for Landbrugsfondene.
2. De i stk. 1 omhandlede informationssystemer kan navnlig anvendes til at behandle følgende:
 - a) de data, der er nødvendige for de finansielle transaktioner, navnlig dem, der vedrører betalingsorganernes årsregnskaber, anmeldelser af udgifter og formålsbestemte indtægter og fremsendelsen af de i artikel 3 i delegeret forordning (EU) 2022/127 og i artikel 8, 10, 11, 12, 14, 18, 19, 21, 22, 23 og 32 i nærværende forordning omhandlede oplysninger og dokumenter
 - b) dokumenter af fælles interesse, som gør det muligt at overvåge månedlige og mellemliggende anmeldelser af udgifter og årsregnskaber og få indblik i de oplysninger og dokumenter, som betalingsorganerne skal stille til rådighed for Kommissionen
 - c) EU-bestemmelser og retningslinjer fra Kommissionen til de myndigheder, der i henhold til forordning (EU) 2021/2116 er godkendt og udpeget til at forestå finansieringen af den fælles landbrugspolitik, og retningslinjer for harmoniseret anvendelse af de pågældende retsfor skrifter.
3. Formen og indholdet af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 10, 18, 19, 21, 22, 23 samt artikel 32, fastlægges ved hjælp af forlæg, som stilles til rådighed af Kommissionen for medlemsstaterne gennem informationssystemerne.

Kommissionen tilpasser og ajourfører forlæggene efter at have informeret Komitéen for Landbrugsfondene herom.

4. De i stk. 1 omhandlede informationssystemer kan indeholde de værktøjer, der er nødvendige for at Kommissionen kan registrere data og forvalte regnskaberne for fondene.
5. Dataene om de finansielle transaktioner meddeles, indlæses og ajourføres i de i stk. 1 omhandlede informationssystemer, under betalingsorganernes ansvar af betalingsorganerne selv eller af organer, som får denne opgave overdraget, eventuelt via de godkendte koordineringsorganer, jf. artikel 9, stk. 4, og artikel 10 i forordning (EU) 2021/2116.
6. Hvis der i forbindelse med et dokument, der sendes i henhold til artikel 90, stk. 1, litra c), nr. i) og iii), i forordning (EU) 2021/2116, eller en procedure i informationssystemerne kræves en bemyndiget persons underskrift eller godkendelse på et eller flere trin i proceduren, skal denne obligatoriske elektroniske signatur eller godkendelse gives i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014.
7. Elektroniske og digitale dokumenter skal opbevares i hele den periode, som er fastsat i artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) 2022/127.
8. I tilfælde af eventuelle funktionsfejl i et informationssystem eller en ustabil forbindelse kan medlemsstaten med Kommissionens forudgående godkendelse sende dokumenterne i en anden form, som Kommissionen fastsætter betingelserne for.

*Artikel 26***Krav til godtgørelse af udgifter til fondene**

1. Godkendte betalingsorganer eller det godkendte koordineringsorgan skal foretage udgiftsanmeldelserne i form af strukturerede data for fondene på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne.
2. EGFL- og ELFUL-udgifter samt EGFL's formålsbestemte indtægter, der anmeldes for en periode, kan indbefatte korrektioner af beløb, der er anmeldt for tidligere anmeldelsesperioder i det samme regnskabsår.
3. Korrektion af EGFL- og ELFUL-udgifter og formålsbestemte indtægter, der kan konteres det regnskabsår, som ikke er anført i henholdsvis de månedlige og mellemliggende anmeldelser, kan kun foretages i forbindelse med det årsregnskab, der skal forelægges Kommissionen i henhold til artikel 90, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. iii), i forordning (EU) 2021/2116.
4. Kommissionen indbetaler EU-bidraget på den konto eller de konti, som hver medlemsstat har åbnet, hvis der er budgetmidler til rådighed.
5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn eller nummer på kontoen/kontiene i det format, som Kommissionen har stillet til deres rådighed.

*Artikel 27***Suspension af betalinger**

I de gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges månedlige udbetalinger jf. artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116 eller de mellemliggende betalinger, jf. artikel 32 i nævnte forordning, tages der hensyn til den suspension af betalinger, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1 og 2, artikel 41, stk. 2, og artikel 42, stk. 2, i samme forordning.

*Artikel 28***Handlingsplaner i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning**

1. Efter vurderingen af den begrundelse, som medlemsstaten har fremlagt i forbindelse med præstationsgennemgangen, jf. artikel 135 i forordning (EU) 2021/2115, kan Kommissionen anmode den pågældende medlemsstat om at fremlægge en handlingsplan som omhandlet i artikel 41 i forordning (EU) 2021/2116. Inden for to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning fremlægger medlemsstaten en handlingsplan. I denne handlingsplan foreslår medlemsstaten konkrete afhjælpende foranstaltninger for at afhjælpe manglerne og identificere de interventioner, der påvirker gennemførelsen af den strategiske plan, navnlig med hensyn til afvigelser fra de milepæle, der er fastsat for at nå de specifikke mål, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115. De afhjælpende foranstaltninger skal beskrives tilstrækkeligt detaljeret til, at Kommissionen kan vurdere, om handlingsplanen er egnet til at afhjælpe disse mangler, herunder, hvor det er relevant, foranstaltningerne til forbedring af de berørte interventioners resultater.
2. For hver af foranstaltningerne fastsætter medlemsstaten den planlagte gennemførelsesfrist, som ikke må være senere end 2 år efter det tidspunkt, hvor handlingsplanen iværksættes. For at gøre det muligt at vurdere den forventede tidsplan for gennemførelsen af handlingsplanen skal medlemsstaten også opstille indikatorer for fremskridt hen imod denne frist, idet der som minimum skal fastsættes en indikator for hver tredje måned i hele den periode, handlingsplanen dækker.
3. Inden for to måneder efter modtagelsen af handlingsplanen fra den berørte medlemsstat underretter Kommissionen, hvis det er relevant, skriftligt medlemsstaten om sine indvendinger mod den forelagte handlingsplan og anmoder om, at den ændres. Inden for to måneder efter modtagelsen af Kommissionens bemærkninger skal den berørte medlemsstat give supplerende præciseringer eller forelægge en ajourført handlingsplan.

4. Efter den i stk. 3 omhandlede periode underretter Kommissionen skriftligt medlemsstaten om, hvorvidt den mener, at handlingsplanen er tilstrækkelig til at afhjælpe de mangler, der påvirker gennemførelsen af den strategiske plan. I tilfælde af en positiv vurdering betragtes medlemsstatens modtagelse af denne vurdering som datoen for iværksættelsen af handlingsplanen. Datoen for iværksættelsen berører ikke den pågældende medlemsstats mulighed for at påbegynde gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger tidligere. I tilfælde af en negativ vurdering underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om sin hensigt om suspension af betalinger, jf. artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116.

5. Medlemsstaterne udarbejder handlingsplanerne og aflægger rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen heraf, i overensstemmelse med den skabelon, som Kommissionen har fremlagt på tidspunktet for forelæggelsen af den årlige præstationsrapport, jf. artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), i forordning (EU) 2021/2116. Skabelonen skal være til rådighed og anvendes i elektronisk form.

Artikel 29

Handlingsplaner som følge af mangler i forvaltningssystemerne

1. Medlemsstaten forelægger den i artikel 42 i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede handlingsplan senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. I sin handlingsplan foreslår den pågældende medlemsstat konkrete foranstaltninger til afhjælpning af hver af de alvorlige mangler, som Kommissionen har påpeget. De korrigerende foranstaltninger skal beskrives fyldestgørende med henblik på at sætte Kommissionen i stand til at vurdere, om handlingsplanen er tilstrækkelig til at afhjælpe manglerne.

2. For hver af foranstaltningerne fastsætter medlemsstaten den planlagte gennemførelsesfrist, som ikke må være senere end to år efter den dato, hvor handlingsplanen iværksættes. For at gøre det muligt at vurdere fremskridtsindikatorerne skal medlemsstaten også opstille milepæle hen imod denne frist, idet der som minimum skal fastsættes en milepæl for hver tredje måned i hele den periode, handlingsplanen dækker.

3. Inden for to måneder efter modtagelsen af handlingsplanen fra den berørte medlemsstat underretter Kommissionen, hvis det er relevant, skriftligt medlemsstaten om sine indvendinger mod den forelagte handlingsplan og anmoder om, at den ændres. Inden for to måneder efter modtagelsen af Kommissionens bemærkninger skal den berørte medlemsstat give supplerende præciseringer eller forelægge en ajourført handlingsplan. I behørigt begrundede tilfælde kan denne periode forlænges.

4. Efter de i stk. 3 omhandlede udvekslinger og senest to måneder efter modtagelsen af den seneste meddelelse fra medlemsstaten underretter Kommissionen skriftligt medlemsstaten om sin vurdering. I tilfælde af en positiv vurdering betragtes medlemsstatens modtagelse af denne vurdering som datoen for iværksættelsen af handlingsplanen. Datoen for iværksættelsen berører ikke den pågældende medlemsstats mulighed for at påbegynde gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger tidligere. I tilfælde af en negativ vurdering som følge af en åbenlyst utilstrækkelig handlingsplan underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om sin hensigt om suspension af betalinger, jf. artikel 42, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116.

5. Hvis der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med gennemførelsen af handlingsplanen, eller den ikke er blevet forelagt i overensstemmelse med Kommissionens skriftlige anmodning, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om sin hensigt om suspension af betalinger, jf. artikel 42, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116.

6. For så vidt angår tilbagevendende alvorlige mangler, der er konstateret i de evalueringsrapporter, der er omhandlet i artikel 68, stk. 3, artikel 69, stk. 6, og artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, anmoder Kommissionen om en handlingsplan i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i nævnte forordning, hvis de samme mangler konstateres uden nogen forbedring for andet år i træk.

7. Medlemsstaterne udarbejder handlingsplanerne og aflægger rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen heraf, i overensstemmelse med den skabelon, som Kommissionen har fremlagt. Skabelonen skal være til rådighed og anvendes i elektronisk form.

KAPITEL III

Regnskabsafslutning

Afdeling 1

Inddrivelse af fordringer

Artikel 30

Inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb

1. For så vidt angår ethvert uretmæssigt udbetalt beløb som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, indfører medlemsstaterne et system, der sikrer anmodning om tilbagebetaling fra støttemodtagerne inden for en rimelig frist, efter at betalingsorganet eller det organ, der er ansvarligt for inddrivelsen, i givet fald har modtaget en kontrolrapport eller et lignende dokument, hvoraf det fremgår, at en uregelmæssighed har fundet sted. Systemet skal sikre, at de tilsvarende beløb registreres i betalingsorganets debitorbogholderi på tidspunktet for anmodningen om tilbagebetaling.
2. Medlemsstaterne indfører et system, der sikrer, at inddrivelsesprocedurerne, herunder beregning af renter i overensstemmelse med gældende nationale love og administrative bestemmelser, jf. artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, modregning og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, iværksættes, og at der følges rettidigt op herpå. Det sikres, at der følges op på inddrivelse af gæld i overensstemmelse med den gældende nationale inddrivelsesprocedure, og de inddrevne beløb tilbagebetales rettidigt til fondene.
3. Korrektionen af gæld til fondene finder kun sted, hvis det ved et administrativt eller retligt instrument, som har endelig karakter, konstateres, at der ikke foreligger nogen uregelmæssigheder.
4. Medlemsstaterne skal behørigt begrunde afskrivningen af en gæld og beslutningen om ikke at fortsætte inddrivelsen af en gæld i overensstemmelse med de gældende nationale regler.

Artikel 31

Inddrivelse ved modregning

Uanset eventuelle andre nationale håndhævelsesforanstaltninger modregner medlemsstaterne ethvert uretmæssigt udbetalt beløb som følge af en støttemodtagers udestående uregelmæssighed, der er konstateret i overensstemmelse med den nationale lovgivning, i eventuelle fremtidige betalinger til støttemodtageren fra det betalingsorgan, der er ansvarligt for inddrivelsen af gælden.

Afdeling 2

Afslutning

Artikel 32

Årsregnskabernes indhold

1. Årsregnskaberne, jf. artikel 90, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. iii), i forordning (EU) 2021/2116, omfatter:
 - a) de i artikel 45 i samme forordning omhandlede formålsbestemte indtægter
 - b) udgifterne for EGFL efter fradrag af eventuelle uretmæssigt udbetalte beløb, der endnu ikke er inddrevet ved udgangen af regnskabsåret, bortset fra de i litra f) i dette stykke omhandlede beløb, herunder eventuelle påløbne renter, opdelt på konti og underkonti på EU-budgettet

- c) udgifterne for ELFUL opdelt på programmer, foranstaltninger eller interventionstyper, alt efter hvad der er relevant, og den specifikke bidragssats. Den årlige udgiftsoversigt skal også indeholde oplysninger om de inddrevne beløb. Når et program eller en strategisk plan er afsluttet, vil eventuelle uretmæssigt udbetalte beløb, der endnu ikke er inddrevet, bortset fra de i litra f) i dette stykke omhandlede beløb, herunder eventuelle påløbne renter, blive fratrukket udgifterne for det pågældende regnskabsår
- d) en tabel over forskelle, opdelt på konti og underkonti eller for ELFUL's vedkommende på programmer, foranstaltninger eller interventionstyper, alt efter hvad der er relevant, og på de specifikke bidragssatser og fokusområder, hvis det er relevant, mellem de udgifter og de formålsbestemte indtægter, der er anmeldt i årsregnskabet, og dem, der er anført for samme periode i de i artikel 10, stk. 2, i denne forordning omhandlede dokumenter, for så vidt angår EGFL, og forordningens artikel 22, stk. 2, for så vidt angår ELFUL, ledsaget af en redegørelse for hver forskel
- e) særskilt de finansielle byrder, der påhviler henholdsvis den berørte medlemsstat og Unionen i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, første afsnit, og artikel 54, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁶⁾ i forbindelse med:
- i) udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til støtteordninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁷⁾ for kalenderåret 2022 og tidligere
 - ii) foranstaltninger, der er fastlagt i henhold til forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014 frem til den 31. december 2022
 - iii) støtte til driftsprogrammer for anerkendte producentorganisationer eller sammenslutninger heraf i frugt- og grøntsagssektoren og støtteprogrammer i vinsektoren som omhandlet i artikel 5, henholdsvis stk. 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 ⁽¹⁸⁾ i forbindelse med udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget for operationer, der er gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 efter den 31. december 2022 og indtil udløbet af drifts- eller støtteprogrammerne i overensstemmelse med henholdsvis artikel 5, stk. 6, litra c), og artikel 5, stk. 7, i forordning (EU) 2021/2117
 - iv) indtægter, der er anmeldt inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter, som er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 27/2004 ⁽²⁰⁾
- f) et udtog af uretmæssigt udbetalte beløb, der stadig skal inddrives ved regnskabsårets udgang, og som skyldes uregelmæssigheder som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽²¹⁾, herunder eventuelle sanktioner, som er fastsat i EU-reglerne for de enkelte sektorer, og påløbne renter; udtoget indsendes i form af et skema, efter det forlæg, der er fastsat i bilag V til nærværende forordning. For så vidt angår de i litra e) i dette stykke omhandlede udgifter, fremlægges der et udtog for de uretmæssigt udbetalte beløb i form af en oversigt efter modellen i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 af 2. december 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 262).

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁰⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 27/2004 af 5. januar 2004 om overgangsbestemmelser for gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 for så vidt angår finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 36).

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

- g) et uddrag fra debitorbogholderiet af de beløb, der skal inddrives og krediteres enten EGFL eller ELFUL, bortset fra de i litra b), c), e) og f) i dette stykke omhandlede beløb, herunder eventuelle sanktioner og påløbne renter, efter det forlæg, der er fastsat i bilag III til gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 med hensyn til de i litra e) i dette stykke omhandlede udgifter
 - h) en oversigt over interventionsoperationerne og en liste over lagerbeholdninger og oplagringssteder ved regnskabsårets afslutning
 - i) bekræftelse af, at udgifter, formålsbestemte indtægter og oplysninger om alle lagerbevægelser på interventionslagre opbevares i betalingsorganets registre og regnskaber
 - j) ultimosaldoen ved regnskabsårets afslutning for uudnyttede/ikkeafviklede kumulerede forskud udbetalt af medlemsstaterne til støttemodtagerne, opdelt for EGFL's vedkommende på de enkelte interventioner og for ELFUL's vedkommende på de enkelte programmer eller interventionstyper, alt efter hvad der er relevant, og for sidstnævntes vedkommende med angivelse af de finansielle instrumenter. For så vidt angår de finansielle instrumenter vedrører ultimosaldoen beløb, som Kommissionen har udbetalt som forskud i overensstemmelse med artikel 32, stk. 4, litra a), i forordning (EU) 2021/2116, og som hverken er blevet anvendt af medlemsstaterne til udbetaling til eller til gavn for de endelige modtagere eller er blevet forpligtet til garantikontrakter eller betalt som forvaltningsgebyrer og -omkostninger i overensstemmelse med artikel 80, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115.
2. Årsregnskabet danner grundlag for den årlige præstationsrapport, der skal forelægges i henhold til artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115.

Artikel 33

Videregivelse af oplysninger

1. Med henblik på regnskabsafslutningen i henhold til artikel 53 og artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 tilsender medlemsstaterne Kommissionen:
- a) de konti, der indgår i årsregnskabet, jf. artikel 32 i denne forordning
 - b) den årlige præstationsrapport som omhandlet i artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115
 - c) den udtalelse og de rapporter, der er udarbejdet af det eller de certificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3 og 4, i denne forordning
 - d) forvaltningserklæringerne, jf. denne forordnings artikel 3
 - e) et årligt sammendrag af de endelige revisionsberetninger og af gennemførte kontroller, herunder en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder, der er konstateret i systemerne, samt korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt, jf. artikel 63, stk. 5, litra b), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra c), i forordning (EU) 2021/2116, og som er indgivet sammen med den i artikel 3 i denne forordning omhandlede forvaltningserklæring fra betalingsorganet.

Efter anmodning fra Kommissionen fremlægger medlemsstaten en komplet registrering af alle de regnskabsoplysninger, der er nødvendige til statistik- og kontrolformål, vedrørende udgifter i forbindelse med de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014. Formen og indholdet af regnskabsoplysningerne fastlægges af Kommissionen.

2. De i stk. 1 omhandlede dokumenter fremsendes til Kommissionen senest den 15. februar i året efter udgangen af det regnskabsår, som de vedrører. Dokumenterne fremsendes elektronisk i den form og på de betingelser, der er fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 25.

Disse dokumenter skal forsynes med en obligatorisk elektronisk signatur som defineret i forordning (EU) nr. 910/2014.

3. Efter anmodning fra Kommissionen eller på en medlemsstats initiativ kan der fremsendes yderligere oplysninger til Kommissionen om regnskabsafslutningen inden for en frist, der fastsættes af Kommissionen under hensyn til omfanget af det arbejde, det kræver at fremskaffe de pågældende oplysninger. Hvis sådanne oplysninger ikke foreligger, kan Kommissionen foretage regnskabsafslutningen på grundlag af de foreliggende oplysninger.

4. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen godtage en anmodning om senere fremlæggelse af oplysninger, hvis den pågældende anmodning fremsættes før udløbet af fremlæggelsesfristen.

Artikel 34

Opbevaring af regnskabsoplysninger

1. De bilag, der tjener som dokumentation for de finansierede udgifter og de formålsbestemte indtægter, der skal opbevares af EGFL, skal holdes til rådighed for Kommissionen i tre år efter det år, hvor Kommissionen afslutter regnskaberne for det pågældende regnskabsår i henhold til artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116.

2. De bilag, der tjener som dokumentation for de finansierede udgifter og de formålsbestemte indtægter, der skal opbevares af ELFUL, skal holdes til rådighed for Kommissionen i mindst tre år efter det år, hvor betalingsorganets endelige betaling har fundet sted.

3. I tilfælde af uregelmæssigheder eller forsømmelighed skal de i stk. 1 og 2 omhandlede bilag holdes til rådighed for Kommissionen i mindst tre år efter det år, hvor beløbene er inddrevet fuldt ud hos modtageren og krediteret fondene.

4. De bilag, der tjener som dokumentation med hensyn til output svarende til de anmeldte udgifter under EGFL i henhold til forordning (EU) 2021/2115 og under ELFUL holdes til rådighed for Kommissionen i mindst tre år efter det år, hvor de endelige udgifter er anmeldt under de strategiske planer i henhold til forordning (EU) 2021/2115.

5. I tilfælde af en procedure for efterprøvende regnskabsafslutning i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116 skal de i stk. 1 og 2 omhandlede bilag holdes til rådighed for Kommissionen i mindst et år efter det år, hvor den pågældende procedure er afsluttet, eller, dersom en overensstemmelsesbeslutning er genstand for en retslig procedure ved EU-Domstolen, i mindst et år efter det år, hvor den pågældende procedure er afsluttet.

6. De i stk. 1-5 omhandlede bilag holdes til rådighed for Kommissionen i papirudgave, i elektronisk form og/eller i begge former.

Bilag må kun opbevares udelukkende i elektronisk form, hvis det i henhold til den berørte medlemsstats lovgivning er tilladt at anvende elektroniske dokumenter som dokumentation for underliggende transaktioner i forbindelse med domstolsprøvelser.

Hvis dokumenterne kun opbevares i elektronisk form, skal det pågældende system overholde kravene i afdeling 3, punkt B), i bilag I til delegeret forordning (EU) 2022/127.

Artikel 35

Finansiel regnskabsafslutning

1. I Kommissionens afgørelse om regnskabsafslutning, jf. artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116, fastsættes de udgifter, der er afholdt i hver enkelt medlemsstat i det pågældende regnskabsår, og som skal anerkendes som berettigede til at blive debiteret fondene, på grundlag af de regnskaber, der er omhandlet i artikel 32 i denne forordning, og eventuelle nedsættelser og suspensioner i henhold til artikel 39, 40 og 41 i forordning (EU) 2021/2116.

For ELFUL omfatter det beløb, der fastsættes i afgørelsen om regnskabsafslutning, de midler, som den pågældende medlemsstat kan genanvende ved omfordeling i overensstemmelse med artikel 57 i forordning (EU) 2021/2116.

2. For EGFL fastsættes det beløb, der som følge af afgørelsen om regnskabsafslutning skal tilbagebetales af eller udbetales til den enkelte medlemsstat, ved, at de månedlige betalinger, der er foretaget for det pågældende regnskabsår, fratrækkes de udgifter, der er anerkendt for samme år i henhold til stk. 1. Kommissionen trækker dette beløb fra eller lægger det til den månedlige betaling vedrørende de udgifter, der er afholdt i den anden måned efter afgørelsen om regnskabsafslutning.

For ELFUL fastsættes det beløb, der som følge af afgørelsen om regnskabsafslutning skal tilbagebetales af eller udbetales til den enkelte medlemsstat, ved, at de mellemliggende betalinger, der er foretaget for det pågældende regnskabsår, fratrækkes de udgifter, der er anerkendt for samme år i henhold til stk. 1.

Kommissionen fratrækker dette beløb eller lægger det til den første betaling, som medlemsstaten har indgivet udgiftsannonce for, efter afgørelsen er truffet i overensstemmelse med artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116.

3. Senest den 30. april i året efter regnskabsårets afslutning giver Kommissionen den pågældende medlemsstat meddelelse om resultaterne af sin kontrol af de indsendte oplysninger sammen med eventuelle forslag til ændringer.
4. Hvis Kommissionen af årsager, der må tilskrives den pågældende medlemsstat, ikke er i stand til at afslutte medlemsstatens regnskab inden den 31. maj i det følgende år, underretter Kommissionen denne medlemsstat om de supplerende undersøgelser, som den har til hensigt at foretage i henhold til artikel 49 i forordning (EU) 2021/2116.
5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på formålsbestemte indtægter, jf. artikel 45 i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 36

Præstationsafstemning

1. Når Kommissionen fastsætter de beløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med, anvender den, når den konstaterer, at udgifterne ikke har et tilsvarende output som anført i den årlige præstationsrapport, jf. artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, sine egne undersøgelsesresultater og certificeringsorganets undersøgelsesresultater og tager hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed, forudsat at disse oplysninger fremsendes inden for de frister, som Kommissionen fastsætter for den årlige procedure for præstationsafstemning, der gennemføres i henhold til artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 og i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. Når Kommissionen på grundlag af de årlige regnskabsafslutningsdokumenter, som medlemsstaten har forelagt, og i mangel af tilstrækkelige begrundelser konstaterer, at udgifterne ikke har et tilsvarende output, meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat sine undersøgelsesresultater med angivelse af den konstaterede forskel. Meddelelsen skal indeholde en henvisning til denne artikel.

Medlemsstaten skal svare inden for den frist, der fastsættes i meddelelsen, og som ikke må være mindre end 30 kalenderdage fra modtagelsen af meddelelsen I sit svar har medlemsstaten navnlig lejlighed til:

- a) at fremkomme med bemærkninger til og begrundelser for de konstaterede forskelle
- b) at dokumentere over for Kommissionen, at den reelle konstaterede forskel eller beløbet, som ikke har et tilsvarende output, er mindre end angivet af Kommissionen
- c) at oplyse Kommissionen om, hvilke korrigerende foranstaltninger den har truffet for at sikre korrekt rapportering af output eller sikre, at udgifterne har et tilsvarende output samt datoen for den konkrete iværksættelse af disse.

Den i første og andet afsnit omhandlede kommunikation kan ske elektronisk.

3. Efter at have vurderet medlemsstaternes begrundelser i henhold til stk. 2 i denne artikel vedtager Kommissionen, hvis det er relevant, en afgørelse i henhold til artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 med henblik på at fastsætte de udgiftsbeløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med, og som ikke har et tilsvarende output for det pågældende regnskabsår.

4. For så vidt angår EGFL foretager Kommissionen nedsættelser af EU-finansieringen i de månedlige betalinger vedrørende de udgifter, der er afholdt i den anden måned efter afgørelsen i henhold til artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116.

5. For så vidt angår ELFUL foretager Kommissionen nedsættelser af EU-finansieringen i den første betaling, som medlemsstaten har indgivet udgiftsanmeldelse for, efter at beslutningen i henhold til artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 er truffet.

6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på formålsbestemte indtægter, jf. artikel 45 i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 37

Procedure for regnskabsafslutning

1. For at kunne fastslå, hvilke beløb der skal udelukkes fra EU-finansieringen, når det konstateres, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne, anvender Kommissionen sine egne undersøgelsesresultater og tager hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed for den, forudsat at disse oplysninger fremsendes inden for de frister, som Kommissionen fastsætter for den procedure for regnskabsafslutning, der gennemføres i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116 i overensstemmelse med nærværende artikel. For interventioner omfattet af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, jf. artikel 65 i nævnte forordning, skal Kommissionen også tage hensyn til evalueringsrapporterne om kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller, af ordningen med geospatiale støtteansøgninger samt af arealovervågningssystemet.

2. Når Kommissionen som følge af en undersøgelse finder, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne, meddeler den den pågældende medlemsstat sine undersøgelsesresultater og angiver de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at reglerne overholdes fremover, sammen med størrelsen af den foreløbige finansielle korrektion, som den i den pågældende fase af proceduren finder passende på grundlag af sine undersøgelsesresultater. Kommissionen meddeler også et tidspunkt for et bilateralt møde senest fem måneder efter udløbet af den svarfrist, som medlemsstaten får. Meddelelsen skal indeholde en henvisning til denne artikel.

Medlemsstaten afgiver svar inden for to måneder efter modtagelsen af meddelelsen. I sit svar har medlemsstaten navnlig lejlighed til:

- a) at dokumentere over for Kommissionen, at det reelle omfang af den manglende overholdelse eller risikoen for fondene er mindre end angivet af Kommissionen
- b) at oplyse Kommissionen om, hvilke korrigerende foranstaltninger den har truffet for at efterleve EU-reglerne, og datoen for den konkrete iværksættelse af disse.

I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen efter en begrundet anmodning fra medlemsstaten give tilladelse til en forlængelse på højst to måneder af den to måneder lange frist. Begrundelsen kan være certificeringsorganets vurdering af medlemsstatens beregning. Anmodningen rettes til Kommissionen inden udløbet af denne periode.

Hvis medlemsstaten mener, at et bilateralt møde ikke er påkrævet, informerer den Kommissionen herom i sit svar på meddelelsen.

3. På det bilaterale møde søger de to parter at nå til enighed om de foranstaltninger, der skal træffes, og vurderingen af overtrædelsens omfang og den økonomiske skade, der er påført EU-budgettet.

Kommissionen udarbejder referatet inden for 30 arbejdsdage efter det bilaterale møde og sender det til medlemsstaten. Medlemsstaten kan inden for 15 arbejdsdage efter modtagelse af referatet sende sine bemærkninger til Kommissionen.

Kommissionen meddeler inden for seks måneder efter at have sendt referatet af det bilaterale møde formelt medlemsstaten sine konklusioner på grundlag af de oplysninger, som den har modtaget som led i proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning. Denne meddelelse skal indeholde en vurdering af de udgifter, der skal udelukkes fra EU-finansiering i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 14 og 15 i delegeret forordning (EU) 2022/127. Meddelelsen skal indeholde en henvisning til artikel 43, stk. 1, i nærværende forordning.

Meddeler en medlemsstat Kommissionen, at et bilateralt møde ikke er påkrævet, løber fristen seks på måneder fra datoen for Kommissionens modtagelse af meddelelsen.

4. Hvis medlemsstaten har anvendt den i artikel 43 omhandlede forligsprocedure, meddeler Kommissionen den sine konklusioner senest seks måneder efter:

- a) modtagelsen af rapporten fra forligsorganet eller
- b) modtagelsen af yderligere information fra medlemsstaten inden for den i artikel 43, stk. 3, andet afsnit, omhandlede frist, såfremt betingelserne i nærværende artikels stk. 6 er opfyldt.

5. For at kunne anvende proceduren i stk. 3 og 4 inden for de respektive frister skal Kommissionen have adgang til alle de oplysninger, der er relevante på det pågældende stadium af proceduren. Når Kommissionen finder, at den mangler oplysninger, kan den når som helst inden for de frister, der er fastsat i nævnte stykker:

- a) udbede sig yderligere oplysninger fra medlemsstaten i en meddelelse, som medlemsstaten skal besvare inden for to måneder efter modtagelsen heraf, og/eller
- b) informere medlemsstaten om, at den har til hensigt at foretage et ekstra kontrolbesøg for at gennemføre de nødvendige kontroller.

De i stk. 3 og 4 omhandlede frister fastsættes i så fald på ny enten fra Kommissionens modtagelse af de yderligere oplysninger, den har anmodet om, eller fra den sidste dag af det ekstra kontrolbesøg.

Hvis de frister, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4 og i dette stykke, helt eller delvist omfatter august måned, løber fristen ikke i nævnte måned.

6. Ved vurderingen af, hvilke udgifter der skal udelukkes fra EU-finansiering, kan der kun tages hensyn til de oplysninger, som medlemsstaten har afgivet efter Kommissionens formelle meddelelse som omhandlet i stk. 3, tredje afsnit:

- a) når det er nødvendigt for at undgå grov overvurdering af den økonomiske skade, der er påført EU-budgettet, og
- b) hvis den forsinkede afgivelse af oplysninger er behørigt begrundet i eksterne faktorer og ikke hindrer Kommissionen i rettidigt at vedtage sin afgørelse i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

7. Kommissionen træffer om fornødent efter at have meddelt medlemsstaten sine konklusioner i henhold til denne artikels stk. 3 eller 4, en eller flere afgørelser i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116 med henblik på at udelukke de udgifter, der er afholdt, uden at EU-reglerne er overholdt, fra EU-finansiering. Kommissionen kan iværksætte flere på hinanden følgende procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning, indtil medlemsstaten faktisk har iværksat de korrigerende foranstaltninger.

8. For så vidt angår EGFL nedsætter Kommissionen EU-finansieringen ved fradrag i de månedlige betalinger vedrørende de udgifter, der er afholdt i den anden måned efter afgørelsen i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116.

For så vidt angår ELFUL nedsætter Kommissionen EU-finansieringen ved fradrag i den første betaling, som medlemsstaten har indgivet udgifts anmeldelsen for, efter at afgørelsen i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116 er truffet.

Kommissionen kan dog efter anmodning fra medlemsstaten og efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene vedtage en gennemførelsesafgørelse om fastsættelse af en anden dato for nedsættelserne eller tillade godtgørelse heraf i højst tre trancher, når dette er begrundet i væsentligheden af de fradrag, der er omfattet af en gennemførelsesretsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116. Medlemsstaten forelægger Kommissionen anmodningen om godtgørelse i trancher senest fem dage efter høringen af Komitéen for Landbrugsfondene om afgørelsen i henhold til artikel 55 i nævnte forordning.

9. For medlemsstater, der er omfattet af finansiell støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ⁽²²⁾, Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 ⁽²³⁾ og traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten og efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene vedtage en gennemførelsesafgørelse, hvorved gennemførelsen af afgørelser truffet efter den 1. maj 2025 i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116 udsættes i en periode på højst 24 måneder fra datoen fra vedtagelsen af afgørelsen («afgørelse om udsættelse»).

Afgørelsen om udsættelse skal gøre det muligt at foretage nedsættelserne efter udgangen af udsættelsesperioden i tre årlige trancher. Hvis det samlede beløb, som er omfattet af afgørelsen om udsættelse, udgør mere end 0,02 % af medlemsstatens bruttonationalprodukt, kan Kommissionen godkende tilbagebetaling i højst fem årlige trancher.

Kommissionen kan efter anmodning fra medlemsstaten og efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene træffe afgørelse om at forlænge den udsættelsesperiode, der er omhandlet i første afsnit, én gang og med højst 12 måneder.

Den medlemsstat, der er omfattet af en afgørelse om udsættelse, skal sørge for, at de konstaterede mangler, som førte til nedsættelserne, og som fortsat består på tidspunktet for afgørelsen om udsættelse, bliver afhjulpnet på grundlag af en handlingsplan, der er fastlagt i samråd med Kommissionen, og som indeholder klare fremskridtsindikatorer. Kommissionen ændrer eller ophæver afgørelsen om udsættelse under hensyn til proportionalitetsprincippet i følgende tilfælde:

- a) medlemsstaten undlader at træffe de nødvendige foranstaltninger til afhjælpning af manglerne, der er fastlagt i handlingsplanen
- b) der gøres ikke tilstrækkelige fremskridt med de afhjælpende foranstaltninger sammenlignet med fremskridtsindikatorerne eller
- c) resultaterne af foranstaltningerne er utilfredsstillende.

10. De i stk. 8 og 9 omhandlede gennemførelsesafgørelser vedtages efter den i artikel 102, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede rådgivningsprocedure.

11. I behørigt begrundede tilfælde, der skal meddeles den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen forlænge de i stk. 2-5 fastsatte frister.

12. Den meddelelse, der er omhandlet i denne artikel, kan ske elektronisk.

13. Stk. 1-11 finder tilsvarende anvendelse på formålsbestemte indtægter, jf. artikel 45 i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 38

Beslutning om ikke at iværksætte en regnskabsafslutning

1. Kommissionen kan beslutte ikke at iværksætte eller videreføre en efterprøvende regnskabsafslutning som omhandlet i artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116, hvis den forventer, at den eventuelle finansielle korrektion på grund af den manglende overholdelse, der er konstateret efter en undersøgelse som omhandlet i denne forordnings artikel 37, stk. 2, ikke overstiger 50 000 EUR og 2 % af de relevante udgifter eller de beløb, der skal inddrives.

2. Hvis Kommissionen nedsætter de månedlige betalinger i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2021/2116 kan den beslutte ikke at iværksætte eller videreføre en efterprøvende regnskabsafslutning som omhandlet i artikel 55 i nævnte forordning, såfremt den berørte medlemsstat ikke har gjort indsigelse mod anvendelsen af dette stykke i forbindelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 39, stk. 1 og 2, i samme forordning.

⁽²²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁽²³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

*Artikel 39***Forligsorgan**

I forbindelse med proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning i henhold til artikel 55 i forordning (EU) 2021/2116 skal der etableres et forligsorgan. Det har til opgave:

- a) at behandle sager, der forelægges det af en medlemsstat, som har modtaget en formel meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 37, stk. 3, tredje afsnit, i denne forordning, herunder en vurdering af de udgifter, som Kommissionen har til hensigt at udelukke fra EU-finansiering
- b) at søge at forlige Kommissionens og den pågældende medlemsstats divergerende opfattelser
- c) ved afslutningen af sin undersøgelse at udfærdige en rapport om resultatet af forligsbestrebelse ledsaget af enhver bemærkning, som organet anser for hensigtsmæssig, såfremt tvisten består helt eller delvis.

*Artikel 40***Forligsorganets sammensætning**

1. Forligsorganet skal have mindst fem medlemmer, der udvælges blandt fremtrædende personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som er højt kvalificerede inden for de områder, der henhører under finansiering af den fælles landbrugspolitik, herunder udvikling af landdistrikter, eller finansiel revision.

Medlemmerne skal være statsborgere fra forskellige medlemsstater.

2. Kommissionen udpeger efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene formanden, medlemmerne og suppleanterne for et indledende mandat på tre år.

Mandatet kan kun fornyes med et år ad gangen, idet Komitéen for Landbrugsfondene underrettes herom. Hvis den formand, der skal udpeges, i forvejen er medlem af forligsorganet, fastsættes hans/hendes indledende mandat dog til tre år.

Navnene på organets formand, medlemmer og suppleanter offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Forligsorganets medlemmer modtager et vederlag, hvis størrelse afhænger af, hvor lang tid de må bruge på opgaven. Udgifter godtgøres efter gældende regler for Kommissionens personale.

4. Efter mandatets udløb fortsætter formanden og medlemmerne i deres funktion, indtil de erstattes, eller deres mandat fornyes.

5. Mandatet for medlemmer, der ikke længere opfylder betingelserne for at udøve deres hverv i forligsorganet, eller som af en eller anden grund er indisponible på ubestemt tid, kan afsluttes af Kommissionen efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene.

I så fald erstattes det pågældende medlem i resten af den periode, for hvilken han/hun er udpeget, af en suppleant, idet Komitéen for Landbrugsfondene underrettes herom.

Hvis formandens mandat afsluttes, udpeges det medlem, der skal udøve formandens hverv i resten af den periode, for hvilken formanden var udpeget, af Kommissionen efter høring af Udvalget for Landbrugsfondene.

*Artikel 41***Forligsorganets uafhængighed**

1. Forligsorganets medlemmer udøver deres hverv i fuldkommen uafhængighed og må hverken søge eller modtage instrukser fra Kommissionen, nogen regering eller noget andet organ.

Intet medlem må deltage i forligsorganets arbejde eller undertegne en rapport, hvis han/hun i sine foregående funktioner har været personligt involveret i den pågældende sag.

2. Medlemmerne må ikke videregive oplysninger, de har fået kendskab til gennem deres arbejde i forligsorganet, jf. i øvrigt bestemmelserne i traktatens artikel 287. Oplysningerne er fortrolige og omfattet af tavshedspligt.

*Artikel 42***Arbejdets tilrettelæggelse**

1. Forligsorganets møder finder sted på Kommissionens hjemsted. Formanden forbereder og tilrettelægger arbejdet. I dennes fravær varetages formandskabet af det medlem, der har den højeste anciennitet, jf. dog artikel 40, stk. 5, første afsnit.

Forligsorganets sekretariatsfunktioner varetages af Kommissionen.

2. Rapporterne vedtages med et absolut flertal af tilstedeværende medlemmer, og der skal tre medlemmer til, for at forligsorganet er beslutningsdygtigt, jf. dog artikel 41, stk. 1, andet afsnit.

Rapporterne underskrives af formanden og de øvrige medlemmer, der har deltaget i drøftelserne. De medunderskrives af sekretariatet.

*Artikel 43***Forligsprocedure**

1. Hvis en medlemsstat ønsker at forelægge forligsorganet en sag, skal det ske senest 30 arbejdsdage efter den formelle meddelelse fra Kommissionen, jf. artikel 37, stk. 3, tredje afsnit, ved en begrundet forligsanmodning, der rettes til forligsorganets sekretariat.

2. Den procedure, der skal følges, og sekretariatets adresse meddeles medlemsstaterne via Komitéen for Landbrugsfondene.

3. Forligsanmodningen efterkommes kun, hvis det beløb, der påtænkes udelukket fra EU-finansiering, ifølge meddelelsen fra Kommissionen enten:

a) overstiger 1 mio. EUR,

eller

b) mindst udgør 25 % af medlemsstatens samlede årlige udgifter under den pågældende budgetpost.

Hvis den pågældende medlemsstat under de forudgående drøftelser med en behørig begrundelse har påberåbt sig, at det drejer sig om et principielt spørgsmål vedrørende EU-bestemmelsernes gennemførelse, kan forligsorganets formand dog erklære, at en forligsanmodning skal efterkommes. En sådan anmodning skal dog ikke efterkommes, hvis den udelukkende vedrører et retligt fortolkningsspørgsmål.

4. Forligsorganet udfører sit arbejde så uformelt og hurtigt som muligt, idet det udelukkende baserer sig på de sagsakter, der er tilgængelige for Kommissionen på tidspunktet for meddelelsen af de formelle konklusioner i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, tredje afsnit, og på en upartisk høring af Kommissionen og de berørte nationale myndigheder.

Hvis medlemsstaten finder det nødvendigt at medtage oplysninger i sin forligsanmodning, som endnu ikke er blevet fremsendt til Kommissionen, kan forligsorganet imidlertid alene opfordre Kommissionen til at vurdere disse nye oplysninger, hvis betingelserne i artikel 37, stk. 6, er opfyldt. Oplysningerne fremsendes til Kommissionen senest to måneder efter fremsendelsen af rapporten, jf. artikel 39, litra c).

5. Hvis det ikke er lykkedes forligsorganet fire måneder efter, at det har fået forelagt sagen, at forlige Kommissionens og den berørte medlemsstats standpunkter, anses forligsproceduren for at være slået fejl.

6. I den i artikel 39, litra c), omhandlede rapport angives årsagerne til, at standpunkterne ikke har kunnet forliges. Det skal fremgå, hvorvidt man nåede til delvis enighed i løbet af forligsforhandlingerne, og om forligsorganet opfordrer Kommissionen til at vurdere de nye oplysninger i overensstemmelse med stk. 4, andet afsnit.

7. Rapporten sendes til:

- a) den berørte medlemsstat
- b) Kommissionen, der foretager en undersøgelse, inden den meddeler medlemsstaterne sine konklusioner
- c) de øvrige medlemsstater i Komitéen for Landbrugsfondenes regi.

8. Hvis de i stk. 1, stk. 4, andet afsnit, og stk. 5 omhandlede frister helt eller delvist omfatter august måned, løber fristen ikke i nævnte måned.

KAPITEL IV

Kontrol

Afdeling 1

Generelle regler

Artikel 44

Oplysninger, der skal indsamles om identifikation af støttemodtagere

1. Medlemsstaterne skal sikre, at støttemodtagerne i forbindelse med støtteansøgningerne og betalingsanmodningerne giver de oplysninger, der er nødvendige for identifikation støttemodtagerne, herunder, hvis det er relevant, for identifikation af den koncern, som de deltager i, jf. artikel 2, stk. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽²⁴⁾, fra en bestemt dato, som skal fastsættes af medlemsstaten. Disse oplysninger skal som minimum omfatte:

- a) enhedens navn
- b) moms- eller skatteregistreringsnummer
- c) navn på moderenheden og moms- eller skatteregistreringsnummer
- d) øverste moderselskab og moms- eller skatteregistreringsnummer
- e) datterselskaber og moms- eller skatteregistreringsnumre.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

De i første afsnit omhandlede oplysninger kan anvendes ved udtagelse af kontrolstikprøven som omhandlet i artikel 60, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2116. Oplysningerne kan navnlig anvendes til at føre kontrol med omgåelse som omhandlet i artikel 62 i samme forordning.

2. Oplysningerne om identifikation af koncerner, jf. stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), offentliggøres efterfølgende af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 98 i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 45

Krav til datamineringsværktøjet

1. For at gøre frivillig brug af det i artikel 59, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede datamineringsværktøj, som Kommissionen skal stille til rådighed til kontrollerne i henhold til artikel 60 i nævnte forordning, skal medlemsstaterne sikre, at:

- a) forvaltnings- og kontrolsystemerne, herunder det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i artikel 65, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, kan kobles elektronisk til værktøjet, og for at minimere den administrative byrde og manuelle indgreb skal dataudvekslingen ske automatisk og i maskinlæsbart format
- b) oplysningerne og kontrollen, der foretages med datamineringsværktøjet, automatisk kan sendes tilbage til forvaltnings- og kontrolsystemerne og kan registreres og lagres der.

2. Hvis medlemsstaten beslutter at anvende de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 44 i denne forordning, ved udtagelsen af kontrolstikprøver som omhandlet i artikel 60, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2116, kan oplysningerne efterprøves ved hjælp af nævnte datamineringsværktøj.

Afdeling 2

Kontrol af transaktioner

Artikel 46

Medlemsstaternes kontrol

1. Den systematiske kontrol af virksomhedernes forretningspapirer, som omhandlet i artikel 77, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, gennemføres i hver kontrolperiode som omhandlet i stk. 4 i denne artikel i mindst halvdelen af de virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf inden for finansieringsordningen under EGFL var på over 150 000 EUR i det regnskabsår for EGFL, som gik forud for begyndelsen af den periode, hvor den omhandlede kontrol gennemføres.

2. For hver kontrolperiode udvælger medlemsstaterne, uden at dette berører deres forpligtelser i henhold til artikel 77, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, de virksomheder, der skal kontrolleres ud fra en risikoanalyse af alle foranstaltninger, når det er praktisk muligt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om risikoanalysen som led i kontrolplanen, jf. artikel 80, stk. 1, i samme forordning.

3. Med hensyn til foranstaltninger, hvor medlemsstaten ikke mener, at en risikoanalyse er anvendelig, er kontrol obligatorisk for virksomheder, hvis indtægter inden for finansieringsordningen under EGFL er over 350 000 EUR, og som ikke er kontrolleret efter denne forordning og efter afsnit IV, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2116 i nogen af de to forudgående kontrolperioder.

4. Kontrolperioden løber fra den 1. juli til den 30. juni året efter.

*Artikel 47***Gensidig bistand**

Medlemsstaterne sender en anmodning om gensidig bistand, jf. artikel 79 i forordning (EU) 2021/2116, til hver medlemsstat, hvor virksomheder som omhandlet i nævnte artikel er etableret. Anmodningen skal indeholde alle de oplysninger, som de medlemsstater, der modtager den, har behov for, for at kunne identificere de pågældende virksomheder og opfylde deres kontrolforpligtelser. De medlemsstater, der modtager den, er ansvarlige for kontrollen af de pågældende virksomheder efter artikel 77 i samme forordning.

*Artikel 48***Årlige kontrolplaner og rapporter**

1. Den kontrolplan for kontrol og den rapport, der er omhandlet i artikel 80 i forordning (EU) 2021/2116, skal udarbejdes i overensstemmelse med forlægget i bilag VI og VII til denne forordning.
2. De oplysninger, der skal gives ifølge denne artikel, fremsendes i elektronisk form.
3. Kommissionen underretter årligt medlemsstaterne om resultaterne af kontrollen.

KAPITEL V

Sikkerhedsstillelser

Afdeling 1

Anvendelsesområde, informationsteknologi, force majeure*Artikel 49***Anvendelsesområde**

Dette kapitel finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor lovgivningen for landbrug indeholder bestemmelser om en sikkerhedsstillelse, uanset om udtrykket »sikkerhed« anvendes.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på sikkerhedsstillelse, som gives med det formål at garantere import- og eksportafgifter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽²⁵⁾.

*Artikel 50***E-forvaltning**

Meddelelser, dokumenter og sikkerhedsstillelser kan udarbejdes, behandles og forvaltes ved brug af IT-systemer på den betingelse, at de relevante systemer forvaltes i henhold til de officielt godkendte kvalitets- og sikkerhedsprotokoller, der passer til sådanne systemer.

Hvis de kompetente myndigheder ikke har adgang til de krævede dokumenter pga. forskelle i IT-systemerne, skal disse dokumenter udskrives, og udskriftens rigtighed attesteres af den kompetente myndighed for forvaltningen af disse IT-systemer (»den udstedende myndighed«) eller af en myndighed, der er kompetent til at bekræfte genparter.

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

Sådanne udskrifter kan erstattes af en elektronisk meddelelse mellem den udstedende myndighed og støttemodtageren eller den kompetente myndighed på den betingelse, at den udstedende myndighed sender den i en officielt godkendt certificeringsprotokol, der sikrer meddelelsens ægthed.

Artikel 51

Force majeure-frister

1. Denne artikel finder anvendelse, når der i en bestemt forordning henvises til den.
2. En anmodning om anerkendelse af en sag som force majeure accepteres ikke, hvis den kompetente myndighed modtager den senere end 30 kalenderdage efter den dato, hvor den kompetente myndighed underrettede den erhvervsdrivende om manglende opfyldelse af de relevante forpligtelser, jf. artikel 24, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2022/127, hvor fristen for opfyldelsen af den forpligtelse, der er fastsat i artikel 24, stk. 3, i nævnte forordning er udløbet, eller hvor fremlæggelsen af beviset for opfyldelse af den relevante forpligtelse er udløbet, jf. nævnte forordnings artikel 24, stk. 4.
3. De erhvervsdrivende godtgør til den kompetente myndigheds tilfredshed de omstændigheder, som de mener, udgør force majeure-forhold, inden 181 kalenderdage efter udløbet af fristen for den fuldstændige opfyldelse af forpligtelsen. De erhvervsdrivende kan få indrømmet en forlængelse af fristen, hvis de ikke er i stand til at fremlægge dokumentationen inden den nævnte frist, selv om de har handlet med behørig omhu.
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de tilfælde af force majeure, de har anerkendt, med angivelse af de relevante oplysninger om hvert tilfælde.

Afdeling 2

Sikkerhedsstillelsens form

Artikel 52

Form

1. En sikkerhedsstillelse kan ske i form af:
 - a) midler deponeret i et pengeinstitut, jf. artikel 20, stk. 2 og 3, i delegeret forordning (EU) 2022/127, og/eller
 - b) en kautionist som defineret i overensstemmelse med artikel 22 i delegeret forordning (EU) 2022/127.
2. Den kompetente myndighed kan tillade sikkerhedsstillelse i form af
 - a) pant i kontante indlån i en bank
 - b) anerkendte fordringer på et offentligt organ eller på offentlige midler, der er forfaldne til betaling, og som ikke kan fortrænges af andre krav, og/eller
 - c) pant i kaution, der er omsættelig i den pågældende medlemsstat, forudsat at den er udstedt eller garanteret af den pågældende medlemsstat.
3. Den kompetente myndighed kan fastsætte yderligere betingelser for sikkerhedsstillelse i en form som anført i stk. 2.

Artikel 53

Omsættelig kaution

1. Kaution, der stilles i overensstemmelse med artikel 52, stk. 2, litra c), skal på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen have en salgsværdi af mindst 115 % af det krævede sikkerhedsbeløb.

2. En kompetent myndighed må kun acceptere sikkerhedsstillelse, jf. artikel 52, stk. 2, litra c), hvis den, der stiller sikkerheden, skriftligt forpligter sig til enten at stille yderligere sikkerhed eller udskifte den først stillede sikkerhed, såfremt det pågældende aktivs salgsværdi i et tidsrum på tre måneder er under 105 % af det krævede sikkerhedsbeløb. Denne skriftlige forpligtelse er ikke nødvendig, hvis nævnte forpligtelser allerede er foreskrevet i national lov. Den kompetente myndighed kontrollerer jævnligt værdien af denne sikkerhedsstillelse.
3. Salgsværdien af en sikkerhed som omhandlet i artikel 52, stk. 2, litra c), vurderes af den kompetente myndighed, idet eventuelle forventede salgsmkostninger tages i betragtning.
4. Salgsværdien af sikkerhedsstillelser fastsættes efter den sidst foreliggende notering.
5. Såfremt den kompetente myndighed forlanger det, skal den, der stiller sikkerheden, fremlægge dokumentation for sikkerhedens salgsværdi.

Artikel 54

Udskiftning og afsættelse

1. Enhver form for sikkerhedsstillelse kan udskiftes med en anden.

Dog er udskiftningen betinget af den kompetente myndigheds godkendelse i tilfælde, hvor:

- a) en fortabt sikkerhed endnu ikke er indkasseret eller
- b) en sikkerhed er udskiftet med en anden sikkerhed i en form som omhandlet i artikel 52, stk. 2.

2. En maksimumsgaranti kan udskiftes med en anden maksimumsgaranti, hvis den nye maksimumsgaranti dækker den del af den oprindelige maksimumsgaranti, der på udskiftningstidspunktet skulle sikre opfyldelsen af en eller flere endnu ikke afviklede forpligtelser.

3. Så snart en del af en maksimumsgaranti afsættes til en bestemt forpligtelse, ajourføres restbeløbet.

Afdeling 3

Frigivelse og fortabelse

Artikel 55

Delvis frigivelse

Såfremt der i de specifikke EU-regler, der foreskriver sikkerhedsstillelsen, ikke er angivet nogen minimumsmængde, kan den ansvarlige myndighed selv begrænse antallet af delvise frigivelser af et sikret beløb og fastsætte et minimumsbeløb for sådanne frigivelser.

Inden den kompetente myndighed foretager fuldstændig eller delvis frigivelse af et sikret beløb, kan den forlange, at der først indsendes en skriftlig anmodning herom.

I tilfælde, hvor der er tale om sikkerhedsstillelse på over 100 % af det beløb, der kræves sikret, frigives den del af sikkerheden, som overstiger 100 %, når der sker endelig frigivelse eller fortabelse af resten af det sikrede beløb.

Artikel 56

Fortabelse

1. Når den kompetente myndighed har kendskab til, hvad der fører til hel eller delvis fortabelse af sikkerheden, anmoder den kompetente myndighed straks den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at indbetale det fortabte beløb, idet der indrømmes en betalingsfrist på 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet.

Finder betaling ikke sted inden for denne frist,

- a) inddrager den kompetente myndighed straks sikkerhedsstillelsen i den i artikel 52, stk. 1, litra a), omhandlede form
- b) forelægger den i artikel 52, stk. 1, litra b), omhandlede kautionist krav om betaling, idet der indrømmes en betalingsfrist på indtil 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet
- c) tager den kompetente myndighed straks skridt til at:
 - i) realisere de i artikel 52, stk. 2, litra b) og c), omhandlede former for sikkerhedsstillelse i det omfang, det er nødvendigt for at dække det skyldige beløb
 - ii) skaffe sig rådighed over midler deponeret i et pengeinstitut, jf. artikel 52, stk. 2, litra a).

Den kompetente myndighed kan straks inddrage en sikkerhedsstillelse i den i artikel 52, stk. 1, litra a), omhandlede form uden først at anmode den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at betale.

2. Med forbehold af stk. 1 gælder følgende:

- a) Når beslutningen om at inddrage en sikkerhed er truffet, men ved appel efterfølgende er udskudt i overensstemmelse med national lov, betaler den berørte part renter af det beløb, der faktisk er fortabt, i en periode, der løber fra 30 dage før modtagelsen af det i stk. 1 omhandlede påkrav til dagen før betalingen af det faktisk fortabte beløb.
- b) Når den pågældende som følge af udfaldet af klagen anmodes om inden for 30 dage at betale det fortabte beløb, kan medlemsstaten ved beregning af renter gå ud fra, at betalingen foretages den 20. dag efter datoen for denne anmodning.
- c) Rentesatsen beregnes i henhold til national ret, men må dog i intet tilfælde være lavere end den rentesats, der anvendes ved inddrivelse af nationale beløb.
- d) Betalingsorganerne trækker den betalte rente fra EGFL- eller ELFUL-udgifterne i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2116.
- e) Medlemsstaterne kan periodevis forlange en forhøjelse af sikkerhedsstillelsen i forhold til den involverede rente.

3. Hvis en sikkerhed er blevet inddraget, og beløbet allerede er krediteret EGFL eller ELFUL, og det inddragne beløb som følge af en indgiven klage helt eller delvist skal tilbagebetales med rente i henhold til den efter den nationale ret gældende rentesats, bæres tilbagebetalingsbeløbet af fondene, medmindre medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for tilbagebetalingen af sikkerhedsstillelsen som følge af forsømmelse eller en alvorlig fejl.

Afdeling 4

Information

Artikel 57

Information om fortabelse af sikkerhedsstillelser, typer af sikkerhedsstillelser, kautionister

1. Medlemsstaterne udarbejder for hvert regnskabsår en oversigt, som holdes til rådighed for Kommissionen, og som indeholder oplysninger om det samlede antal fortabte sikkerhedsstillelser med angivelse af det samlede beløb, uanset hvilket stadium sagerne er på efter proceduren i artikel 56, og opdelt efter, om de er godskrevet medlemsstaternes budget eller EU-budgettet. Oplysningerne skal opbevares om alle fortabte sikkerhedsstillelser, der overstiger 1 000 EUR, og hver EU-bestemmelse om, at der skal stilles sikkerhed. Oplysningerne omfatter både de beløb, der er betalt direkte af den pågældende, og de beløb, der er indkommet ved inddragelsen af sikkerhedsstillelsen.
2. Medlemsstaterne skal føre en liste, som holdes til rådighed for Kommissionen, over:
 - a) hvilke institutter der godkendes som kautionister og kravene til disse
 - b) hvilke former for sikkerhedsstillelse der accepteres i henhold til artikel 52, stk. 2, samt betingelserne i forbindelse hermed.

KAPITEL VI

Åbenhed

Artikel 58

Form og præsentationsmåde

1. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 98 i forordning (EU) 2021/2116 i forbindelse med artikel 49, stk. 3, første afsnit, litra a), b), d) og f)-l), i forordning (EU) 2021/1060, offentliggøres i åbne og maskinlæsbare formater såsom CSV eller XLXS, og omfatter de oplysninger, der er angivet i bilag VIII til denne forordning, herunder koden for operationen, som beskrevet i bilag IX til denne forordning.
2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at offentliggøre oplysningerne som omhandlet i artikel 49, stk. 3, første afsnit, litra f) og g), i forordning (EU) 2021/1060, for så vidt angår interventionstyperne i form af direkte betalinger, jf. artikel 16 i forordning (EU) 2021/2115, interventionstyperne til udvikling af landdistrikterne, jf. artikel 69, litra b) og c), i forordning (EU) 2021/2115, og foranstaltningerne i forordning (EU) nr. 228/2013 og forordning (EU) nr. 229/2013.
3. Oplysningerne gøres tilgængelige gennem et søgeværktøj, der giver brugerne mulighed for at søge efter modtagerne på enten navn, gruppe støttemodtagere, kommune, modtaget beløb eller operation eller en kombination heraf og at uddrage alle tilsvarende oplysninger som et enkelt datasæt.
4. Oplysningerne affattes på medlemsstatens sprog og/eller på et af Kommissionens tre arbejdssprog.
5. De i stk. 1 omhandlede oplysninger angives i euro. En medlemsstat, som ikke har indført euroen, skal angive beløbene i både euro og sin nationale valuta ved hjælp af to separate tabeller i åbne, maskinlæsbare formater.
6. Den vekselkurs, der er fastsat i artikel 12 i delegeret forordning (EU) 2022/127, finder anvendelse på de nationale valutaer.
7. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 98, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 i forbindelse med artikel 49, stk. 3, første afsnit, litra e), i forordning (EU) 2021/1060, offentliggøres i et særskilt dokument, der som minimum skal indeholde oplysningerne i bilag IX til denne forordning.

Artikel 59

Offentliggørelse af oplysninger om modtagere af mindre beløb

1. Hvis det beløb, som støttemodtageren har modtaget i et år, er på 1 250 EUR eller mindre, identificeres støttemodtageren ved hjælp af en kode. Medlemsstaterne beslutter, hvilken form denne kode skal have.
2. Når de i stk. 1 omhandlede oplysninger om støttemodtagere på grund af det begrænsede antal støttemodtagere, der har hjemsted eller er registreret i en given kommune, ville gøre det muligt at identificere en fysisk person som støttemodtager, offentliggør den pågældende medlemsstat i stedet den næste større forvaltningsmæssige enhed, som den pågældende kommune er en del af, for at overholde artikel 49, stk. 3, første afsnit, litra l), i forordning (EU) 2021/1060.

Artikel 60

Offentliggørelsesdato

De oplysninger, der er omhandlet i dette kapitel, skal offentliggøres inden den 31. maj hvert år for det foregående regnskabsår.

*Artikel 61***Underretning af støttemodtagerne**

Den underretning af støttemodtagerne, der er omhandlet i artikel 98 i forordning (EU) 2021/2116, sker ved, at oplysningerne angives i støtteansøgningsformularerne fra EGFL eller ELFUL, eller på anden vis, når der indsamles data.

*Artikel 62***Samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne**

1. Kommissionen etablerer og vedligeholder et EU-websted under sit hovedwebsted med links til medlemsstaternes websteder, jf. artikel 98, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2116. Kommissionen ajourfører internetlinkene efter de oplysninger, som medlemsstaterne fremsender.
2. Medlemsstaterne sender internetadressen på deres websted til Kommissionen, så snart det er oprettet, samt alle senere ændringer deraf, som måtte have indvirkning på adgangen fra EU-webstedet til disse websteder.
3. Medlemsstaterne udpeger en instans, der skal varetage etableringen og vedligeholdelsen af webstedet. De giver Kommissionen meddelelse om instansens navn og adresse.

*KAPITEL VII***Oplysninger med henblik på indberetning af indenlandsk støtte til WTO***Artikel 63***Oplysninger og fremsendelse**

1. Samme dag som den dato, hvor årsregnskabet forelægges Kommissionen, sender medlemsstaterne oplysninger om beløbene vedrørende alle udgifter i forbindelse med fondene, der er betalt fra nationale kilder, jf. artikel 32, stk. 1, litra b) og c).
2. De oplysninger, der er nødvendige efter stk. 1, indsendes i samme struktur som de oplysninger, der skal indsendes i henhold til artikel 32, stk. 1, litra b) og c). Disse oplysninger gives på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne.

*KAPITEL VIII***Afsluttende bestemmelser***Artikel 64***Ophævelse**

Gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Dog gælder følgende:

- a) Artikel 21-24 og artikel 27-34 i samme forordning finder fortsat anvendelse for så vidt angår ELFUL i forbindelse med udgifter, der er afholdt af støttemodtagerne, og betalinger, der er foretaget af betalingsorganerne inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, og for så vidt angår EGFL i forbindelse med de operationelle programmer, der er godkendt i henhold til forordning (EU) 1308/2013.

- b) Artikel 59 i samme forordning finder fortsat anvendelse på betalinger vedrørende regnskabsårene 2021, 2022 og 2023.
- c) Bilag II og III til samme forordning finder fortsat anvendelse i forbindelse med artikel 32, stk. 1, litra f) og g), i nærværende forordning.

Artikel 65

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Dog gælder følgende:

- a) Artikel 9, 10 og 11 finder anvendelse på udgifter, som medlemsstaterne har afholdt, og formålsbestemte indtægter, som de har modtaget, fra den 16. oktober 2022.
- b) Artikel 22, stk. 1, andet afsnit, litra e), finder anvendelse på de inddrevne formålsbestemte indtægter fra den 1. januar 2026 for programmerne for udvikling af landdistrikter, som er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013.
- c) Kapitel VI finder anvendelse på betalinger vedrørende regnskabsåret 2024 og fremefter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

Forvaltningserklæring — betalingsorgan som omhandlet i artikel 4

Undertegnede, ..., der er direktør for betalingsorganet i ..., fremlægger regnskabet for dette betalingsorgan for regnskabsåret 16/10/xx-15/10/xx+1.

Jeg erklærer ud fra min egen overbevisning og de oplysninger, der står til min rådighed, herunder bl.a. resultaterne af den interne revisionstjenestes arbejde,

- at det fremlagte regnskab ud fra alle foreliggende oplysninger giver et retvisende, fuldstændigt og nøjagtigt billede af udgifterne og indtægterne i ovennævnte regnskabsår. Navnlig er alle af mig kendte udestående fordringer, forskud, sikkerhedsstillelser og lagre registreret i regnskabet og alle opkrævede indtægter for EGFL og ELFUL er behørigt krediteret de rette fonde
- at jeg har indført et system, som giver rimelig vished for:
 - i) at betalingerne er lovlige og formelt rigtige for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, forordning (EU) nr. 228/2013, forordning (EU) nr. 229/2013 samt forordning (EU) nr. 1144/2014
 - ii) at de i artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra d), nr. ii), i forordning (EU) 2021/2116 omhandlede forvaltningssystemer fungerer korrekt og sikrer, at udgifterne er afholdt i overensstemmelse med artikel 37 i samme forordning
 - iii) kvaliteten og pålideligheden af rapporteringssystemet og af data om indikatorer, for så vidt angår de i forordning (EU) 2021/2115 omhandlede interventionstyper, og at udgifterne udligner det tilsvarende rapporterede output, og at de er afholdt i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om forvaltningssystemer.

De udgifter, som er angivet i regnskaberne, er anvendt til det tiltænkte formål, jf. forordning (EU) 2021/2116.

Derudover bekræfter jeg, at der i henhold til artikel 59 i forordning (EU) 2021/2116 er indført effektive og passende foranstaltninger til bekæmpelse af svig, som tager højde for de identificerede risici.

Der knytter sig dog følgende forbehold til denne vished:

Endelig bekræfter jeg, at jeg ikke er vidende om skjulte forhold, som kan være til skade for EU's finansielle interesser.

Underskrift

BILAG II

Forvaltningserklæring — koordineringsorgan som omhandlet i artikel 4

Undertegnede, ..., der er direktør for koordineringsorganet i ..., fremlægger den årlige præstationsrapport for (medlemsstat) for regnskabsåret 16/10/xx til 15/10/xx+1.

Jeg erklærer ud fra min egen overbevisning og de oplysninger, der står til min rådighed, herunder bl.a. resultaterne af certificeringsorganets arbejde, at

— den i artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115 omhandlede årlige præstationsrapport er udarbejdet efter koordineringsorganets godkendte procedure og systemer og er baseret på de certificerede data fra betalingsorganerne (.....liste) i (medlemsstat).

Der knytter sig dog følgende forbehold til denne vished:

Endelig bekræfter jeg, at jeg ikke er vidende om skjulte forhold, som kan være til skade for EU's finansielle interesser.

Underskrift

BILAG III

Elementer i revisionssporet for finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 7, stk. 6

1. Dokumenter om oprettelsen af det finansielle instrument, såsom finansieringsaftaler, mv.
 2. Dokumenter, der identificerer de beløb, som den strategiske plan for hver interventionstype har bidraget med til det finansielle instrument, de udgifter, der er støtteberettigede efter den strategiske plan, og de renter og anden indtjening, der genereres ved støtte fra ELFUL og genanvendelse af midler, der kan henføres til ELFUL i overensstemmelse med artikel 60 og 62 i forordning (EU) 2021/1060.
 3. Dokumenter om, hvordan det finansielle instrument fungerer, herunder vedrørende overvågning, rapportering og kontrol.
 4. Dokumenter vedrørende afslutningen af bidrag fra den strategiske plan og afviklingen af det finansielle instrument.
 5. Dokumenter om forvaltningsomkostningerne og -gebyrerne.
 6. Ansøgningsskemaer eller tilsvarende, der indgives af slutmodtagerne sammen med bilag, herunder forretningsplaner, og tidligere årsregnskaber, hvis det er relevant.
 7. Tjeklister og rapporter fra de organer, der gennemfører det finansielle instrument.
 8. Erklæringer, der er foretaget i forbindelse med de minimis-støtte, når det er relevant.
 9. Aftaler, der er undertegnet i forbindelse med støtten fra det finansielle instrument, herunder til egenkapital, lån, garantier eller andre former for investeringer, der er ydet til slutmodtagerne.
 10. Dokumentation for, at den støtte, der er ydet via det finansielle instrument, vil blive anvendt til det tiltænkte formål.
 11. Fortegnelser over de finansielle strømme mellem betalingsorganet og det finansielle instrument, og inden for det finansielle instrument på alle niveauer, helt ned til slutmodtagerne, og i forbindelse med garantier bevis for, at de underliggende lån er blevet udbetalt.
 12. Særskilte fortegnelser eller regnskabskoder for bidrag fra en strategisk plan udbetalt af eller garantier afsat af det finansielle instrument til slutmodtageren.
-

BILAG IV

Skabelon for den årlige revisionsberetning for finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 7, stk. 7**1. Indledning**

- 1.1. Identifikation af det eksterne revisionsfirma, der har deltaget i udarbejdelsen af beretningen.
- 1.2. Referenceperiode (16. oktober n-1 til 15. oktober n).
- 1.3. Identifikation af de finansielle instrumenter/mandater og strategiske planer, der er omfattet af revisionsberetningen. Identifikation af den finansieringsaftale, som beretningen vedrører («finansieringsaftalen»).

2. Revision af interne kontrolsystemer, der anvendes af EIB/EIF eller andre internationale finansielle institutioner

Resultaterne af den eksterne revision af det kontrolsystem, der anvendes i EIB og i andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, hvorved dette interne kontrolsystems tilrettelæggelse og effektivitet vurderes, og hvori følgende elementer indgår:

- 2.1. Godkendelsesproceduren i forbindelse med opgaven.
- 2.2. Proceduren for vurdering og udvælgelse af finansielle formidlere: formel vurdering og kvalitetsvurdering.
- 2.3. Proceduren for godkendelse af transaktioner med finansielle formidlere og undertegnelse af relevante finansieringsaftaler.
- 2.4. Proceduren for overvågningen af finansielle formidlere med hensyn til:
 - 2.4.1. finansielle formidlers rapportering
 - 2.4.2. regnskabsførelse
 - 2.4.3. udbetalinger til slutmodtagere
 - 2.4.4. berettigelse af støtte til slutmodtagere
 - 2.4.5. forvaltningsgebyrer og -omkostninger, der opkræves af finansielle formidlere
 - 2.4.6. krav til synlighed, åbenhed og kommunikation
 - 2.4.7. finansielle formidlers gennemførelse af statsstøttekrav og kumulering af støtte
 - 2.4.8. differentieret behandling af investorer, når det er relevant
 - 2.4.9. overholdelse af gældende EU-lovgivning i forbindelse med hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, skatteunddragelse, skattesvig eller skatteundgåelse.
- 2.5. Systemer til behandling af betalinger fra betalingsorganet.
- 2.6. Systemer til beregning og betaling af beløb forbundet med forvaltningsomkostninger og -gebyrer.
- 2.7. Systemer til behandling af betalinger til finansielle formidlere.
- 2.8. Systemer til behandling af renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra de strategiske planer til finansielle instrumenter.
- 2.9. For den årlige revisionsberetning vedrørende det sidste regnskabsår skal oplysninger om følgende elementer være omfattet ud over bestemmelserne i punkt 2.1 til 2.8:
 - 2.9.1. Anvendelsen af differentieret behandling af investorer
 - 2.9.2. Det multiplikatorforhold, der er opnået, i forhold til det multiplikatorforhold, der er vedtaget i aftaler om kaution for finansielle instrumenter, der yder garantier

2.9.3. Anvendelsen af renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra den strategiske plan til finansielle instrumenter, jf. artikel 60 i forordning (EU) 2021/1060

2.9.4. Anvendelsen af midler, der tilbagebetales til finansielle instrumenter, og som kan henføres til støtte fra ELFUL indtil støtteberettigelsesperiodens ophør, og ordninger, der er indført med henblik på anvendelse af disse midler efter støtteberettigelsesperiodens ophør, jf. artikel 62 i forordning (EU) 2021/1060.

For punkt 2.1, 2.2 og 2.3 skal der efter indgivelsen af den første årlige revisionsberetning kun gives oplysninger om ajourføringer eller ændringer af de procedurer eller ordninger, der er indført.

3. **Konklusioner af revisionen**

3.1. Konklusionen med hensyn til, hvorvidt det eksterne revisionsfirma kan give rimelig sikkerhed for tilrettelæggelsen og effektiviteten af det interne kontrolsystem, som er indført af EIB eller af andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, i overensstemmelse med de gældende regler, jf. de i afsnit 2 omhandlede elementer.

3.2. De resultater og henstillinger, der følger af det udførte revisionsarbejde.

Punkt 3.1 og 3.2 skal bygge på resultaterne af det i afsnit 2 omhandlede revisionsarbejde og, når det er relevant, inddrage resultaterne af andet revisionsarbejde, der er udført på nationalt plan eller EU-plan, og som vedrører det samme organ, som gennemfører finansielle instrumenter, og/eller revisionsarbejde, der er udført i forbindelse med det samme mandat til forvaltning af finansielle instrumenter.

Modeltabel som omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra f), vedrørende uregelmæssigheder

De i artikel 32, stk. 1, litra f), omhandlede oplysninger skal angives for hvert betalingsorgan ved anvendelse af følgende tabel:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
Betalingsorgan	Fond	Valutaenhed	Saldo 15. oktober n-1	Antal »nye sager« i alt (regnskabsåret n)	Antal »korrektioner« i alt (regnskabsåret n)	»Renter« i alt (regnskabsåret n)	»Inddrivelser« i alt (regnskabsåret n)	»Uinddrivelige« beløb i alt (år n)	Beløb, for hvilket inddrivelse er i gang (saldo 15. oktober n)

BILAG VI

Kontrolplan for kontrol som omhandlet i artikel 80, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 48 i nærværende forordning

FORSLAG TIL KONTROLPLAN FOR KONTROLPERIODE ...

Del 1. Procedurer og risikoanalyse

1.1. *Udvælgelsesprocedure*

Beskriv den procedure, der anvendes til at udtage virksomheder til kontrol.

Beskriv desuden klart anvendelsen af risikoanalyse, og præcisér, om proceduren suppleres med stikprøvevis og/eller manuel udtagelse.

Derudover skal der redegøres for, hvordan de forskellige sektorer/foranstaltninger og regioner vil være omfattet ved udvælgelsen af virksomheder.

1.2. *Risikofaktorer, risikoværdier og vægtning, der skal anvendes*

Hvor der anvendes risikoanalyse, anføres oplysninger om alle risikofaktorer, der indgår i overvejelserne, samt hvilke værdier der eventuelt efterfølgende er tildelt disse risikofaktorer. Oplysningerne skal medtages i nedenstående tabeller.

Hvis relevant, anføres en beskrivelse af den procedure, der anvendes til vægtning af risikofaktorerne.

Risikofaktorer og risikoværdier, der gælder for alle sektorer/foranstaltninger, hvor der skal gennemføres risikoanalyse			Vægtning af risikofaktorer
Risikofaktorer	Risikoværdier		
	Beskrivelse	Værdier	

Specifikke risikofaktorer og risikoværdier gældende for ... (sektor/foranstaltning)			Vægtning af risikofaktorer
Risikofaktorer	Risikoværdier		
	Beskrivelse	Værdier	

Hvor det er relevant, tilføjes yderligere rubrikker til risikofaktorer og risikoværdier til sektorer/foranstaltninger.

1.3. *Resultater af udvælgelsesprocedure*

Anfør, hvordan resultaterne af risikoanalysen og de indførte procedurer har ført til udvælgelsen af virksomheder, som indgår i den endelige kontrolplan.

Anfør tydeligt, hvilke sektorer/foranstaltninger der udelukkes, og hvad udelukkelsesgrundene er.

Anfør, hvad grundene er til at udvælge virksomheder, hvis indtægter eller betalinger eller summen heraf var på under 40 000 EUR.

Del 2. **Kontrolplan**2.1. *Oversigt over udvælgelsen*

Beregning af minimumsantallet af virksomheder:	
A) Antal virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf beløb sig til mere end 150 000 EUR i EGFL's regnskabsår ...	
B) Minimumsantallet (1/2 af A).	
Virksomhedspopulation, som der udvælges blandt:	
C) Samlet antal virksomheder	
D) Samlet antal virksomheder, hvis indtægter eller betalinger eller summen heraf oversteg 350 000 EUR	
E) Samlet antal virksomheder, hvis indtægter eller betalinger eller summen heraf var på 350 000 EUR eller derunder, men ikke under 40 000 EUR	
F) Samlet antal virksomheder, hvis indtægter eller betalinger eller summen heraf var på under 40 000 EUR	
Virksomheder foreslået til kontrol:	
G) Samlet antal virksomheder	
H) Samlet antal baseret på risikoanalyse (*)	
I) Samlet antal virksomheder, hvis indtægter eller betalinger eller summen heraf oversteg 350 000 EUR	
J) Samlet antal virksomheder, hvis indtægter eller betalinger eller summen heraf var på 350 000 EUR eller derunder, men ikke under 40 000 EUR	
K) Samlet antal virksomheder, hvis indtægter eller betalinger eller summen heraf var på under 40 000 EUR	

Bemærkning til tabellen:

(*) Virksomheder i denne kategori omfatter kun dem, der udvælges gennem risikoanalyse, og udelukker dem, der er tilføjet stikprøvevis og/eller manuelt til kontrolplanen, uden at der er foretaget en risikoanalyse.

2.2. *Udvælgelse af virksomheder foreslået til kontrol*

A) EGFL-budgetvarepost	B) EGFL-budgetartikel	C) Samlede udgifter fordelt på EGFL-budgetposter (EUR)	D) Samlede udgifter, fordelt på EGFL-budgetposter, for virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf er over 40 000 EUR (EUR)	E) Samlede udgifter fordelt på EGFL-budgetposter for virksomheder, der er omfattet af kontrolplanen (EUR)	F) Antal virksomheder fordelt på EGFL-budgetposter, der er omfattet af kontrolplanen
I alt:					

Bemærkning til tabellen:

Der kan om nødvendigt indsættes ekstra rækker.

BILAG VII

Kontrolrapport som omhandlet i artikel 80, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2021/2116 og artikel 48 i nærværende forordning

KONTROLRAPPORT FOR PERIODEN ...

1. Oversigt over kontroller

A) Samlet antal virksomheder, der skal kontrolleres:	
B) Samlet antal virksomheder, der er kontrolleret:	
C) Samlet antal virksomheder, hvor kontrollen er under gennemførelse:	
D) Samlet antal virksomheder, der endnu ikke er kontrolleret	

2. Oversigt over kontroller (fordelt på budgetartikel eller -varepost)

A) EGFL-budgetvarepost	B) EGFL-budgetartikel	C) Samlede udgifter for de virksomheder, der skal kontrolleres ... (EUR) (C=E+F+G)	Kontrollerede virksomheder		F) Virksomheder, hvor kontrollen er under gennemførelse — samlede udgifter for disse virksomheder (EUR)	G) Virksomheder, som ikke er kontrolleret — samlede udgifter for disse virksomheder (EUR)
			D) Faktisk kontrollerede udgifter (EUR) (*)	E) Samlede udgifter for disse virksomheder (EUR)		
I alt:						

Bemærkninger til tabellen:

(*) Vedrører kun udgifterne til de fakturaer, der i realiteten er blevet kontrolleret (dvs. dem, der er udvalgt til kontrol og/eller krydskontrol).

Der kan om nødvendigt indsættes ekstra rækker.

3. Potentielle uregelmæssigheder, der er konstateret

A) EGFL-budgetartikel	B) EGFL-budgetvarepost	C) Den berørte virksomheds referencenummer	D) Beskrivelse og art af hver konstateret potentiel uregelmæssighed	E) Antal potentielle uregelmæssigheder, der er konstateret	F) Anslået værdi af de potentielle uregelmæssigheder	G) OLAF-referencenumre (IMS-identifikationsnumre)	H) Kontrolperiode, hvori kontrollen er planlagt (*)
I alt:							

Bemærkninger til tabellen:

- (*) For tidligere kontrolperioder, kun dem, der ikke er indberettet i tidligere rapporter.
 Hver virksomhed med uregelmæssighed(er) rapporteres på en separat linje.
 Der kan om nødvendigt indsættes ekstra rækker.

4. Gennemførelse af kontroller, som vedrører tidligere kontrolplaner.

Gennemførelse af kontroller, som vedrører tidligere kontrolplaner	A) Antal virksomheder	B) Pågældende udgifter	C) Faktisk kontrollerede udgifter, som vedrører virksomheder (*)
4.1. Virksomheder, for hvilke kontrollen i en tidligere rapport er anført som værende under gennemførelse (4.1 = 4.2 + 4.3)			x
4.2. Virksomheder i 4.1, for hvilke kontrollen er afsluttet			
4.3. Virksomheder i 4.1, for hvilke kontrollen stadig er under gennemførelse			x
4.4. Virksomheder, for hvilke kontrollen i en tidligere rapport er anført som ikke påbegyndt (4.4 = 4.5 + 4.6 + 4.7)			x
4.5. Virksomheder i 4.4, for hvilke kontrollen er afsluttet			
4.6. Virksomheder i 4.4, for hvilke kontrollen stadig er under gennemførelse			x

4.7. Virksomheder i 4.4, for hvilke kontrollen ikke er påbegyndt			x
--	--	--	---

Bemærkninger til tabellen:

(*) Vedrører kun udgifterne til de fakturaer, der i realiteten er blevet kontrolleret (dem, der er udvalgt til kontrol og/eller krydskontrol).

5. Gensidig bistand

Giv et sammendrag af alle anmodninger om gensidig bistand fremsat og modtaget i henhold til afsnit IV, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2116.

Oplysninger om de fremsendte anmodninger og modtagne svar skal medtages i nedenstående tabeller:

A) Medlemsstat, som anmodningen er fremsendt til	B) Dato for <i>anmodning</i>	C) Dato for <i>sva</i> r og et sammendrag af resultaterne

Bemærkning til tabellen:

Der kan om nødvendigt indsættes ekstra rækker.

6. Ressourcer

Angiv personaleressourcer, udtrykt i mandår, der er afsat til kontroller, fordelt på de enkelte kontrolorganer og, hvis det er relevant, regioner.

7. Vanskeligheder og forslag til forbedringer

Anfør, hvilke vanskeligheder med anvendelsen af afsnit IV, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2116 der blev konstateret, og hvordan de blev løst eller foreslås løst.

Eventuelle forslag til forbedringer af anvendelsen af afsnit IV, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2116.

Oplysninger med hensyn til åbenhed i henhold til artikel 58

Støttemodtagerens navn/juridisk enhed/sammenslutning	Støttemodtagerens efternavn	Hvis denne tilhører en koncern, navn på moderenheden og moms- eller skatteregistreringsnummer	Kommune	Kode for foranstaltningen/interventionstypen/ sektoren, jf. bilag IX	Specifikt mål ⁽¹⁾	Startdato ⁽²⁾	Slutdato ⁽³⁾	Beløb pr. operation under EGFL	Samlet EGFL-beløb til den pågældende støttemodtager	Beløb pr. operation under ELFUL	Samlet ELFUL-beløb til den pågældende støttemodtager	Beløb pr. operation under samfinansiering	Samlet samfinansieringsbeløb til den pågældende støttemodtager	Samlede ELFUL- og samfinansieringsbeløb	Samlet EU-beløb til den pågældende støttemodtager
									50		70		40	110	120
				Kode A				20							
				Kode B						40		25			
				Kode C				30							
				Kode D						30		15			

⁽¹⁾ Operationens specifikke mål skal svare til en eller flere af målsætningerne, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning for den pågældende operation som beskrevet i bilag IX. Navnlig skal de specifikke mål for en operation i henhold til forordning (EU) 2021/2115 svare til de specifikke mål, der er fastsat i samme forordnings artikel 6, og være i overensstemmelse med medlemsstatens strategiske plan under den fælles landbrugspolitik. Desuden skal de specifikke mål for en operation efter forordning (EU) nr. 1305/2013, forordning (EU) nr. 1307/2013 og forordning (EU) nr. 1308/2013 svare til målsætningerne i artikel 110, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 (for yderligere vejledning henvises medlemsstaterne til den tekniske håndbog om overvågnings- og evalueringsrammen for den fælles landbrugspolitik 2014-2020).

⁽²⁾ Oplysningerne om start- og slutdatoen for interventioner i form af direkte betalinger, interventioner til udvikling af landdistrikter, interventioner med hensyn til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger og til områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav, samt foranstaltninger efter forordning (EU) nr. 228/2013 og forordning (EU) nr. 229/2013, er ikke relevante, da disse foranstaltninger og interventionsoperationer er årlige.

⁽³⁾ Oplysningerne om start- og slutdatoen for interventioner i form af direkte betalinger, interventioner til udvikling af landdistrikter, interventioner med hensyn til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger og til områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav, samt foranstaltninger efter forordning (EU) nr. 228/2013 og forordning (EU) nr. 229/2013, er ikke relevante, da disse foranstaltninger og interventionsoperationer er årlige.

BILAG IX

Foranstaltning/interventionstype/sektoer som omhandlet i artikel 58

Kode for foranstaltningen/interventionstypen/sektoeren	Navn på foranstaltningen/interventionstypen/sektoeren	Formål med foranstaltningen/interventionstypen/sektoeren
	Operationer i form af interventionstyper med direkte betalinger som omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2021/2115.	
	1. Ukoblet indkomststøtte	
I.1	Grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed	Den grundlæggende indkomststøtte er en arealbetaling, der er afkoblet fra produktionen. Formålet er at støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed i hele Unionen med henblik på at øge fødevarerikkerheden.
I.2	Supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed	Den supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed er en arealbetaling, der er afkoblet fra produktionen. Formålet er at forbedre fordelingen af direkte betalinger ved at omfordele støtte fra større til mindre eller mellemstore bedrifter.
I.3	Supplerende indkomststøtte til unge landbrugere	Den supplerende indkomststøtte til unge landbrugere er en betaling, der er afkoblet fra produktionen, som giver øget indkomststøtte til unge landbrugere, der etablerer sig for første gang. Formålet er at modernisere landbrugssektoeren ved at tiltrække unge mennesker og forbedre deres forretningsudvikling.
I.4	Ordninger til gavn for klimaet og miljøet	Økoordiner er en betaling, der er afkoblet fra produktionen. Målet er at målrette indkomststøtten til landbrugsmetoder til gavn for miljøet, klimaet og dyrevelfærd.
I.5	Betalinger til mindre landbrugere	Betalingerne til mindre landbrugere er afkoblet fra produktionen og erstatter alle andre direkte betalinger til de pågældende støttemodtagere. Formålet med betalingerne til små landbrugere er at fremme en mere balanceret fordeling af støtten og reducere den administrative byrde for både støttemodtagere, der kun modtager mindre beløb, og forvaltningsmyndigheder.
	2. Koblede direkte betalinger	
I.6	Koblet indkomststøtte	Koblet indkomststøtte omfatter betalinger pr. hektar eller pr. dyr, der er knyttet til specifikke produktioner. Målet er at forbedre konkurrenceevnen, bæredygtigheden og/eller kvaliteten i visse sektoer og produkter, som er særlig vigtige af sociale, økonomiske eller miljømæssige årsager, og for hvilke der er særlige vanskeligheder.
I.7	Afgrødespecifik betaling for bomuld	Den afgrødespecifikke betaling for bomuld er en koblet betaling, der ydes pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Det er en obligatorisk ordning for bomuldsproducerende medlemsstater til støtte for bomuldsproduktionen i regioner, hvor den er vigtig for landbrugsøkonomien.

	Foranstaltninger som omhandlet i bilag I til forordning (EU) nr. 1307/2013	
II.1	Grundbetalingsordningen (afsnit III, kapitel 1, afdeling 1, 2, 3 og 5)	Grundbetalingsordningen er en obligatorisk arealbetaling, der er afkoblet fra produktionen på grundlag af betalingsrettigheder, som er tildelt landbrugerne. Formålet er at støtte landbrugernes indkomst, som i gennemsnit ligger betydeligt under den gennemsnitlige indkomst i resten af økonomien.
II.2	Den generelle arealbetalingsordning (Artikel 36)	Den generelle arealbetalingsordning er en arealbetaling, der er afkoblet fra produktionen, og som ydes for de støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt. Formålet er at støtte landbrugernes indkomst, som i gennemsnit ligger betydeligt under den gennemsnitlige indkomst i resten af økonomien.
II.3	Omfordelingsbetaling (afsnit III, kapitel 2)	Omfordelingsbetalingen er en afkoblet arealbetaling. Formålet er at støtte små landbrug ved at yde dem yderligere støtte for de første hektar, som de har anmeldt under grundbetalingsordningen.
II.4	Betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet (afsnit III, kapitel 3)	Forgrønning er en afkoblet arealbetaling pr. betalt hektar. Formålet er at iagttage tre landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet: afgrødediversificering, bevarelse af permanente græsarealer og miljømæssige fokusområder på landbrugsarealet.
II.5	Betalinger for områder med naturlige begrænsninger (afsnit III, kapitel 4)	Betalingen til landbrugere er en arealbaseret afkoblet betaling, som ydes i tillæg til grundbetalingen til landbrugerne. Formålet er at yde støtte til landbrugere, hvis bedrifter ligger i et område med naturbetingede begrænsninger.
II.6	Betalinger til unge landbrugere (afsnit III, kapitel 5)	Betalinger til unge landbrugere er en betaling, der er afkoblet fra produktionen, som yder øget indkomststøtte til unge landbrugere, der for nylig har etableret sig for første gang. Formålet er at fremme oprettelse og udvikling af nye økonomiske aktiviteter i landbrugssektoren, som er af afgørende betydning for landbrugets konkurrenceevne i Unionen.
II.7	Frivillig koblet støtte (afsnit IV, kapitel 1)	Frivillig koblet støtte omfatter betalinger pr. hektar eller pr. dyr, der er knyttet til specifikke produktioner. Formålet er at forbedre konkurrenceevnen og bæredygtigheden for sektorer, som er særlig vigtige af økonomiske, sociale eller miljømæssige årsager, og er udsat for særlige vanskeligheder.
II.8	Afgrødespecifik betaling for bomuld (afsnit IV, kapitel 2)	Den afgrødespecifikke betaling for bomuld er en koblet betaling, der ydes pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Det er en obligatorisk ordning for bomuldsproducerende medlemsstater med henblik på at støtte produktionen i regioner, hvor det er vigtigt for landbrugsøkonomien.
II.9	Ordning for mindre landbrugere (afsnit V)	Ordningen for mindre landbrugere er afkoblet fra produktionen og erstatter alle andre direkte betalinger til de pågældende støttemodtagere. Formålet er at fremme en mere balanceret fordeling af støtten og reducere den administrative byrde for både støttemodtagere, der kun modtager mindre beløb, og forvaltningsmyndigheder.

II.10	Foranstaltninger som omhandlet i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009⁽¹⁾	Formålet med disse direkte betalinger er at afkoble støtte fra produktionen af afgrøder og husdyr for at styrke landbrugernes indkomststøtte.
	Operationer i form af sektorspecifikke interventioner som omhandlet i artikel 42 i forordning (EU) 2021/2115	
III.1	I frugt- og grøntsagssektoren (artikel 49-53)	Formålet er at støtte koncentrationen af udbud, konkurrenceevnen og bæredygtigheden i frugt- og grøntsagssektoren. Det sker gennem producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, og driften af operationelle programmer i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2115. Støttemodtagerne er producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer. Programmerne har en varighed på mellem 3 og 7 år og forvaltes på regnskabsårsbasis. Medlemsstaterne skal godkende hvert eneste program.
III.2	I sektoren for biavlprodukter (artikel 54, 55 og 56)	Formålet er at støtte biavlere, kvalitet og markedet for biavlprodukter
III.3	I vinsektoren (artikel 57-60)	Formålet er at støtte konkurrenceevnen og bæredygtigheden i vinsektoren. Programmerne gennemføres af medlemsstaterne på nationalt plan som led i deres strategiske plan og forvaltes på regnskabsårsbasis. Støttemodtagerne er vinavlere samt vinproducenter og vinhandlere eller sammenslutninger/organisationer heraf. Operationer, der skal godkendes af medlemsstaterne, kan være årlige eller flerårige.
III.4	I humlesektoren (artikel 61 og 62)	Formålet er at støtte koncentrationen af udbud, konkurrenceevnen og bæredygtigheden i humlesektoren gennem producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, og driften af operationelle programmer i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2115. Støttemodtagerne er producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer. Programmerne har en varighed på mellem 3 og 7 år og forvaltes på regnskabsårsbasis. Medlemsstaterne skal godkende hvert eneste program.
III.5	I olivenolie- og spiseolivensektoren (artikel 63, 64 og 65)	Formålet er at støtte koncentrationen af udbud, konkurrenceevnen og bæredygtigheden i olivenolie- og spiseolivensektoren gennem producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, og driften af operationelle programmer i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2115. Støttemodtagerne er producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer. Programmerne har en varighed på mellem 3 og 7 år og forvaltes på regnskabsårsbasis. Medlemsstaterne skal godkende hvert eneste program.
III.6	I andre sektorer som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a)-h), k), m), o)-t) og w), i forordning (EU) nr. 1308/2013 og sektorer, der dækker produkterne opført i bilag XIII til forordning (EU) 2021/2115. (Artikel 66, artikel 67 og artikel 68)	Formålet er at støtte koncentrationen af udbud, konkurrenceevnen og bæredygtigheden i de tilknyttede sektorer gennem producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, samt producentgrupper, der er godkendt midlertidigt af medlemsstaterne, og driften af operationelle programmer i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2115. Støttemodtagerne er producentorganisation, sammenslutninger af producentorganisationer eller producentgrupper. Programmerne har en varighed på mellem 3 og 7 år og forvaltes på regnskabsårsbasis. Medlemsstaterne skal godkende hvert eneste program.

	Foranstaltninger som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013	
IV.1	Offentlig intervention	Når markedspriserne for bestemte landbrugsprodukter falder til under et på forhånd fastsat niveau, kan de offentlige myndigheder i medlemsstaterne intervenere for at stabilisere markedet ved at købe overskudsproduktionen, som så kan lagres, indtil priserne stiger igen. Der offentliggøres oplysninger om de aktører, der modtager støtte, dvs. de aktører, fra hvilke der opkøbes produkter.
IV.2	Støtte til privat oplagring	Formålet med støtten, der ydes, er midlertidigt at bistå producenter af bestemte produkter med betaling af udgifterne til privat oplagring.
IV.3	Skolefrugt-, skolegrøntsags- og skolemælksordningerne	Formålet med støtten, der ydes, er at støtte uddeling af landbrugsprodukter til børn i vuggestuer/børnehaver og skoler med det formål at få dem til at spise mere frugt og grønt og drikke mere mælk og derved forbedre deres kostvaner.
IV.5	Ekstraordinære foranstaltninger	Formålet med de ekstraordinære foranstaltninger efter artikel 219, stk. 1, artikel 220, stk. 1, og artikel 221, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013 tager sigte på at støtte landbrugsmarkedene i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2021/2116.
IV.6	Støtte til frugt- og grøntsagssektoren (kapitel II, afdeling 3)	Producenterne tilskyndes til at blive medlem af producentorganisationer. Disse organisationer modtager støtte til gennemførelse af driftsprogrammer, der er udarbejdet på grundlag af en national strategi. Formålet med støtten er også at udligne indkomstudsving som følge af kriser. Der ydes støtte til kriseforebyggelses-/styringsforanstaltninger, der er fastsat i driftsprogrammer, f.eks.: tilbagekøb fra markedet, grøn høst/undladt høst, salg fremstød og kommunikation, uddannelsesforanstaltninger, høstforsikring, hjælp til banklån og til dækning af de administrative omkostninger ved oprettelse af gensidige fonde (stabiliseringsfonde ejet af landbrugerne).
IV.7	Støtte til frugt- og grøntsagssektoren (kapitel II, afdeling 4)	Formålet med de forskellige former for støtte tager sigte på at bevare balancen på markedet og styrke europæiske vines konkurrenceevne: støtte til salg fremstød for vin på tredjelandsmarkeder, oplysning om ansvarligt vinforbrug og EU-ordningen BOB/BGB, medfinansiering af omkostningerne ved omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, investeringer i vinbedriftsinfrastruktur, afsætningsredskaber og innovation, støtte til grøn høst, gensidige fonde, høstforsikring og destillation af biprodukter.
IV.8	Overvågning og forvaltning af markedet i olivenolie- og spiseolivensektoren (kapitel II, afdeling 2)	Der ydes støtte til treårige arbejdsprogrammer, der skal udfærdiges af producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer på et eller flere af følgende områder: overvågning og forvaltning af markedet i olivenolie- og spiseolivensektoren, miljøforbedrende foranstaltninger i forbindelse med olivendyrkning, forbedring af olivensektorens konkurrenceevne ved hjælp af modernisering, kvalitetsforbedrende foranstaltninger i forbindelse med produktionen af olivenolie og spiseoliven, foranstaltninger vedrørende sporbarhed, certificering og beskyttelse af kvaliteten af olivenolie og spiseoliven, formidling af oplysninger om de

		foranstaltninger, der gennemføres af producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer for at forbedre kvaliteten af olivenolie og spiseoliven.
IV.9	Støtte til biavlsektoren (kapitel II, afdeling 5)	Formålet med støtten er at yde støtte til biavlsektoren via biavlsprogrammer med det formål at forbedre produktionen og afsætningen af biavlprodukter.
IV.10	Støtte til humlesektoren (kapitel II, afdeling 6)	Støtte til producentorganisationer i humlesektoren.
	Operationer i form af typer af interventioner til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 69 i forordning (EU) 2021/2115	
V.1	Miljø-, klima- og andre forvaltningsforpligtelser	Formålet med støtten er at kompensere landbrugere, skovbrugere og andre arealforvaltere for indkomsttab og omkostninger i forbindelse med frivillige miljø- og klimaforpligtelser og andre indgåede forvaltningsforpligtelser, der går videre end de obligatoriske normer, og som bidrager til den fælles landbrugspolitik specifikke målsætninger, navnlig inden for miljø-, klima- og dyrevelfærdsområdet.
V.2	Naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger	Formålet med støtten er at kompensere landbrugere for alle eller en del af indkomsttabene og omkostningerne i forbindelse med de naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger i det berørte område såsom bjergområder.
V.3	Områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav	Formålet med støtten er at kompensere landbrugere, skovbrugere og andre arealforvaltere for alle eller en del af indkomsttabene og omkostningerne i forbindelse med visse områdespecifikke ulemper i det berørte område, der er pålagt i forbindelse med krav som følge af gennemførelsen af Natura 2000-direktiverne (Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽²⁾) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽³⁾) eller hvad angår landbrugsarealer vandrammedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁴⁾).
V.4	Investeringer, herunder investeringer i kunstvanding	Formålet med støtten er at yde støtte til investeringer i materielle eller immaterielle aktiver, herunder investeringer i kunstvanding, som bidrager til at opfylde en eller flere af de specifikke målsætninger i den fælles landbrugspolitik.
V.5	Etablering af unge landbrugere, nye landbrugere og virksomheder i landdistrikterne	Formålet med støtten er at yde støtte til etableringen af unge landbrugere, nye landbrugere og, på visse betingelser, virksomheder i landdistrikterne med henblik på at bidrage til opfyldelsen af en eller flere af de specifikke målsætninger i den fælles landbrugspolitik.
V.6	Risikostyringsværktøjer	Formålet med støtten er at fremme risikostyringsværktøjer, der hjælper landbrugerne med at styre produktions- og indkomstrisici i forbindelse med deres landbrugsaktiviteter, som er uden for deres kontrol.

V.7	Samarbejde	<p>Formålet med støtten er at yde støtte til samarbejde med henblik på at bidrage til opfyldelsen af en eller flere af de specifikke målsætninger i den fælles landbrugspolitik. Dette omfatter støtte til samarbejde med henblik på at:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) udarbejde og gennemføre operationelle gruppeoperationer i det europæiske innovationspartnerskab for landbrugets produktivitet og bæredygtighed b) udarbejde og gennemføre LEADER c) fremme og støtte anerkendte EU-kvalitetsordninger og nationale kvalitetsordninger og landbrugernes brug af disse d) støtte producentsammenslutninger, producentorganisationer eller brancheorganisationer e) udarbejde og gennemføre strategier for intelligente landsbyer f) støtte andre samarbejdsformer.
V.8	Videnudveksling og information	<p>Formålet med støtten er at yde støtte til videnudveksling og informationsaktioner, der bidrager til en eller flere af de specifikke målsætninger for den fælles landbrugspolitik, specifikt rettet mod beskyttelse af natur, miljø og klima, herunder miljøuddannelse og miljøbevidsthedsaktioner samt udvikling af landdistrikter og lokalsamfund. Sådanne aktioner kan omfatte aktioner til fremme af innovation, uddannelse og rådgivning samt udveksling og formidling af viden og information.</p>
	Foranstaltninger som omhandlet i afsnit III, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1305/2013	
VI.1	Videnoverførsel og informationsaktioner (artikel 14)	<p>Denne foranstaltning vedrører uddannelse og andre typer aktiviteter, som f.eks. workshops, coaching, demonstrationsaktiviteter, informationsaktiviteter, kortvarige udvekslinger vedrørende bedriftsforvaltning inden for landbrug og skovbrug samt besøgsordninger. Formålet er at fremme det menneskelige potentiale hos folk, der er beskæftiget inden for landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren, og hos arealforvaltere og SMV'er i landdistrikterne.</p>
VI.2	Rådgivningstjenester og bedriftsforvaltnings- og vikarordninger inden for landbrug (artikel 15)	<p>Denne foranstaltning tager sigte på ved hjælp af bedriftsrådgivningstjenester og oprettelse af bedriftsforvaltnings- og vikarordninger at opnå en mere bæredygtig forvaltning og forbedre bedrifters, skovbrugs og SMV'ers økonomiske og miljømæssige resultater. Den tager også sigte på uddannelse af rådgivere.</p>
VI.3	Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (artikel 16)	<p>Formålet med denne foranstaltning tager sigte på at støtte ny deltagelse af landbrugere i såvel EU-ordninger som nationale og frivillige kvalitetsordninger. Støtten kan dække omkostninger i forbindelse med oplysnings- og reklameaktivitet, som har til formål at gøre forbrugerne opmærksomme på produkter, der produceres inden for rammerne af disse EU-kvalitetsordninger og nationale kvalitetsordninger, og disse produkters særlige karakteristika.</p>
VI.4	Investeringer i fysiske aktiver (artikel 17)	<p>Formålet med denne foranstaltning tager sigte på at forbedre de økonomiske og miljømæssige resultater i bedrifter og virksomheder i landdistrikterne, øge effektiviteten i sektoren for afsætning og forarbejdning af landbrugsprodukter, tilvejebringe</p>

		den infrastruktur, der er nødvendig for at kunne udvikle landbruget og skovbruget, og støtte de ikkekommercielle investeringer, der er nødvendige for at realisere miljømålene.
VI.5	Genopretning af landbrugets produktionspotentialer efter skader som følge af naturkatastrofer og katastrofale hændelser og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger (artikel 18)	Formålet med denne foranstaltning tager sigte på at hjælpe landbrugerne med at træffe forebyggende foranstaltninger, der skal mildne konsekvenserne af naturkatastrofer og katastrofale hændelser, og med at genoprette produktionspotentialer efter skader.
VI.6	Bedrifts- og erhvervsudvikling (artikel 19)	Denne foranstaltning har til formål at støtte skabelse og udvikling af nye levedygtige økonomiske aktiviteter, som f.eks. nye landbrugsbedrifter, der drives af unge landbrugere, nye virksomheder i landdistrikterne eller udvikling af små bedrifter. Der ydes også støtte til nye eller eksisterende virksomheder med henblik på investering i og udvikling af aktiviteter uden for landbruget, som er nødvendige for at styrke og bevare både landdistrikternes og landbrugernes konkurrenceevne i forbindelse med diversificering af landbrugsaktiviteterne. Der ydes støtte til landbrugere, der er berettiget til støtte i henhold til ordningen for små landbrugere, og som permanent overdrager deres bedrift til en anden landbruger.
VI.7	Basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse i landdistrikterne (artikel 20)	Formålet med denne foranstaltning er at støtte tiltag, der stimulerer væksten og fremmer den miljømæssige og socioøkonomiske bæredygtighed i landdistrikterne, navnlig gennem udvikling af lokal infrastruktur (herunder bredbånd, vedvarende energi og social infrastruktur) og lokale basale tjenester og gennem landsbyfornyelse og aktiviteter, der tager sigte på renovering og opgradering af kultur- og naturarv. Denne foranstaltning støtter desuden flytning af aktiviteter og ombygning af bygninger eller anlæg med henblik på at forbedre livskvaliteten eller skabe bedre miljøresultater.
VI.8	Investeringer i udvikling af skovarealer og forbedring af skovens levedygtighed (artikel 21 og artikel 22-26)	Formålet med denne foranstaltning er at fremme investeringer i udvikling af skovområder, beskyttelse af skove og innovation i forbindelse med skovbrug, skovbrugsteknologi og skovbrugsprodukter med henblik på at fremme vækstpotentialer i landdistrikterne.
VI.9	Skovrejsning og etablering af skovområder (artikel 22)	Formålet med denne underforanstaltning er at yde støtte til skovrejsning og etablering af skovområder både på landbrugsarealer og på andre arealer.
VI.10	Etablering, regenerering eller renovering af skovlandbrugssystemer (artikel 23)	Formålet med denne underforanstaltning er at yde støtte til etablering af skovlandbrugssystemer og landbrugspraksis, hvor der dyrkes træagtige, flerårige afgrøder sammen med andre afgrøder og/eller der holdes dyr på samme areal.
VI.11	Forebyggelse og genopretning af skader på skovene som følge af skovbrande, naturkatastrofer og katastrofale hændelser (artikel 24)	Denne underforanstaltning tager sigte på at forebygge og genoprette skovarealernes potentialer (rydning og genplantning) efter brande og andre naturkatastrofer, herunder skadedyr og sygdomme og trusler i forbindelse med klimaforandringer.
VI.12	Investeringer, der forbedrer skovøkosystemernes tilpasningsevne og miljømæssige værdi (artikel 25)	Formålet med denne underforanstaltning er at støtte tiltag, der fremmer skovens miljømæssige værdi og styrker deres evne til at tilpasse sig til og afbøde klimaforandringer, yde

		økosystemtjenester og øge skovenes herlighedsværdi til gavn for offentligheden. Det bør sikres, at skovenes miljømæssige værdi øges.
VI.13	Investeringer i skovbrugsteknologier og i forarbejdning, mobilisering og afsætning af skovprodukter (artikel 26)	Denne foranstaltning tager sigte på at yde støtte til investering i maskiner og/eller udstyr til høst, opskæring, mobilisering og forarbejdning af træer forud for den industrielle savning. Hovedformålet med denne underforanstaltning er at øge skovenes økonomiske værdi.
VI.14	Oprettelse af producentsammenslutninger og organisationer (artikel 27)	Formålet med denne foranstaltning er at yde støtte til oprettelse af producentsammenslutninger og -organisationer, særlig i de første år efter oprettelsen, hvor der afholdes ekstraomkostninger som følge af fælles tiltag til løsning af markedsrelaterede spørgsmål og til styrkelse af forhandlingspositionen, både når det gælder produktion og afsætning (også på lokale markeder).
VI.15	Miljø- og klimavenligt landbrug (artikel 28)	Denne foranstaltning har til formål at tilskynde arealforvaltere til at anvende landbrugsmetoder, der beskytter miljøet, landskabet og naturressourcerne, og som fremmer tilpasningen til og afbødningen af klimaforandringer. Der kan ikke blot ydes støtte til miljømæssige forbedringer af landbrugsmetoder, men også til opretholdelse af eksisterende miljøvenlige metoder.
VI.16	Økologisk landbrug (artikel 29)	Denne foranstaltning tager sigte på at støtte omlægning til og/eller opretholdelse af økologiske landbrugsmetoder for at tilskynde landbrugerne til at deltage i sådanne ordninger og dermed efterkomme samfundets krav om anvendelse af miljøvenlige metoder.
VI.17	Natura 2000 og betalinger i henhold til vandrammedirektivet (artikel 30)	Formålet med denne foranstaltning er at yde støtte i form af kompensation til støttemodtagere i de berørte områder, der står over for særlige udfordringer som følge af specifikke krav, der følger af gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF, direktiv 2009/147/EF og direktiv 2000/60/EF, sammenlignet med landbrugere og skovbrugere i andre områder.
VI.18	Betalinger til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger (artikel 31)	Formålet med denne foranstaltning er at yde støtte til landbrugere i områder med specifikke begrænsninger, f.eks. i bjergområder, eller andre væsentlige naturbetingede eller specifikke begrænsninger.
VI.19	Dyrevelfærd (artikel 33)	Formålet med denne foranstaltning er at yde betalinger til landbrugere, der frivilligt påtager sig at gennemføre operationer, som omfatter en eller flere forpligtelser på dyrevelfærdsområdet.
VI.20	Forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse (artikel 34)	Formålet med denne foranstaltning er at fremme en bæredygtig forvaltning og forbedring af skove og træbevoksede områder, herunder opretholdelse og fremme af biodiversiteten, vand- og jordressourcer og bekæmpelse af klimaforandringer, og at bevare skovenes genetiske ressourcer, f.eks. gennem udvikling af forskellige typer skove med henblik på tilpasning til de lokale forhold.

VI.21	Samarbejde (artikel 35)	Formålet med denne foranstaltning er at fremme samarbejde, der har deltagelse af mindst to enheder, for bl.a. at tilskynde til: gennemførelsen af pilotprojekter, udvikling af nye produkter, metoder, processer og teknologier i landbrugs-, skovbrugs- og fødevarerektoren, udvikling/markedsføring af turisttjenesteydelser, etablering og udvikling af korte forsyningskæder og lokale markeder, gennemførelse af fælles bestræbelser/metoder vedrørende miljø/klimaforandringer, gennemførelse af projekter, der tager sigte på bæredygtig tilvejebringelse af biomasse, gennemførelse af lokale udviklingsstrategier (ikke LEADER), udarbejdelse af skovforvaltningsplaner, og diversificering til »sociale« landbrugsaktiviteter.
VI.22	Risikostyring (artikel 36)	Denne foranstaltning er et nyt risikoforvaltningsværktøj, som er en videreudvikling af de muligheder, der allerede findes for at yde støtte til forsikringer og gensidige fonde via medlemsstaternes nationale bevillingsramme for direkte betalinger med henblik på at hjælpe landbrugere, der står over for stadigt mere alvorlige økonomiske og miljømæssige risici. Foranstaltningen indfører også et indkomststabiliseringsredskab med henblik på at yde støtte til landbrugere, der oplever et voldsomt fald i deres indkomst.
VI.22a	Ekstraordinær, midlertidig støtte til landbrugere og SMV'er, der er særlig hårdt ramt af covid-19-krisen (artikel 39b)	Formålet med denne foranstaltning er at tilbyde midlertidig støtte til landbrugere som følge af covid-19-krisen
VI.23	Finansiering af supplerende nationale direkte betalinger i Kroatien (artikel 40)	Formålet med denne foranstaltning er at tilbyde landbrugere i Kroatien, der er berettiget til supplerende nationale direkte betalinger, en tillægsbetaling under anden søjle.
VI.24	Støtte til lokaludvikling under LEADER (lokaludvikling styret af lokalsamfundet) (artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽³⁾)	Formålet med denne foranstaltning er at bibeholde LEADER som et integreret værktøj til territorial udvikling på subregionalt (»lokalt«) plan med henblik på at bidrage direkte til en afbalanceret territorial udvikling, hvilket er et af landdistriktsudviklingspolitikkenes overordnede mål.
VI.25	Teknisk bistand (artikel 51-54)	Formålet med denne foranstaltning er at give medlemsstaterne mulighed for at yde teknisk bistand til støtte for aktioner, der har til formål at opbygge den administrative kapacitet, som er nødvendig for forvaltningen af ESI-fondene. Disse aktioner kan vedrøre forberedelse, forvaltning, overvågning, evaluering, information og kommunikation, netværksarbejde, tvistbilæggelse og kontrol og revision af landdistriktsprogrammer.
VII.1	Foranstaltninger som omhandlet i forordning (EU) nr. 228/2013	POSEI er særlige foranstaltninger, hvorunder der tages hensyn til de begrænsninger, der gør sig gældende for regionerne i den yderste periferi som krævet i artikel 349 i TEUF. Den består af to hovedelementer: den særlige forsyningsordning og støtte til lokal produktion. Den særlige forsyningsordning tager sigte på at udligne de ekstraomkostninger, der opstår ved forsyning med uundværlige produkter som følge af disse regioners afsides beliggenhed (gennem støtte til produkter fra EU og fritagelse for importtold for produkter fra tredjelande). Støtten til den lokale produktion tager sigte på at udvikle det lokale landbrug (direkte betalinger og markedsforanstaltninger). POSEI giver også mulighed for finansiering af plantesundhedsprogrammer.

VIII.1	Foranstaltninger som omhandlet i forordning (EU) nr. 229/2013	Ordnningen for de mindre øer i Det Ægæiske Hav ligner POSEI-ordningen, men har ikke samme retsgrundlag i TEUF og er mindre omfattende. Den omfatter både en særlig forsyningsordning (som dog er begrænset til støtte til produkter fra EU) og støtte til den lokale landbrugsproduktion bestående af supplerende betalinger for specifikt definerede lokale produkter.
IX.1	Oplysningskampagner og salgsfremstød som omhandlet i forordning (EU) nr. 1144/2014	De oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og visse landbrugsfødevarer, der gennemføres på det indre marked eller i tredjelande, og som er nævnt i forordning (EU) nr. 1144/2014, kan helt eller delvis finansieres over EU-budgettet på de betingelser, der er fastsat i nævnte forordning. Foranstaltningerne gennemføres som led i et program for oplysningskampagner og salgsfremstød.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

(²) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

(⁵) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/129

af 21. december 2021

om regler for de interventionstyper vedrørende olieafgrøder, bomuld og biprodukter fra vinfremstilling, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115, og for kravene om information, offentlig omtale og synlighed i forbindelse med EU-støtte og de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 2, artikel 37, stk. 6, artikel 59, stk. 8, og artikel 123, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2021/2115 fastsættes en ny lovgivningsmæssig ramme for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nævnte forordning præciserer Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik yderligere, definerer de forskellige interventionstyper samt de fælles EU-krav, der gælder for medlemsstaterne, samtidig med at den giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme de interventioner, der skal indgå i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik. Medlemsstaterne skal udarbejde de strategiske planer og forelægge Kommissionen forslagene dertil. Der bør med henblik herpå fastsættes visse gennemførelsesbestemmelser.
- (2) Det fastsættes i artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115, at hvis medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om arealbaserede interventioner, der ikke overholder bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, herunder koblet indkomststøtte i henhold til nævnte forordning, og hvis disse interventioner vedrører nogle eller alle typer olieafgrøder som omhandlet i bilaget til aftalememorandummet mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder inden for rammerne af GATT ⁽²⁾, må det samlede støtteareal baseret på de planlagte output, der er medtaget i de pågældende medlemsstaters strategiske planer, ikke overstige det maksimale støtteareal for hele Unionen, da det skal sikres, at de internationale forpligtelser overholdes. Kommissionen skal derfor fastsætte et vejledende referencestøtteareal for hver medlemsstat som en andel af det maksimale støtteareal for hele Unionen, der svarer til 7 854 446 hektar, beregnet på grundlag af det gennemsnitlige dyrkede areal i Unionen i årene 2016-2020.
- (3) I afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes der bestemmelser om en afgrødespecifik betaling for bomuld, med henblik på hvilken fire medlemsstater skal godkende arealer og sorter. Det bør være de pågældende medlemsstater, der fastsætter de detaljerede regler herom. Proceduren for disse godkendelser bør imidlertid tilrettelægges således, at de berørte landbrugere modtager meddelelserne vedrørende godkendelsen i tide inden den følgende såperiode. Der bør også fastsættes bestemmelser om de oplysninger, som disse meddelelser som minimum skal indeholde.
- (4) Visse medlemsstater skal i henhold til artikel 58, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 vælge en eller flere interventionstyper i vinsektoren, herunder destillation af biprodukter fra vinfremstilling, som skal medtages i deres strategiske planer. Kommissionen skal fastsætte den finansielle støtte fra Unionen til denne type intervention.

⁽¹⁾ EUT L 435 af 6.12.2021, p. 1.⁽²⁾ EFT L 147 af 18.6.1993, s. 25.

- (5) Forvaltningsmyndigheden skal i henhold til artikel 123, stk. 2, litra j), i forordning (EU) 2021/2115 ved hjælp af passende synlighedsaktioner sørge for, at modtagere af støtte til interventioner, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), med undtagelse af areal- og dyrerelaterede interventioner, anerkender den finansielle støtte, de modtager, bl.a. ved behørig brug af EU-logoet. Forvaltningsmyndigheden skal i henhold til artikel 123, stk. 2, litra k), i nævnte forordning sørge for offentlig omtale af den strategiske plan ved at gennemføre kommunikations- og synlighedsaktioner rettet mod offentligheden, potentielle støttemodtagere og relevante målgrupper. Endelig skal forvaltningsmyndigheden i henhold til artikel 124, stk. 3, litra f), i forordning (EU) 2021/2115 stille de oplysninger til rådighed for overvågningskomitéen, der er nødvendige for, at den kan undersøge gennemførelsen af kommunikations- og synlighedsaktionerne. Der bør fastsættes ensartede betingelser for anvendelsen af kravene vedrørende information, offentlighed og synlighed som omhandlet i nævnte bestemmelser.
- (6) Eftersom medlemsstaterne ved udarbejdelsen af deres strategiske planer skal tage hensyn til reglerne i denne forordning, bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes regler for anvendelsen af forordning (EU) 2021/2115 med henblik på medlemsstaternes udarbejdelse og gennemførelse af deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik i henhold til nævnte forordning for så vidt angår:

- det vejledende referencestøtteareal for hver medlemsstat med henblik på arealrelaterede interventioner vedrørende olieafgrøder
- godkendelsen af arealer og sorter med henblik den afgrødespecifikke betaling for bomuld og den dertil knyttede meddelelse
- støtten til destillation af biprodukter fra vinfremstilling
- anvendelsen af EU-logoet i forbindelse med visse interventioner, der finansieres af ELFUL, og anvendelsen af kravene vedrørende information, offentlig omtale og synlighed i forbindelse med de strategiske planer og den EU-støtte, der modtages på grundlag heraf.

Artikel 2

Det vejledende referencestøtteareal

I bilag I til denne forordning er fastsat det vejledende referencestøtteareal for hver medlemsstat med henblik på arealrelaterede interventioner vedrørende olieafgrøder som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115.

Artikel 3

Procedure for godkendelse af arealer og sorter med henblik den afgrødespecifikke betaling for bomuld og den dertil knyttede meddelelse

1. Proceduren for godkendelse af arealer og sorter med henblik på den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115, tilrettelægges således, at de berørte landbrugere modtager meddelelserne om godkendelse i tide inden såperioden.

Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om:

- a) de sorter, der er tilladt til udsæd
 - b) kriterierne for godkendelsen af arealer til bomuldsproduktion som fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 ^(³)
 - c) minimumsplantetætheden for det areal, der er tilsået med bomuld, jf. artikel 8 i delegeret forordning (EU) 2022/126.
2. Hvis en medlemsstat tilbagekalder en eksisterende godkendelse af en sort, underrettes de berørte landbrugere herom i tide inden det følgende års såperiode.

Artikel 4

Unionens finansielle støtte til destillation af biprodukter fra vinfremstilling

1. Den finansielle støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinfremstilling som omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra g), i forordning (EU) 2021/2115, der skal udbetales til destillationsvirksomhederne, herunder det faste beløb til godtgørelse af omkostninger ved indsamling som omhandlet i artikel 60, stk. 3, tredje afsnit, i nævnte forordning, må ikke overstige:
 - a) for råalkohol udvundet af presserester af vindruer: 1,1 EUR pr. volumenprocent pr. hl
 - b) for råalkohol udvundet af vin og vinbærme: 0,5 EUR pr. volumenprocent pr. hl.
2. Medlemsstaterne fastsætter de faktiske beløb for Unionens finansielle støtte på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier og under hensyntagen til de forskellige produktionstypologier.

Artikel 5

EU-logoet

Medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden anvender EU-logoet i overensstemmelse med kravene i bilag II ved gennemførelsen af de synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteter, der er omhandlet i artikel 123, stk. 2, litra k), i forordning (EU) 2021/2115. Forvaltningsmyndigheden sørger også for, at støttemodtagerne anvender logoet i overensstemmelse med reglerne.

Artikel 6

Information, offentlig omtale og synlighed

I bilag III til nærværende forordning er fastsat nærmere regler for anvendelsen af kravene vedrørende information, offentlig omtale og synlighed som omhandlet i artikel 123, stk. 2, litra j) og k), i forordning (EU) 2021/2115.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

^(³) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (Se side 197 i denne EUT).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

Det vejledende referencestøtteareal som omhandlet i artikel 2

	<i>ha</i>
Belgien	7 295
Bulgarien	711 954
Tjekkiet	300 498
Danmark	114 000
Tyskland	846 779
Estland	51 620
Irland	7 197
Grækenland	69 709
Spanien	559 382
Frankrig	1 525 286
Kroatien	117 366
Italien	302 843
Cypern	—
Letland	89 153
Litauen	154 217
Luxembourg	2 270
Ungarn	707 720
Malta	—
Nederlandene	1 952
Østrig	88 129
Polen	644 818
Portugal	7 865
Rumænien	1 250 509
Slovenien	4 059
Slovakiet	184 603
Finland	32 342
Sverige	72 880

BILAG II

Anvendelse af og tekniske karakteristika for Unionens logo (»logoet«)

1. Logoet skal være tydeligt afbildet på alt kommunikationsmateriale, (såsom tryksager, digitale publikationer, websteder og disses versioner for mobile enheder) vedrørende gennemførelsen af en operation, som er rettet til almenheden eller til deltagerne.
2. Teksten »finansieret af Den Europæiske Union« eller »Medfinansieret af Den Europæiske Union« skal være skrevet fuldt ud og anbragt ved siden af logoet.
3. Den skrifttype, der skal anvendes i forbindelse med logoet, kan være en af følgende: *Arial*, *Auto*, *Calibri*, *Garamond*, *Trebuchet*, *Tahoma*, *Verdana* eller *Ubuntu*. Der må ikke anvendes kursiv, understregede varianter eller andre skrifttypevarianter.
4. Tekstens placering i forhold til logoet må ikke berøre logoet på nogen måde.
5. Den anvendte skriftstørrelse skal være proportional med logoets størrelse.
6. Skriftens farve skal være »reflex blue«, sort eller hvid, afhængigt af baggrunden.
7. Logoet må ikke ændres eller kombineres med andre grafiske elementer eller tekster. Hvis der vises andre symboler ud over logoet, skal logoet have mindst samme størrelse målt i højde eller bredde som det største af de øvrige symboler. Der må ikke afbildes nogen andre former for visuel identitet eller symboler end logoet til at illustrere støtten fra Unionen.
8. Hvis der gennemføres flere operationer på samme sted med støtte fra samme eller forskellige finansieringsinstrumenter, eller hvis der ydes supplerende finansiering til samme operation på et senere tidspunkt, vises der mindst ét skilt eller én tavle.
9. Grafiske standarder for gengivelse af logoet og definition af standardfarverne:

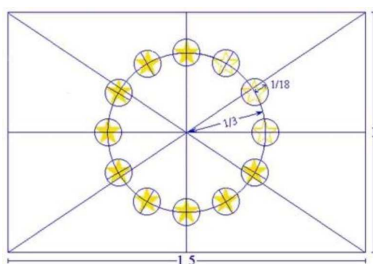
A) SYMBOLBESKRIVELSE

Med en blå himmel som baggrund danner 12 gyldne stjerner en cirkel, der symboliserer foreningen af Europas folk. Der er altid 12 stjerner, idet tallet 12 er symbol på fuldkommenhed og enhed.

B) HERALDISK BESKRIVELSE

På azurblå bund en cirkel bestående af 12 gyldne femtakgede stjerner, hvis spidser ikke rører hinanden.

C) GEOMETRISK BESKRIVELSE

Logoet består af et rektangulært blåt flag, hvis længde er halvanden gang dets bredde. Tolv gyldne stjerner er placeret med lige stor indbyrdes afstand på omkredsen af en usynlig cirkel, hvis centrum befinder sig i skæringspunktet for rektanglets diagonaler. Cirkelns radius er lig med en tredjedel af flagets højde. Hver af stjernerne har fem spidser, som er beliggende på periferien af en usynlig cirkel, hvis radius er lig med en attendedel af flagets højde. Alle stjerner er opretstående, dvs. med én spids pegende opad og to spidser på samme linje vinkelret på flagets sidekant. Cirklen er anbragt, så stjernernes placering svarer til timetallene på en urskive. Antallet af stjerner er uforanderligt.

D) STANDARDFARVER

Logoets farver er følgende: Rektanglets bund: PANTONE REFLEX BLUE Stjernerne: PANTONE YELLOW

E) FIRFARVETRYK

Ved firfarvetryk fås de to standardfarver ved at anvende farverne fra firfarveserien.

PANTONE YELLOW fås med 100 % »Process Yellow«.

PANTONE REFLEX BLUE fås ved at blande 100 % »Process Cyan« og 80 % »Process Magenta«.

INTERNET

PANTONE REFLEX BLUE svarer i web-paletten til farve RGB: 0/51/153 (hexadecimal: 003399), og PANTONE YELLOW svarer i web-paletten til farve RGB: 255/204/0 (hexadecimal: FFCC00).

GENGIVELSE I ÉN FARVE

Hvis man kun disponerer over farven sort, kan rektanglet omgives med en sort streg, og stjernerne indsættes i sort på hvid bund.

Hvis blå (dvs. Reflex Blue) er den eneste disponible farve, skal den anvendes 100 % med stjernerne i hvid negativ.

GENGIVELSE PÅ FARVEBUND

Kan farvebund ikke undgås, skal rektanglet omgives med en hvid ramme af en tykkelse på 1/25 af rektanglets højde.

Princippet for tredjemands brug af logoet er fastsat i den administrative aftale med Europarådet om tredjemands brug af det europæiske logo ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 8.9.2012, s. 5.

BILAG III

Krav vedrørende information, offentlig omtale og synlighed**1. Forvaltningsmyndighedens kommunikations- og synlighedsaktioner**

- 1.1. Forvaltningsmyndigheden skal med henblik på artikel 123, stk. 2, litra k), i forordning (EU) 2021/2115 sikre offentlig omtale af den strategiske plan ved at tilrettelægge og gennemføre relevante kommunikations- og synlighedsaktioner i løbet af hele forberedelses- og gennemførelsesperioden for den strategiske plan, for at informere de målgrupper, der er anført i nævnte litra.
- 1.2. Forvaltningsmyndigheden skal med henblik på artikel 124, stk. 3, litra f), i forordning (EU) 2021/2115 stille de oplysninger til rådighed for overvågningskomitéen, der er nødvendige for, at den kan føre tilsyn med gennemførelsen af kommunikations- og synlighedsaktionerne.
- 1.3. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der senest seks måneder efter Kommissionens afgørelse om godkendelse af den strategiske plan er oprettet et websted, der indeholder oplysninger om den strategiske plan, der hører under dens ansvarsområde, herunder planens målsætninger, aktiviteter, tilgængelige finansieringsmuligheder samt de forventede — og når planen faktisk gennemføres — de konkrete resultater heraf. Webstedet skal være rettet mod offentligheden samt potentielle støttemodtagere som omhandlet i artikel 123, stk. 2, litra k), i forordning (EU) 2021/2115.
- 1.4. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der på det websted, der er omhandlet i punkt 1.3, offentliggøres en tidsplan for de planlagte indkaldelser af forslag og fristerne for indgivelsen af ansøgninger, som ajourføres mindst tre gange om året med følgende vejledende data:
 - a) det geografiske område, der er omfattet af planen
 - b) den pågældende intervention og specifikke målsætning(er)
 - c) den type ansøgere, der kan komme i betragtning
 - d) det samlede støttebeløb
 - e) start- og slutdato for indsendelse af ansøgninger.
- 1.5. Forvaltningsmyndigheden sikrer i overensstemmelse med artikel 123, stk. 2, litra k), nr. i), i forordning (EU) 2021/2115, at potentielle støttemodtagere har adgang til alle de nødvendige oplysninger om finansieringsmuligheder, herunder betingelserne for støtteberettigelse, udvælgelseskriterierne og alle de krav, som skal opfyldes af støttemodtagere, der udvælges med henblik på finansiering, samt deres ansvar.
- 1.6. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at støttemodtagere, der udvælges med henblik på finansiering, informeres om, at støtten medfinansieres af Unionen.
- 1.7. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at kommunikations- og synlighedsmateriale, herunder på støttemodtagerniveau, efter anmodning stilles til rådighed for Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, og at Unionen uden krav om betaling af licensafgifter får en ikkeeksklusiv og uigenkaldelig licens til at anvende sådant materiale og alle allerede eksisterende rettigheder, der er knyttet dertil, jf. andet afsnit. Dette må ikke kræve betydelige yderligere omkostninger eller en betydelig administrativ byrde for støttemodtagerne eller forvaltningsmyndigheden.

Licensen til intellektuelle ejendomsrettigheder, jf. første afsnit, tillægger Unionen følgende rettigheder:

 - a) intern brug, dvs. retten til at reproducere og kopiere kommunikations- og synlighedsmaterialer og give EU's institutioner og agenturer, medlemsstaternes myndigheder samt disses ansatte adgang til disse materialer
 - b) reproduktion af kommunikations- og synlighedsmaterialer, uanset hvordan eller i hvilken form, enten helt eller delvis

- c) formidling af kommunikations- og synlighedsmaterialer til offentligheden ved hjælp af ethvert kommunikationsmiddel
- d) udbredelse af kommunikations- og synlighedsmaterialer til offentligheden (eller kopier heraf) i enhver form
- e) opbevaring og arkivering af kommunikations- og synlighedsmaterialer
- f) viderelicensering af rettighederne til kommunikations- og synlighedsmaterialer til tredjemand.

2. Synligheden af visse ELFUL-støttede operationer

Med henblik på artikel 123, stk. 2, litra j), i forordning (EU) 2021/2115 sikrer forvaltningsmyndigheden ved hjælp af følgende foranstaltninger, at modtagere af støtte inden for rammerne af interventioner finansieret af ELFUL, bortset fra areal- og dyrerelaterede interventioner, anerkender støtten fra den strategiske plan som følger:

- a) ved at lægge en kort beskrivelse af operationen, der står i et rimeligt forhold til støttens størrelse, herunder mål og resultater, ud på støttemodtagerens officielle websted, hvis et sådant websted findes, og officielle sociale medieplatforme og fremhæve den finansielle støtte fra Unionen
- b) ved på en synlig måde at redegøre for støtten fra Unionen i dokumenter og kommunikationsmateriale, der vedrører gennemførelsen af operationen, og som er beregnet til offentligheden eller deltagerne, idet EU-logoet vises i overensstemmelse med de tekniske karakteristika, der er fastsat i bilag II
- c) for operationer, der består i finansiering af infrastruktur eller bygge- og anlægsarbejde, hvortil de samlede offentlige udgifter eller de samlede omkostninger, hvis der er tale om støtte i form af finansielle instrumenter, herunder driftskapitalfinansiering, overstiger 500 000 EUR, ved at opsætte varige skilte eller tavler, der er tydeligt synlige for offentligheden, og som viser EU-logoet i overensstemmelse med de tekniske karakteristika, der er fastlagt i bilag II, så snart den fysiske gennemførelse af operationerne begynder
- d) for operationer, der består i investeringer i fysiske aktiver, som ikke hører under litra c), hvortil den samlede offentlige støtte overstiger 50 000 EUR, eller hvis der er tale om støtte i form af finansielle instrumenter, herunder driftskapitalfinansiering, for hvilke de samlede omkostninger overstiger 500 000 EUR, ved at opsætte et forklarende skilt eller tilsvarende elektronisk visning, der informerer om projektet, fremhæver den finansielle støtte fra Unionen og viser EU-logoet i overensstemmelse med de tekniske karakteristika, der er fastsat i bilag II
- e) for operationer, der består i støtte til Leader-operationer, grundlæggende tjenester og infrastruktur, der ikke hører under litra c) og d), hvortil den samlede offentlige støtte overstiger 10 000 EUR, eller hvis der er tale om støtte i form af finansielle instrumenter, herunder driftskapitalfinansiering, for hvilke de samlede omkostninger overstiger 100 000 EUR, ved på et sted, der er tydeligt synligt for offentligheden, at opsætte mindst én plakat i A3-størrelse eller tilsvarende elektronisk skærm, der informerer om operationen og fremhæver støtten fra Unionen. Også i lokalerne for lokale aktionsgrupper, der finansieres over Leader, anbringes et oplysningsskilt.

Hvis støttemodtageren er en fysisk person, sikrer forvaltningsmyndigheden så vidt muligt, uanset første afsnit, at der på et sted, der er synligt for offentligheden vises passende information, evt. ved hjælp af en elektronisk skærm, som fremhæver støtten fra fondene.

Første afsnit, litra a) og b), finder tilsvarende anvendelse på de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, der finansieres af ELFUL.

Første afsnit, litra c), d) og e), finder anvendelse på de endelige modtagere af støtte fra finansielle instrumenter ved de kontraktvilkår, der er fastsat i den finansieringsaftale, der er omhandlet i artikel 59, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/130**af 24. januar 2022****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Bračko maslinovo ulje« (BOB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kroatiens ansøgning om registrering af betegnelsen »Bračko maslinovo ulje« er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal betegnelsen »Bračko maslinovo ulje« registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Bračko maslinovo ulje« (BOB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 1.5. Fedtstoffer (smør, margarine, olier m.m.) i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽³⁾.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 2022.

På Kommissionens vegne
For formanden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 400 af 4.10.2021, s. 8.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/131**af 24. januar 2022****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Carne Ramo Grande« (BOB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Portugals ansøgning om registrering af betegnelsen »Carne Ramo Grande« er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal betegnelsen »Carne Ramo Grande« registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Carne Ramo Grande« (BOB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 1.1. Kød (og slagteaffald), fersk, i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽³⁾.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 2022.

På Kommissionens vegne
For formanden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 398 af 1.10.2021, s. 40.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2022/132

af 28. januar 2022

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 om energistatistik for så vidt angår ajourføringer af de årlige, månedlige og kortfristede månedlige energistatistikker**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, artikel 5, stk. 3, og artikel 9, stk. 2 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1099/2008 fastlægger en fælles ramme for udarbejdelse, indberetning, evaluering og formidling af sammenlignelig energistatistik i Unionen.
- (2) Energistatistikken skal løbende udvikles på grund af de hastige teknologiske fremskridt, udviklingen i Unionens energipolitikker og vigtigheden af, at Unionens mål og overvågningen af fremskridtene hen imod at nå disse mål baseres på officielle energidata. Det er derfor nødvendigt regelmæssigt at ajourføre den europæiske ramme for indberetning af energistatistik for at afspejle stigende eller ændrede behov.
- (3) Anvendelse af pålidelig energistatistik af høj kvalitet til overvågning af de politiske mål under den europæiske grønne pagt og energiunionspakkerne burde øge troværdigheden af Unionens energipolitik.
- (4) Kommissionen har identificeret en række aspekter af de årlige og kortfristede månedlige energistatistikker, som skal ajourføres. Dette indebærer navnlig en større detaljeringsgrad i statistikken over endeligt energiforbrug inden for servicesektoren og transportsektoren, nye energibærere såsom hydrogen, nye data om elproduktion og -lagring, mere detaljerede data om vedvarende energikilder, nye anslåede data for produktionen af energibalancer på et tidligere tidspunkt samt øget aktualitet af den årlige dataindsamling. Derudover bortfalder kravet om indberetning af kortfristede månedlige statistikker om naturgas og olie og olieprodukter, eftersom der nu foreligger mere fuldstændige månedlige data med øget aktualitet. Kommissionen og medlemsstaterne har drøftet og indgået aftale om en række tekniske aspekter, heriblandt anvendelsesområde, gennemførlighed, produktionsomkostninger, fortrolighed og indberetningskrav.
- (5) Forordning (EF) nr. 1099/2008 bør derfor ændres.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Europæiske Statistiske System, der er nedsat i medfør af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilagene til forordning (EF) nr. 1099/2008 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

»BILAG A

TERMINOLOGI

Dette bilag indeholder forklaringer, geografiske præciseringer og definitioner af de udtryk, der anvendes i de øvrige bilag, medmindre andet er anført i disse bilag.

1. GEOGRAFISKE PRÆCISERINGER

Til brug for den statistiske indberetning anvendes nedenstående geografiske definitioner:

- Australien omfatter ikke de eksterne territorier
- Danmark omfatter ikke Færøerne og Grønland
- Frankrig omfatter også Monaco og de franske oversøiske departementer Guadeloupe, Martinique, Fransk Guyana, Réunion og Mayotte
- Italien omfatter også San Marino og Vatikanstaten
- Japan omfatter også Okinawa
- Portugal omfatter også Azorerne og Madeira
- Spanien omfatter også De Kanariske Øer, Balearerne, Ceuta og Melilla
- Schweiz omfatter ikke Liechtenstein
- USA omfatter de 50 stater, District of Columbia, De Amerikanske Jomfruøer, Puerto Rico og Guam.

2. AGGREGATER

Producenter af elektricitet og varme klassificeres efter formålet med produktionen:

- **hovedaktivitetsproducenter** er private og offentlige virksomheder, der som hovedaktivitet producerer elektricitet og/eller varme med henblik på salg til tredjemand
- **egenproducenter** er private og offentlige virksomheder, der som støtteaktivitet i forbindelse med deres hovedaktivitet producerer elektricitet og/eller varme helt eller delvist til eget brug.

Bemærk: Kommissionen kan præcisere terminologien yderligere ved efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 2, at tilføje relevante henvisninger til NACE ⁽¹⁾, når en ændring af NACE-nomenklaturen er trådt i kraft.

2.1. Forsyning

2.1.1. PRODUKTION/INDENLANDSK PRODUKTION

De mængder brændsel, der udvindes eller produceres, opgøres efter fjernelse af inaktive stoffer. Produktion omfatter også de mængder, der forbruges af producenten under produktionen (f.eks. til opvarmning eller drift af udstyr og tilbehør), samt leverancer til andre energiproducenter til omdannelse eller andre formål.

Ved »indenlandsk produktion« forstås produktion med ressourcer fra et specifikt område — det indberettende lands nationale område.

2.1.2. GENINDVINDING

Gælder kun stenkul. Slam og andet kulaffald, som genvindes i minerne.

2.1.3. TILGANG FRA ANDRE KILDER

De mængder brændsel, hvis produktion er omfattet af andre brændselsindberetninger, men som blandes med andre brændsler og forbruges som en blanding. Yderligere oplysninger om denne komponent skal forelægges som:

- Tilgang fra andre kilder: kul

⁽¹⁾ NACE rev. 2 — statistisk nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Den Europæiske Union, Rev. 2 (2008).

- Tilgang fra andre kilder: olie og olieprodukter
 - Tilgang fra andre kilder: naturgas
 - Tilgang fra andre kilder: vedvarende energikilder.
- 2.1.4. IMPORT/EKSPORT
- Medmindre andet er anført, forstås ved »import« indførsel fra det egentlige oprindelsesland (det land, hvor energiproduktet er produceret) med henblik på anvendelse i landet, og ved »eksport« udførsel til det land, hvor det producerede energiprodukt endeligt forbruges. Ved importerede og eksporterede mængder forstås de mængder, som har passeret landets grænser, uanset om de er toldklareret eller ej.
- Hvis oprindelses- eller bestemmelseslandet er ukendt, kan det anføres som »Ikke-specificeret/andet«.
- 2.1.5. BUNKRING (INTERNATIONAL SØTRAFIK)
- De mængder brændsel, der leveres til skibe i international sejlads, uanset flagstat. International sejlads kan foregå til søs, på indre vandveje og søer samt i kystfarvande. Følgende komponenter er ikke omfattet:
- forbrug i skibe i national sejlads. Hvorvidt der er tale om national eller international sejlads, bestemmes på grundlag af afsejlings- og ankomsthavn, ikke efter skibets flagstat eller nationalitet
 - fiskerfartøjers forbrug
 - militærstyrkers forbrug.
- 2.1.6. INTERNATIONAL LUFTFART
- De mængder brændsel, der leveres til fly i international luftfart. Hvorvidt der er tale om national eller international luftfart, bestemmes på grundlag af afgang- og landingssted, ikke efter flyselskabets nationalitet. Omfatter ikke brændsel, der anvendes af flyselskaber i vej køretøjer (anføres under »Ikke andetsteds nævnt — transport«), og flybrændstof til militær brug (anføres under »Ikke andetsteds nævnt — andet«).
- 2.1.7. LAGERÆNDRINGER
- Forskellen mellem primolager og ultimolager for lagre på det nationale område. Medmindre andet er anført, anføres lagertilgang med et negativt tal, og lagerafgang med et positivt tal.
- 2.1.8. SAMELEDE PRIMO- OG ULTIMOLAGRE PÅ DET NATIONALE OMRÅDE
- Alle lagre på det nationale område, herunder lagre hos det offentlige, store forbrugere og lagervirksomheder, lagre på indgående søgående fartøjer, lagre i toldfrie områder og lagre, der forvaltes for tredjemand, uanset om det sker i henhold til en bilateral regeringsaftale eller ej. Ved »primo« og »ultimo« forstås henholdsvis første og sidste dag i referenceperioden. Lagre omfatter lagre i alle typer særlige lagerfaciliteter enten over eller under jorden.
- 2.1.9. DIREKTE ANVENDELSE
- Olie (råolie og olieprodukter), der anvendes direkte uden at være blevet forarbejdet i olieraffinaderier. Omfatter også råolie, der anvendes til elproduktion.
- 2.1.10. TILGANG AF PRIMÆRPRODUKTER
- De mængder indenlandsk og importeret råolie (herunder kondensat) og indenlandsk NGL (?), der anvendes direkte uden at være blevet forarbejdet i et olieraffinaderi, og mængderne af tilbageførsler fra den petrokemiske industri, der, selv om der ikke er tale om primært brændsel, anvendes direkte.
- 2.1.11. RAFFINADERIERNES BRUTTOPRODUKTION
- Et raffinaderis eller et blandingsanlægs produktion af færdigprodukter. Omfatter også raffinaderibrændsel, men ikke raffinaderitab.

(?) Flydende naturgas.

2.1.12. GENBRUGSPRODUKTER

Færdigprodukter, der efter at have været leveret til slutbrugere passerer gennem markedsføringsnettet for anden gang (f.eks. genforarbejdede brugte smøremidler). Der skelnes mellem disse mængder og tilbageførsler fra den petrokemiske industri.

2.1.13. TILBAGEFØRSLER

Færdigprodukter eller halvfabrikata, der returneres fra slutbrugerne til raffinaderierne til bearbejdning, blanding eller salg. Der er som regel tale om biprodukter fra den petrokemiske fremstillingsproces.

2.1.14. OVERFØRSLER MELLEMLER PRODUKTER

De mængder, der omklassificeres, enten fordi deres specifikationer har ændret sig, eller fordi de er blevet blandet med et andet produkt. En negativ indgang for et produkt opvejes af en eller flere positive indgange for et eller flere produkter og omvendt; den samlede nettovirkning skal være nul.

2.1.15. OVERFØRTE PRODUKTER

Importerede mineralolieprodukter, der omklassificeres som råmaterialer med henblik på videreforarbejdning i raffinaderiet. Leveres ikke til slutbrugerne.

2.1.16. STATISTISKE FORSKELLE

Beregnet værdi defineret som forskellen mellem beregning fra et forsyningsperspektiv (top-down-tilgang) og beregning fra et forbrugersperspektiv (bottom-up-tilgang). Der skal gøres rede for eventuelle store statistiske forskelle.

2.2. **Omdannelsessektoren**

Under »Omdannelsessektoren« anføres kun de mængder brændsel, der blev omdannet til andre brændsler. De mængder brændsel, der anvendes til opvarmning og drift af udstyr og generelt i forbindelse med omdannelse, anføres under »Energisektoren«.

2.2.1. HOVEDAKTIVITETSPRODUCENTER — KUN ELEKTRICITET

De mængder brændsel, der anvendes af hovedaktivitetsproducenter til produktion af elektricitet i (rene) elproduktionsenheder/elværker.

2.2.2. HOVEDAKTIVITETSPRODUCENTER — KRAFTVARMERPRODUKTIONSENHEDER

De mængder brændsel, der anvendes af hovedaktivitetsproducenter til produktion af elektricitet og/eller varme i kraftvarmeproduktionsenheder.

2.2.3. HOVEDAKTIVITETSPRODUCENTER — KUN VARME

De mængder brændsel, der anvendes af hovedaktivitetsproducenter til produktion af varme i (rene) varmeproduktionsenheder/varmeverker.

2.2.4. EGENPRODUCENTER — KUN ELEKTRICITET

De mængder brændsel, der anvendes af egenproducenter til produktion af elektricitet i (rene) elproduktionsenheder/elværker.

2.2.5. EGENPRODUCENTER — KRAFTVARMERPRODUKTIONSENHEDER

Alle de mængder brændsel, der anvendes af egenproducenter til produktion af elektricitet, samt den forholdsmæssige andel af brændsler, der anvendes af egenproducenter til produktion af solgt varme i kraftvarmeproduktionsenheder. Den forholdsmæssige andel af brændsler, der anvendes til produktion af ikke-solgt varme (varme til eget forbrug), anføres under den relevante sektor for det endelige energiforbrug på grundlag af NACE-nomenklaturen. Ikke-solgt varme, som leveres til andre enheder i henhold til ikke-finansielle aftaler eller til enheder med andet ejerskab, anføres efter samme princip som solgt varme.

2.2.6. EGENPRODUCENTER — KUN VARME

Den forholdsmæssige andel af brændsler, der anvendes af egenproducenter til produktion af solgt varme i (rene) varmeproduktionsenheder/varmeværker. Den forholdsmæssige andel af brændsler, der anvendes til produktion af ikke-solgt varme (varme til eget forbrug), anføres under den relevante sektor for det endelige energiforbrug på grundlag af NACE-nomenklaturen. Ikke-solgt varme, som leveres til andre enheder i henhold til ikke-finansielle aftaler eller til enheder med andet ejerskab, anføres efter samme princip som solgt varme.

2.2.7. BRIKETFABRIKKER (STENKULSBRIKETTER)

De mængder brændsel, der anvendes i briketfabrikker, til fremstilling af stenkulsbriketter.

2.2.8. KOKSVÆRKER

De mængder brændsel, der anvendes i koksværker, til fremstilling af koksværkskoks og koksværksgas.

2.2.9. BRIKETFABRIKKER (BRUNKULSBRIKETTER/TØRVEBRIKETTER)

De mængder brændsel, der anvendes til fremstilling af brunkulsbriketter i briketfabrikker (brunkul), og de mængder brændsel, der anvendes til fremstilling af tørvebriketter i briketfabrikker (tørvebriketter).

2.2.10. GASVÆRKER

De mængder brændsel, der anvendes til produktion af gasværksgas i gasværker og i kulforgasningsanlæg.

2.2.11. HØJOVNE

De mængder brændsel, der påfyldes selve højovnen enten oppefra sammen med jernmalmen eller gennem blæsedyserne i bunden sammen med den forvarmede blæseluft.

2.2.12. KULLIKVEFAKTION

De mængder brændsel, der anvendes til produktion af syntetisk olie.

2.2.13. GAS-TO-LIQUID-ANLÆG

De mængder gasformigt brændsel, der omdannes til flydende brændsel.

2.2.14. ANLÆG TIL FREMSTILLING AF TRÆKUL

De mængder fast biobrændsel, der omdannes til trækul.

2.2.15. OLIERAFFINADERIER

De mængder brændsel, der anvendes til fremstilling af mineralolieprodukter.

2.2.16. BLANDINGSANLÆG TIL NATURGAS (TIL BLANDET NATURGAS)

De mængder gas, der blandes med naturgas i gasnettet.

2.2.17. TIL BLANDING MED MOTORBENZIN/DIESEL/PETROLEUM

De mængder flydende biobrændsel, der blandes med deres fossile modstykker.

2.2.18. IKKE ANDETSTEDS NÆVNT

De mængder brændsel, der anvendes til omdannelse, ikke andetsteds nævnt. Anvendes denne rubrik, skal der gøres rede for det anførte i rapporten.

2.3. Energisektoren

De mængder, der forbruges i energisektoren i forbindelse med udvinding (råstofudvinding samt olie- og gasproduktion) eller omdannelse. Dette svarer til hovedgruppe 05, 06, 19 og 35, gruppe 09.1 og undergruppe 07.21 og 08.92 i NACE rev. 2.

Omfatter ikke de mængder brændsel, der omdannes til andre former for energi (anføres under »Omdannelsessektoren«) eller anvendes i forbindelse med drift af rørledninger, der transporterer olie, gas og kulslam (anføres under »Transportsektoren«).

Omfatter også fremstilling af keramiske materialer til nuklear fission og fusion samt de produkter, der fremkommer herved.

2.3.1. EGENANVENDELSE I EL-, KRAFTVARME- OG VARMEVÆRKER

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af (rene) elproduktionsenheder, (rene) varmeproduktionsenheder og kraftvarmeproduktionsenheder.

2.3.2. KULMINER

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med udvinding og forarbejdning af kul i kulindustrien. Kul, der brændes i minekraftværker, anføres under »Omdannelsessektoren«.

2.3.3. BRIKETFABRIKKER (STENKULSBRIKETTER)

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af briketfabrikker (stenkulsbriketter).

2.3.4. KOKSVÆRKER

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af koksværker.

2.3.5. BRIKETFABRIKKER (BRUNKULSBRIKETTER/TØRVEBRIKETTER)

De mængder af brændsel, der anvendes som energi i forbindelse med drift af briketfabrikker (brunkulsbriketter/tørvebriketter).

2.3.6. GASVÆRKER/FORGASNINGSANLÆG

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af gasværker/kulforgasningsanlæg.

2.3.7. HØJOVNE

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af højovne.

2.3.8. KULLIKVEFAKTION

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af kullikvefaktionsanlæg.

2.3.9. LIKVEFAKTION (LNG)/GENFORGASNING

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af likvefaktions- og genforgasningsanlæg.

2.3.10. FORGASNINGSANLÆG (BIOGAS)

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af forgasningsanlæg (biogas).

2.3.11. GAS-TO-LIQUID-ANLÆG (GTL-ANLÆG)

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af gas-to-liquid-omdannelsesanlæg.

2.3.12. ANLÆG TIL FREMSTILLING AF TRÆKUL

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af anlæg til fremstilling af trækul.

2.3.13. OLIERAFFINADERIER

De mængder brændsel, der forbruges som energi i forbindelse med drift af olieraffinaderier.

2.3.14. OLIE- OG GASUDVINDING

De mængder brændsel, der forbruges i olie- og gasudvindingsanlæg. Omfatter ikke rørledningstab (anføres som distributionstab) og de mængder energi, der anvendes til drift af rørledninger (anføres under »Transportsektoren«).

2.3.15. IKKE ANDETSTEDS NÆVNT — ENERGI

De mængder brændsel, der vedrører energi, ikke andetsteds nævnt. Anvendes denne rubrik, skal der gøres rede for det anførte i rapporten.

2.4. **Transport- og distributionstab**

2.4.1. TRANSPORTTAB

Brændselstab i forbindelse med transport i den del af nettet, der drives af transmissionsnetoperatøren. Dette indbefatter tekniske og ikke-tekniske tab. For elektricitet indbefatter det også tab i transformere, der ikke anses for at være en integrerende del af kraftværkerne. For gas indbefatter det også udluftning og afbrænding under transport.

2.4.2. DISTRIBUTIONSTAB

Brændselstab i forbindelse med distribution i den del af nettet, der drives af distributionssystemoperatøren. Dette indbefatter tekniske og ikke-tekniske tab. For gas indbefatter det også udluftning og afbrænding under distribution.

2.5. **Endeligt ikke-energimæssigt forbrug**

De mængder fossilt brændsel, der anvendes til ikke-energimæssige formål — brændsel, der ikke er forbrændt.

2.6. **Endeligt energiforbrug (slutanvendelser)**

2.6.1. INDUSTRISEKTOREN

Herved forstås de mængder brændsel, der forbruges i industrianlæg i forbindelse med disses hovedaktiviteter.

For (rene) varmeproduktionsenheder eller kraftvarmeproduktionsenheder anføres kun de mængder brændsel, der forbruges til produktion af varme, som anvendes direkte i den pågældende enhed (varme til eget forbrug). De mængder brændsel, der forbruges til produktion af solgt varme og til produktion af elektricitet, anføres under den relevante omdannelsessektor.

2.6.1.1. Råstofindvinding [hovedgruppe 07 (undtagen undergruppe 07.21) og 08 (undtagen undergruppe 08.92) i NACE rev. 2; gruppe 09.9 i NACE rev. 2]

2.6.1.1.1. Brydning af metalmalme [hovedgruppe 07 i NACE rev. 2; omfatter ikke undergruppe 07.21 »Brydning af uran- og thoriummalme« i NACE rev. 2]

2.6.1.1.2. Anden råstofindvinding [hovedgruppe 08 i NACE rev. 2; omfatter ikke undergruppe 08.92 »Udvinding af tørv« i NACE rev. 2]

2.6.1.1.3. Serviceydelser i forbindelse med råstofindvinding [hovedgruppe 09 i NACE rev. 2; omfatter ikke gruppe 09.1 »Serviceydelser i forbindelse med indvinding af råolie og naturgas« i NACE rev. 2]

2.6.1.2. Føde-, drikke- og tobaksvarer: [hovedgruppe 10, 11 og 12 i NACE rev. 2]

2.6.1.2.1. Fremstilling af fødevarer [hovedgruppe 10 i NACE rev. 2]

2.6.1.2.2. Fremstilling af drikkevarer [hovedgruppe 11 i NACE rev. 2]

2.6.1.2.3. Fremstilling af tobaksprodukter [hovedgruppe 12 i NACE rev. 2]

2.6.1.3. Tekstiler og læder [hovedgruppe 13, 14 og 15 i NACE rev. 2; omfatter Fremstilling af tekstiler, Fremstilling af beklædningsartikler og Fremstilling af læder og lædervarer]

2.6.1.4. Træ og træprodukter — Fremstilling af træ og varer af træ og kork, undtagen møbler; Fremstilling af varer af strå og flettematerialer [hovedgruppe 16 i NACE Rev. 2]

2.6.1.5. Papirmasse og papir samt trykning [hovedgruppe 17 og 18 i NACE rev. 2]

2.6.1.5.1. Fremstilling af papir og papirvarer [hovedgruppe 17 i NACE rev. 2]

2.6.1.5.1.1. Fremstilling af papirmasse [undergruppe 17.11 i NACE rev. 2]

- 2.6.1.5.1.2. Andre papirvarer [undergruppe 17.12 og gruppe 17.2 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.5.2. Trykning og reproduktion af indspillede medier [hovedgruppe 18 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.6. Den kemiske og petrokemiske industri [hovedgruppe 20 og 21 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.6.1. Fremstilling af kemikalier og kemiske produkter [hovedgruppe 20 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.6.2. Fremstilling af farmaceutiske råvarer og farmaceutiske præparater [hovedgruppe 21 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.7. Ikke-metallholdige mineralske produkter [hovedgruppe 23 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.7.1. Fremstilling af glas og glasprodukter [gruppe 23.1 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.7.2. Fremstilling af cement, kalk og gips (herunder klinker) [gruppe 23.5 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.7.3. Andre ikke-metallholdige mineralske produkter [gruppe 23.2, 23.3, 23.4, 23.6, 23.7 og 23.9 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.8. Jern og stål [fremstilling af basismetaller A: gruppe 24.1, 24.2 og 24.3 og undergruppe 24.51 og 24.52 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.9. Virksomheder inden for ikke-jernholdige metaller [fremstilling af basismetaller B: gruppe 24.4 og undergruppe 24.53 og 24.54 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.9.1. Fremstilling af aluminium [undergruppe 24.42 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.9.2. Andre virksomheder inden for ikke-jernholdige metaller [gruppe 24.4, undtagen undergruppe 24.42, samt undergruppe 24.53 og 24.54 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.10. Maskiner: [hovedgruppe 25, 26, 27 og 28 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.10.1. Jern- og metalvareindustri, undtagen maskiner og udstyr [hovedgruppe 25 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.10.2. Fremstilling af computere, elektroniske og optiske produkter [hovedgruppe 26 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.10.3. Fremstilling af elektrisk udstyr [hovedgruppe 27 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.10.4. Fremstilling af maskiner og udstyr i.a.n. [hovedgruppe 28 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.11. Transportmidler: Virksomheder med relation til transportmidler [hovedgruppe 29 og 30 i NACE; omfatter Fremstilling af motorkøretøjer, påhængsvogne og sættevogne samt Fremstilling af andre transportmidler]
- 2.6.1.12. Ikke andetsteds nævnt — industri [hovedgruppe 22, 31 og 32 i NACE]
- 2.6.1.12.1. Fremstilling af gummi- og plastprodukter [hovedgruppe 22 i NACE]
- 2.6.1.12.2. Fremstilling af møbler [hovedgruppe 31 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.12.3. Anden fremstillingsvirksomhed [hovedgruppe 32 i NACE rev. 2]
- 2.6.1.13. Bygge- og anlægsvirksomhed [hovedgruppe 41, 42 og 43 i NACE rev. 2]
- 2.6.2. TRANSPORTSEKTOREN
Den energi, der anvendes til transport, uanset i hvilken NACE-kategori (økonomisk sektor) transporten foretages. Det brændsel, der anvendes til opvarmning og belysning af jernbanestationer, busstationer, anløbsbroer og lufthavne bør anføres under »Den private og offentlige servicesektor« og ikke under »Transportsektoren«.
- 2.6.2.1. Jernbane
De mængder brændsel, der anvendes til jernbanetransport, herunder til virksomheders egne jernbaner og jernbanetransport som del af transportsystemer i byer og forstæder (f.eks. tog, sporvogne og metroer).

- 2.6.2.1.1. Højhastighedstog
Den energi, der anvendes til jernbaner med en hastighed på over 200 km/t.
- 2.6.2.1.2. Konventionelle tog
Den energi, der anvendes inden for jernbanetransport, undtagen højhastighedstog, metro og sporvogn.
- 2.6.2.1.2.1. Passagertransport med konventionelle tog
Den energi, der anvendes til jernbanepersontransport, dvs. til at befordre passagerer med tog mellem påstignings- og afstigningsstedet (en passager er enhver rejsende ombord, der ikke er ansat som togpersonale).
- 2.6.2.1.2.2. Godstransport med konventionelle tog
Den energi, der anvendes til jernbanegodstransport, dvs. til at befordre gods med tog mellem pålæsnings- og aflæsningsstedet.
- 2.6.2.1.3. Metro og sporvogn
Den energi, der anvendes til metro, sporvogn, letbane og andre bybaner, som føres i højbane eller undergrundsbane.
- 2.6.2.2. National sejlads
De mængder brændsel, der leveres til skibe, som ikke er i international sejlads, uanset flagstat (jf. »Bunkring (international søtrafik«). Hvorvidt der er tale om national eller international sejlads, bestemmes på grundlag af afsejlings- og ankomsthavn, ikke efter skibets flagstat eller nationalitet.
- 2.6.2.3. Vejtransport
De mængder brændsel, der anvendes i vej køretøjer. Omfatter også brændsel, der anvendes i landbrugs-køretøjer på landeveje, og smøremidler til vej køretøjer.
Omfatter ikke den energi, der anvendes i stationære motorer (jf. »Andre sektorer«), i traktorer, der kører uden for landevejen (jf. »Landbrug«), i vej køretøjer til militær brug (jf. »Andre sektorer — ikke andetsteds nævnt«), bitumen, der anvendes til vejbelægning, og den energi, der anvendes i motorer på byggepladser (jf. »Industrisektoren«, delsektor »Bygge- og anlægsvirksomhed«).
- 2.6.2.3.1. Tunge køretøjer til godstransport
De mængder brændsel, der anvendes i lastbiler til godstransport med en nyttelast på over 3,5 ton (køretøjer i kategori N₂ og N₃ i den europæiske køretøjsklassificering, som bygger på ECE/FN-normerne).
- 2.6.2.3.2. Kollektiv transport
De mængder brændsel, der anvendes i større køretøjer til persontransport, såsom busser, rutebiler, minibusser mv. (køretøjer i kategori M₂ og M₃ i den europæiske køretøjsklassificering, som bygger på ECE/FN-normerne).
- 2.6.2.3.3. Personbiler og varevogne
De mængder brændsel, der anvendes i mindre køretøjer til person- eller godstransport, såsom personbiler og varevogne (køretøjer i kategori N₁ og M₁ i den europæiske køretøjsklassificering, som bygger på ECE/FN-normerne).
- 2.6.2.3.4. Andre vejtransportmidler
De mængder brændsel, der anvendes i alle andre vejtransportmidler end tunge køretøjer til godstransport, kollektiv transport og personbiler og varevogne.
- 2.6.2.4. Transport via rørledning
De mængder brændsel, der anvendes som energi til støtte for og drift af rørledninger, der transporterer gas, væsker, slam mv. Omfatter også den energi, der anvendes til pumpestationer og vedligeholdelse af rørledninger. Omfatter ikke den energi, der anvendes til distribution via rørledninger af naturgas eller syntetisk gas, varmt vand og damp fra distributøren til slutbrugerne (anføres under »Energisektoren«), den energi, der anvendes til distribution af vand til slutbrugere i husholdnings-, industri- og handelssektoren mv. (anføres under »Den private og offentlige servicesektor«), og tab under denne transport mellem distributøren og slutbrugerne (anføres som »Distributionstab«).

2.6.2.5. Indenrigsflyvning

De mængder brændsel, der leveres til fly i national luftfart. Omfatter også brændsel, der anvendes til andre formål end flyvning, f.eks. benchtest af motorer. Hvorvidt der er tale om national eller international luftfart, bestemmes på grundlag af afgang- og landingssted, ikke efter flyselskabets nationalitet. Omfatter også rejser af betragtelig længde mellem to lufthavne i et land med oversøiske territorier. Omfatter ikke brændsel, der anvendes af flyselskaber i vejkkøretøjer (anføres under »Ikke andetsteds nævnt — transport«), og flybrændstof til militær brug (anføres under »Ikke andetsteds nævnt — andet«).

2.6.2.6. Ikke andetsteds nævnt — transport

De mængder brændsel, der anvendes til transport, ikke andetsteds nævnt. Omfatter også brændsel, der anvendes af flyselskaber i vejkkøretøjer, og brændsel, der anvendes i havne til forskellige typer lossekraner. Anvendes denne rubrik, skal der gøres rede for det anførte i rapporten.

2.6.3. ANDRE SEKTORER

Denne kategori omfatter de mængder brændsel, der anvendes i sektorer, som ikke er udtrykkeligt nævnt, eller som ikke henhører under omdannelses-, energi-, industri- eller transportsektoren.

2.6.3.1. Den private og offentlige servicesektor

De mængder brændsel, der forbruges af virksomheder og administrative enheder i den offentlige og private sektor. Følgende hovedgrupper i NACE rev. 2: 33, 36, 37, 38, 39, 45, 46, 47, 52, 53, 55, 56, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 84 (undtagen undergruppe 84.22), 85, 86, 87, 88, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96 og 99. Brændsel, der anvendes til opvarmning og belysning af jernbanestationer, busstationer, anløbsbroer og lufthavne, anføres under denne kategori. Dette indbefatter også brændsel, der anvendes til alle ikke-transportsmæssige aktiviteter i hovedgruppe 49, 50 og 51 i NACE rev. 2.

2.6.3.1.1. Installation og reparation af maskiner og udstyr [hovedafdeling C, hovedgruppe 33, i NACE rev. 2]

2.6.3.1.2. Vandforsyning; kloakvæsen, affaldshåndtering og rensning af jord og grundvand [hovedafdeling E i NACE rev. 2]

2.6.3.1.3. Engroshandel og detailhandel; reparation af motorkøretøjer og motorcykler [hovedafdeling G i NACE rev. 2]

2.6.3.1.3.1. Engroshandel [hovedafdeling G, hovedgruppe 46, i NACE rev. 2]

2.6.3.1.3.2. Detailhandel [hovedafdeling G, hovedgruppe 47, i NACE rev. 2]

2.6.3.1.4. Hjælpevirksomhed i forbindelse med transport [hovedafdeling H, hovedgruppe 52, i NACE rev. 2]

2.6.3.1.5. Post- og kurer tjenester [hovedafdeling H, hovedgruppe 53, i NACE rev. 2]

2.6.3.1.6. Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed [hovedafdeling I i NACE rev. 2]

2.6.3.1.6.1. Overnatningsfaciliteter [hovedafdeling I, hovedgruppe 55, i NACE rev. 2]

2.6.3.1.6.2. Restaurationsvirksomhed [hovedafdeling I, hovedgruppe 56, i NACE rev. 2]

2.6.3.1.7. Information og kommunikation [hovedafdeling J i NACE rev. 2]

2.6.3.1.8. Pengeinstitut- og finansvirksomhed, forsikring [hovedafdeling K i NACE rev. 2] samt Fast ejendom [hovedafdeling L i NACE rev. 2]

2.6.3.1.9. Administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester [hovedafdeling N i NACE rev. 2]

2.6.3.1.10. Offentlig forvaltning og forsvar; social sikring [hovedafdeling O i NACE rev. 2]

2.6.3.1.11. Undervisning [hovedafdeling P i NACE rev. 2]

2.6.3.1.12. Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger [hovedafdeling Q i NACE rev. 2]

- 2.6.3.1.12.1. Hospitaler [hovedafdeling Q, gruppe 86.1, i NACE rev. 2]
- 2.6.3.1.13. Kultur, forlystelser og sport [hovedafdeling R i NACE rev. 2]
- 2.6.3.1.13.1. Sport [hovedafdeling R, hovedgruppe 93, i NACE rev. 2]
- 2.6.3.1.14. Ekstraterritoriale organisationer og organer [hovedafdeling U i NACE rev. 2]
- 2.6.3.1.15. Liberale, videnskabelige og tekniske tjenesteydelser [hovedafdeling M i NACE rev. 2] samt Andre serviceydelser [hovedafdeling S i NACE rev. 2]
- 2.6.3.1.16. Datacentre. Et datacenter defineres som en struktur eller gruppe af strukturer, der anvendes til at rumme, forbinde og drive computersystemer/servere og dertil hørende udstyr til lagring, behandling og/eller distribution af data og dertil knyttede aktiviteter.
- 2.6.3.2. Husholdninger
- De mængder brændsel, der forbruges af alle husholdninger, herunder »husholdninger med ansat medhjælp« [hovedgruppe 97 og 98 i NACE rev. 2]
- Følgende specifikke definitioner finder anvendelse på husholdningssektoren:
- Ved »husholdning« forstås en person, der bor alene, **en familie** eller en gruppe personer, der bor sammen i samme private bolig og deler udgifterne til el-, vand- og varmforsyning og andre livsfornödenheder. Husholdningssektoren er således den samlede mængde af alle husholdninger i et land.
- Kollektive husholdninger — disse kan være permanente (f.eks. fængsler) eller midlertidige (f.eks. hospitaler) — medregnes ikke, da de indgår i servicesektorens forbrug. Energiforbrug i forbindelse med alle former for transport anføres under transportsektoren og ikke under husholdningssektoren.
- Energiforbrug i tilknytning til væsentlige økonomiske aktiviteter, der udøves på husholdningens adresse, medregnes heller ikke i husholdningernes samlede energiforbrug. Sådanne aktiviteter omfatter bl.a. landbrugsmæssige økonomiske aktiviteter på mindre landbrug og andre økonomiske aktiviteter, der udøves på husholdningens adresse; disse anføres under den relevante sektor for det endelige forbrug.
- 2.6.3.2.1. Rumopvarmning
- Denne energitjeneste vedrører brug af energi til at opvarme rum inde i et boligbyggeri.
- 2.6.3.2.2. Rumkøling
- Denne energitjeneste vedrører brug af energi til køling i et boligbyggeri ved hjælp af et køleanlæg og/eller et køleaggregat.
- Ventilatorer, blæsere og andre apparater, der ikke er forbundet med et køleaggregat, er ikke omfattet af dette afsnit, men medregnes i afsnittet »Belysning og elektriske apparater«.
- 2.6.3.2.3. Opvarmning af vand
- Denne energitjeneste vedrører brug af energi til opvarmning af vand til rindende varmt vand, badning, rengøring og andre anvendelser, undtagen madlavning.
- Opvarmning af svømmebassiner medregnes ikke, men anføres under afsnittet »Anden slutanvendelse«.
- 2.6.3.2.4. Madlavning
- Denne energitjeneste vedrører brug af energi til tilberedning af mad.
- Hjælpeapparater til brug ved madlavning (mikroovne, kedler, kaffemaskiner osv.) medregnes ikke; disse anføres under afsnittet »Belysning og elektriske apparater«.
- 2.6.3.2.5. Belysning og elektriske apparater (kun elektricitet):
- Brug af elektricitet til belysning og elektriske apparater i en bolig, i det omfang denne brug ikke er medregnet under anden slutanvendelse.

2.6.3.2.6. Anden slutanvendelse

Øvrigt energiforbrug i husholdninger, f.eks. uden for selve boligen, og til aktiviteter, der ikke er omfattet af de fem ovennævnte energislutanvendelser (f.eks. plæneklippere, opvarmning af svømmebassiner, terrassevarmere, udendørs grill, saunaer osv.).

2.6.3.3. Landbrug

De mængder brændsel, der forbruges til plante- og husdyravl, jagt og serviceydelser i forbindelse hermed [hovedgruppe 01 i NACE rev. 2]

2.6.3.4. Skovbrug

De mængder brændsel, der forbruges til skovbrug og skovning [hovedgruppe 02 i NACE rev. 2]

2.6.3.5. Fiskeri

De mængder brændsel, der leveres til indlands-, kyst- og fjernfiskeri. Omfatter også brændsler, der leveres til skibe, der har tanket op i landet, uanset flagstat, og energi, der anvendes i fiskerisektoren. [hovedgruppe 03 i NACE rev. 2]

2.6.3.6. Ikke andetsteds nævnt — andet

De mængder brændsel, der anvendes til aktiviteter, der ikke er nævnt andetsteds (f.eks. undergruppe 84.22 i NACE rev. 2). Omfatter bl.a. brændsel, der anvendes til militær — både mobil og stationær — brug (f.eks. i skibe, fly og vej køretøjer samt energi, der anvendes i forbindelse med indkvartering), uanset om brændslet leveres til militæret i det pågældende land eller i et andet land. Anvendes denne rubrik, skal der gøres rede for det anførte i rapporten.

3. **PRODUKTER**

3.1. **KUL (faste fossile brændsler og syntetiske gasser)**

3.1.1. STENKUL

Stenkul er et produkttaggregat, der er lig med summen af antracit, kokskul og andet bituminøst kul.

3.1.2. ANTRACIT

Højkvalitetskul til anvendelse i industri- og boligsektoren. Det har generelt et indhold af flygtige stoffer på under 10 % og et højt carbonindhold (ca. 90 % fast carbon). Dets øvre brændværdi ligger over 24 000 kJ/kg på våd, askefri basis.

3.1.3. KOKSKUL

Bituminøst kul af en kvalitet, der er egnet til fremstilling af koks (højovnskoks). Dets øvre brændværdi ligger over 24 000 kJ/kg på våd, askefri basis.

3.1.4. ANDET BITUMINØST KUL

Kul, der anvendes til dampproduktion, herunder alt bituminøst kul, der ikke henhører under kokskul eller antracit. Det har et højere indhold af flygtige stoffer end antracit (over 10 %) og et lavere carbonindhold (under 90 % fast carbon). Dets øvre brændværdi ligger over 24 000 kJ/kg på våd, askefri basis.

3.1.5. BRUNKUL

Brunkul er et produkttaggregat, der er lig med summen af subbituminøst kul og lignit.

3.1.6. SUBBITUMINØST KUL

Ikke-bagende kul med en øvre brændværdi på mellem 20 000 kJ/kg og 24 000 kJ/kg og et indhold af flygtige stoffer på over 31 % på tør, mineralfri basis.

- 3.1.7. LIGNIT
- Ikke-bagende kul med en øvre brændværdi på under 20 000 kJ/kg og et indhold af flygtige stoffer på over 31 % på tør, mineralfri basis.
- 3.1.8. STENKULSBRIKETTER
- Brændsel, der fremstilles af stenkulsmuld, som tilsættes et bindemiddel. Den fremstillede mængde stenkulsbriketter kan derfor være lidt større end den mængde kul, der faktisk forbruges ved omdannelsen.
- 3.1.9. KOKSVÆRKSOKS
- Det faste produkt, der fremkommer ved forkoksning af kul, hovedsagelig kokskul, ved høj temperatur. Det har et lavt indhold af vand og flygtige stoffer. Koksværkskoks anvendes hovedsagelig i jern- og stålindustrien som energikilde og kemisk tilsætningsstof.
- Koksstøv og metallurgisk koks anføres også i denne kategori.
- Halvkoks (et fast produkt, der fremkommer ved forkoksning af kul ved lav temperatur) anføres også i denne kategori. Halvkoks anvendes som opvarmningsbrændsel eller direkte i omdannelsesanlægget.
- Denne rubrik omfatter også koks, koksstøv og halvkoks fremstillet af lignit.
- 3.1.10. GASKOKS
- Biprodukt af stenkul, der anvendes til fremstilling af bygas i gasværker. Anvendes til opvarmning.
- 3.1.11. KULTJÆRE
- Fremkommer ved destruktiv destillation af bituminøst kul. Kultjære er et flydende biprodukt, der fremkommer ved destillation af kul i forbindelse med fremstilling af koks i koksværker, eller fremstilles af brunkul («lavtemperaturtjære»).
- 3.1.12. BRUNKULSBRIKETTER
- Brunkulsbriketter fremstilles af lignit eller subbituminøst kul ved brikettering under højt tryk uden tilsætning af bindemiddel; kan indeholde tørret brunkulsmuld og -pulver.
- 3.1.13. SYNTETISKE GASSER
- Syntetiske gasser er et produktaggregat, der er lig med summen af gasværksgas, koksværksgas, højovngas og andre genvundne gasser.
- 3.1.14. GASVÆRKS GAS
- Alle typer gasser, der fremstilles i offentlige forsyningsværker eller private anlæg, hvis hovedformål det er at fremstille, transportere og distribuere gas. Heri indgår gas, der fremstilles ved forkoksning (herunder gas, der fremstilles i koksværker og omdannes til gasværksgas), ved fuldstændig forgasning med eller uden berigelse med olieprodukter (LPG, restbrændselolie osv.) og ved reforming eller simpel blanding af gasser og/eller luft, herunder gas, der blandes med naturgas og derefter distribueres og forbruges via naturgasnettet. De mængder gasværksgas, der fremkommer ved overførsel af andre kulgasser til gasværksgas, anføres under fremstilling af gasværksgas.
- 3.1.15. KOKSVÆRKS GAS
- Koksværksgas fremkommer som biprodukt ved fremstilling af koksværkskoks til produktion af jern og stål.
- 3.1.16. HØJOVNGAS
- Højovngas fremstilles ved forbrænding af koks i højovne i jern- og stålindustrien. Den genvindes og anvendes som brændsel dels i den pågældende højovn, dels i forbindelse med andre processer i stålindustrien eller i kraftværker, der har det nødvendige udstyr til at forbrænde det.

3.1.17. ANDRE GENVUNDNE GASSER

Biprodukt, der fremkommer ved produktion af stål i en oxygenovn, og som opsamles ved udgangen af ovnen. Også kaldet konvertergas. Mængden af genvundet brændsel anføres på grundlag af øvre brændværdi. Omfatter også ikke-specificerede syntetiske gasser, der ikke er anført ovenfor, f.eks. brændbare gasser, der fremkommer af fast carbon, og som genvindes ved fremstillingsprocesser og kemiske processer, ikke andetsteds nævnt.

3.1.18. TØRV

Tørv er en brændbar blød, porøs eller komprimeret sedimentær aflejring af vegetabilsk oprindelse med et højt vandindhold (op til 90 % i rå tilstand), nem at skære i, lysebrun til mørkebrun. Tørv omfatter pressetørv og tørvemuld. Omfatter ikke tørv, der anvendes til ikke-energimæssige formål.

3.1.19. TØRVEPRODUKTER

Produkter som f.eks. tørvbriketter, der er fremstillet direkte eller indirekte af pressetørv og tørvemuld.

3.1.20. OLIESKIFER OG OLIESAND

Olieskifer og oliesand er sedimentbjergarter, som indeholder organisk materiale i form af kerogen. Kerogen er et voksagtigt carbonhydriddigt materiale, der anses for at være en prækursor for mineralolie. Olieskifer kan brændes direkte eller behandles ved opvarmning med henblik på at ekstrahere skiferolie. Skiferolie og andre produkter, der fremkommer ved likvefaktion, anføres som andre carbonhydrider under mineralolieprodukter.

3.2. **Naturgas**

3.2.1. NATURGAS

Naturgas omfatter flydende og luftformige gasser, der forekommer naturligt i undergrunden, og som hovedsageligt består af metan, uafhængigt af udvindingsmetoden (konventionel og ikke-konventionel). Omfatter både »ikke-associeret« gas fra felter, der udelukkende producerer gasformige carbonhydrider, »associeret« gas, der produceres sammen med råolie, og metan, der udvindes fra kulminer (grubegas) eller kullag. Naturgas omfatter ikke biogas og syntetiske gasser. Overførsler af sådanne produkter til naturgasnettet anføres adskilt fra naturgas. Naturgas omfatter flydende naturgas (LNG) og komprimeret naturgas (CNG).

3.3. **Elektricitet og varme**

3.3.1. ELEKTRICITET

Ved elektricitet forstås overførsel af energi ved hjælp af et fysisk fænomen, som involverer elektriske ladninger og deres effekter i hvile og i bevægelse. Al elektricitet, der anvendes, produceres og forbruges, anføres, herunder elektricitet uden for nettet og eget forbrug af elektricitet. Elektricitet uden for nettet produceres i anlæg, der ikke er forbundet med nettet fra et produktionsperspektiv. Anlægget kan ikke tilføre den elektricitet, det producerer, til nettet. Eget forbrug af elektricitet er den elektricitet, der forbruges af producenten, inden tilførsel til nettet.

3.3.2. VARME (UDVUNDET VARME)

Ved varme forstås energi fra translations-, rotations- og vibrationsbevægelse af et stofs bestanddele samt ændringer i dets fysiske tilstand. Al varme, der produceres, undtagen varme produceret af egenproducenter til eget brug og ikke solgt, anføres; alle andre former for varme anføres som anvendelse af de produkter, ud fra hvilke varmen blev produceret.

3.4. **OLIE (råolie og olieprodukter)**

3.4.1. RÅOLIE

Råolie er mineralolie af naturlig oprindelse bestående af en blanding af carbonhydrider og forskellige urenheder såsom svovl. Den forekommer i flydende form ved normal temperatur og normalt tryk, og dens fysiske egenskaber (densitet, viskositet osv.) er meget varierende. Omfatter også kondensat, der udvindes af associeret og ikke-associeret gas i tilknytning til oliefeltet/oliekoncessionen og blandes med råolie.

Mængderne anføres uafhængigt af udvindingsmetoden (konventionel og ikke-konventionel). Råolie omfatter ikke NGL.

3.4.2. NATURGASKONDENSATER (NGL)

NGL er flydende eller flydendegjorte carbonhydrider, der udvindes af naturgas i separations- eller gasbehandlingsanlæg. NGL omfatter ethan, propan, (iso-)butan, (iso-)pentan og pentan+ (undertiden kaldet naturgaskondensat).

3.4.3. RAFFINADERIRÅMATERIALE

Raffinaderiråmateriale er forarbejdet olie, der er bestemt til videreforarbejdning (f.eks. straight run brændselolie eller vakuumbgasolie), men ikke til blanding med andre produkter. Ved videreforarbejdningen omdannes det til en eller flere bestanddele og/eller færdigprodukter. Omfatter også produkter, som den petrokemiske industri returnerer til raffinaderierne (f.eks. pyrolysebenzin, C4-fraktioner samt gasolie- og brændseloliefraktioner).

3.4.4. ADDITIVER/OXYGENATER

Additiver er carbonhydridfrie forbindelser, der tilsættes eller blandes med olieprodukter med henblik på at ændre deres forbrændingsegenskaber (oktan, cetan, kuldeegenskaber osv.). Additiver omfatter oxygenater (f.eks. alkohol (metanol, ethanol), ethere (f.eks. methyl-tert-butyl-ether (MTBE), ethyl-tert-butyl-ether (ETBE) og tert-amyl-methyl-ether (TAME) osv.), estere (f.eks. rapsolie eller dimethylester osv.), kemiske forbindelser (f.eks. tetramethylbly (TML), tetraethylbly (TEL) og detergenter). I denne kategori anføres kun de mængder additiver/oxygenater (alkohol, ethere, estere og andre kemiske forbindelser), der blandes med brændsler eller anvendes som brændsel. Denne kategori omfatter biobrændsler, som blandes med flydende fossile brændsler.

3.4.5. BIOBRÆNDEL I ADDITIVER/OXYGENATER

De i denne kategori anførte mængder vedrører blandet flydende biobrændsel og kun den andel, der udgøres af flydende biobrændsel, og ikke de samlede mængder flydende brændsler, der fremkommer ved blanding med flydende biobrændsler. Omfatter ikke flydende biobrændsler, der ikke er blandet.

3.4.6. ANDRE CARBONHYDRIDER

Syntetisk råolie fremstillet af tjæresand, skiferolie osv., flydende produkter udvundet ved kullikvefaktion og ved omdannelse af naturgas til benzin, hydrogen og emulgerede olier (f.eks. orimulsion); omfatter ikke olieskifer; omfatter skiferolie (biprodukt).

3.4.7. MINERALOLIEPRODUKTER

Mineralolie er et produkttaggregat, der er lig med summen af raffinaderigas, ethan, LPG, nafta, motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof af benzintypen, jetbrændstof af petroleumstypen, anden petroleum, gas- og dieselolie, brændselolie, mineralsk terpentin og ekstraktionsbenzin, smøremidler, bitumen, paraffinvokser, jordoliekok og andre produkter.

3.4.8. RAFFINADERIGAS

Raffinaderigas er en blanding af ikke-kondenserede gasser, hovedsagelig bestående af hydrogen, metan, ethan og olefiner, som fremkommer ved destillation af råolie og forarbejdning af olieprodukter (f.eks. krakning) i raffinaderier. Omfatter også gasser, som den petrokemiske industri returnerer til raffinaderierne.

3.4.9. ETHAN

Et i naturlig tilstand gasformigt, ligekædet carbonhydrid (C₂H₆), der udvindes af naturgas og raffinaderigas.

3.4.10. FLYDENDE GAS (LPG)

LPG er lette paraffinske carbonhydrider, der fremkommer ved raffinaderiprocesser, stabilisering af råolie og behandling af naturgas i gasbehandlingsanlæg. De består hovedsagelig af propan (C_3H_8) og butan (C_4H_{10}) eller en kombination heraf. Kan også indeholde propylen, butylen, isopropylen og isobutylen. LPG gøres normalt flydende under tryk med henblik på transport og oplagring.

3.4.11. NAPHTHA

Nafta er et råmateriale, som anvendes enten i den petrokemiske industri (til f.eks. fremstilling af ethylen eller aromater) eller til fremstilling af benzin ved reforming eller isomerisering i raffinaderiet. Omfatter materiale i destillationsintervallet mellem 30 °C og 210 °C eller i en del af dette interval.

3.4.12. MOTORBENZIN

Motorbenzin består af en blanding af lette carbonhydrider, der destilleres ved mellem 35 °C og 215 °C. Den anvendes som brændsel til motorer med gnisttænding. Motorbenzin kan indeholde additiver, oxygenater og stoffer, der anvendes til at hæve oktantal, herunder blyforbindelser. Omfatter også blandingskomponenter til motorbenzin (dog ikke additiver og oxygenater), f.eks. alkylater, isomerater og reformat, og krakket benzin, der er bestemt til anvendelse som færdig motorbenzin. Motorbenzin er et produktaggregat, som er lig med summen af blandet biobenzin (biobenzin i motorbenzin) og ikke-biobenzin.

3.4.12.1. Blandet biobenzin (biobenzin i motorbenzin)

Biobenzin, som er blandet i motorbenzin.

3.4.12.2. Ikke-biobenzin

Den resterende del af motorbenzin — motorbenzin eksklusive blandet biobenzin (dette er for det meste motorbenzin af fossil oprindelse).

3.4.13. Flybenzin

Motorbenzin, som er specielt fremstillet til flytempelmotorer, med et til motoren egnet oktantal, frysepunkt ved – 60 °C og et destillationsinterval, der normalt ligger mellem 30 °C og 180 °C.

3.4.14. JETBRÆNDSTOF (AF NAFTA- ELLER JP-4-TYPEN)

Omfatter alle lette carbonhydridolier til flyturbinemotorer, der destilleres ved mellem 100 °C og 250 °C. Fremstilles ved at blande petroleum og benzin eller nafta i et sådant forhold, at indholdet af aromater ikke overstiger 25 volumenprocent, og damptrykket ligger på mellem 13,7 kPa og 20,6 kPa.

3.4.15. JETBRÆNDSTOF AF PETROLEUMSTYPEN

Destillat, der anvendes i flyturbinemotorer. Destilleres ligesom petroleum ved mellem 150 °C og 300 °C (generelt ikke over 250 °C) og har samme flammepunkt. Det har endvidere særlige specifikationer (f.eks. frysepunkt), som defineres af Den Internationale Luftfartssammenslutning. Omfatter også blandingskomponenter til jetbrændstof af petroleumstypen. Jetbrændstof af petroleumstypen er et produktaggregat, der er lig med summen af blandet petroleumslignende biojetbrændstof (petroleumslignende biojetbrændstof i jetbrændstof af petroleumstypen) og jetbrændstof af petroleumstypen på ikke-biobasis.

3.4.15.1. Blandet petroleumslignende biojetbrændstof (petroleumslignende biojetbrændstof i jetbrændstof af petroleumstypen)

Petroleumslignende biojetbrændstof, som er blandet i jetbrændstof af petroleumstypen.

3.4.15.2. Jetbrændstof af petroleumstypen på ikke-biobasis

Den resterende del af jetbrændstof af petroleumstypen — jetbrændstof af petroleumstypen eksklusive blandet petroleumslignende biojetbrændstof (dette er for det meste jetbrændstof af petroleumstypen af fossil oprindelse).

3.4.16. ANDET PETROLEUM

Raffineret oliedestillat, der anvendes i andre sektorer end luftfartssektoren. Destilleres ved mellem 150 °C og 300 °C.

3.4.17. GAS- OG DIESELOLIE (DESTILLERET BRÆNDELSOLIE)

Gas- og dieselolie er fortrinsvis et mellemdestillat, der destilleres ved mellem 180 °C og 380 °C. Fås i flere kvaliteter, afhængigt af anvendelsesformål. Gas- og dieselolie omfatter dieselolie til personbiler og lastbiler med dieselmotorer med kompressionstænding. Gas- og dieselolie omfatter let fyringsolie til anvendelse i industri og handel, skibsdiesel og diesel, der anvendes inden for jernbanetransport, og anden gasolie, herunder svære gasolier, der destilleres ved mellem 380 °C og 540 °C, og som anvendes som råmaterialer i den petrokemiske industri. Gas- og dieselolie er et produktaggregat, der er lig med summen af blandet biodiesel (biodiesel i gas- og dieselolie) og ikke-biodiesel.

3.4.17.1. Blandet biodiesel (biodiesel i gas- og dieselolie)

Biodiesel, som er blandet i gas- og dieselolie.

3.4.17.2. Ikke-biodiesel

Den resterende del af gas- og dieselolie — gas- og dieselolie eksklusive blandet biodiesel (dette er for det meste gas- og dieselolie af fossil oprindelse).

3.4.18. BRÆNDELSOLIE (SVÆR BRÆNDELSOLIE)

Alle (svære) restbrændselsolier (herunder brændselsolier, der fremstilles ved blanding). Den kinematiske viskositet overstiger 10 cSt ved 80 °C. Flammepunktet er altid over 50 °C, og densiteten altid større end 0,90 kg/l. Brændselolie er et produktaggregat, der er lig med summen af brændselolie med lavt svovlindhold og brændselolie med højt svovlindhold.

3.4.18.1. Brændselolie med lavt svovlindhold (LSFO)

Brændselolie med et svovlindhold på under 1 %.

3.4.18.2. Brændselolie med højt svovlindhold (HSFO)

Brændselolie med et svovlindhold på 1 % eller derover.

3.4.19. MINERALSK TERPENTIN OG INDUSTRISPRIT (SBP)

Raffinerede mellemdestillater, der destilleres i intervallet for nafta/petroleum. De omfatter ekstraktionsbenzin (også kaldet SBP; lette olier, der destilleres ved mellem 30 °C og 200 °C; ekstraktionsbenzin findes i 7-8 forskellige kvaliteter, alt efter hvor i intervallet destillationen standses — kvaliteterne defineres efter temperaturforskellen mellem det punkt, hvor 5 volumenprocent er destilleret, og det, hvor 90 volumenprocent er destilleret (ikke over 60 °C)) og mineralsk terpentin (ekstraktionsbenzin med flammepunkt på over 30 °C, og destillationsintervallet er mellem 135 °C og 200 °C).

3.4.20. SMØREMIDLER

Carbonhydrider, der fremstilles af destillationsbiprodukter, og som hovedsagelig anvendes til at reducere friktion mellem kontaktflader. Omfatter alle færdige smøreolier, lige fra spindelolie til cylinderolie, samt de olier, der anvendes i smørefedtstoffer, motorolier og alle former for baseolier til smøremidler.

3.4.21. TJÆRE

Et fast, halvfast eller viskøst, brunt eller sort carbonhydrid med en kolloidal struktur. Et restprodukt af destillation af råolie, der fremkommer ved vakuumdestillation af restprodukter fra atmosfærisk destillation. Bitumen kaldes ofte asfalt og anvendes hovedsagelig til anlæg af veje og til tagdækning. Omfatter også flydende bitumen og cutback-bitumen.

3.4.22. PARAFFINVOKS

Paraffinvoxs er mættede, alifatiske carbonhydrider. Der er tale om restprodukter, som fremkommer ved afvoksning af smøreolier. De har en mere eller mindre fin krystallinsk struktur, alt efter kvalitet. De er primært kendetegnet ved at være farve- og lugtløse og gennemskinnelige. De har et smeltepunkt på over 45 °C.

3.4.23. JORDOLIEKOKS (PETROLEUMSKOKS)

Et fast, sort biprodukt, der fortrinsvis fremkommer ved krakning og carbonisering af oliebaseret råmateriale, restprodukter fra vakuumdestillation, tjære og beg, f.eks. ved forsinket forkoksning eller fluidforkoksning. Består hovedsagelig af carbon (90-95 %) og har et lavt askeindhold. Anvendes som råmateriale i koksværker i stålindustrien, til opvarmning, til fremstilling af elektroder og til fremstilling af kemiske produkter. De to vigtigste kvaliteter er »uafgasset koks« og »kalcineret koks«. Omfatter også »katalysatorkoks«, dvs. koks, der deponeres på katalysatoren under raffineringen. Dette koks kan ikke genvindes og anvendes som regel som raffinaderibrændsel.

3.4.24. ANDRE PRODUKTER

Alle produkter, som ikke er udtrykkeligt nævnt ovenfor, f.eks. tjære og svovl. Omfatter også aromater (f.eks. BTX eller benzen, toluen og xylen) og olefiner (f.eks. propylen), der produceres i raffinaderier.

3.5. VEDVARENDE ENERGI OG AFFALD

3.5.1. VANDKRAFT

Potential og kinetisk energi i form af vand omdannet til elektricitet på vandkraftværker. Vandkraft er et produktaggregat, der er lig med summen af (rene) vandkraftværker, blandede vandkraftværker og (rene) pumpekraftværker.

3.5.1.1. (Rene) vandkraftværker

Vandkraftværker, der kun anvender direkte naturlig vandtilstrømning og ikke har kapacitet til pumpelagring (pumpning af vand til et højereliggende reservoir).

3.5.1.2. Blandede vandkraftværker

Vandkraftværker, hvor der er naturlig vandtilstrømning til et højereliggende reservoir, og hvor en del af eller alt udstyret kan anvendes til at pumpe vandet opad; den producerede elektricitet er en konsekvens af både naturlig vandtilstrømning og vand, der tidligere er pumpet opad.

3.5.1.3. (Rene) pumpekraftværker

Vandkraftværker uden naturlig vandtilstrømning til et højereliggende reservoir; langt det meste vand, der producerer elektricitet, er tidligere blevet pumpet opad; undtagen nedbør.

3.5.2. GEOTERMISK ENERGI

Energi, der afgives fra jordskorpen som varme, som regel i form af varmt vand eller damp; omfatter ikke omgivende varme, der opfanges af jordvarmepumper. Geotermisk energi svarer til forskellen mellem enthalpien i den væske, der produceres i borehullet, og enthalpien i den væske, der er til endelig rådighed.

3.5.3. SOLENERGI

Solenergi er et produktaggregat, der er lig med summen af fotovoltaisk solenergi og termisk solenergi.

3.5.3.1. Fotovoltaisk solenergi

Sollys, der omdannes til elektricitet ved hjælp af solceller, som, når de eksponeres for lys, producerer elektricitet. Al elektricitet, der produceres, skal anføres (herunder produktion i mindre målestok og anlæg uden for elnettet).

3.5.3.1.1. Tagmonterede solcelleanlæg

Her anføres den energi, der produceres af fotovoltaiske solpaneler, som er monteret oven på bygninger, hvis primære funktion ikke er energiproduktion. Hertil henføres tillige bygningsintegrerede solcelleanlæg (BIPV), hvor de fotovoltaiske solpaneler ikke er monteret på taget, men i stedet er påmonteret andre dele af bygningen. Fotovoltaiske solpaneler regnes ikke som tagmonterede, hvis de optager et ekstra areal i terrænhøjde (f.eks. på landbrugsarealer).

3.5.3.1.2. Uden for elnettet

Her anføres energi uden for elnettet, som defineret i bilag A, afsnit 3.3.1.

3.5.3.2. Termisk solenergi

Varme fra solstråling (sollys), der udnyttes til nyttige energiformål. Dette omfatter f.eks. soldrevne termiske elværker og aktive systemer til produktion af varmt brugsvand eller rumopvarmning af bygninger. Den producerede energi er den varme, der er til rådighed for varmeoverførselsmediet, dvs. energien i solindfaldet minus optiske tab og tab ved solfangere/solceller. Omfatter ikke solenergi, der opfanges af passive systemer til opvarmning, køling og belysning i bygninger; omfatter kun solenergi i forbindelse med aktive systemer.

3.5.4. BØLGE-, TIDEVANDS- OG HAVENERGI

Mekanisk energi udledt af tidevandsbevægelser, bølgebevægelser eller havstrømme, der udnyttes til elproduktion.

3.5.5. VINDENERGI

Kinetisk vindenergi udnyttet til elproduktion i vindmøller. Vindenergi er et produktaggregat, der er lig med summen af landbaseret vindenergi og offshorevindenergi.

3.5.5.1. Landbaseret vindenergi

Produktion af elektricitet på land ved hjælp af vind (på land, herunder søer og andre indenlandske vandområder).

3.5.5.2. Offshorevindenergi

Produktion af elektricitet offshore (f.eks. til havs eller på kunstige øer). I forbindelse med offshorevindproduktion uden for det pågældende områdes territorialfarvand skal alle anlæg, der er beliggende i et lands eksklusive økonomiske zone, medtages.

3.5.6. INDUSTRIAFFALD (DEN IKKE-VEDVARENDE DEL)

Den ikke-vedvarende del af industriaffald, der forbrændes direkte i særlige anlæg til nyttige energimæssige formål. Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi. Affald, der forbrændes uden energiudnyttelse, er ikke omfattet. Den vedvarende del af industriaffald anføres i den kategori af biobrændsler, der beskriver det bedst.

3.5.7. HUSHOLDNINGSAFFALD

Affald, der produceres af husholdninger, hospitaler og servicesektoren (almindeligvis alt affald, der ligner husholdningsaffald) og forbrændes direkte i særlige anlæg til nyttige energimæssige formål. Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi. Affald, der forbrændes uden energiudnyttelse, er ikke omfattet. Husholdningsaffald er et produktaggregat, der er lig med summen af vedvarende husholdningsaffald og ikke-vedvarende husholdningsaffald.

3.5.7.1. Vedvarende husholdningsaffald

Den del af husholdningsaffaldet, der er af biologisk oprindelse.

3.5.7.2. Ikke-vedvarende husholdningsaffald

Den del af husholdningsaffaldet, der er af ikke-biologisk oprindelse.

3.5.8. BIOBRÆNDSEL

Biobrændsel er et produktaggregat, der er lig med summen af faste biobrændsler, biogas og flydende biobrændsler. Biobrændsel, der anvendes til ikke-energimæssige formål, er ikke omfattet af anvendelsesområdet for energistatistik (f.eks. træ, der anvendes inden for byggesektoren eller som møbler, biismøremidler til smøring af motorer og biobitumen, der anvendes til vejbelægning).

3.5.8.1. Fast biobrændsel

Fast organisk, ikke-fossilt materiale af biologisk oprindelse (også kendt som biomasse), der kan anvendes som brændsel til el- og varmeproduktion. Fast biobrændsel er et produktaggregat, der er lig med summen af trækul, brænde, træaffald og biprodukter, sortlud, bagasse, animalsk affald, andre vegetabiliske materialer og restprodukter og den vedvarende del af industriaffald.

- 3.5.8.1.1. Trækul
- Brændsel fremstillet af fast biobrændsel — et fast restprodukt, der fremkommer ved destruktiv destillation og pyrolyse af træ og andet vegetabilsk materiale.
- 3.5.8.1.2. Brænde, træaffald og biprodukter
- Brænde (i form af stammer, kvas, piller eller flis) fra naturlige eller forvaltede skove eller enkeltstående træer. Omfatter træaffald, der anvendes som brændsel, og hvor træets oprindelige sammensætning er bevaret; træpiller er omfattet. Trækul og sortlud er ikke omfattet. Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi.
- 3.5.8.1.2.1. Træpiller
- Træpiller er et cylindrisk produkt, som består af sammenpresset træaffald.
- 3.5.8.1.3. Sortlud
- Energi udvundet af alkalisk affaldslud fra rådnetanke i forbindelse med produktion af sulfat eller natroncellulose til papirfremstilling. Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi.
- 3.5.8.1.4. Bagasse
- Brændsel udvundet af de fibre, der er tilbage, efter at saften er udtrukket i forbindelse med sukkerrørsforarbejdning. Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi.
- 3.5.8.1.5. Animalsk affald
- Energi fra dyreekskrementer samt rester af kød og fisk, der efter tørring anvendes direkte som brændsel. Affald, der anvendes i anlæg til anaerob gæring, er ikke omfattet. Brændgasser fra disse anlæg anføres under biogasser. Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi.
- 3.5.8.1.6. Andre vegetabiliske materialer og restprodukter
- Biobrændsler ikke andetsteds nævnt, herunder halm, vegetabiliske skaller, formalede nøddeskaller, kvas fra beskæring, olivenpresserester og andet affald fra vedligeholdelse, dyrkning og forarbejdning af planter. Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi.
- 3.5.8.1.7. Den vedvarende del af industriaffald
- Fast vedvarende del af industriaffald, der forbrændes direkte i særlige anlæg til nyttige energimæssige formål (f.eks., men ikke kun, naturgummidelen i skrotdæk af gummi eller delen af naturlige fibre i tekstilaffald — henholdsvis fra affaldskategori 07.3 og 07.6, jf. forordning (EF) nr. 2150/2002 om affaldsstatistik). Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi.
- 3.5.8.2. Biogas
- Gas, der hovedsagelig består af metan og kuldioxid, og som fremkommer ved anaerob nedbrydning af biomasse eller ved termiske processer fra biomasse, herunder biomasse i affald. Den anvendte mængde brændsel anføres på grundlag af nedre brændværdi. Biogas er et produktaggregat, der er lig med summen af lossepladsgas, gas fra spildevandsslam, andre biogasser fra anaerob nedbrydning og biogasser fra termiske processer.
- 3.5.8.2.1. Lossepladsgas
- Biogas, der fremkommer ved anaerob nedbrydning af lossepladsaffald.
- 3.5.8.2.2. Gas fra spildevandsslam
- Biogas, der fremkommer ved anaerob gæring af spildevandsslam.

- 3.5.8.2.3. Andre biogasser fra anaerob nedbrydning
Biogas, der fremkommer ved anaerob gæring af gylle og slagteriaffald og af affald fra bryggerier og andre fødevarer virksomheder.
- 3.5.8.2.4. Biogasser fra termiske processer
Biogas, der fremkommer ved termiske processer (forgasning eller pyrolyse) i forbindelse med biomasse.
- 3.5.8.3. Flydende biobrændsler
Denne kategori omfatter alle flydende brændsler af naturlig oprindelse (f.eks. fremstillet af biomasse og/eller den bionedbrydelige del af affald), der egner sig til at blive blandet med eller erstatte flydende brændsler af fossil oprindelse. I denne kategori anføres kun de mængder af ren flydende biobrændsel, som ikke er blandet med fossile brændsler. For så vidt angår import og eksport af flydende biobrændsler skal kun de mængder, som ikke er blandet med transportbrændsler, anføres (dvs. rene biobrændsler); handel med flydende biobrændsler, der er blandet med transportbrændsler, anføres under kategorien for olieprodukter. Kun flydende biobrændsler, der anvendes til energimæssige formål — direkte forbrændt eller blandet med fossile brændsler — anføres. Flydende biobrændsler er et produktaggregat, der er lig med summen af biobenzin, biodiesel, petroleumslignende biojetbrændstof og andre flydende biobrændsler.
- 3.5.8.3.1. Biobenzin
Flydende biobrændsel, der egner sig til at blive blandet med eller erstatte motorbenzin af fossil oprindelse.
- 3.5.8.3.1.1. Bioethanol
Ethanol som del af biobenzin.
- 3.5.8.3.2. Biodiesel
Flydende biobrændsel, der egner sig til at blive blandet med eller erstatte gas- og dieselolie af fossil oprindelse.
- 3.5.8.3.3. Petroleumslignende biojetbrændstof
Flydende biobrændsel, der egner sig til at blive blandet med eller erstatte jetbrændstof af petroleumstypen af fossil oprindelse.
- 3.5.8.3.4. Andre flydende biobrændsler
Flydende biobrændsel, der ikke er omfattet af ovenstående kategorier.
- 3.5.9. OMGIVENDE VARME
Varmeenergi på et nyttigt temperaturniveau udvundet (opfanget) ved hjælp af varmepumper, som behøver elektricitet eller anden hjælpeenergi for at kunne fungere. Denne varmeenergi kan lagres i den omgivende luft, under jordens faste overflade eller i overfladevand. Værdierne anføres ved hjælp af samme metodologi som den, der anvendes til at anføre varmeenergi, der opfanges af varmepumper i henhold til direktiv 2009/28/EF og direktiv (EU) 2018/2001; men alle varmepumper uanset ydeevne skal medtages.
- 3.6. **Hydrogen**
Hydrogen, der anvendes som råmateriale, brændsel eller energibærer/-lagring, skal indberettes. Alt hydrogen skal indberettes, uanset om det er solgt eller ej. Hydrogen, der indgår i en blanding, skal kun indberettes, hvis det udgør den største komponent og har en høj renhedsgrad.
-

BILAG B

ÅRLIGE ENERGISTATISTIKKER

I dette bilag gøres der rede for den årlige indsamling af energistatistik for så vidt angår dækning, enheder, referenceperiode, hyppighed, frister og ordninger om fremsendelse af dataene.

Medmindre andet er anført, gælder følgende bestemmelser for alle dataindsamlinger, der er anført i dette bilag:

- a) Referenceperiode: Referenceperioden for de indberettede data er kalenderåret (1. januar til 31. december) begyndende med referenceåret 2022.
- b) Hyppighed: Dataene indberettes én gang om året.
- c) Frist for fremsendelse af data: Dataene fremsendes senest den 31. oktober i det år, der følger efter referencesåret, medmindre andet er anført.
- d) Fremsendelsesformat: Fremsendelse skal ske i overensstemmelse med den af Eurostat fastlagte relevante udvekslingsstandard.
- e) Fremsendelsesmetode: Dataene fremsendes eller uploades elektronisk til Eurostats centrale dataportal.

De udtryk, der ikke er forklaret i dette bilag, er forklaret i bilag A.

1. FASTE FOSSILE BRÆNDSLER OG SYNTETISKE GASSER**1.1. Berørte energiprodukter**

Medmindre andet er anført, skal der indsamles data om alle energiprodukter, der er opført i bilag A, kapitel 3.1. KUL (faste fossile brændsler og syntetiske gasser)

1.2. Liste over aggregater

Følgende aggregater skal indberettes for alle energiprodukter i ovenstående afsnit, medmindre andet er anført.

1.2.1. FORSYNING**1.2.1.1. Produktion****1.2.1.1.1. Produktion under jorden**

Gælder kun for anthracit, kokskul, andet bituminøst kul, subbituminøst kul og lignit.

1.2.1.1.2. Produktion over jorden

Gælder kun for anthracit, kokskul, andet bituminøst kul, subbituminøst kul og lignit.

1.2.1.2. Tilgang fra andre kilder

Består af to dele:

- genvundet slam, mellemkvaliteter og andre kulprodukter af lavere kvalitet, der ikke kan klassificeres efter kultype, herunder kul, der genvindes fra affaldsbunker og -beholdere
- tilgang fra andre kilder.

1.2.1.3. Tilgang fra andre kilder: fra olieprodukter

Gælder ikke for antracit, kokskul, andet bituminøst kul, subbituminøst kul, lignit, tørv og olieskifer og oliesand.

1.2.1.4. Tilgang fra andre kilder: fra naturgas

Gælder ikke for antracit, kokskul, andet bituminøst kul, subbituminøst kul, lignit, tørv og olieskifer og oliesand.

- 1.2.1.5. Tilgang fra andre kilder: fra vedvarende energikilder
Gælder ikke for antracit, kokskul, andet bituminøst kul, subbituminøst kul, lignit, tørv og olieskifer og oliesand.
- 1.2.1.6. Import
- 1.2.1.7. Eksport
- 1.2.1.8. Bunkring (international søtrafik)
- 1.2.1.9. Lagerændringer
- 1.2.2. OMDANNELSESEKTOREN
- 1.2.2.1. Hovedaktivitetsproducenter — kun elektricitet
- 1.2.2.2. Hovedaktivitetsproducenter — kraftvarmeværker
- 1.2.2.3. Hovedaktivitetsproducenter — kun varme
- 1.2.2.4. Egenproducenter — kun elektricitet
- 1.2.2.5. Egenproducenter — kraftvarmeproduktionsenheder
- 1.2.2.6. Egenproducenter — kun varme
- 1.2.2.7. Briketfabrikker (stenkulsbriketter)
- 1.2.2.8. Koksværker
- 1.2.2.9. Briketfabrikker (brunkulsbriketter/tørvebriketter)
- 1.2.2.10. Gasværker
- 1.2.2.11. Højovne
- 1.2.2.12. Kullikvefaktion
- 1.2.2.13. Til blandet naturgas
- 1.2.2.14. Ikke andetsteds nævnt — omdannelse
- 1.2.3. ENERGISEKTOREN
- 1.2.3.1. El-, kraftvarme- og varmeværker
- 1.2.3.2. Kulminer
- 1.2.3.3. Briketfabrikker (stenkulsbriketter)
- 1.2.3.4. Koksværker
- 1.2.3.5. Briketfabrikker (brunkulsbriketter/tørvebriketter)
- 1.2.3.6. Gasværker
- 1.2.3.7. Højovne
- 1.2.3.8. Olieraffinaderier
- 1.2.3.9. Kullikvefaktion
- 1.2.3.10. Ikke andetsteds nævnt — energi
- 1.2.4. TRANSPORT- OG DISTRIBUTIONSTAB
- 1.2.5. IKKE-ENERGIMÆSSIG ANVENDELSE
- 1.2.5.1. Industri-, omdannelses- og energisektoren

- Ikke-energimæssig anvendelse i alle delsektorer under industri-, omdannelses- og energisektoren, f.eks. kul, der anvendes til fremstilling af metanol eller ammoniak.
- 1.2.5.1.1. Den kemiske og petrokemiske sektor
[hovedgruppe 20 og 21 i NACE rev. 2] Ikke-energimæssig anvendelse af kul omfatter anvendelse af kul som råmateriale ved fremstilling af gødning og ved fremstilling af andre petrokemiske produkter.
- 1.2.5.2. Transportsektoren
Ikke-energimæssig anvendelse i alle delsektorer under transportsektoren.
- 1.2.5.3. Andre sektorer
Ikke-energimæssig anvendelse i Den private og offentlige servicesektor, Husholdninger, Landbrug og Ikke andetsteds nævnt — andet.
- 1.2.6. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — INDUSTRISEKTOREN
- 1.2.6.1. Jern og stål
- 1.2.6.2. Den kemiske og petrokemiske industri
- 1.2.6.3. Ikke-jernholdige metaller
- 1.2.6.4. Ikke-metalliske mineraler
- 1.2.6.5. Transportudstyr
- 1.2.6.6. Maskiner og udstyr
- 1.2.6.7. Råstofindvinding
- 1.2.6.8. Nærings- og nydelsesmidler
- 1.2.6.9. Papirmasse og papir samt trykning
- 1.2.6.10. Træ og træprodukter
- 1.2.6.11. Bygge- og anlægsvirksomhed
- 1.2.6.12. Tekstiler og læder
- 1.2.6.13. Ikke andetsteds nævnt — industri
- 1.2.7. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — TRANSPORTSEKTOREN
- 1.2.7.1. Jernbane
- 1.2.7.2. National sejlads
- 1.2.7.3. Ikke andetsteds nævnt — transport
- 1.2.8. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — ANDRE SEKTORER
- 1.2.8.1. Den private og offentlige servicesektor
- 1.2.8.2. Husholdninger
- 1.2.8.3. Landbrug
- 1.2.8.4. Skovbrug
- 1.2.8.5. Fiskeri
- 1.2.8.6. Ikke andetsteds nævnt — andet

- 1.2.9. IMPORT OPDELT EFTER OPRINDELSESLAND OG EKSPORT OPDELT EFTER BESTEMMELSESLAND
- Import opdelt efter oprindelsesland og eksport opdelt efter bestemmelsesland skal indberettes. Gælder for antracit, kokskul, andet bituminøst kul, subbituminøst kul, lignit, stenkulsbriketter, koksovnkoks, kultjære, brunkulsbriketter, tørv, tørveprodukter og olieskifer og oliesand.
- 1.2.10. BRÆNDVÆRDI
- Gælder for antracit, kokskul, andet bituminøst kul, subbituminøst kul, lignit, stenkulsbriketter, koksovnkoks, gaskoks, kultjære, brunkulsbriketter, tørv, tørveprodukter og olieskifer og oliesand.
- For følgende aggregater skal både øvre og nedre brændværdi indberettes:
- 1.2.10.1. Produktion
- 1.2.10.2. Import
- 1.2.10.3. Eksport
- 1.2.10.4. Anvendt i koksværker
- 1.2.10.5. Anvendt i højovne
- 1.2.10.6. Anvendt i hovedaktivitetsproducenters (rene) elproduktionsenheder, (rene) varmeproduktionsenheder og kraftvarmeproduktionsenheder.
- 1.2.10.7. Anvendt i industrien
- 1.2.10.8. Til anden brug
- 1.3. **Måleenheder**
- Mængder angives i kiloton undtagen for syntetiske gasser (gasværksgas, koksværksgas, højovnsgas, andre genvundne gasser), hvor den anførte mængde angives i TJ GCV (terajoule baseret på øvre brændværdi).
- Brændværdi angives i MJ/t (megajoule pr. ton).
- 1.4. **Fravigelser og fritagelser**
- Ikke relevant.
2. **NATURGAS**
- 2.1. **Berørte energiprodukter**
- Dette kapitel omfatter indberetning af naturgas.
- 2.2. **Liste over aggregater**
- Følgende aggregater skal indberettes for naturgas:
- 2.2.1. FORSYNINGSSEKTOREN
- Indberettede mængder for forsyningssektoren skal udtrykkes både i mængde- og energienheder og med angivelse af øvre og nedre brændværdi.
- 2.2.1.1. Indenlandsk produktion
- Indbefatter offshoreproduktion.
- 2.2.1.1.1. Associeret gas
- Naturgas, der produceres sammen med råolie.
- 2.2.1.1.2. Ikke-associeret gas
- Naturgas fra felter, der udelukkende producerer gasformige carbonhydrider.
- 2.2.1.1.3. Grubegas
- Metan, der produceres i kulminer eller udvindes fra kullag, transporteres ud via rørledning og forbruges i minerne eller transporteres videre til forbrugerne via rørledning.

- 2.2.1.2. Tilgang fra andre kilder
 - 2.2.1.2.1. Tilgang fra andre kilder: olie og olieprodukter
 - 2.2.1.2.2. Tilgang fra andre kilder: kul
 - 2.2.1.2.3. Tilgang fra andre kilder: vedvarende energikilder.
- 2.2.1.3. Import
- 2.2.1.4. Eksport
- 2.2.1.5. Bunkring (international søtrafik)
- 2.2.1.6. Lagerændringer
- 2.2.1.7. Indenlandsk forbrug (observeret)
- 2.2.1.8. Genvindelig gas

Primo- og ultimolagre indberettes separat som lagre på det nationale område og lagre i udlandet. Ved »lagre« forstås den mængde gas, der er til rådighed til levering i enhver input-output-cyklus. Dvs. genvindelig naturgas, der opbevares i særlige lagre (udtømte gas- og/eller oliefelter, grundvandsmagasiner, saltgruber, kaverner mv.), samt LNG-lagre. Omfatter ikke basisgas. Her skal der ikke angives brændværdi.
- 2.2.1.9. Frigjort gas

Den mængde gas, der frigives i luften på produktionsstedet eller ved gasbehandlingsanlægget. Her skal der ikke angives brændværdi.
- 2.2.1.10. Flaret gas

Den mængde gas, der afbrændes ved flaring på produktionsstedet eller ved gasbehandlingsanlægget. Her skal der ikke angives brændværdi.
- 2.2.2. OMDANNELSESEKTOREN
 - 2.2.2.1. Hovedaktivitetsproducenter — kun elektricitet
 - 2.2.2.2. Egenproducenter — kun elektricitet
 - 2.2.2.3. Hovedaktivitetsproducenter — kraftvarmeproduktionsenheder
 - 2.2.2.4. Egenproducenter — kraftvarmeproduktionsenheder
 - 2.2.2.5. Hovedaktivitetsproducenter — kun varme
 - 2.2.2.6. Egenproducenter — kun varme
 - 2.2.2.7. Gasværker
 - 2.2.2.8. Koksværker
 - 2.2.2.9. Højovne
 - 2.2.2.10. Omdannelse af gas til flydende produkter
 - 2.2.2.11. Ikke andetsteds nævnt — omdannelse
- 2.2.3. ENERGISEKTOREN
 - 2.2.3.1. Kulminer
 - 2.2.3.2. Olie- og gasudvinding
 - 2.2.3.3. Tilførsler til olieraffinaderierne

- 2.2.3.4. Koksværker
- 2.2.3.5. Højovne
- 2.2.3.6. Gasværker
- 2.2.3.7. El-, kraftvarme- og varmegværker
- 2.2.3.8. Likvefaktion (LNG) eller forgasning
- 2.2.3.9. Omdannelse af gas til flydende produkter
- 2.2.3.10. Ikke andetsteds nævnt — energi
- 2.2.4. TRANSPORTTAB
- 2.2.5. DISTRIBUTIONSTAB
- 2.2.6. TRANSPORTSEKTOREN
Endeligt energiforbrug og endeligt ikke-energimæssigt forbrug indberettes separat for følgende aggregater.
- 2.2.6.1. Vejtransport
- 2.2.6.2. Transport via rørledning
- 2.2.6.3. National sejlads
- 2.2.6.4. Ikke andetsteds nævnt — transport
- 2.2.7. INDUSTRISEKTOREN
Endeligt energiforbrug og endeligt ikke-energimæssigt forbrug indberettes separat for følgende aggregater.
- 2.2.7.1. Jern og stål
- 2.2.7.2. Den kemiske og petrokemiske industri
- 2.2.7.3. Ikke-jernholdige metaller
- 2.2.7.4. Ikke-metalliske mineraler
- 2.2.7.5. Transportudstyr
- 2.2.7.6. Maskiner og udstyr
- 2.2.7.7. Råstofindvinding
- 2.2.7.8. Nærings- og nydelsesmidler
- 2.2.7.9. Papirmasse og papir samt trykning
- 2.2.7.10. Træ og træprodukter
- 2.2.7.11. Bygge- og anlægsvirksomhed
- 2.2.7.12. Tekstiler og læder
- 2.2.7.13. Ikke andetsteds nævnt — industri
- 2.2.8. ANDRE SEKTORER
Endeligt energiforbrug og endeligt ikke-energimæssigt forbrug indberettes separat for følgende aggregater.
- 2.2.8.1. Den private og offentlige servicesektor
- 2.2.8.2. Husholdninger

- 2.2.8.3. Landbrug
- 2.2.8.4. Skovbrug
- 2.2.8.5. Fiskeri
- 2.2.8.6. Ikke andetsteds nævnt — andet
- 2.2.9. IMPORT OPDELT EFTER OPRINDELSESLAND OG EKSPORT OPDELT EFTER BESTEMMELSESLAND
- Både de samlede mængder naturgas og LNG-andelen heraf indberettes, opdelt på oprindelseslande for importerede mængder og på bestemmelseslande for eksporterede mængder.
- 2.2.10. GASOPLAGRINGSKAPACITET
- Skal indberettes separat som oplagingskapacitet for gasformig gas og LNG-terminaler (der sondres yderligere mellem LNG-importterminaler og LNG-eksportterminaler).
- 2.2.10.1. Navn
- Navnet på det sted, hvor oplagingsfaciliteten eller LNG-terminalen er beliggende.
- 2.2.10.2. Type (kun for oplagingsfaciliteter for gasformig gas)
- Type oplagring, f.eks. udtømt gasfelt, grundvandsmagasiner, saltgrube osv.
- 2.2.10.3. Effektiv kapacitet
- For oplagingsfaciliteter for gasformig gas: gasoplagingskapacitet i alt, minus basisgas. Basisgassen er den mængde gas, der til enhver tid skal være til stede for at opretholde et tilstrækkeligt tryk i den underjordiske oplagingsfacilitet samt en passende leveringskapacitet i hele produktionscyklussen.
- For LNG-terminaler: gasoplagingskapacitet i alt udtrykt i gasformig gas-ækvivalent.
- 2.2.10.4. Maksimalt output
- Den mængde gas, der maksimalt kan udtages fra det pågældende lager. Dette svarer til den maksimale udtrækskapacitet.
- 2.2.10.5. Genforgasnings- eller likvefaktionskapacitet (kun for LNG-terminaler)
- Genforgasningskapaciteten for importterminalerne og likvefaktionskapaciteten for eksportterminalerne anføres.
- 2.3. **Måleenheder**
- Naturgasmængder indberettes opdelt efter energiindhold, dvs. i TJ, baseret på øvre brændværdi. Til angivelse af fysiske mængder anvendes enheden 10^6 m^3 , idet gassen antages at være underlagt referencevilkår (15 °C, 101 325 Pa).
- Brændværdi indberettes i kJ/m^3 , idet gassen antages at være underlagt referencevilkår (15 °C, 101 325 Pa).
- Effektiv kapacitet indberettes i 10^6 m^3 , idet gassen antages at være underlagt referencevilkår (15 °C, 101 325 Pa).
- Maksimalt output samt genforgasnings- og likvefaktionskapacitet indberettes i $10^6 \text{ m}^3/\text{dag}$, idet gassen antages at være underlagt referencevilkår (15 °C, 101 325 Pa).
3. **ELEKTRICITET OG VARME**
- 3.1. **Berørte energiprodukter**
- Dette kapitel dækker elektricitet og varme.
- 3.2. **Liste over aggregater**
- Følgende aggregater skal indberettes for varme og elektricitet, medmindre andet er anført.

3.2.1. EL- OG VARMEPRODUKTION

Følgende definitioner finder anvendelse på aggregater af elektricitet og varme i dette kapitel:

- Bruttoelproduktion: den samlede elproduktion fra alle generatorsæt (herunder pumpekraftværker), opgjort ved hovedgeneratorernes afgangsklemmer.
- Bruttovarmeproduktion: den samlede varmeproduktion fra anlægget, herunder den varme, der anvendes i anlæggets hjælpeudstyr i form af varm væske (rumopvarmning, opvarmning med flydende brændsel osv.), tab i forbindelse med anlæg/net-varmeudvekslingen samt varme fra kemiske processer, der anvendes som primær energikilde.
- Nettoelproduktion: bruttoelproduktionen minus den elektricitet, der bruges i produktionsanlægget, og tabet i generatorens hovedtransformere.
- Nettovarmeproduktion: den varme, der leveres til distributionsnettet, opgjort ved måling af ud- og indgående strømme.

Aggregaterne 3.2.1.1 til 3.2.1.11 indberettes separat for hovedaktivitetsproducenter og egenproducenter. For disse to typer anlæg skal både brutto- og nettoelproduktion og brutto- og nettovarmeproduktion opdeles på (rene) elproduktionsenheder, (rene) varmeproduktionsenheder og kraftvarmeproduktionsenheder, når det er relevant. For kraftvarmeproduktionsenhedernes bruttoelproduktion skal underkategorien angives fuldt ud. For kraftvarmeproduktionsenhedernes nettovarmeproduktion skal varme til eget forbrug angives separat.

3.2.1.1. Kernekraft

3.2.1.2. Vandkraft (kun for elektricitet)

3.2.1.3. Geotermisk energi

3.2.1.4. Solenergi

3.2.1.5. Bølge-, tidevands- og havenergi (kun for elektricitet)

3.2.1.6. Vindenergi (kun for elektricitet)

3.2.1.7. Brændsler

Brændsler, der kan antændes eller brænde, dvs. som kan reagere med ilt og udvirke en betydelig temperaturstigning, og som kan forbrændes direkte med henblik på produktion af elektricitet og/eller varme.

3.2.1.8. Varmepumper (kun for varme)

3.2.1.9. Elektriske kedler (kun for varme)

3.2.1.10. Varme fra kemiske processer

Varme fra processer, der forløber uden energitilførsel, f.eks. en kemisk reaktion. Omfatter ikke restvarme fra processer, der forløber ved hjælp af energi. Denne varme indberettes som varme produceret af det pågældende brændsel.

3.2.1.11. Andre kilder

3.2.2. FORSYNING

For 3.2.2.1 og 3.2.2.2 indberettes mængderne i overensstemmelse med de værdier, der indberettes for aggregaterne 3.2.1.1 til 3.2.1.11.

3.2.2.1. Bruttoproduktion i alt

3.2.2.2. Nettoproduktion i alt

3.2.2.3. Import

Ved importerede og eksporterede elmængder forstås de mængder, som har passeret landets grænser, uanset om de er toldklareret eller ej. Hvis elektricitet transiterer gennem et land, anføres den pågældende mængde som både import og eksport.

- 3.2.2.4. Eksport
Se forklaring i 3.2.2.3 »Import«.
- 3.2.2.5. Bunkring (international søtrafik)
- 3.2.2.6. Anvendt i varmepumper (kun for elektricitet)
- 3.2.2.7. Anvendt i elektriske kedler (kun for elektricitet)
- 3.2.2.8. Anvendt i pumpekraftværker — (rene) pumpekraftværker (kun for elektricitet)
- 3.2.2.9. Anvendt i pumpekraftværker — blandede vandkraftværker (kun for elektricitet)
- 3.2.2.10. Anvendt til elproduktion (kun for varme)
- 3.2.3. TRANSPORTTAB
- 3.2.4. DISTRIBUTIONSTAB
- 3.2.5. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — transportsektoren
Endeligt energiforbrug og endeligt ikke-energimæssigt forbrug indberettes separat for følgende aggregater.
- 3.2.5.1. Jernbane
- 3.2.5.2. Transport via rørledning
- 3.2.5.3. Vejtransport
- 3.2.5.4. National sejlads
- 3.2.5.5. Ikke andetsteds nævnt — transport
- 3.2.6. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — ANDRE SEKTORER
- 3.2.6.1. Den private og offentlige servicesektor
- 3.2.6.2. Husholdninger
- 3.2.6.3. Landbrug
- 3.2.6.4. Skovbrug
- 3.2.6.5. Fiskeri
- 3.2.6.6. Ikke andetsteds nævnt — andet
- 3.2.7. ENERGISEKTOREN
Omfatter ikke egenanvendelse i anlæggets pumpekraftværker, varmepumper og elektriske kedler.
- 3.2.7.1. Kulminer
- 3.2.7.2. Olie- og gasudvinding
- 3.2.7.3. Briketfabrikker (stenkulsbriketter)
- 3.2.7.4. Koksværker
- 3.2.7.5. Briketfabrikker (brunkulsbriketter/tørvebriketter)
- 3.2.7.6. Gasværker

- 3.2.7.7. Højovne
- 3.2.7.8. Olieraffinaderier
- 3.2.7.9. Kernekraftindustrien
- 3.2.7.10. Kullikvefaktionsanlæg
- 3.2.7.11. Likvefaktions- (LNG) og genforgasningsanlæg
- 3.2.7.12. Forgasningsanlæg (biogas)
- 3.2.7.13. Omdannelse af gas til flydende produkter
- 3.2.7.14. Anlæg til fremstilling af trækul
- 3.2.7.15. Ikke andetsteds nævnt — energi
- 3.2.8. INDUSTRISEKTOREN
- 3.2.8.1. Jern og stål
- 3.2.8.2. Den kemiske og petrokemiske industri
- 3.2.8.3. Ikke-jernholdige metaller
- 3.2.8.4. Ikke-metalliske mineraler
- 3.2.8.5. Transportudstyr
- 3.2.8.6. Maskiner og udstyr
- 3.2.8.7. Råstofindvinding
- 3.2.8.8. Nærings- og nydelsesmidler
- 3.2.8.9. Papirmasse og papir samt trykning
- 3.2.8.10. Træ og træprodukter
- 3.2.8.11. Bygge- og anlægsvirksomhed
- 3.2.8.12. Tekstiler og læder
- 3.2.8.13. Ikke andetsteds nævnt — industri
- 3.2.9. IMPORT OG EKSPORT
Importerede og eksporterede mængder af elektricitet og varme indberettes opdelt efter henholdsvis oprindelsesland og bestemmelsesland. Se forklaring i 3.2.2.3 (»Import«).
- 3.2.10. EGENPRODUCENTERS NETTOPRODUKTION
Egenproducenters nettoproduktion af elektricitet og varme indberettes separat for (rene) elproduktionsenheder, (rene) varmeproduktionsenheder og kraftvarmeproduktionsenheder opdelt på følgende anlæg og aktiviteter:
 - 3.2.10.1. Energisektoren: Kulminer
 - 3.2.10.2. Energisektoren: Olie- og gasudvinding
 - 3.2.10.3. Energisektoren: Briketfabrikker (stenkulsbriketter)
 - 3.2.10.4. Energisektoren: Koksværker
 - 3.2.10.5. Energisektoren: Briketfabrikker (brunkulsbriketter/tørvebriketter)
 - 3.2.10.6. Energisektoren: Gasværker

- 3.2.10.7. Energisektoren: Højovne
- 3.2.10.8. Energisektoren: Olieraffinaderier
- 3.2.10.9. Energisektoren: Kullikvefaktionsanlæg
- 3.2.10.10. Energisektoren: Likvefaktions- (LNG) og genforgasningsanlæg
- 3.2.10.11. Energisektoren: Forgasningsanlæg (biogas)
- 3.2.10.12. Energisektoren: Omdannelse af gas til flydende produkter
- 3.2.10.13. Energisektoren: Anlæg til fremstilling af trækul
- 3.2.10.14. Energisektoren: Ikke andetsteds nævnt — energi
- 3.2.10.15. Industrisektoren: Jern og stål
- 3.2.10.16. Industrisektoren: Den kemiske og petrokemiske industri
- 3.2.10.17. Industrisektoren: Ikke-jernholdige metaller
- 3.2.10.18. Industrisektoren: Ikke-metalliske mineraler
- 3.2.10.19. Industrisektoren: Transportudstyr
- 3.2.10.20. Industrisektoren: Maskiner og udstyr
- 3.2.10.21. Industrisektoren: Råstofindvinding
- 3.2.10.22. Industrisektoren: Nærings- og nydelsesmidler
- 3.2.10.23. Industrisektoren: Papirmasse og papir samt trykning
- 3.2.10.24. Industrisektoren: Træ og træprodukter
- 3.2.10.25. Industrisektoren: Bygge- og anlægsvirksomhed
- 3.2.10.26. Industrisektoren: Tekstiler og læder
- 3.2.10.27. Industrisektoren: Ikke andetsteds nævnt — industri
- 3.2.10.28. Transportsektoren: Jernbane
- 3.2.10.29. Transportsektoren: Transport via rørledning
- 3.2.10.30. Transportsektoren: Vejtransport
- 3.2.10.31. Transportsektoren: Ikke andetsteds nævnt — transport
- 3.2.10.32. Andre sektorer: Husholdninger
- 3.2.10.33. Andre sektorer: Den private og offentlige servicesektor
- 3.2.10.34. Andre sektorer: Landbrug/skovbrug
- 3.2.10.35. Andre sektorer: Fiskeri
- 3.2.10.36. Andre sektorer: Ikke andetsteds nævnt — andet
- 3.2.11. NETTOELPRODUKTION OPDELT EFTER SEKTOR

Den samlede nettoelproduktion og den andel, der er til eget forbrug, (uden opdeling på hovedaktivitetsproducenter og egenproducenter) skal angives separat for henholdsvis Husholdninger, Den private og offentlige servicesektor, Energisektoren, Industrisektoren og Andre sektorer for hver af følgende grupper af brændsler:

- 3.2.11.1. Fotovoltaisk solenergi
- 3.2.11.2. Faste biobrændsler, biogas og flydende biobrændsler
- 3.2.11.3. Andre vedvarende energikilder
- 3.2.11.4. Naturgas
- 3.2.11.5. Andre energikilder (ikke-vedvarende)
- 3.2.12. BRUTTOPRODUKTION AF ELEKTRICITET OG VARME FRA BRÆNDSLER
Bruttoelproduktionen, den solgte varme og de anvendte mængder brændsel samt den tilsvarende samlede energi fra hvert af nedenstående brændsler skal indberettes separat for hovedaktivitetsproducenter og egenproducenter. For disse to typer producenter skal elproduktion og varmeproduktion opdeles på (rene) elproduktionsenheder, (rene) varmeproduktionsenheder og kraftvarmeproduktionsenheder, hvis det er relevant.
- 3.2.12.1. Antracit
- 3.2.12.2. Kokskul
- 3.2.12.3. Andet bituminøst kul
- 3.2.12.4. Subbituminøst kul
- 3.2.12.5. Lignit
- 3.2.12.6. Tørv
- 3.2.12.7. Stenkulsbriketter
- 3.2.12.8. Koksværskoks
- 3.2.12.9. Gaskoks
- 3.2.12.10. Kultjære
- 3.2.12.11. Brunkulsbriketter
- 3.2.12.12. Gasværksgas
- 3.2.12.13. Koksværksgas
- 3.2.12.14. Højovngas
- 3.2.12.15. Andre genvundne gasser
- 3.2.12.16. Tørveprodukter
- 3.2.12.17. Olieskifer og oliesand
- 3.2.12.18. Råolie
- 3.2.12.19. Naturgaskondensater (NGL)
- 3.2.12.20. Raffinaderigas
- 3.2.12.21. Flydende gas (LPG)
- 3.2.12.22. Naphtha
- 3.2.12.23. Jetbrændstof af petroleumstypen
- 3.2.12.24. Andet petroleum
- 3.2.12.25. Benzin/dieselolie
- 3.2.12.26. Brændselolie

- 3.2.12.27. Tjære
- 3.2.12.28. Jordoliekoks (petroleumskoks)
- 3.2.12.29. Andre olieprodukter
- 3.2.12.30. Naturgas
- 3.2.12.31. Industriaffald
- 3.2.12.32. Vedvarende husholdningsaffald
- 3.2.12.33. Ikke-vedvarende husholdningsaffald
- 3.2.12.34. Fast biobrændsel
- 3.2.12.35. Biogas
- 3.2.12.36. Biodiesel
- 3.2.12.37. Biobenzin
- 3.2.12.38. Andre flydende biobrændsler
- 3.2.13. MAKSIMAL ELKAPACITET (NETTO)

Kapaciteten angives pr. 31. december i det pågældende referencesår for nedenstående brændsler. Omfatter både (rene) elproduktionsenheders og kraftvarmeproduktionsenheders elkapacitet. Den maksimale elkapacitet (netto) skal indberettes for både hovedaktivitetsproducenter og egenproducenter. Dette er den samlede maksimale nettokapacitet for alle værker, opgjort enkeltvis i en given driftsperiode. I denne periode antages driften at være kontinuerlig, i praksis 15 timer eller derover pr. dag. Den maksimale nettokapacitet er den maksimale kraft — som antages at være udelukkende aktiv kraft — der kan leveres kontinuerligt ved tilslutningspunktet til nettet, når værket kører i fuld drift.
- 3.2.13.1. Kernekraft
- 3.2.13.2. (Rene) vandkraftværker
- 3.2.13.3. Blandede vandkraftværker
- 3.2.13.4. (Rene) pumpekraftværker
- 3.2.13.5. Geotermisk energi
- 3.2.13.6. Fotovoltaisk solenergi
- 3.2.13.7. Termisk solenergi
- 3.2.13.8. Bølge-, tidevands- og havenergi
- 3.2.13.9. Vindenergi
- 3.2.13.10. Brændsler
- 3.2.13.10.1. Produktionstype: Dampenergi
- 3.2.13.10.2. Produktionstype: Forbrændingsmotorer
- 3.2.13.10.3. Produktionstype: Gasturbiner
- 3.2.13.10.4. Produktionstype: Kombinerede gas- og dampturbiner
- 3.2.13.10.5. Produktionstype: Anden
- 3.2.13.11. Andre kilder

3.2.14. MAKSIMAL ELKAPACITET (NETTO) FOR BRÆNDSLER

Den maksimale elkapacitet (netto) for brændsler skal indberettes for både hovedaktivitetsproducenter og egenproducenter, opdelt på de forskellige typer kraftværker, der er nævnt nedenfor. Til samfyrede værker henregnes kun anlæg, der kan fyres med mere end én type brændsel på kontinuerlig basis. Værker med separate anlæg, der anvender forskellige brændsler, angives opdelt efter de relevante kategorier af værker, der fyres med ét enkelt brændsel. For hver kategori af samfyrede værker (værker, der fyres med flere brændsler) skal det desuden angives, hvilken type brændsel der anvendes som primært brændsel, og hvilken type der alternativt anvendes.

3.2.14.1. Fyret med ét enkelt brændsel (for alle kategorier af primære brændsler)

3.2.14.2. Samfyret med faste og flydende brændsler

3.2.14.3. Samfyret med faste brændsler og naturgas

3.2.14.4. Samfyret med flydende brændsler og naturgas

3.2.14.5. Samfyret med faste brændsler, flydende brændsler og naturgas

3.2.15. NYMONTEREDE OG UDRANGEREDE PRODUKTIONSENHEDERS ELKAPACITET

Nymonterede produktionsenheders kapacitet er den maksimale elkapacitet (netto) for produktionsenheder, der er taget i drift i det pågældende referenceår. Udrangerede produktionsenheders kapacitet er den maksimale elkapacitet (netto) for produktionsenheder, der er taget ud af drift i det pågældende referenceår.

For alle brændsler under afsnit 3.2.13 og 3.2.14 skal nymonterede og udrangerede produktionsenheders kapacitet angives for det pågældende referenceår.

3.2.16. BATTERIER

Et batteris lagringskapacitet eller energikapacitet er den samlede mængde energi, som batteriet kan lagre. Den nominelle kapacitet er den maksimale afladningshastighed, som batteriet kan yde med udgangspunkt i fuldt opladet tilstand. De nedenfor anførte oplysninger skal angives for batterier, der er forbundet med elnettet og anvendes som lagrings-/balanceringselement. Kun batterier med en lagringskapacitet på 1 MWh eller derover, og som har udveksling med elnettet, skal angives.

3.2.16.1. Batteriernes lagringskapacitet

3.2.16.2. Batteriernes nominelle kapacitet

3.2.16.3. Elektricitet fra batterier, som tilføres til elnettet

3.2.16.4. Elektricitet fra elnettet, som anvendes til at oplade batterier

Hvert af ovenstående elementer skal opdeles i følgende grupper efter lagringskapacitet:

— fra 1 til 10 MWh

— over 10 MWh men højst 100 MWh

— over 100 MWh

3.3. Måleenheder

Elektricitet indberettes i GWh (gigawatttimer), varme i TJ (terajoule) og kapacitet i MW (megawatt). Batteriers lagringskapacitet angives i MWh, og deres nominelle kapacitet angives i MW.

Hvis det er påkrævet at angive andre brændsler, anvendes de enheder til indberetning, der er fastsat i de relevante kapitler i dette bilag.

4. OLIE OG OLIEPRODUKTER

4.1. Berørte energiprodukter

Medmindre andet er anført, skal der indsamles data om alle energiprodukter, der er opført i bilag A, kapitel 3.4. OLIE (råolie og olieprodukter)

4.2. Liste over aggregater

Følgende aggregater skal indberettes for alle energiprodukter i ovenstående afsnit, medmindre andet er anført.

4.2.1. FORSYNINGER AF RÅOLIE, NGL, RAFFINADERIRÅMATERIALER, ADDITIVER OG ANDRE CARBONHYDRIDER

Følgende aggregater indberettes for råolie, NGL, raffinaderiråmaterialer, additiver/oxygenater, biobrændsel i additiver/oxygenater og andre carbonhydrider:

4.2.1.1. Indenlandsk produktion

Gælder ikke for raffinaderiråmaterialer og biobrændsler.

4.2.1.2. Tilgang fra andre kilder

Gælder ikke for råolie, NGL og raffinaderiråmaterialer.

4.2.1.2.1. Tilgang fra andre kilder: fra kul

4.2.1.2.2. Tilgang fra andre kilder: fra naturgas

4.2.1.2.3. Tilgang fra andre kilder: fra vedvarende energikilder

4.2.1.2.4. Tilgang fra andre kilder: fra hydrogen

4.2.1.3. Tilbageførsler fra den petrokemiske industri

Gælder kun for raffinaderiråmaterialer.

4.2.1.4. Overførte produkter

Gælder kun for raffinaderiråmaterialer.

4.2.1.5. Import

De mængder råolie og olieprodukter, der importeres eller eksporteres som led i aftaler om forarbejdning (dvs. raffinering for tredjemands regning). Råolie og NGL anføres med egentligt oprindelsesland; raffinaderiråmaterialer og færdigprodukter anføres med sidste afsendelsesland. Indbefatter alle flydende gasser (f.eks. LPG), der udvindes ved genforgasning af importeret LNG, og mineralolieprodukter, som importeres eller eksporteres direkte af den petrokemiske industri. *Bemærk:* Enhver handel med biobrændsel, som ikke er blandet med transportbrændsler (dvs. rene biobrændsler), indberettes her. Reeksport af olie, der er importeret med henblik på forarbejdning i toldfrie områder, anføres som eksport af produktet fra forarbejdningslandet til det endelige bestemmelsesland.

4.2.1.6. Eksport

Bemærkningen under import (4.2.1.5) gælder også for eksport.

4.2.1.7. Direkte anvendelse

4.2.1.8. Lagerændringer

4.2.1.9. Observeret tilførsel til raffinaderierne

De faktisk registrerede mængder, der er tilført raffinaderierne.

4.2.1.10. Raffinaderitab

Forskellen mellem den observerede tilførsel til raffinaderierne og disses bruttoproduktion. Der kan forekomme tab under destillationen på grund af fordampning. Tab angives med et positivt tal. Der kan forekomme stigninger i volumen, men ikke i masse.

4.2.1.11. Samlede primolagre på det nationale område

4.2.1.12. Samlede ultimolagre på det nationale område

- 4.2.1.13. Nedre brændværdi
- 4.2.1.13.1. Produktion (gælder ikke for raffinaderiråmaterialer og biobrændsel i additiver/oxygenater)
- 4.2.1.13.2. Import (gælder ikke for biobrændsel i additiver/oxygenater)
- 4.2.1.13.3. Eksport (gælder ikke for biobrændsel i additiver/oxygenater)
- 4.2.1.13.4. Samlet gennemsnit
- 4.2.2. FORSYNINGER AF OLIEPRODUKTER
- Følgende aggregater gælder for færdigprodukter (raffinaderigas, ethan, LPG, nafta, motorbenzin samt andelen af biobenzin, flybenzin, jetbrændstof af benzintypen, jetbrændstof af petroleumstypen samt andelen af biobrændstof, anden petroleum, gas- og dieselolie, brændselolie med lavt og højt svovlindhold, mineralisk terpentint og ekstraktionsbenzin, smøremidler, bitumen, paraffinvokser, jordoliekok og andre produkter). Råolie og NGL, der forbrændes direkte, anføres under leverancer af færdigprodukter og overførsler mellem produkter.
- 4.2.2.1. Tilgang af primærprodukter
- 4.2.2.2. Raffinaderiernes bruttoproduktion
- 4.2.2.3. Genbrugsprodukter
- 4.2.2.4. Raffinaderibrændsel (olieraffinaderier)
- Brændsler, der anvendes til raffinaderiernes produktion af elektricitet og solgt varme, anføres også i denne kategori.
- 4.2.2.4.1. Anvendt i (rene) elproduktionsenheder/elværker
- 4.2.2.4.2. Anvendt i kraftvarmeproduktionsenheder
- 4.2.2.4.3. Anvendt i (rene) varmeproduktionsenheder/varmeverker
- 4.2.2.5. Import
- Bemærkningen under import (afsnit 4.2.1.5) gælder også her.
- 4.2.2.6. Eksport
- Bemærkningen under import (afsnit 4.2.1.5) gælder også her.
- 4.2.2.7. Bunkring (international søtrafik)
- 4.2.2.8. Overførsler mellem produkter
- 4.2.2.9. Overførte produkter
- 4.2.2.10. Lagerændringer
- 4.2.2.11. Primolagre
- 4.2.2.12. Ultimolagre
- 4.2.2.13. Lagerændringer hos hovedaktivitetsproducenter
- Ændringer i offentlige forsyningsværkers lagre, som ikke er omfattet af andetsteds nævnte lagre og lagerændringer. Lagertilgang anføres med et negativt tal, og lagerafgang med et positivt tal.
- 4.2.2.14. Gennemsnitlig nedre brændværdi
- 4.2.3. LEVERANCER TIL DEN PETROKEMISKE SEKTOR
- Observerede leverancer af færdige mineralolieprodukter fra primærkilder (f.eks. raffinaderier, blandingsanlæg osv.) til hjemmemarkedet.

- 4.2.3.1. Bruttoleverancer til den petrokemiske sektor
- 4.2.3.2. Energimæssig anvendelse i den petrokemiske sektor
De mængder olie, der anvendes som brændsel til petrokemiske processer som f.eks. dampkrakning.
- 4.2.3.3. Ikke-energimæssig anvendelse i den petrokemiske sektor
De mængder olie, der anvendes i den petrokemiske sektor til fremstilling af ethylen, propylen, butylen, syntetisk gas, aromater, butadien og andre carbonhydridbaserede råstoffer ved processer som dampkrakning og dampreforming og i anlæg til fremstilling af aromater. Omfatter ikke de mængder olie, der anvendes til brændsel.
- 4.2.3.4. Tilbageførsler fra den petrokemiske sektor til raffinaderierne
- 4.2.4. OMDANNELSESEKTOREN
Både mængderne til energimæssig anvendelse og ikke-energimæssig anvendelse skal angives.
 - 4.2.4.1. Hovedaktivitetsproducenter — kun elektricitet
 - 4.2.4.2. Egenproducenter — kun elektricitet
 - 4.2.4.3. Hovedaktivitetsproducenter — kraftvarmeproduktionsenheder
 - 4.2.4.4. Egenproducenter — kraftvarmeproduktionsenheder
 - 4.2.4.5. Hovedaktivitetsproducenter — kun varme
 - 4.2.4.6. Egenproducenter — kun varme
 - 4.2.4.7. Gasværker/forgasningsanlæg
 - 4.2.4.8. Blandet naturgas
 - 4.2.4.9. Koksværker
 - 4.2.4.10. Højovne
 - 4.2.4.11. Petrokemisk industri
 - 4.2.4.12. Briketfabrikker (stenkulsbriketter)
 - 4.2.4.13. Ikke andetsteds nævnt — omdannelse
- 4.2.5. ENERGISEKTOREN
Både mængderne til energimæssig anvendelse og ikke-energimæssig anvendelse skal angives.
 - 4.2.5.1. Kulminer
 - 4.2.5.2. Olie- og gasudvinding
 - 4.2.5.3. Koksværker
 - 4.2.5.4. Højovne
 - 4.2.5.5. Gasværker
 - 4.2.5.6. Egenanvendelse i el-, kraftvarme- og varmeværker
 - 4.2.5.7. Ikke andetsteds nævnt — energi
- 4.2.6. TRANSPORT- OG DISTRIBUTIONSTAB
Både mængderne til energimæssig anvendelse og ikke-energimæssig anvendelse skal angives.
- 4.2.7. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — INDUSTRISEKTOREN
Både mængderne til energimæssig anvendelse og ikke-energimæssig anvendelse skal angives.
 - 4.2.7.1. Jern og stål

- 4.2.7.2. Den kemiske og petrokemiske industri
- 4.2.7.3. Ikke-jernholdige metaller
- 4.2.7.4. Ikke-metalliske mineraler
- 4.2.7.5. Transportudstyr
- 4.2.7.6. Maskiner og udstyr
- 4.2.7.7. Råstofindvinding
- 4.2.7.8. Nærings- og nydelsesmidler
- 4.2.7.9. Papirmasse og papir samt trykning
- 4.2.7.10. Træ og træprodukter
- 4.2.7.11. Bygge- og anlægsvirksomhed
- 4.2.7.12. Tekstiler og læder
- 4.2.7.13. Ikke andetsteds nævnt — industri
- 4.2.8. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — TRANSPORTSEKTOREN
Både mængderne til energimæssig anvendelse og ikke-energimæssig anvendelse skal angives.
 - 4.2.8.1. International luftfart
 - 4.2.8.2. Indenrigsflyvning
 - 4.2.8.3. Vejtransport
 - 4.2.8.4. Jernbane
 - 4.2.8.5. National sejlads
 - 4.2.8.6. Transport via rørledning
 - 4.2.8.7. Ikke andetsteds nævnt — transport
- 4.2.9. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — ANDRE SEKTORER
Både mængderne til energimæssig anvendelse og ikke-energimæssig anvendelse skal angives.
 - 4.2.9.1. Den private og offentlige servicesektor
 - 4.2.9.2. Husholdninger
 - 4.2.9.3. Landbrug
 - 4.2.9.4. Skovbrug
 - 4.2.9.5. Fiskeri
 - 4.2.9.6. Ikke andetsteds nævnt — andet
- 4.2.10. IMPORT OPDELT EFTER OPRINDELSESLAND OG EKSPORT OPDELT EFTER BESTEMMELSESLAND
Import angives opdelt efter oprindelsesland, og eksport angives efter bestemmelsesland. Bemærkningen under import (afsnit 4.2.1.5) gælder også her.
- 4.2.11. RAFFINADERIKAPACITET
Den samlede nationale raffinaderikapacitet og opdeling af den årlige kapacitet på raffinaderi i 1 000 ton pr. år. Følgende oplysninger angives:

- 4.2.11.1. Navn/beliggenhed
- 4.2.11.2. Atmosfærisk destillation
- 4.2.11.3. Vakuumdestillation
- 4.2.11.4. Krakning (termisk)
 - 4.2.11.4.1. Heraf visbreaking
 - 4.2.11.4.2. Heraf forkoksning
- 4.2.11.5. Krakning (katalytisk)
 - 4.2.11.5.1. Heraf flydende katalytisk krakning (FCC)
 - 4.2.11.5.2. Heraf hydrokrakning (HCK)
- 4.2.11.6. Reforming
- 4.2.11.7. Afsvovling
- 4.2.11.8. Alkylering, polymerisation, isomeration
- 4.2.11.9. Etherificering

4.3. **Måleenheder**

Mængder angives i kiloton. Brændværdi angives i MJ/t (megajoule pr. ton).

4.4. **Fritagelser**

Cypern er fritaget for indberetning af de opdelte data, der er anført i afsnit 4.2.9 (»Endeligt energiforbrug — andre sektorer«); kun de samlede værdier skal indberettes. Cypern er desuden fritaget for indberetning af ikke-energimæssig anvendelse i afsnit 4.2.4 (»Omdannelsessektoren«), 4.2.5 (»Energisektoren«), 4.2.7 (»Industrisektoren«), 4.2.7.2 (»Industrisektoren — heraf den kemiske og petrokemiske industri«), 4.2.8 (»Transportsektoren«) og 4.2.9 (»Andre sektorer«).

5. **VEDVARENDE ENERGI OG AFFALDSENERGI**

5.1. **Berørte energiprodukter**

Medmindre andet er anført, skal der indsamles data om alle energiprodukter, der er opført i bilag A, kapitel 3.5. VEDVARENDE ENERGI OG AFFALD. Kun de mængder brændsel, der anvendes til energiformål (f.eks. el- og varmeproduktion, forbrænding med energigenvinding, i mobile motorer inden for transport og i stationære motorer) anføres. De mængder af vedvarende energi, der anvendes til ikke-energimæssige formål som erstatning for fossile brændsler, skal angives i afsnit 5.2.9, men skal ikke medtages i dette kapitels øvrige afsnit. Vedvarende energi, der ikke er udviklet med henblik på at erstatte fossile brændsler, skal ikke medtages i afsnit 5.2.9. Dette omfatter bl.a. fast biobrændsel, der anvendes til møbelfremstilling, inden for byggesektoren eller til fremstilling af papir/pap, alkohol, der anvendes til fødevarerfremstilling, og bomuld/naturfibre, der anvendes i tekstilindustrien. Passiv termisk energi skal heller ikke anføres i kapitel 5 (f.eks. passiv termisk solenergi til opvarmning af bygninger).

5.2. **Liste over aggregater**

Medmindre andet er anført, indberettes følgende aggregater for alle energiprodukter i ovenstående afsnit. Omgivende varme (varmepumper) anføres kun for følgende sektorer: omdannelsessektoren (kun for aggregater vedrørende solgt varme), energisektoren (kun i alt, ingen underkategorier), industrisektoren i alt (kun i alt, ingen underkategorier), den private og offentlige servicesektor, husholdningssektoren og ikke andetsteds nævnt — andet. For omgivende varme (varmepumper) skal underkategorierne aerotermisk, geotermisk og hydrotermisk angives under indenlandsk produktion. For hver af de tre kategorier skal underkategorien Heraf fra varmepumper med SPF over grænseværdien angives. Grænseværdien for SPF (den skønnede gennemsnitlige sæsonydelsesfaktor) skal være i overensstemmelse med direktiv 2009/28/EF og direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

5.2.1. BRUTTOPRODUKTION AF ELEKTRICITET OG VARME

Definitionerne i kapitel 3.2.1 gælder. Aggregaterne 5.2.1.1 til 5.2.1.18 indberettes separat for hovedaktivitetsproducenter og egenproducenter. For disse to typer anlæg skal bruttoproduktionen af elektricitet og bruttoproduktionen af varme opdeles på (rene) elproduktionsenheder, (rene) varmeproduktionsenheder og kraftvarmeproduktionsenheder, når det er relevant.

5.2.1.1. (Rene) vandkraftværker (kun for elektricitet)

5.2.1.2. Blandede vandkraftværker (kun for elektricitet)

5.2.1.3. (Rene) pumpekraftværker (kun for elektricitet)

5.2.1.4. Geotermisk energi

5.2.1.5. Fotovoltaisk solenergi (kun for elektricitet)

Følgende underkategorier efter størrelse skal angives for fotovoltaisk solenergi:

5.2.1.5.1. Under 30 kW

5.2.1.5.2. Fra 30 til 1 000 kW

5.2.1.5.3. Over 1 000 kW

For 5.2.1.5.1 til 5.2.1.5.3 skal underkategorierne Tagmonterede solcelleanlæg og Uden for elnettet angives. Kategorien Uden for elnettet er kun obligatorisk, hvis den udgør mindst 1 % af den fotovoltaiske kapacitet i respektive størrelseskategori.

5.2.1.6. Termisk solenergi

5.2.1.7. Bølge-, tidevands- og havenergi (kun for elektricitet)

5.2.1.8. Vindenergi (kun for elektricitet)

5.2.1.9. Landbaseret vindenergi

5.2.1.10. Offshorevindenergi

5.2.1.11. Vedvarende husholdningsaffald

5.2.1.12. Ikke-vedvarende husholdningsaffald

5.2.1.13. Fast biobrændsel

5.2.1.14. Biogas

5.2.1.15. Biodiesel

5.2.1.16. Biobenzin

5.2.1.17. Andre flydende biobrændsler

5.2.1.18. Varmepumper (kun for varme)

5.2.2. FORSYNING

5.2.2.1. Produktion

5.2.2.2. Import

5.2.2.3. Eksport

5.2.2.4. Bunkring (international søtrafik)

5.2.2.5. Lagerændringer

- 5.2.3. OMDANNELSESEKTOREN
 - 5.2.3.1. Hovedaktivitetsproducenter — kun elektricitet
 - 5.2.3.2. Hovedaktivitetsproducenter — kraftvarmeværker
 - 5.2.3.3. Hovedaktivitetsproducenter — kun varme
 - 5.2.3.4. Egenproducenter — kun elektricitet
 - 5.2.3.5. Egenproducenter — kraftvarmeproduktionsenheder
 - 5.2.3.6. Egenproducenter — kun varme
 - 5.2.3.7. Briketfabrikker (stenkulsbriketter)
 - 5.2.3.8. Briketfabrikker (brunkulsbriketter/tørvebriketter)
 - 5.2.3.9. Højovne
 - 5.2.3.10. Blandet i gasnettet (f.eks. Blandingsanlæg til naturgas)
 - 5.2.3.11. Blandet med flydende fossile brændsler (f.eks. motorbenzin/diesel/petroleum)
 - 5.2.3.12. Anlæg til fremstilling af trækul
 - 5.2.3.13. Ikke andetsteds nævnt — omdannelse
- 5.2.4. ENERGISEKTOREN
 - 5.2.4.1. Forgasningsanlæg (biogas)
 - 5.2.4.2. El-, kraftvarme- og varmeværker
 - 5.2.4.3. Kulminer
 - 5.2.4.4. Briketfabrikker (stenkulsbriketter)
 - 5.2.4.5. Koksværker
 - 5.2.4.6. Olieraffinaderier
 - 5.2.4.7. Briketfabrikker (brunkulsbriketter/tørvebriketter)
 - 5.2.4.8. Gasværker
 - 5.2.4.9. Højovne
 - 5.2.4.10. Anlæg til fremstilling af trækul
 - 5.2.4.11. Ikke andetsteds nævnt — energi
- 5.2.5. TRANSPORT- OG DISTRIBUTIONSTAB
- 5.2.6. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — INDUSTRISEKTOREN
 - 5.2.6.1. Jern og stål
 - 5.2.6.2. Den kemiske og petrokemiske industri
 - 5.2.6.3. Ikke-jernholdige metaller
 - 5.2.6.4. Ikke-metalliske mineraler
 - 5.2.6.5. Transportudstyr
 - 5.2.6.6. Maskiner og udstyr

- 5.2.6.7. Råstofindvinding
- 5.2.6.8. Nærings- og nydelsesmidler
- 5.2.6.9. Papirmasse og papir samt trykning
- 5.2.6.10. Træ og træprodukter
- 5.2.6.11. Bygge- og anlægsvirksomhed
- 5.2.6.12. Tekstiler og læder
- 5.2.6.13. Ikke andetsteds nævnt — industri
- 5.2.7. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — TRANSPORTSEKTOREN
 - 5.2.7.1. Jernbane
 - 5.2.7.2. Vejtransport
 - 5.2.7.3. National sejlads
 - 5.2.7.4. Indenrigsflyvning
 - 5.2.7.5. International luftfart
 - 5.2.7.6. Ikke andetsteds nævnt — transport
- 5.2.8. ENDELIGT ENERGIFORBRUG — ANDRE SEKTORER
 - 5.2.8.1. Den private og offentlige servicesektor
 - 5.2.8.2. Husholdninger
 - 5.2.8.3. Landbrug
 - 5.2.8.4. Skovbrug
 - 5.2.8.5. Fiskeri
 - 5.2.8.6. Ikke andetsteds nævnt — andet
- 5.2.9. ENDELIGT FORBRUG — IKKE-ENERGIMÆSSIG ANVENDELSE
 - For følgende punkter:
 - 5.2.9.1. Transportsektoren
 - 5.2.9.2. Industrisektoren
 - 5.2.9.3. Andre sektorerEndeligt energiforbrug — ikke-energimæssig anvendelse skal angives for følgende grupper af brændsler:
 - 5.2.9.4. Fast biobrændsel
 - 5.2.9.5. Flydende biobrændsler
 - 5.2.9.6. Biogas

Det første referenceår, hvor elementerne i afsnit 5.2.9 skal indberettes, er 2024. Frem til referenceåret 2027 kan Endeligt energiforbrug — ikke-energimæssig anvendelse indberettes aggregeret i stedet for opdelt på punkt 5.2.9.1 til 5.2.9.3 enkeltvis. De mængder, der angives i 5.2.9, skal ikke medtages i 5.2.2 til 5.2.8.

5.2.10. MAKSIMAL ELKAPACITET (NETTO)

Kapaciteten angives pr. 31. december i det pågældende referencesår. Omfatter både (rene) elproduktionsenheders og kraftvarmeproduktionsenheders elkapacitet. Den maksimale elkapacitet (netto) er den samlede maksimale nettokapacitet for alle værker, opgjort enkeltvis i en given driftsperiode. I denne periode antages driften at være kontinuerlig, i praksis 15 timer eller derover pr. dag. Den maksimale nettokapacitet er den maksimale kraft — som antages at være udelukkende aktiv kraft — der kan leveres kontinuerligt ved tilslutningspunktet til nettet, når værket kører i fuld drift.

5.2.10.1. (Rene) vandkraftværker

5.2.10.2. Blandede vandkraftværker

5.2.10.3. (Rene) pumpekraftværker

5.2.10.4. Geotermisk energi

5.2.10.5. Fotovoltaisk solenergi

Følgende underkategorier efter størrelse skal angives for fotovoltaisk solenergi:

5.2.10.5.1. Under 30 kW

5.2.10.5.2. Mellem 30 og 1 000 kW.

5.2.10.5.3. Over 1 000 kW

For 5.2.10.5.1 til 5.2.10.5.3 skal underkategorierne Tagmonterede solcelleanlæg og Uden for elnettet angives. Kategorien Uden for elnettet er kun obligatorisk, hvis den udgør mindst 1 % af kapaciteten i respektive størrelseskategori.

5.2.10.6. Termisk solenergi

5.2.10.7. Bølge-, tidevands- og havenergi

5.2.10.8. Landbaseret vindenergi

5.2.10.9. Offshorevindenergi

5.2.10.10. Industriaffald

5.2.10.11. Husholdningsaffald

5.2.10.12. Fast biobrændsel

5.2.10.13. Biogas

5.2.10.14. Biodiesel

5.2.10.15. Biobenzin

5.2.10.16. Andre flydende biobrændsler

5.2.11. TEKNISKE KARAKTERISTIKA

5.2.11.1. Areal med solceller/solfangere

Det samlede areal med solceller/solfangere skal indberettes. Areal med solceller/solfangere vedrører kun solceller/solfangere til produktion af termisk solenergi til opvarmning; det er ikke nødvendigt at anføre areal med solceller/solfangere, der anvendes til elproduktion, her (fotovoltaisk solenergi og koncentreret solenergi). Areal med alle solceller/solfangere skal medregnes: solceller/solfangere med og uden glas, flade solceller/solfangere og solceller/solfangere med vakuummør med væske eller luft som energibærer.

5.2.11.2. Produktionskapacitet for biobenzin

- 5.2.11.3. Produktionskapacitet for biodiesel
- 5.2.11.4. Produktionskapacitet for petroleumslignende biojetbrændstof
- 5.2.11.5. Produktionskapacitet for andre flydende biobrændsler
- 5.2.11.6. Gennemsnitlig nedre brændværdi for biobenzin
- 5.2.11.7. Gennemsnitlig nedre brændværdi for bioethanol
- 5.2.11.8. Gennemsnitlig nedre brændværdi for biodiesel
- 5.2.11.9. Gennemsnitlig nedre brændværdi for petroleumslignende biojetbrændstof
- 5.2.11.10. Gennemsnitlig nedre brændværdi for andre flydende biobrændsler
- 5.2.11.11. Gennemsnitlig nedre brændværdi for trækul
- 5.2.11.12. Varmepumpers termiske kapacitet: Aerotermisk
 - 5.2.11.12.1. Varmepumpers termiske kapacitet: Aerotermisk, luft-luft
 - 5.2.11.12.2. Varmepumpers termiske kapacitet: Aerotermisk, luft-vand
 - 5.2.11.12.3. Varmepumpers termiske kapacitet: Aerotermisk, luft-luft (reversibel)
 - 5.2.11.12.4. Varmepumpers termiske kapacitet: Aerotermisk, luft-vand (reversibel)
 - 5.2.11.12.5. Varmepumpers termiske kapacitet: Aerotermisk, udledningsluft-luft
 - 5.2.11.12.6. Varmepumpers termiske kapacitet: Aerotermisk, udledningsluft-vand
- 5.2.11.13. Varmepumpers termiske kapacitet: Geotermisk energi
 - 5.2.11.13.1. Varmepumpers termiske kapacitet: Geotermisk energi, jord-luft
 - 5.2.11.13.2. Varmepumpers termiske kapacitet: Geotermisk energi, jord-vand
- 5.2.11.14. Varmepumpers termiske kapacitet: Hydrotermisk varme
 - 5.2.11.14.1. Varmepumpers termiske kapacitet: Hydrotermisk varme, vand-luft
 - 5.2.11.14.2. Varmepumpers termiske kapacitet: Hydrotermisk varme, vand-vand

For punkt 5.2.11.12 til 5.2.11.14.2 skal underkategorien Heraf fra varmepumper med SPF over grænseværdien angives. Grænseværdien for SPF (den skønnede gennemsnitlige sæsonydelsesfaktor) skal være i overensstemmelse med direktiv 2009/28/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽³⁾ om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

5.2.12. PRODUKTION AF FASTE BIOBRÆNDSLER OG BIOGASSER

Den samlede produktion af faste biobrændsler (undtagen trækul) fordeles på følgende brændsler:

- 5.2.12.1. Brænde, træaffald og biprodukter
 - 5.2.12.1.1. Træpiller som del af brænde, træaffald og biprodukter
- 5.2.12.2. Sortlud
- 5.2.12.3. Bagasse
- 5.2.12.4. Animalsk affald

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

- 5.2.12.5. Andre vegetabiliske materialer og restprodukter
- 5.2.12.6. Den vedvarende del af industriaffald
Dens samlede produktion af biogas fordeles på følgende produktionsmetoder:
- 5.2.12.7. Biogasser fra anaerob gæring: lossepladsgas
- 5.2.12.8. Biogasser fra anaerob gæring: gas fra spildevandsslam
- 5.2.12.9. Biogasser fra anaerob gæring: andre biogasser fra anaerob gæring
- 5.2.12.10. Biogasser fra termiske processer
- 5.2.13. IMPORT OPDELT EFTER OPRINDELSESLAND OG EKSPORT OPDELT EFTER BESTEMMELSESLAND
Import angives opdelt efter oprindelsesland, og eksport angives efter bestemmelsesland. Gælder for biobenzin, bioethanol, petroleumslignende biojetbrændstof, biodiesel, andre flydende biobrændsler, træpiller.
- 5.3. **Måleenheder**
Elektricitet indberettes i GWh (gigawatttimer), varme i TJ (terajoule) og elkapacitet i MW (megawatt).
De anførte mængder skal angives i TJ NCV (terajoule baseret på nedre brændværdi) undtagen for trækul, biobenzin, bioethanol, petroleumslignende biojetbrændstof, biodiesel og andre flydende biobrændsler, som angives i kt (kiloton).
Brændværdi angives i MJ/t (megajoule pr. ton).
Areal med solceller/solfangere angives i 1 000 m².
Produktionskapacitet skal angives i kt (kiloton) pr. år.
6. **ÅRLIGE STATISTIKKER OM KERNEKRAFTANLÆG**
Der skal indberettes følgende data om civil anvendelse af kernekraft:
- 6.1. **Liste over aggregater**
- 6.1.1. BERIGNINGSKAPACITET
Operationelle berigningsanlægs årlige separationskapacitet (isotopisk separation af uran).
- 6.1.2. KAPACITET TIL PRODUKTION AF FRISKE BRÆNDSELSELEMENTER
Brændselselementfabrikkers årlige produktion. MOX-brændselselementfabrikker er undtaget.
- 6.1.3. MOX-BRÆNDSELSELEMENTFABRIKKERS PRODUKTIONSKAPACITET
MOX-brændselselementfabrikkers årlige produktion.
MOX-brændsel indeholder en blanding af plutonium og uran (blandet oxid).
- 6.1.4. PRODUKTION AF FRISKE BRÆNDSELSELEMENTER
Produktion af færdige friske brændselselementer i fabrikker, der fremstiller nukleart brændsel. Stave eller andre delprodukter er ikke omfattet. Fabrikker, der fremstiller MOX-brændsel, er heller ikke omfattet.
- 6.1.5. PRODUKTION AF MOX-BRÆNDSELSELEMENTER
Produktion af færdige friske brændselselementer i fabrikker, der fremstiller MOX-brændsel. Stave eller andre delprodukter er ikke omfattet.
- 6.1.6. PRODUKTION AF KERNEKRAFTVARME
Den samlede mængde varme produceret af kernereaktorer til produktion af elektricitet eller andre nyttige anvendelsesformål.

- 6.1.7. ÅRLIG GENNEMSNITLIG UDBRÆNDING AF ENDELIGT UDTAGNE BESTRÅLEDE BRÆNDSELSELEMENTER
Beregnet gennemsnit af udbrændte brændselselementer, som er blevet endeligt udtaget af kernereaktorerne i det pågældende referenceår. Omfatter ikke brændselselementer, som midlertidigt er udtaget og kan forventes senere at skulle indsættes igen.
- 6.1.8. PRODUKTION AF URAN OG PLUTONIUM I OPARBEJDNINGSANLÆG
Uran og plutonium produceret i oparbejdningsanlæg i referenceåret.
- 6.1.9. OPARBEJDNINGSANLÆGGENES KAPACITET (URAN OG PLUTONIUM)
Årlig kapacitet til oparbejdning af uran og plutonium.
- 6.2. **Måleenheder**
tSWU (ton separationsenheder) for 6.1.1.
tHM (ton tungmetal) for 6.1.4, 6.1.5, 6.1.8.
tHM (ton tungmetal) pr. år for 6.1.2, 6.1.3, 6.1.9
TJ (terajoule) for 6.1.6.
GWd/tHM (gigawattdag pr. ton tungmetal) for 6.1.7.
7. **HYDROGEN**
Følgende data om hydrogen skal for første gang angives for referenceåret 2024:
- 7.1. **Liste over aggregater**
- 7.1.1. Indenlandsk produktion
- 7.1.1.1. Fra naturgas
- 7.1.1.2. Fra olie og olieprodukter
- 7.1.1.3. Fra faste brændsler
- 7.1.1.4. Fra vedvarende energikilder
- 7.1.1.5. Fra elektrolyse
- 7.1.1.5.1. Heraf: elektricitet fra bæredygtige vedvarende energikilder — direkte transmission
- 7.1.1.5.2. Heraf: elektricitet fra kernekraft — direkte transmission
- 7.1.1.6. Fra andre kilder
- 7.1.2. Import
- 7.1.3. Eksport
- 7.1.4. Lagerændringer
- 7.1.5. Bunkring (international søtrafik)
- 7.1.6. International luftfart
- 7.1.7. Statistiske forskelle
- 7.1.8. Omdannelse: Hovedaktivitetsproducenter — elektricitet
- 7.1.9. Omdannelse: Egenproducenter — elektricitet
- 7.1.10. Omdannelse: Hovedaktivitetsproducenter — kraftvarmeproduktion
- 7.1.11. Omdannelse: Egenproducenter — kraftvarmeproduktion
- 7.1.12. Omdannelse: Hovedaktivitetsproducenter — varme

- 7.1.13. Omdannelse: Egenproducenter — varme
- 7.1.14. Omdannelse: Gasværker (og anden omdannelse til gas)
- 7.1.15. Omdannelse: Raffinaderier
- 7.1.16. Omdannelse: Petrokemisk industri
- 7.1.17. Omdannelse — Ikke andetsteds nævnt (omdannelse)
- 7.1.18. Energisektoren: Kulminer
- 7.1.19. Energisektoren: Olie- og gasudvinding
- 7.1.20. Energisektoren: Koksværker (energi)
- 7.1.21. Energisektoren: Højovne (energi)
- 7.1.22. Energisektoren: Gasværker (energi)
- 7.1.23. Energisektoren: El, kraftvarme og varme
- 7.1.24. Energisektoren: Ikke andetsteds nævnt (energi)
- 7.1.25. Transport- og distributionstab
- 7.1.26. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Jern og stål
- 7.1.27. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Den kemiske og petrokemiske industri
- 7.1.28. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Ikke-jernholdige metaller
- 7.1.29. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Ikke-metalliske mineraler
- 7.1.30. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Transportudstyr
- 7.1.31. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Maskiner og udstyr
- 7.1.32. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Råstofindvinding
- 7.1.33. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Nærings- og nydelsesmidler
- 7.1.34. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Papirmasse, papir og grafiske produkter
- 7.1.35. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Træ og træprodukter
- 7.1.36. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Bygge- og anlægsvirksomhed
- 7.1.37. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Tekstiler og lædervarer
- 7.1.38. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug — industrisektoren: Ikke andetsteds nævnt (industri)
- 7.1.39. Endeligt ikke-energimæssigt forbrug: Andre sektorer
- 7.1.40. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Jern og stål
- 7.1.41. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Den kemiske og petrokemiske industri
- 7.1.42. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Ikke-jernholdige metaller
- 7.1.43. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Ikke-metalliske mineraler
- 7.1.44. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Transportudstyr
- 7.1.45. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Maskiner og udstyr
- 7.1.46. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Råstofindvinding

- 7.1.47. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Nærings- og nydelsesmidler
- 7.1.48. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Papirmasse, papir og grafiske produkter
- 7.1.49. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Træ og træprodukter
- 7.1.50. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Bygge- og anlægsvirksomhed
- 7.1.51. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Tekstiler og lædervarer
- 7.1.52. Endeligt energiforbrug — industrisektoren: Ikke andetsteds nævnt (industri)
- 7.1.53. Endeligt energiforbrug — transportsektoren: Indenrigsflyvning
- 7.1.54. Endeligt energiforbrug — transportsektoren: Vejtransport
- 7.1.55. Endeligt energiforbrug — transportsektoren: Jernbane
- 7.1.56. Endeligt energiforbrug — transportsektoren: National sejlads
- 7.1.57. Endeligt energiforbrug — transportsektoren: Transport via rørledning
- 7.1.58. Endeligt energiforbrug — transportsektoren: Ikke andetsteds nævnt (transport)
- 7.1.59. Andre sektorer: Den private og offentlige servicesektor
- 7.1.60. Andre sektorer: Husholdninger
- 7.1.61. Andre sektorer: Landbrug
- 7.1.62. Andre sektorer: Skovbrug
- 7.1.63. Andre sektorer: Fiskeri
- 7.1.64. Andre sektorer: Ikke andetsteds nævnt (andet)

7.2. **Produktionskapacitet**

Hydrogenproduktionskapaciteten pr. 31. december i referenceåret skal angives med samme detaljeringsgrad som for produktion (punkt 7.1.1.1 til 7.1.1.6).

7.3. **Måleenheder**

Mængden angives i TJ (øvre brændværdi), og produktionskapacitet angives i TJ (øvre brændværdi) pr. år.

8. **DETALJEREDE STATISTIKKER OVER DET ENDELIGE ENERGIFORBRUG**

Følgende opdelte data vedrørende endeligt energiforbrug skal indberettes.

8.1. **Liste over aggregater**

8.1.1. Industrisektoren

Indberettes i henhold til definitionerne i bilag A, afsnit 2.6.1.

8.1.1.1. Råstofindvinding

8.1.1.1.1. Brydning af metalholdige malme

8.1.1.1.2. Anden råstofindvinding

8.1.1.1.3. Serviceydelser i forbindelse med råstofindvinding

8.1.1.2. Nærings- og nydelsesmidler

8.1.1.2.1. Fremstilling af fødevarer

8.1.1.2.2. Fremstilling af drikkevarer

- 8.1.1.2.3. Fremstilling af tobaksvarer
- 8.1.1.3. Tekstiler og læder
- 8.1.1.4. Træ og træprodukter
- 8.1.1.5. Papirmasse og papir samt trykning
 - 8.1.1.5.1. Fremstilling af papir og papirvarer
 - 8.1.1.5.1.1. Fremstilling af papirmasse
 - 8.1.1.5.1.2. Andre papirvarer
 - 8.1.1.5.2. Trykning og reproduktion af indspillede medier
- 8.1.1.6. Den kemiske og petrokemiske industri
 - 8.1.1.6.1. Fremstilling af kemiske produkter
 - 8.1.1.6.2. Fremstilling af farmaceutiske råvarer og farmaceutiske præparater
- 8.1.1.7. Ikke-metalliske mineraler
 - 8.1.1.7.1. Fremstilling af glas og glasprodukter
 - 8.1.1.7.2. Fremstilling af cement, kalk og gips (herunder klinker)
 - 8.1.1.7.3. Andre ikke-metalliske mineralske produkter
- 8.1.1.8. Jern og stål [fremstilling af basismetaller A]
- 8.1.1.9. Virksomheder inden for ikke-jernholdige metaller [fremstilling af basismetaller B]
 - 8.1.1.9.1. Fremstilling af aluminium
 - 8.1.1.9.2. Andre virksomheder inden for ikke-jernholdige metaller
- 8.1.1.10. Maskiner og udstyr
 - 8.1.1.10.1. Jern- og metalvareindustri, undtagen maskiner og udstyr
 - 8.1.1.10.2. Fremstilling af computere og elektroniske og optiske produkter
 - 8.1.1.10.3. Fremstilling af elektrisk udstyr
 - 8.1.1.10.4. Fremstilling af maskiner og udstyr i.a.n.
- 8.1.1.11. Transportudstyr
- 8.1.1.12. Ikke andetsteds nævnt — industri
 - 8.1.1.12.1. Fremstilling af gummi- og plastprodukter
 - 8.1.1.12.2. Møbelfremstilling
 - 8.1.1.12.3. Anden fremstilling
- 8.1.2. Transportsektoren
 - Indberettes i henhold til definitionerne i bilag A, afsnit 2.6.2.
 - 8.1.2.1. Jernbane
 - 8.1.2.1.1. Højhastighedstog
 - 8.1.2.1.2. Konventionelle tog
 - 8.1.2.1.2.1. Passagertransport med konventionelle tog

- 8.1.2.1.2.1. Godstransport med konventionelle tog
- 8.1.2.1.3. Metro og sporvogn
- 8.1.2.2. Vejtransport
 - 8.1.2.2.1. Tunge køretøjer til godstransport
 - 8.1.2.2.2. Kollektiv transport
 - 8.1.2.2.3. Personbiler og varevogne
 - 8.1.2.2.4. Andre vejtransportmidler
- 8.1.3. Den private og offentlige servicesektor
Indberettes i henhold til definitionerne i bilag A, afsnit 2.6.3.1.
 - 8.1.3.1. Reparation og installation af maskiner og udstyr
 - 8.1.3.2. Vandforsyning; kloakvæsen, affaldshåndtering og rensning af jord og grundvand
 - 8.1.3.3. Engroshandel og detailhandel; reparation af motorkøretøjer og motorcykler
 - 8.1.3.3.1. Engroshandel
 - 8.1.3.3.2. Detailhandel
 - 8.1.3.4. Hjelpevirksomhed i forbindelse med transport
 - 8.1.3.5. Post- og kurer tjenester
 - 8.1.3.6. Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed
 - 8.1.3.6.1. Overnatningsfaciliteter
 - 8.1.3.6.2. Restaurationsvirksomhed
 - 8.1.3.7. Information og kommunikation
 - 8.1.3.8. Pengeinstitut- og finansvirksomhed, forsikring
 - 8.1.3.9. Administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester
 - 8.1.3.10. Offentlig forvaltning og forsvar: Lovpligtig socialsikring
 - 8.1.3.11. Undervisning
 - 8.1.3.12. Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger
 - 8.1.3.12.1. Hospitaler
 - 8.1.3.13. Kultur, forlystelser og fritid
 - 8.1.3.13.1. Sport
 - 8.1.3.14. Eksterritoriale organisationer og organer
 - 8.1.3.15. Liberale, videnskabelige og tekniske tjenesteydelser
 - 8.1.3.16. Datacentre. Kun datacentre, der hostes af indberettende enheder (uanset NACE-kode) med en samlet kapacitet på mindst 1 MW, skal angives. Den første obligatoriske indberetning til dette punkt er for referenceåret 2024.
- 8.1.4. Husholdningssektoren
Indberettes i henhold til definitionerne i bilag A, afsnit 2.6.3.2.

- 8.1.4.1. Husholdninger: Rumopvarmning
- 8.1.4.2. Husholdninger: Rumkøling
- 8.1.4.3. Husholdninger: Opvarmning af vand
- 8.1.4.4. Husholdninger: Madlavning
- 8.1.4.5. Husholdninger: Belysning og apparater
Vedrører kun elektricitet
- 8.1.4.6. Husholdninger: Anden slutanvendelse

8.2. **Berørte energiprodukter**

Medmindre andet er anført, skal der indsamles data om alle energiprodukter, der er opført i bilag A.

Eurostat vil angive den aktuelle liste over energiprodukter, for hvilke de data, der er anført i bilag B, punkt 7, skal indberettes i indberetningskemaet, som en undergruppe af dem, der er anført i bilag A, punkt 3.

8.3. **Måleenheder**

Mængden af faste fossile brændstoffer angives i kt (kiloton).

Mængden af råolie og olieprodukter angives i kt (kiloton).

Mængden af naturgas og syntetiske gasser (gasværksgas, koksværksgas, højovnsgas, andre genvundne gasser) angives opdelt efter energiindhold, i TJ GCV (terajoule baseret på øvre brændværdi).

Mængden af elektricitet angives i GWh (gigawatttimer).

Mængden af varme angives i TJ (terajoule baseret på nedre brændværdi).

Mængden af vedvarende energikilder og affald angives i TJ NCV (terajoule baseret på nedre brændværdi) undtagen for trækul, biobenzin, bioethanol, petroleumslignende biojetbrændstof, biodiesel og andre flydende biobrændsler, som angives i kt (kiloton).

Brændværdien for faste fossile brændstoffer, råolie og olieprodukter samt vedvarende energi og affald angives i MJ/t (megajoule pr. ton).

Brændværdien for naturgas og syntetiske gasser angives i kJ/m³, idet gassen antages at være underlagt referencevilkår (15 °C, 101 325 Pa).

For andre energiprodukter, der er underlagt indberetningskrav, anvendes de enheder for indberetning, der er fastsat i de respektive kapitler i dette bilag.

8.4. **Frist for fremsendelse af data:**

Dataene fremsendes senest den 31. marts i det andet år, der følger efter referencesåret.

8.5. **Fritagelser**

Cypern er fritaget for indberetning af opdelt data om det endelige energiforbrug for råolie og olieprodukter (som defineret i bilag A, afsnit 3.4) for alle de aggregater, der er omfattet af afsnit 8.1.4 i dette bilag («Husholdninger»).

9. **FORELØBIGE ÅRLIGE DATA**

9.1. **Berørte energiprodukter**

Indsamlingen af data gælder samtlige produkter, der er omhandlet i afsnit 1.1, 2.1, 3.1, 4.1 og 5.1 i dette bilag.

9.2. Liste over aggregater

Følgende aggregater skal indberettes:

- 9.2.1. For faste fossile brændsler og syntetiske gasser: 1.2.1.1, 1.2.1.2, 1.2.1.6, 1.2.1.7, 1.2.1.8 og 1.2.1.9, som defineret i kapitel 1 i dette bilag.
- 9.2.2. For naturgas: 2.2.1.1, 2.2.1.2, 2.2.1.3, 2.2.1.4, 2.2.1.5 og 2.2.1.6, som defineret i kapitel 2 i dette bilag.
- 9.2.3. For elektricitet og varme: Bruttoproduktion opdelt efter produkt for alle produkter, eget forbrug, samlet transport- og distributionstab (3.2.3 og 3.2.4) og 3.2.2.3, 3.2.2.4, 3.2.2.5, 3.2.2.6, 3.2.2.7, 3.2.2.8 og 3.2.2.9, som defineret i kapitel 3 i dette bilag.
- 9.2.4. For olie og olieprodukter: 4.2.1.1, 4.2.1.2, 4.2.1.3, 4.2.1.4, 4.2.1.5, 4.2.1.6, 4.2.1.7, 4.2.1.8, 4.2.1.9, 4.2.1.10, 4.2.2.1, 4.2.2.2, 4.2.2.3, 4.2.2.4, 4.2.2.5, 4.2.2.6, 4.2.2.7, 4.2.2.8, 4.2.2.9 og 4.2.2.10, som defineret i kapitel 4 i dette bilag.
- 9.2.5. For vedvarende energi og affaldsenergi: 5.2.2.1, 5.2.2.2, 5.2.2.3, 5.2.2.4, 5.2.10.1, 5.2.10.2, 5.2.10.3, 5.2.10.8 og 5.2.10.9, som defineret i kapitel 5 i dette bilag.

9.3. Måleenheder

Mængderne skal angives i de enheder, der fremgår af afsnit 1.3, 2.3, 3.3, 4.3 og 5.3 i dette bilag.

9.4. Frist for fremsendelse af data

Dataene fremsendes senest den 31. maj i det år, der følger efter referencesåret.

BILAG C

MÅNEDLIGE ENERGISTATISTIKKER

I dette bilag gøres der rede for den månedlige indsamling af energistatistik for så vidt angår dækning, enheder, indberetningsperiode, hyppighed, frister og ordninger om fremsendelse af dataene.

De udtryk, der ikke er forklaret i dette bilag, er forklaret i bilag A.

Følgende bestemmelser gælder for alle dataindsamlinger, der er anført i dette bilag:

- a) Referenceperiode: Referenceperioden for de indberettede data er én kalendermåned.
- b) Hyppighed: Dataene indberettes én gang om måneden.
- c) Fremsendelsesformat: Fremsendelse skal ske i overensstemmelse med den af Eurostat fastlagte relevante udvekslingsstandard.
- d) Fremsendelsesmetode: Dataene fremsendes eller uploades elektronisk til Eurostats centrale dataportal.

1. FASTE BRÆNDSLER**1.1. Berørte energiprodukter**

Dette kapitel omfatter indberetning af:

1.1.1. Stenkul

1.1.2. Brunkul

1.1.3. Tørv

1.1.4. Olieskifer og oliesand

1.1.5. Koksværskoks

1.2. Liste over aggregater

1.2.1. Følgende aggregater skal indberettes for stenkul:

1.2.1.1. Produktion

1.2.1.2. Genindvinding

1.2.1.3. Import

1.2.1.4. Import fra lande uden for EU

1.2.1.5. Eksport

1.2.1.6. Samlede primolagre på det nationale område

Dvs. lagre i miner, hos importører og forbrugere, som importerer direkte.

1.2.1.7. Samlede ultimolagre på det nationale område

Dvs. lagre i miner, hos importører og forbrugere, som importerer direkte.

1.2.1.8. Leverancer til hovedaktivitetsproducenter

1.2.1.9. Leverancer til koksværker

1.2.1.10. Leverancer til industrien i alt

1.2.1.11. Leverancer til jern- og stålindustrien

1.2.1.12. Andre leverancer (den private og offentlige servicesektor, husholdninger osv.) Den mængde stenkul, der leveres til sektorer, som ikke er udtrykkeligt nævnt, eller som ikke henhører under omdannelses-, energi-, industri- eller transportsektoren.

- 1.2.2. Følgende aggregater skal indberettes for brunkul, tørv og olieskifer og oliesand:
 - 1.2.2.1. Produktion
 - 1.2.2.2. Import
 - 1.2.2.3. Eksport
 - 1.2.2.4. Samlede primolagre på det nationale område
Dvs. lagre i miner, hos importører og forbrugere, som importerer direkte.
 - 1.2.2.5. Samlede ultimolagre på det nationale område
Dvs. lagre i miner, hos importører og forbrugere, som importerer direkte.
 - 1.2.2.6. For tørv kan der indberettes lagerændringer i stedet for samlede primo- og ultimolagre.
 - 1.2.2.7. Leverancer til hovedaktivitetsproducenter
- 1.2.3. Følgende aggregater skal indberettes for koksværkskoks:
 - 1.2.3.1. Produktion
 - 1.2.3.3. Import
 - 1.2.3.4. Import fra lande uden for EU
 - 1.2.3.5. Eksport
 - 1.2.3.6. Samlede primolagre på det nationale område
Dvs. lagre hos producenter, importører og forbrugere, som importerer direkte.
 - 1.2.3.7. Samlede ultimolagre på det nationale område
Dvs. lagre hos producenter, importører og forbrugere, som importerer direkte.
 - 1.2.3.8. Leverancer til jern- og stålindustrien
- 1.3. **Måleenheder**
Mængder angives i kiloton.
- 1.4. **Frist for fremsendelse af data**
Senest to kalendermåneder efter referencemåned.
- 2. **ELEKTRICITET**
 - 2.1. **Berørte energiprodukter**
Dette kapitel omfatter indberetning af elektricitet.
 - 2.2. **Liste over aggregater**
Følgende aggregater skal indberettes for elektricitet:
 - 2.2.1. Nettoelproduktion fra kernekraftværker
 - 2.2.2. Nettoelproduktion på basis af konventionel termisk elproduktion ved hjælp af kul
 - 2.2.3. Nettoelproduktion på basis af konventionel termisk elproduktion ved hjælp af olie

- 2.2.4. Nettoelproduktion på basis af konventionel termisk elproduktion ved hjælp af gas
- 2.2.5. Nettoelproduktion på basis af konventionel termisk elproduktion ved hjælp af vedvarende brændsler (f.eks. fast biobrændsel, biogas, flydende biobrændsel, vedvarende husholdningsaffald)
- 2.2.6. Nettoelproduktion på basis af konventionel termisk elproduktion ved hjælp af ikke-vedvarende brændsler (f.eks. ikke-vedvarende industriaffald og ikke-vedvarende husholdningsaffald)
- 2.2.7. Nettoelproduktion fra (rene) vandkraftværker
- 2.2.8. Nettoelproduktion fra blandede vandkraftværker
- 2.2.9. Nettoelproduktion fra (rene) pumpekraftværker
- 2.2.10. Nettoelproduktion fra vindkraftanlæg på land
- 2.2.11. Nettoelproduktion fra offshorevindkraftanlæg
- 2.2.12. Nettoelproduktion fra fotovoltaiske anlæg
- 2.2.13. Nettoelproduktion fra termiske solenergianlæg
- 2.2.14. Nettoelproduktion fra geotermisk elproduktion
- 2.2.15. Nettoelproduktion fra andre vedvarende kilder (f.eks. bølge-, tidevands- og havenergi og andre ikke-brændbare vedvarende kilder)
- 2.2.16. Nettoelproduktion af ikke-specificeret oprindelse
- 2.2.17. Import
- 2.2.17.1. Heraf fra EU
- 2.2.18. Eksport
- 2.2.18.1. Heraf til EU
- 2.2.19. Elektricitet anvendt i pumpekraftværker

2.3. **Måleenheder**

Mængder angives i GWh (gigawatttimer).

2.4. **Frist for fremsendelse af data**

Senest to kalendermåneder efter referencemåneden.

3. **OLIE OG OLIEPRODUKTER**

3.1. **Berørte energiprodukter**

Medmindre andet er anført, skal der indsamles data om alle energiprodukter, der er opført i bilag A, kapitel 3.4. OLIE (råolie og olieprodukter)

Kategorien »Andre produkter« er både de mængder, der svarer til definitionen i bilag A, kapitel 3.4, og mængderne af mineralsk terpentin og ekstraktionsbenzin, smøremidler, bitumen og paraffinvokser; disse produkter skal ikke indberettes separat.

3.2. **Liste over aggregater**

Følgende aggregater skal indberettes for alle energiprodukter i ovenstående afsnit, medmindre andet er anført.

3.2.1. FORSYNINGER AF RÅOLIE, NGL, RAFFINADERIRÅMATERIALER, ADDITIVER OG ANDRE CARBONHYDRIDER

Bemærkning vedrørende additiver og biobrændsler: heri skal der medtages ikke kun allerede blandede mængder, men også alle mængder, der er bestemt til blanding.

Følgende aggregater skal indberettes for råolie, NGL, raffinaderiråmaterialer, additiver/oxygenater, biobrændsler og andre carbonhydrider:

3.2.1.1. Indenlandsk produktion (gælder ikke for raffinaderiråmaterialer og biobrændsler).

3.2.1.2. Tilgang fra andre kilder (gælder ikke for råolie, NGL, raffinaderiråmaterialer)

3.2.1.3. Tilbageførsler

Færdigprodukter eller halvfabrikata, der returneres fra slutbrugerne til raffinaderierne til bearbejdning, blanding eller salg. Der er som regel tale om biprodukter fra den petrokemiske fremstillingsproces. Gælder kun for raffinaderiråmaterialer.

3.2.1.4. Overførte produkter

Importerede mineralolieprodukter, der omklassificeres som råmaterialer med henblik på videreforarbejdning i raffinaderiet. Leveres ikke til slutbrugerne. Gælder kun for raffinaderiråmaterialer.

3.2.1.5. Import

3.2.1.6. Eksport

Bemærkning vedrørende import og eksport: De mængder råolie og olieprodukter, der importeres eller eksporteres som led i aftaler om forarbejdning (dvs. raffinering for tredjemands regning). Råolie og NGL anføres med egentligt oprindelsesland; raffinaderiråmaterialer og færdigprodukter anføres med sidste afsendelsesland. Indbefatter alle flydende gasser (f.eks. LPG), der udvindes ved genforgasning af importeret LNG, og mineralolieprodukter, som importeres eller eksporteres direkte af den petrokemiske industri.

3.2.1.7. Direkte anvendelse

3.2.1.8. Lagerændringer

Lagertilgang anføres med et positivt tal, og lagerafgang med et negativt tal.

3.2.1.9. Observeret tilførsel til raffinaderierne

Dette defineres som den samlede observerede mængde olie (herunder andre carbonhydrider samt additiver), der er tilført raffinaderiprocessen (tilførsel til raffinaderier).

3.2.1.10. Raffinaderitab

Forskellen mellem den observerede tilførsel til raffinaderierne og disses bruttoproduktion. Der kan forekomme tab under destillationen på grund af fordampning. Tab angives med et positivt tal. Der kan forekomme stigninger i volumen, men ikke i masse.

3.2.2. FORSYNINGER AF FÆRDIGPRODUKTER

Følgende aggregater skal indberettes for råolie, NGL, raffinaderigas, ethan, LPG, nafta, biobenzin, ikke-biobenzin, flybenzin, jetbrændstof af benzintypen, petroleumslignende biojetbrændstof, jetbrændstof af petroleumstypen på ikke-biobasis, anden petroleum, biodiesel, gas- og dieselolie på ikke-biobasis, LSFO, HSFO, jordoliekok og andre produkter:

3.2.2.1. Tilgang af primærprodukter

3.2.2.2. Raffinaderiernes bruttoproduktion (gælder ikke for råolie og NGL)

3.2.2.3. Genbrugsprodukter (gælder ikke for råolie og NGL)

3.2.2.4. Raffinaderibrændsel (gælder ikke for råolie og NGL)

Bilag A, kapitel 2.3. Energisektoren — olieraffinaderier; omfatter også brændsler, der anvendes til raffinaderiernes produktion af elektricitet og solgt varme.

3.2.2.5. Import (gælder ikke for råolie, NGL og raffinaderigas)

- 3.2.2.6. Eksport (gælder ikke for råolie, NGL og raffinaderigas)
Bemærkning vedrørende import og eksport i afsnit 3.2.1 gælder også her.
- 3.2.2.7. Bunkring (international søtrafik) (gælder ikke for råolie og NGL)
- 3.2.2.8. Overførsler mellem produkter
- 3.2.2.9. Overførte produkter (gælder ikke for råolie og NGL)
- 3.2.2.10. Lagerændringer (gælder ikke for råolie, NGL og raffinaderigas)
Lagertilgang anføres med et positivt tal, og lagerafgang med et negativt tal.
- 3.2.2.11. Observerede indenlandske bruttoliverancer
Observerede leverancer af færdige mineralolieprodukter fra primærkilder (f.eks. raffinaderier, blandingsanlæg osv.) til hjemmemarkedet.
- 3.2.2.11.1. International luftfart (gælder kun for flybenzin, jetbrændstof af benzintypen, petroleumslignende biojetbrændstof, jetbrændstof af petroleumstypen på ikke-biobasis)
- 3.2.2.11.2. Hovedaktivitetsproducenter — kraftværker
- 3.2.2.11.3. Vej (gælder kun for LPG)
- 3.2.2.11.4. National sejlads og jernbaner (gælder kun for biodiesel og gas- og dieselolie på ikke-biobasis)
- 3.2.2.12. Den petrokemiske industri
- 3.2.2.13. Tilbageførsler til raffinaderierne (gælder ikke for råolie og NGL)
- 3.2.3. IMPORT EFTER OPRINDELSESLAND — EKSPORT EFTER BESTEMMELSESLAND
Import angives opdelt efter oprindelsesland, og eksport angives efter bestemmelsesland. Bemærkning vedrørende import og eksport i afsnit 3.2.1 gælder også her.
- 3.2.4. LAGRE
Følgende primo- og ultimolagre skal indberettes for alle energiprodukter, herunder for additiver/oxygenater, men undtagen for raffinaderigas:
- 3.2.4.1. Lagre på det nationale område
Beholdninger i Beholdninger i raffinaderitanke, bulkterminaler, tanke ved rørledninger, pramme og kysttankskibe (når afsejlings- og ankomsthavn er i samme land), tankskibe i en medlemsstats havn (hvis deres last skal losses i denne havn) og den nationale skibsfarts bunkring. Omfatter ikke olie i rørledninger, jernbanetankvogne, lastvognstanke, bunkerolie (i havne) til søgående skibe, servicestationer, detailforretninger og bunkerolie i skibe på søen.
- 3.2.4.2. Lagre, der forvaltes for andre landes regning i henhold til bilaterale regeringsaftaler
Lagre på det nationale område, der tilhører et andet land, og hvortil adgangen er sikret ved en aftale mellem de pågældende regeringer.
- 3.2.4.3. Lagre med kendt udenlandsk bestemmelsessted
Lagre på det nationale område, der ikke er omfattet af punkt 3.2.4.2, og som tilhører og er bestemt til et andet land. Disse lagre kan være beliggende i eller uden for toldfrie områder.
- 3.2.4.4. Andre lagre i toldfrie områder
Lagre, der ikke er omfattet af punkt 3.2.4.2 eller 3.2.4.3, uanset om de er toldklareret eller ej.

- 3.2.4.5. Lagre hos store forbrugere
Lagre, der er underlagt offentlig kontrol. Denne kategori omfatter ikke andre lagre hos forbrugerne.
- 3.2.4.6. Lagre om bord på indgående søgående fartøjer, der ligger i havn eller fortøjet
Beholdninger, som er toldklarert eller ej. Denne kategori omfatter ikke beholdninger om bord på fartøjer på åbent hav.
Omfatter også olie i kysttankskibe, hvis deres afsejlings- og ankomsthavn er i samme land. Er der tale om indgående fartøjer, som anløber mere end én udlosningshavn, anføres kun den mængde, der skal losses i det indberettende land.
- 3.2.4.7. Offentlige lagre på det nationale område
Ikke-militære offentlige lagre på det nationale område, dvs. som ejes eller kontrolleres af det offentlige, og som udelukkende er oprettet med henblik på nødsituationer.
Omfatter ikke statslige olieselskabers og elforsyningsværkers lagre og heller ikke lagre, der forvaltes direkte af olieselskaberne for det offentlige regning.
- 3.2.4.8. Lagervirksomheders lagre på det nationale område
Lagre, der forvaltes af private eller offentlige virksomheder, og som er oprettet udelukkende med henblik på nødsituationer.
Omfatter ikke private selskabers lagerforpligtelser.
- 3.2.4.9. Alle andre lagre på det nationale område
Alle andre lagre, der opfylder betingelserne i punkt 3.2.4.1.
- 3.2.4.10. Lagre i udlandet, der forvaltes i henhold til bilaterale regeringsaftaler
Lagre, der tilhører det indberettende land, men som befinder sig i et andet land, og hvortil adgangen er sikret ved en aftale mellem de pågældende regeringer.
- 3.2.4.10.1. Heraf: Offentlige lagre
- 3.2.4.10.2. Heraf: lagervirksomheders lagre
- 3.2.4.10.3. Heraf: Andre lagerbeholdninger
- 3.2.4.11. Lagre i udlandet, som er endeligt bestemt til import
Lagre, som ikke er omfattet af kategori 10, og som tilhører det indberettende land, men som forvaltes i et andet land, hvorfra de skal importeres.
- 3.2.4.12. Andre lagre i toldfrie områder
Andre lagre på det nationale område, som ikke er omfattet af ovennævnte kategorier.
- 3.2.4.13. Indholdet af rørledninger
Olie (råolie og olieprodukter), der er indeholdt i rørledninger, og som er nødvendig for at opretholde oliestrømmen i rørledningerne.
Der skal desuden foretages en opdeling af mængderne på de respektive lande for:
- 3.2.4.13.1. ultimolagre, der forvaltes for andre landes regning i henhold til regeringsaftaler, opdelt efter modtagerland
- 3.2.4.13.2. ultimolagre, der forvaltes for andre landes regning i henhold til regeringsaftaler, heraf i form af »stock tickets«, efter modtagerland
- 3.2.4.13.3. ultimolagre med kendt udenlandsk bestemmelsessted, efter modtagerland
- 3.2.4.13.4. ultimolagre i udlandet, som forvaltes i henhold til regeringsaftaler, efter beliggenhed
- 3.2.4.13.5. ultimolagre i udlandet, som forvaltes i henhold til regeringsaftaler, heraf i form af »stock tickets«, efter beliggenhed

3.2.4.13.6. ultimolagre i udlandet, som er endeligt bestemt til import til indberetterens land, efter beliggenhed.

Ved »primolagre« forstår de bestående lagre den sidste dag i den måned, der går forud for indberetningsmåneden. Ved »ultimolagre« forstår de bestående lagre den sidste dag i referencemåneden.

3.3. **Måleenheder**

Mængder angives i kiloton.

3.4. **Frist for fremsendelse af data**

Senest 55 dage efter referencemåneden.

3.5. **Geografiske præciseringer**

Til brug for den statistiske indberetning anvendes præciseringerne i bilag A, kapitel 1, dog med følgende undtagelse: Schweiz omfatter også Liechtenstein.

4. **NATURGAS**

4.1. **Berørte energiprodukter**

Dette kapitel omfatter indberetning af naturgas.

4.2. **Liste over aggregater**

Følgende aggregater skal indberettes for naturgas:

4.2.1. Indenlandsk produktion

Al salgbar tørgas produceret inden for landets grænser, herunder offshoreproduktion, opgjort efter rensning og udvinding af NGL og svovl. Omfatter ikke udvindingstab og mængder, der reinjiceres, frigives eller flares. Omfatter også de mængder, der anvendes i naturgasindustrien, ved gasudvinding, i rørledningsnet og i gasbehandlingsanlæg.

4.2.2. Import (indgange)

4.2.3. Eksport (udgange)

Bemærkning vedrørende import og eksport: Alle mængder naturgas, som fysisk har passeret landets nationale grænser, uanset om de er toldklareret eller ej. Dette omfatter mængder, der er i transit gennem landet; transitmængder anføres som import eller eksport. Import af flydende naturgas omfatter kun den tørre salgbare ækvivalent, herunder mængder, der anvendes til egetforbrug i genforgasningsprocessen. Mængder, der anvendes til egetforbrug i forbindelse med genforgasning, anføres under Egenanvendelse og tab i naturgasindustrien (jf. 4.2.11). Alle flydende gasser (f.eks. LPG), der udvindes ved genforgasning af importeret LNG, anføres under »Tilgang fra andre kilder« under »Andre carbonhydrider« i kapitel 3 i dette bilag (OLIE OG OLIEPRODUKTER)

4.2.4. Lagerændringer

Lagertilgang anføres med et positivt tal, og lagerafgang med et negativt tal.

4.2.5. Observerede indenlandske bruttoleverancer

Til denne kategori hører leverancer af salgbar gas til hjemmemarkedet, herunder de mængder gas, der anvendes i gasindustrien til opvarmning og drift af udstyr (dvs. forbrug i forbindelse med gasudvinding, i rørledningsnettet og i gasbehandlingsanlæg). Transport- og distributionstab er også omfattet.

4.2.6. Primolagre på det nationale område

4.2.8. Ultimolagre på det nationale område

4.2.9. Primolagre i udlandet

- 4.2.10. Ultimolagre i udlandet
Bemærkning vedrørende lagre: omfatter naturgas lagret i såvel gasform som i flydende form.
- 4.2.11. Egenanvendelse og tab i naturgasindustrien
De mængder, der anvendes i gasindustrien til opvarmning og drift af udstyr (dvs. forbrug i forbindelse med gasudvinding, i rørledningsnettet og i gasbehandlingsanlæg). Omfatter transport- og distributionstab.
- 4.2.12. Import (indgange) opdelt efter oprindelsesland og eksport (udgange) opdelt efter bestemmelsesland
Import (indgange) angives opdelt efter oprindelsesland og eksport (udgange) opdelt efter bestemmelsesland. Bemærkningen vedrørende import og eksport i afsnit 4.2.3 gælder også her. Import og eksport indberettes kun for nabolandet eller lande med direkte rørledningsforbindelser og for lande, hvor gassen er lastet på et transportskib, i tilfælde af LNG.
- 4.2.13. Leverancer til elproduktion
- 4.3. **Måleenheder**
Mængderne skal indberettes i to enheder:
- 4.3.1. i fysiske mængder, i mio. m³ (mio. kubikmeter), idet gassen antages at være underlagt referencevilkår (15 °C, 101 325 Pa)
- 4.3.2. i en enhed for energiindhold, nemlig TJ (terajoule), baseret på øvre brændværdi.
- 4.4. **Frist for fremsendelse af data**
Senest 55 dage efter referencemåned.
-

BILAG D

KORTFRISTEDE MÅNEDLIGE STATISTIKKER

I dette bilag gøres der rede for indsamling af kortfristede månedlige energistatistikker for så vidt angår dækning, enheder, referenceperiode, hyppighed, frister og ordninger for fremsendelse af dataene.

De udtryk, der ikke er forklaret i dette bilag, er forklaret i bilag A.

Følgende bestemmelser gælder for alle dataindsamlinger, der er anført i dette bilag:

- a) Referenceperiode: Referenceperioden for de indberettede data er én kalendermåned.
- b) Hyppighed: Dataene indberettes én gang om måneden.
- c) Fremsendelsesformat: Fremsendelse skal ske i overensstemmelse med den af Eurostat fastlagte relevante udvekslingsstandard.
- d) Fremsendelsesmetode: Dataene fremsendes eller uploades elektronisk til Eurostats centrale dataportal.

1. IMPORT OG FORSYNING AF RÅOLIE

1.1. Berørte energiprodukter

Dette kapitel omfatter indberetning af råolie.

1.2. Definitioner

1.2.1. Import

Import omfatter alle mængder råolie, der enten føres ind på medlemsstatens toldområde eller kommer fra en anden medlemsstat til andre formål end transit. Råolie, der anvendes til lagertilgang, skal også medtages.

Import omfatter ikke olie, der er udvundet af havbund, som en medlemsstat udøver eneret over med henblik på udnyttelse, og som føres ind på Fællesskabets toldområde.

1.2.2. Forsyning

Forsyning omfatter den råolie, der importeres, og den råolie, der produceres i medlemsstaten i referenceperioden. Forsyning omfatter ikke råolie fra tidligere lagertilgang.

1.2.3. Cif-pris

Cif-prisen (omkostninger, forsikring og fragt) omfatter fob-prisen (frit om bord), som er den pris, der faktisk er faktureret på indladningshavnen/-stedet, ud over omkostningerne til transport, forsikring og afgifter forbundet med råolieoverførsel.

Cif-prisen af den råolie, som produceres i en medlemsstat, beregnes franko udlosningshavn eller franko landegrænse, dvs. fra det tidspunkt, hvor råolien falder ind under indførselslandets toldjurisdiktion.

1.2.4. API-densitet

API-densitet er et mål for, hvor tung/let råolie er i forhold til vand. API-densiteten indberettes efter følgende formel med hensyn til vægtfylde (SG): $API = (141,5 \div SG) - 131,5$

1.3. Liste over aggregater

1.3.1. Følgende aggregater skal indberettes for import af råolie opdelt efter produktionstype og geografisk produktionsområde:

1.3.1.1. råoliens betegnelse

1.3.1.2. den gennemsnitlige API-densitet

1.3.1.3. det gennemsnitlige svovlindhold

- 1.3.1.4. den samlede importerede mængde
 - 1.3.1.5. den samlede cif-pris
 - 1.3.1.6. antallet af indberettende enheder.
 - 1.3.2. Følgende aggregater skal indberettes vedrørende forsyning af råolie:
 - 1.3.2.1. den leverede mængde
 - 1.3.2.2. den vejede gennemsnitlige cif-pris.
 - 1.4. **Måleenheder**
 - BBL (tønder) for 2.3.1.4 og 2.3.2.1
 - kt (1 000 ton) for 2.3.2.1
 - % (procent) for 2.3.1.3
 - ° (grader) for 2.3.1.2
 - \$ (US-dollar) pr. tønde for 2.3.1.5 og 2.3.2.2
 - \$ (US-dollar) pr. ton for 2.3.2.2.
 - 1.5. **Gældende bestemmelser**
 1. Referenceperiode:
Én kalendermåned.
 2. Hyppighed:
Månedligt.
 3. Frist for fremsendelse af data:
Senest én kalendermåned efter referencemåned.
 4. Fremsendelsesformat:
Fremsendelse skal ske i overensstemmelse med den af Eurostat fastlagte relevante udvekslingsstandard.
 5. Fremsendelsesmetode:
Dataene fremsendes eller uploades elektronisk til Eurostats centrale dataportal.«
-

AFGØRELSER

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/133

af 25. januar 2022

om at give Frankrig tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 218 og 232 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved breve registreret i Kommissionen den 12. april 2021 og den 20. september 2021 anmodede Frankrig om tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 218 og 232 i direktiv 2006/112/EF («den særlige foranstaltning»), med henblik på at indføre obligatorisk elektronisk fakturering for alle afgiftspligtige personer, der er etableret på Frankrigs område. Denne forpligtelse omfatter fakturaer, der udstedes i forbindelse med transaktioner mellem afgiftspligtige personer. Tilladelsen ønskedes bevilget for perioden fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2026.
- (2) Kommissionen videresendte Frankrigs anmodning til de øvrige medlemsstater ved brev af 29. september 2021. Ved brev af 30. september 2021 meddelte Kommissionen Frankrig, at den rådede over alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne tage stilling til anmodningen.
- (3) Frankrig anfører, at indførelsen af en generel forpligtelse til elektronisk fakturering vil give fordele med hensyn til bekæmpelsen af momssvig og momsunddragelse. Forpligtelsen til at udstede elektroniske fakturaer kombineret med fremsendelsen af yderligere transaktionsdata vil gøre det muligt for skattemyndighederne i realtid at kontrollere, om den angivne og den opkrævede moms og de fakturaer, der udstedes og modtages, stemmer overens, hvorved myndighedernes kapacitet til at forebygge og bekæmpe momssvig forbedres. Det vil også øge kendskabet til erhvervsaktiviteter i realtid, hvilket giver mulighed for at styre den økonomiske politik, så den så nøje som muligt følger den økonomiske virkelighed.
- (4) Frankrig er af den opfattelse, at forpligtelsen til at udstede elektroniske fakturaer vil lette den frivillige overholdelse af skattelovgivningen. Den vil gøre det muligt at forenkle afgiftspligtige personers momsindberetningsforpligtelser ved at indføre forhåndsfyldte angivelser. Elektronisk fakturering vil medføre andre fordele for afgiftspligtige personer såsom kortere betalingsfrister, reduktion af omkostninger til trykning og porto, reduktion af omkostninger til og forsinkelser af behandlingen af faktureringsdata eller reduktion af lageromkostninger. De besparelser og fordele, som afgiftspligtige personer opnår gennem indførelsen af elektronisk fakturering, vil i vid udstrækning kompensere for den oprindelige investering, som de skal foretage for at tilpasse deres systemer.
- (5) I betragtning af at den særlige foranstaltning har et bredt anvendelsesområde og er ny, er det vigtigt at evaluere den særlige foranstaltnings virkning på bekæmpelsen af momssvig og momsunddragelse samt på afgiftspligtige personer. I tilfælde af at Frankrig finder det nødvendigt at forlænge den særlige foranstaltning, bør landet sammen med anmodningen om udvidelse fremlægge en rapport for Kommissionen, som indeholder en vurdering af den særlige foranstaltning i forhold til, hvor effektivt den bidrager til at bekæmpe momssvig og momsunddragelse samt til at forenkle momsopkrævningen.
- (6) Den særlige foranstaltning bør ikke påvirke de afgiftspligtige personers ret til at modtage fakturaer på papir i forbindelse med erhvervelser inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

- (7) Den særlige foranstaltning bør være tidsbegrænset, så det er muligt at foretage en vurdering af, om den i lyset af de fastsatte mål er hensigtsmæssig og effektiv.
- (8) Den særlige foranstaltning står i et rimeligt forhold til de tilstræbte mål, da den er tidsbegrænset og vil blive gennemført gradvist. Fra 2024 vil forpligtelsen til at modtage elektroniske fakturaer gælde for alle afgiftspligtige personer. Forpligtelsen til at udstede elektroniske fakturaer gælder fra 2024 for store virksomheder, fra 2025 for virksomheder med 250-4 999 ansatte og med en omsætning på under 1,5 mia. EUR og fra 2026 for små og mellemstore virksomheder, herunder afgiftspligtige personer, der er omfattet af fritagelsen for små virksomheder som omhandlet i artikel 282 i direktiv 2006/112/EF. Desuden er der ingen risiko for, at den særlige foranstaltning giver anledning til momssvig i andre sektorer eller i andre medlemsstater.
- (9) Den særlige foranstaltning påvirker ikke de samlede indtægter fra moms, der opkræves i det endelige forbrugsled, negativt, og den har ingen negativ indvirkning på Unionens egne indtægter fra moms —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Uanset artikel 218 i direktiv 2006/112/EF gives Frankrig tilladelse til udelukkende at acceptere fakturaer, som er udstedt af afgiftspligtige personer, der er etableret på Frankrigs område, i form af dokumenter eller meddelelser, hvis disse dokumenter eller meddelelser overføres i elektronisk format.

Artikel 2

Uanset artikel 232 i direktiv 2006/112/EF gives Frankrig tilladelse til at fastsætte, at anvendelsen af elektroniske fakturaer, der er udstedt af afgiftspligtige personer, som er etableret på Frankrigs område, ikke forudsætter, at en modtager, som er etableret på Frankrigs område, accepterer anvendelsen af elektroniske fakturaer.

Artikel 3

Frankrig giver Kommissionen meddelelse om de nationale foranstaltninger, der gennemfører de særlige foranstaltninger for fravigelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2.

Artikel 4

1. Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.
2. Denne afgørelse finder anvendelse fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2026.
3. Hvis Frankrig finder det nødvendigt at forlænge de særlige foranstaltninger for fravigelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2, fremsender Frankrig en anmodning om forlængelse til Kommissionen sammen med en rapport, som indeholder en vurdering af, hvor effektivt de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, har bidraget til at bekæmpe momssvig og momsunddragelse samt bidraget til at forenkle skatteopkrævningen. Denne rapport skal indeholde en evaluering af foranstaltningens virkning på afgiftspligtige personer, og navnlig om foranstaltningen øger disses administrative byrder og omkostninger.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. januar 2022.

På Rådets vegne
C. BEAUNE
Formand

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2022/134**af 19. januar 2022****om fastsættelse af fælles regler for Den Europæiske Centralbanks overførsel af tilsynsmæssige oplysninger til myndigheder og organer med henblik på at udføre de opgaver, som den er blevet overdraget ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (ECB/2022/2)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 4, stk. 3, i Traktaten om Den Europæiske Union respekterer Unionen og medlemsstaterne hinanden og bistår hinanden ved gennemførelsen af de opgaver, der følger af traktaterne, og det kræves i henhold til artikel 13, stk. 2, at EU-institutionerne samarbejder loyalt med hinanden. Det kræves i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013, at Den Europæiske Centralbank (ECB) samarbejder med andre nationale myndigheder og organer og EU-myndigheder og organer.
- (2) For at ECB kan overholde artikel 3 og udføre de opgaver, der er overdraget den i henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 1024/2013, er det nødvendigt at overføre tilsynsmæssige oplysninger, som ECB besidder, til nationale og internationale myndigheder og organer og EU-myndigheder og organer.
- (3) ECB kan i henhold til artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) 1024/2013 med henblik på at udføre de opgaver, som er overdraget den i henhold til forordningen, og inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i den relevante EU-ret, udveksle oplysninger med nationale eller EU-myndigheder og -organer i tilfælde, hvor den relevante EU-ret giver kompetente nationale myndigheder lov til at videregive oplysninger til disse enheder, eller hvor medlemsstaterne i henhold til den relevante EU-ret kan foranledige en sådan videregivelse.
- (4) Der findes også omstændigheder, hvorefter ECB kan overføre tilsynsmæssige oplysninger til myndigheder og organer i henhold til en forpligtelse i medfør af EU-retten. For eksempel har de kompetente myndigheder i henhold til artikel 80 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾ pligt til efter anmodning fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) at fremsende alle de oplysninger, som EBA anser for relevante vedrørende nye kapitalinstrumenter, der udstedes, for at EBA kan overvåge kvaliteten af de kapitalgrundlagsinstrumenter, der udstedes af institutter i hele Unionen.
- (5) Overførslen af tilsynsmæssige oplysninger til myndigheder og organer forudsætter en vurdering af hensigtsmæssigheden af en sådan overførsel, og denne vurdering er forbundet med udførelsen af de opgaver, der er overdraget til ECB ved forordning (EU) nr. 1024/2013.
- (6) Det er som følge heraf nødvendigt at fastsætte fælles regler om overførslen af tilsynsmæssige oplysninger, som ECB besidder, til myndigheder og organer, som kan suppleres af aftalememoranda eller andre former for bilaterale eller multilaterale instrumenter vedrørende sådanne overførsler indgået af ECB med disse myndigheder eller organer.
- (7) De fælles regler, der fastsættes i denne afgørelse, bør ikke berøre bestemmelserne i andre instrumenter, hvori der fastsættes specifikke regler om bestemte kategorier af overførsler af tilsynsmæssige oplysninger til myndigheder og organer. Det gælder f.eks. i forhold til aftalememoranda, hvori ECB udøver sit politiske skøn og forpligter sig til at overføre oplysninger til bestemte modtagende myndigheder eller organer. Derudover bør de fælles regler, der

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

fastsættes i denne afgørelse, ikke finde anvendelse på den overførsel af tilsynsmæssige oplysninger, der reguleres i forskellige retlige rammer, såsom videregivelse af oplysninger til myndigheder, der varetager strafferetlig efterforskning, parlamentariske undersøgelsesudvalg og statsrevisorer. Anvendelsesområdet for denne afgørelse kan dog også omfatte overførsel af personoplysninger.

- (8) Denne retningslinje og andre instrumenter, hvori der fastsættes specifikke regler for overførslen af tilsynsmæssige oplysninger, indebærer politisk skøn. De bør derfor vedtages i henhold til proceduren om ikke-indsigelse, der er fastsat i artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013.
- (9) De regler, der fastsættes i denne afgørelse og i andre instrumenter vedrørende bestemte kategorier af overførsler af tilsynsmæssige oplysninger bør anvendes af de ansatte, der har ansvaret for godkendelsen af sådanne overførsler, som fastsat af direktionen. Direktionen er i henhold til artikel 11.6 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank ansvarlig for ECB's løbende forretninger. I den forbindelse er det i artikel 10.1 og 10.2 i afgørelse ECB/2004/2^(*) fastsat, at direktionen udøver den administrerende ledelse for alle ECB's afdelinger. I henhold til artikel 13m.1 i afgørelse ECB/2004/2 omfatter direktionens kompetence, for så vidt angår den interne struktur og ECB's personale, tilsynsopgaver.
- (10) Denne afgørelse berører ikke reglerne om overførslen af tilsynsmæssige oplysninger, som ECB besidder, til andre myndigheder og organer eller tilsynsmæssige oplysninger, som de kompetente nationale myndigheder besidder, som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013. Overførslen af tilsynsmæssige oplysninger, som ECB besidder, til myndigheder og organer, der falder uden for denne afgørelses anvendelsesområde, skal godkendes i overensstemmelse med den relevante beslutningsprocedure —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

1. I denne afgørelse fastsættes fælles regler for overførslen af tilsynsmæssige oplysninger, som ECB besidder, til myndigheder og organer som defineret i artikel 2, stk. 2.
2. Denne afgørelse berører ikke reglerne om overførslen af tilsynsmæssige oplysninger, som ECB besidder, til andre myndigheder og organer eller tilsynsmæssige oplysninger, som de kompetente nationale myndigheder besidder, som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »tilsynsmæssige oplysninger«: fortrolige oplysninger, som ECB besidder, hvis overførsel til myndigheder og organer forudsætter en vurdering af hensigtsmæssigheden af en sådan overførsel, og denne vurdering er forbundet med udførelsen af de opgaver, der er overdraget til ECB ved forordning (EU) nr. 1024/2013
- 2) »myndigheder og organer«: nationale og internationale myndigheder og organer og EU-myndigheder og organer undtagen kompetente nationale myndigheder som defineret i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og som defineret i bilaget til denne afgørelse
- 3) »beslutning om at tildele opgaver«: en beslutning, hvorefter direktionen tildeler en ansat, der skal godkende overførsler, opgaven at anvende de regler, der er fastsat i denne afgørelse, og/eller, hvor det er relevant, de specifikke regler, der er fastsat i de instrumenter, der finder anvendelse på bestemte kategorier af overførsler af tilsynsmæssige oplysninger

(*) Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2004/2 af 19. februar 2004 om vedtagelse af forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank (EUT L 80 af 18.3.2004, s. 33).

- 4) »godkendelse af overførsel«: når en ansat, der skal godkende overførsler, godkender en overførsel af tilsynsmæssige oplysninger til myndigheder og organer ved anvendelsen af denne afgørelse og/eller, hvor det er relevant, instrumenter som indeholder specifikke regler, der finder anvendelse på særlige kategorier af overførsler af tilsynsmæssige oplysninger, i henhold til en beslutning om at tildele opgaver.

Artikel 3

Fælles regler for overførslen af tilsynsmæssige oplysninger

1. ECB overfører tilsynsmæssige oplysninger til myndigheder og organer, såfremt:
 - a) den gældende lovgivning tillader overførsel af sådanne tilsynsmæssige oplysninger til de pågældende myndigheder og organer, og betingelserne for en sådan tilladelse er opfyldt
 - b) de tilsynsmæssige oplysninger er tilstrækkelige, relevante og ikke for omfattende i omfang hvad angår de pågældende relevante myndigheders eller organers opgaver og
 - c) der ikke foreligger nogen tvingende grunde til at nægte videregivelse af sådanne tilsynsmæssige oplysninger vedrørende behovet for at undgå indgreb i Den Fælles Tilsynsmekanismes funktionsmåde og uafhængighed, navnlig ved at bringe udførelsen af dens opgaver i fare.
2. Hvis der foreligger tvingende grunde til at nægte videregivelse af de tilsynsmæssige oplysninger, der er omhandlet ovenfor i stk. 1, litra c), træffer Styrelsesrådet afgørelse om overførslen af tilsynsmæssige oplysninger i medfør af den procedure, der er fastsat i artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013.
3. De fælles regler i stk. 1 berører ikke eventuelle specifikke regler som omhandlet i artikel 4.

Artikel 4

Instrumenter som indeholder specifikke regler

Denne afgørelse berører ikke andre instrumenter, hvori der fastsættes specifikke eller supplerende regler om bestemte kategorier af overførsler af tilsynsmæssige oplysninger til myndigheder og organer.

Artikel 5

Godkendelse af overførsel

Ansatte, der skal godkende overførsler, er ansvarlige for at godkende ECB's overførsel af tilsynsmæssige oplysninger, og anvender til dette formål de regler, der er fastsat i denne afgørelse og/eller, hvor det er relevant, eventuelle specifikke regler, som er fastsat i instrumenterne omhandlet i artikel 4, i henhold til en beslutning om at tildele opgaver.

Artikel 6

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på femtedagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 19. januar 2022.

Christine LAGARDE
Formand for ECB

BILAG

Modtagende myndighed eller organ	Indledning og retsgrundlag
Europa-Kommissionen	Artikel 32 i SSM-forordningen ⁽¹⁾
Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici	<p>Artikel 53, stk. 2, i kapitalkravsdirektivet ⁽²⁾ sammenholdt med artikel 35, stk. 1, i EBA-forordningen ⁽³⁾ eller artikel 80 i kapitalkravsforordningen ⁽⁴⁾, artikel 15 i ESRB-forordningen ⁽⁵⁾</p> <p>Artikel 9a i EBA-forordningen</p>
Nationale prudentielle tilsynsmyndigheder i Den Europæiske Union og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) vedrørende kvalificerede andele og licensudstedelsesprocedurer eller andre procedurer omhandlet i den relevante lovgivning	Artikel 56 og artikel 16, stk. 3, artikel 24, stk. 2, artikel 50, stk. 4, i kapitalkravsdirektivet og tilsvarende bestemmelser i EU-lovgivningen, særligt artikel 26 og 60 i Solvens II-direktivet ⁽⁶⁾ og artikel 11 og 84 i MiFID-direktivet ⁽⁷⁾
Nationale kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder, der deltager i et tilsynskollegie i henhold til kapitalkravsdirektivet eller i ordninger i henhold til FICOD eller krisestyringsgrupper Denne kategori omfatter udvekslingen af oplysninger inden for tilsynskollegier i henhold til kapitalkravsdirektivet og FICOD og krisestyringsgrupper samt ikkediskretionære årlige opdateringer og ophævelser af skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger, koordineringsordninger i henhold til FICOD og samarbejdsordninger for krisestyringsgrupper	<p>Artikel 116 i kapitalkravsdirektivet for skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger</p> <p>Artikel 11 i FICOD ⁽⁸⁾ for ordninger for finansielle konglomerater</p> <p>Artikel 90, 97 og 98 i BRRD-direktivet ⁽⁹⁾ for samarbejdsordninger vedrørende krisestyringsgrupper</p> <p>Artikel 88 og 90 i BRRD-direktivet for skriftlige aftaler vedrørende afviklingskollegier.</p>
Myndigheder der er en del af et kollegie for AML/bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (CFT)	Artikel 117, stk. 5, i kapitalkravsdirektivet (for AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder og hvad angår deltagelse i det specifikke AML/CFT-kollegie. For udveksling af oplysninger med andre typer af myndigheder, der deltager i kollegiet, kan retsgrundlaget afvige (bemærk: AML/CFT-kollegier reguleres af fælles retningslinjer om samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽¹⁰⁾ mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og finansielle institutioner og andre parter. Disse retningslinjer er ikke adresseret til ECB).
AML/CFT-tilsynsmyndigheder, der underskrev den multilaterale aftale om de praktiske betingelser for udveksling af oplysninger i henhold til artikel 57a, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849 (herefter »AML-aftalen«).	Artikel 117, stk. 5, i kapitalkravsdirektivet, artikel 3, stk. 4 og 5, i AML-aftalen
AML/CFT-tilsynsmyndigheder og medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder	Artikel 117, stk. 5, i kapitalkravsdirektivet og EBA's retningslinjer om samarbejde og udveksling af oplysninger mellem prudentielle tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/15) ⁽¹¹⁾

Nationale markedstilsynsmyndigheder i Unionen og EØS	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Nationale forsikringstilsynsmyndigheder i Unionen og EØS	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Indskudsgarantiordninger, kontrakt- eller institutsikringsordninger, konkurrencemyndigheder	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet eller national lovgivning, hvorefter der kræves en udtalelse fra den prudentielle tilsynsmyndighed
Nationale afviklingsmyndigheder i Unionen og EØS	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Nationale makroprudentielle tilsynsmyndigheder for opgaver, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 5 i SSM-forordningen	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Lovbestemte revisorer for signifikante institutter	Artikel 56, litra f), i kapitalkravsdirektivet EBA's retningslinjer for kommunikation mellem de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter, og den eller de revisorer og det eller de revisionsfirmaer, der udfører den lovpligtige revision af kreditinstitutterne (EBA/GL/2016/05) ⁽¹²⁾
Nationale myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med de finansielle markeder, hvis de er udpeget i henhold til artikel 24, stk. 1, i forbindelse med artikel 24, stk. 4, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽¹³⁾ (regnskabshåndhævere)	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Nationale myndigheder, der har ansvaret for overvågningen af de personer, der er ansvarlige for at foretage den vedtægtsmæssige revision af institutters, forsikringssekskabers og finansieringsinstitutters regnskaber (revisionshåndhævere)	Artikel 57 i kapitalkravsdirektivet
Nationale myndigheder, der har ansvaret for overvågningen af de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af institutter og i andre lignende procedurer	Artikel 57 i kapitalkravsdirektivet
Nationale myndigheder, der har ansvaret for overvågningen af kontrakt- eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i kapitalkravsforordningen	Artikel 57 i kapitalkravsdirektivet
Nationale myndigheder, der har ansvaret for afsløring og efterforskning af overtrædelser af selskabsretten	Artikel 57 i kapitalkravsdirektivet
Nationale myndigheder, der har ansvaret for overvågningen af betalingssystemer	Artikel 58 i kapitalkravsdirektivet
Internationale organer (Den Internationale Valutafond, Verdensbanken, Den Internationale Betalingsbank, Rådet for Finansiell Stabilitet)	Artikel 58a i kapitalkravsdirektivet, undtagen deling af data (f.eks. moduler for gennemførelsesmæssige tekniske standarder) til stresstest

Prudentielle tilsynsmyndigheder i tredjelande	Artikel 55 i kapitalkravsdirektivet Udveksling af oplysninger i overensstemmelse med ordninger (aftalememoranda, skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger, institutspecifikke samarbejdsordninger på tværs af grænser udviklet af krisestyringsgrupper, skriftlige afviklingsordninger eller ad hoc-ordninger
Nationale markedstilsyns- eller forsikringsmyndigheder eller lignende myndigheder i tredjelande	Artikel 55 i kapitalkravsdirektivet og lignende ordninger (aftalememoranda, skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger, institutspecifikke samarbejdsordninger på tværs af grænser udviklet af krisestyringsgrupper, skriftlige afviklingsordninger osv.) eller ad hoc-ordninger
AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i tredjelande	Artikel 55 i kapitalkravsdirektivet og, hvor det er relevant, aftalememoranda eller andre samarbejdsordninger
Afviklingsmyndigheder i tredjelande	Artikel 55 i kapitalkravsdirektivet, artikel 97 og 98 i BRRD-direktivet, i forbindelse med andre gældende ordninger

(¹) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338) sammenholdt med EU's gennemførelsesforordninger.

(³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(⁵) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

(⁶) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

(⁷) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

(⁸) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

(⁹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

(¹⁰) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

(¹¹) Findes på EBA's websted www.eba.europa.eu.

(¹²) Findes på EBA's websted.

(¹³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1 af 20. oktober 2021 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 for så vidt angår listen over produkter med dobbelt anvendelse

(Den Europæiske Unions Tidende L 3 af 6. januar 2022)

Side 142, Bilaget, punkt 3B001.f affattes således:

»f. Følgende litografiske udstyr:

1. Step and repeatudstyr (direkte waferstepper) eller step and scanudstyr (scanner) til positionering og eksponering i forbindelse med waferprocesser ved brug af foto-optiske eller røntgenmetoder og med en eller flere af følgende egenskaber:
 - a. Lyskildebølgelængde kortere end 193 nm eller
 - b. I stand til at frembringe et mønster med en 'mindste detaljeopløsning' (MRF) på 45 nm eller derunder.

Teknisk note:

»Mindste detaljeopløsning« (MRF) beregnes efter følgende formel:

$$MRF = \frac{(\text{Lyskildens bølgelængde i nm}) \times (K\text{-faktor})}{\text{blændetal}}$$

hvor *K-faktor* = 0,35.

2. Litografiske udstyr til prægning, der kan frembringe detaljer på 45 nm eller mindre;

Note: 3B001.f.2 omfatter:

- Mikrokontaktrykkeredskaber
- Varmepreagningsredskaber
- Litografiske redskaber til nanoprægning
- Litografiske (S-FIL) redskaber til step-and-flash-prægning.

3. Udstyr, der er specielt konstrueret til maskefremstilling med alle følgende egenskaber:
 - a. En afbøjet fokuseret elektronstråle, ionstråle eller » laser« stråle og
 - b. Med en eller flere af følgende egenskaber:
 1. En fuld halvverdibredde (FWHM) pletstørrelse, der er mindre end 65 nm, og en billedplacering på mindre end 17 nm (gennemsnit + 3 sigma) eller
 2. Ikke anvendt
 3. En fuld halvverdibredde (FWHM) pletstørrelse, der er mindre end 65 nm, og en billedplacering på mindre end 17 nm (gennemsnit + 3 sigma).
4. Udstyr, der er konstrueret til behandling af indretninger, og som bruger direkte skrivemetoder, med alle følgende egenskaber:
 - a. En afbøjet fokuseret elektronstråle og
 - b. Med en eller flere af følgende egenskaber:
 1. Stråle med en minimumstørrelse på højst 15 nm eller
 2. Overlay error på mindre end 27 nm (gennemsnit + 3 sigma).«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA